

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

SCHENGEN-REGLERNE

som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets afgørelse 1999/435/EF af 20. maj 1999^(*)

^(*) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 1.

INDHOLD

	<i>Side</i>
Anvendte forkortelser	8
Orienterende note	9
 1. AFTALE — KONVENTION — TILTRÆDELSER	
Aftale mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser	13
Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser	19
Aftale om Den Italienske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990	63
Aftale om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990	69
Aftale om Den Portugisiske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990	76
Aftale om Den Hellske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990 og af Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik ved aftaler undertegnet i Bonn den 25. juni 1991	83
Aftale om Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik samt Den Hellske Republik ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991 og den 6. november 1992	90
Tiltrædelsesaftale for Kongeriget Danmark til Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, underskrevet i Schengen den 19. juni 1990	97

Side

Aftale om Republikken Finlands tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990	106
---	-----

Aftale om Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990	115
--	-----

2. — AFGØRELSE TRUFFET AF EKSEKUTIVKOMITÉEN OG AF CENTRALGRUPPEN

— ERKLÆRINGER FREMSAT AF CENTRALGRUPPEN

2.1. HORIZONTALT

Eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om ministrenes og statssekretærernes erklæringer (SCH/Com-ex (93) 10)	127
---	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om visse dokumenters fortrolige karakter (SCH/Com-ex (93) 22 rev.)	129
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 22. december 1994 om iværksættelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 19. juni 1990 (SCH/Com-ex (94) 29 rev. 2)	130
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 20. december 1995 om proceduren for anvendelse af artikel 2, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (SCH/Com-ex (95) 20 rev. 2)	133
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 7. oktober 1997 om anvendelse af Schengen-konventionen i Grækenland (SCH/Com-ex (97) 29 rev. 2)	135
---	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 23. juni 1998 om klassifikation af visse dokumenter (SCH/Com-ex (98) 17)	137
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengen-reglerne (SCH/Com-ex (98) 26 endelig udg.)	138
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 23. juni 1998 om en opfejningsklausul, som skal dække samtlige tekniske Schengen-regler (SCH/Com-ex (98) 29 rev.)	144
---	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et ad hoc-udvalg vedrørende Grækenland (SCH/Com-ex (98) 43 rev.)	145
---	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om Schengen-konventionens anvendelse i Grækenland (SCH/Com-ex (98) 49 rev. 3)	147
---	-----

Side

2.2. AFSNIT II: OPHÆVELSE AF KONTROL VED DE INDRE GRÆNSER OG PERSONTRAFIK

Eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om forlængelse af det ensartede visum (SCH/Com-ex (93) 21)	151
Eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om fælles procedurer for annullation eller ophævelse af det ensartede visum eller afkortelse af dets gyldighedsperiode (SCH/Com-ex (93) 24)	154
Eksekutivkomitéens afgørelse af 26. april 1994 om tilpasningsforanstaltninger med henblik på at fjerne hindringer og restriktioner for vejtrafikken ved de indre grænseovergangssteder (SCH/Com-ex (94) 1 rev. 2)	157
Eksekutivkomitéens afgørelse af 26. april 1994 om udstedelse af ensartet visum ved grænsen (SCH/Com-ex (94) 2)	163
Eksekutivkomitéens afgørelse af 21. november 1994 om indførelse af en edb-procedure for høring af de centrale myndigheder, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i konventionen (SCH/Com-ex (94) 15 rev.)	165
Eksekutivkomitéens afgørelse af 21. november 1994 om erhvervelse af fælles ind- og udrejsestempler (SCH/Com-ex (94) 16 rev.)	166
Eksekutivkomitéens afgørelse af 22. december 1994 om indførelse og anvendelse af Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser (SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4)	168
Eksekutivkomitéens afgørelse af 22. december 1994 om udveksling af statistiske oplysninger om udstedelse af ensartede visa (SCH/Com-ex (94) 25)	173
Eksekutivkomitéens afgørelse af 5. maj 1995 om fælles visumpolitik. Afgørelsen er indeholdt i referatet af eksekutivkomitéens møde den 28. april 1995 i Bruxelles (SCH/Com-ex (95) PV 1 rev.)	175
Eksekutivkomitéens afgørelse af 20. december 1995 om hurtig udveksling mellem Schengen-staterne af statistiske og konkrete oplysninger om mulige mangler ved de ydre grænser (SCH/Com-ex (95) 21)	176
Eksekutivkomitéens afgørelse af 27. juni 1996 om principper for udstedelse af Schengen-visa i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (SCH-COM-ex (96) 13 rev. 1)	180
Eksekutivkomitéens afgørelse af 19. december 1996 om udstedelse af visum ved grænsen til søfolk i transit (SCH/Com-ex (96) 27)	182
Eksekutivkomitéens afgørelse af 15. december 1997 om harmonisering af visumpolitikken (SCH/Com-ex (97) 32)	186

Side

Eksekutivkomitéens afgørelse af 15. december 1997 om gennemførelse af den fælles aktion vedrørende ensartet udformning af opholdstilladelse (SCH/Com-ex (97) 34 rev.)	187
Eksekutivkomitéens afgørelse af 15. december 1997 om retningslinjer for bevismidler og indicier i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler mellem Schengen-stater (SCH/Com-ex (97) 39 rev.)	188
Eksekutivkomitéens afgørelse af 21. april 1998 om taskforcens aktiviteter (SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2)	191
Eksekutivkomitéens afgørelse af 21. april 1998 om samarbejde mellem de kontraherende parter om udsendelse af udenlandske statsborgere ad luftvejen (SCH/Com-ex (98) 10)	193
Eksekutivkomitéens afgørelse af 21. april 1998 om udveksling på stedet af statistiske oplysninger om visumudstedelse (SCH/Com-ex (98) 12)	196
Eksekutivkomitéens afgørelse af 23. juni 1998 om de foranstaltninger, der skal træffes over for lande, som volder problemer med hensyn til udstedelse af dokumenter, som er nødvendige for udsendelse fra Schengen-området (SCH/Com-ex (98) 18 rev.)	197
Eksekutivkomitéens afgørelse af 23. juni 1998 om monegaskiske opholdstilladelser (SCH/Com-ex (98) 19)	199
Eksekutivkomitéens afgørelse af 23. juni 1998 om stempling af visumansøgers pas (SCH/Com-ex (98) 21)	200
Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om videregivelse af den fælles håndbog til ansøgerlandene (SCH/Com-ex (98) 35 rev. 2)	202
Eksekutivkomitéens afgørelse af 27. oktober 1998 om foranstaltninger til bekæmpelse af illegal indvandring (SCH/Com-ex (98) 37 def. 2)	203
Centralgruppens afgørelse af 27. oktober 1998 om vedtagelse af foranstaltninger til bekæmpelse af illegal indvandring (SCH/C (98) 117)	205
Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om afskaffelse af de grå lister over stater, hvis statsborgere er visumpligtige i nogle Schengen-stater (SCH/Com-ex (98) 53 rev. 2)	206
Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om indførelse af en håndbog over dokumenter, der kan forsynes med visum (SCH/Com-ex (98) 56)	207
Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om indførelse af en håndbog over dokumenter, der kan forsynes med visum (SCH/Com-ex (99) 14)	298
Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om indførelse af en ensartet udformet garantierklæring vedrørende invitation, underhold og logi (SCH/Com-ex (98) 57)	299

Side

Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om koordineret anvendelse af dokumentrådgivere (SCH/Com-ex (98) 59 rev.)	308
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om ophævelse af tidligere udgaver af håndbogen og de fælles konsulære visuminstrukser og godkendelse af de nye udgaver (SCH/Com-ex (99) 13)	317
--	-----

2.3. POLITISAMARBEJDE

Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om grænseoverskridende politisamarbejde om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger (SCH/Com-ex (98) 51 rev. 3)	407
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om håndbogen vedrørende grænseoverskridende politisamarbejde (SCH/Com-ex (98) 52)	408
---	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om reglerne for telekommunikation (SCH/Com-ex (99) 6)	409
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om forbindelsesofficerer (SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2)	411
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om generelle principper for aflønning af informanter (SCH/Com-ex (99) 8 rev. 2)	417
--	-----

Centralgruppens afgørelse af 22. marts 1999 om de generelle principper for aflønning af informanter (SCH/C (99) 25)	420
---	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om forbedring af politisamarbejdet om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger (SCH/Com-ex (99) 18)	421
---	-----

2.4. RETLIGT SAMARBEJDE

Eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om forbedring af det praktiske retlige samarbejde om at bekæmpe ulovlig narkotikahandel (SCH/Com-ex (93) 14)	427
--	-----

Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om aftalen om samarbejde om retsforfølgning af færdselsforseelser (SCH/Com-ex (99) 11 rev. 2)	428
--	-----

Eksekutivkomitéens erklæring af 26. juni 1996 om udlevering (SCH/Com-ex (96) decl. 6 rev. 2)	435
--	-----

Eksekutivkomitéens erklæring af 9. februar 1998 om bortførelse af mindreårige (SCH/Com-ex (97) decl. 13 rev. 2)	436
---	-----

Side

2.5. SIS

Eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om finansieringsordningen for oprettelses- og driftsudgifter for Schengen-informationssystemet (C.SIS) (SCH/Com-ex (93) 16)	439
Eksekutivkomitéens afgørelse af 25. april 1997 om indgåelse af en aftale om forundersøgelsen vedrørende SIS II (SCH/Com-ex (97) 2 rev. 2)	440
Eksekutivkomitéens afgørelse af 7. oktober 1997 om Norges og Islands andel i udgifterne til oprettelse og drift af C.SIS (SCH/Com-ex (97) 18)	441
Eksekutivkomitéens afgørelse af 7. oktober 1997 om udvikling af SIS (SCH/Com-ex (97) 24)	442
Eksekutivkomitéens afgørelse af 15. december 1997 om ændring af finansieringsordningen for C.SIS (SCH/Com-ex (97) 35)	444
Eksekutivkomitéens afgørelse af 21. april 1998 om C.SIS med 15/18 tilslutninger (SCH/Com-ex (98) 11)	452
Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om budgettet for helpdesken i 1999 (SCH/Com-ex (99) 3)	453
Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om udgifter til oprettelse af C.SIS (SCH/Com-ex (99) 4)	454
Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om ajourføring af Sirene-håndbogen (SCH/Com-ex (99) 5)	457
Eksekutivkomitéens erklæring af 18. april 1996 om definition af begrebet udlænding (SCH/Com-ex (96) decl. 5)	458
Eksekutivkomitéens erklæring af 28. april 1999 om SIS' struktur (SCH/Com-ex (99) decl. 2 rev.)	459

2.6. ANDET

Eksekutivkomitéens afgørelse af 22. december 1994 om den i artikel 75 omhandlede attest for medbringelse af narkotika og psykotrope stoffer (SCH/Com-ex (94) 28 rev.)	463
Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om ulovlig våbenhandel (SCH/Com-ex (99) 10)	469

ANVENDTE FORKORTELSER

OJ	Dagsorden
PV	Mødereferat
REV	Revision
CORR	Corrigendum
DECL	Erklæring
SCH	Schengen
SCH/M	Ministrene og statssekretærerne
SCH/COM-EX	Eksekutivkomitéen
SCH/C	Centralgruppen
SCH/I	Arbejdsgruppe I — Politi og Sikkerhed
SCH/I-AR	Arbejdsgruppe I — Politi og Sikkerhed — Våbenundergruppen
SCH/I-FRONT	Arbejdsgruppe I — Politi og Sikkerhed — Grænseundergruppen
SCH/I-TELECOM	Arbejdsgruppe I — Politi og Sikkerhed — Telekommunikationsundergruppen
SCH/GEM-HANDB	Arbejdsgruppe I — Politi og Sikkerhed — Undergruppen vedrørende den fælles håndbog
SCH/STUP	Narkotikabekæmpelsesgruppen (artikel 70)
SCH/II	Arbejdsgruppe II — Persontrafik
SCH/II-READ	Arbejdsgruppe II — Persontrafik — Tilbagetagelsesundergruppen
SCH/II-VISA	Arbejdsgruppe II — Persontrafik — Visumundergruppen
SCH/II-VISION	Arbejdsgruppe II — Persontrafik — Visionundergruppen
SCH/III	Arbejdsgruppe III — Retligt Samarbejde
SCH/OR.SIS	Arbejdsgruppen vedrørende SIS-Styringsgruppen — Undergruppen vedrørende Schengen-informationssystemet
SCH/OR.SIS/SIS	Arbejdsgruppen vedrørende SIS-Styringsgruppen — Undergruppen vedrørende Schengen-informationssystemet
SCH/OR.SIS/SIRENE	Arbejdsgruppen vedrørende SIS-Styringsgruppen — Sirene-undergruppen
SCH/SG	Schengen-note fra Generalsekretariatet
SIS	Schengen-informationssystemet
C.SIS	Schengen-informationssystemet — Den centrale del
N.SIS	Schengen-informationssystemet — Den nationale del

ORIENTERENDE NOTE

1. Ifølge artikel 1, stk. 2, i Rådets afgørelse 1999/435/EF af 20. maj 1999⁽¹⁾ offentliggøres Schengen-reglerne, jf. artikel 1, stk. 1, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, med undtagelse af de bestemmelser, der er nævnt i artikel 2, samt de bestemmelser, som på datoen for vedtagelsen af denne afgørelse er klassificeret som »fortrolige« af Schengen-eksekutivkomitéen.

I artikel 2 i samme rådsafgørelse præciseres det, at det ikke er nødvendigt, at Rådet i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne fastlægger et retsgrundlag for de bestemmelser og afgørelser, der er en del af Schengen-reglerne, og som er anført i bilag B til denne afgørelse.

Denne tekstsamling indeholder altså teksterne til de bestemmelser og afgørelser, der er en del af disse regler, og for hvilke Rådet i sin afgørelse 1999/436/EF af 20. maj 1999⁽²⁾ har fastsat retsgrundlaget i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne.

2. Tekstsamlingen indeholder desuden de bestemmelser og afgørelser i Schengen-reglerne, som vedrører Schengen-informationssystemet (SIS), og som i Rådets afgørelse om fastsættelse af retsgrundlaget i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne er ledsaget af angivelsen »pm«.
3. Nærværende offentliggørelse viser Schengen-reglerne, som de forelå på det tidspunkt, hvor de blev integreret i Den Europæiske Union, dvs. da Amsterdam-traktaten trådte i kraft (1. maj 1999). Da Schengen-reglerne består af oplysninger, som de pågældende stater giver — f.eks. vedrørende deres visumpolitik over for statsborgere fra tredjelande, som ikke står på den fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere skal have visum for at passere de ydre grænser — bør man rette henvendelse til Kommissionens eller Rådets Generalsekretariats kompetente tjenestegrene for at få oplyst, hvilke ændringer der eventuelt er sket siden den 1. maj 1999.
4. Hvad angår konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, medtages alle dens bestemmelser af hensyn til overblikket i nærværende offentliggørelse. Rådet har imidlertid besluttet, at det for de bestemmelser, der er anført med *kursiv*, er unødvendigt at fastsætte et retsgrundlag i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne.
5. For at lette adgangen til den del af Schengen-reglerne, der består af Schengen-eksekutivkomitéens afgørelser og erklæringer, er disse i nærværende offentliggørelse grupperet efter emne. Med henblik herpå sondres der mellem afgørelser og erklæringer vedrørende:

— horisontale spørgsmål

— ophævelse af kontrollen ved de indre grænser og persontrafik

— politisamarbejde

— strafferetligt samarbejde

— SIS.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse om definition af Schengen-reglerne med henblik på, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, at fastsætte retsgrundlaget for de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets afgørelse om fastsættelse, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, af retsgrundlaget for hver af de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 17).

Inden for hver gruppe anføres afgørelserne i kronologisk orden. Det samme er tilfældet med eksekutivkomitéens erklæringer.

6. I den dispositive del af nogle af eksekutivkomitéens afgørelser henvises der til dokumenter, der er udarbejdet som led i Schengen-samarbejdet, og som ifølge Rådets afgørelse om definition af Schengen-reglerne ganske vist henhører under disse regler, men for hvilke Rådet har besluttet, at det ikke er nødvendigt at fastsætte et retsgrundlag i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne. Disse dokumenter er derfor ikke medtaget i nærværende offentliggørelse.
 7. Det samme er tilfældet med de dokumenter, som der henvises til i præamblen til visse af eksekutivkomitéens afgørelser, men ikke i den dispositive del af disse afgørelser.
 8. Endelig har eksekutivkomitéen truffet visse afgørelser, hvorved den godkender dokumenter, som findes i bilaget, og som Rådets generalsekretær i henhold til det ansvar, der påhviler ham ifølge artikel 20, stk. 2, i Rådets forretningsorden, har besluttet at klassificere som »fortrolige« rådsdokumenter eller rådsdokumenter til tjenestebrug. Disse bilag offentliggøres derfor heller ikke.
-

1. AFTALE — KONVENTION — TILTRÆDELSER

AFTALE**mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser**

Regeringerne for KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE,

herefter benævnt de kontraherende parter, HAR

IDET DET ANERKENDES, at den stadig snævrere sammenslutning mellem folkene i De Europæiske Fællesskaber skal tilkendes gennem fri passage af indre grænser for medlemsstaternes statsborgere samt fri bevægelighed for varer og serviceydelser ved indre grænser,

IDET solidariteten landene imellem ønskes styrket gennem ophævelse af hindringer for den fri bevægelighed ved de fælles grænser for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik,

I BETRAGTNING AF de allerede opnåede resultater inden for De Europæiske Fællesskaber med henblik på at sikre fri bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser,

TILSKYNDET AF ØNSKET OM afskaffelse af personkontrollen for De Europæiske Fællesskabers borgere ved de fælles grænser samt om at lette bevægeligheden for varer og tjenesteydelser,

IDET DER TAGES HØJDE FOR, at gennemførelsen af nærværende aftale kan kræve lovgivningsmæssige foranstaltninger, som skal behandles i de nationale parlamenter, afhængig af de underskrivende staters forfatninger,

JF. Det Europæiske Råds erklæring fra mødet i Fontainebleau den 25. og 26. juni 1984 vedrørende ophævelse af politi- og toldkontrol for personer og varer ved indre grænser,

JF. aftalen indgået i Saarbrücken den 13. juli 1984 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik,

JF. konklusionerne vedtaget den 31. maj 1984 ved mødet i Neustadt/Aisch mellem transportministrene fra Benelux-landene og Forbundsrepublikken Tyskland,

JF. memorandum af 12. december 1984 fra regeringerne i Den Økonomiske Union Benelux videresendt til regeringerne i Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik,

VEDTAGET FØLGENDE:

AFSNIT I

Artikel 2

FORANSTALTNINGER, SOM INDFØRES PÅ KORT SIGT

Artikel 1

Hvad angår personkontrol vil dette fra den 15. juli 1985 generelt foregå ved, at politi- og toldmyndighederne foretager visuel overvågning af personbiler, som passerer den fælles grænse i nedsat fart, uden at standse disse.

Fra nærværende aftales ikrafttræden og indtil den endelige ophævelse af enhver form for grænsekontrol vil formaliteterne for Fællesskabets borgere ved de fælles grænser mellem staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik foregå på de nedenfor angivne betingelser.

Myndighederne kan imidlertid foretage stikprøver med henblik på yderligere kontrol. Disse bør så vidt muligt foretages på særlige pladser, således at den øvrige trafik over grænsen ikke generes.

Artikel 3

For at lette den visuelle overvågning kan Fællesskabets borgere, som passerer den fælles grænse i bil, placere en grøn skive på minimum 8 cm i diameter i bilens forrude. Denne skive indikerer, at bilens passagerer opfylder grænsepolitiets regler, at der kun transporteres varer, som lovligt kan medbringes over grænsen, samt at valutareglerne overholdes.

Artikel 4

De kontraherende parter bestræber sig på at minimere grænseopholdet i forbindelse med kontrol af erhvervstransporter med personer pr. landevej.

De kontraherende parter søger løsninger, som gør det muligt inden 1. januar 1986 at fjerne den systematiske kontrol ved de fælles grænser af fragtbrev og tilladelser til erhvervstransport med personer pr. landevej.

Artikel 5

Inden den 1. januar 1986 skal der iværksættes fælles kontrol ved de nationale grænsekontrolposter på hver side af grænsen, for så vidt dette ikke allerede er sket i praksis, og for så vidt de fysiske rammer tillader det. Senere vil muligheden for at indføre fælles grænsekontrolposter ved andre grænseovergange blive undersøgt, idet der tages hensyn til lokale forhold.

Artikel 6

Uden at aftaler af mere gunstig karakter mellem de kontraherende parter foregribes, skal disse foretage det nødvendige for at lette bevægeligheden over den fælles grænse for borgere bosiddende i kommuner, der umiddelbart støder op til grænsen, således at disse borgere kan passere andetsteds end ved grænsekontrolposten og uden for normal åbningstid.

Ovennævnte mulighed kan udelukkende benyttes af personer, der transporterer varer, som told- og afgiftsfrit kan medbringes over grænsen, samt forudsat at valutareglerne overholdes.

Artikel 7

De kontraherende parter bestræber sig på inden for en rimelig tidshorisont at ensrette visumreglerne for dermed at undgå negative konsekvenser med hensyn til indvandring og sikkerhed som følge af den lempede grænsekontrol. Parterne træffer de nødvendige dispositioner, om muligt inden den 1. januar 1986, med henblik på at gennemføre procedurerne vedrørende udstedelse af visum og indrejse på deres territorium, idet der tages højde for nødvendigheden af samlet at beskytte alle fem

staters territorier mod illegal indvandring samt mod aktiviteter, der kunne udgøre en trussel mod sikkerheden.

Artikel 8

Med henblik på at lempe grænsekontrollen, og idet der tages højde for forskellene i lovgivningen mellem staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik, forpligter de kontraherende parter sig til en aktiv indsats på eget territorium mod illegal handel med narkotika samt til at koordinere indsatsen effektivt på dette område.

Artikel 9

De kontraherende parter forstærker samarbejdet mellem de respektive staters told- og politimyndigheder, særligt med hensyn til kriminalitetsbekæmpelse og i særdeleshed illegal handel med narkotika og våben, bekæmpelsen af ulovlig indrejse og ophold samt bekæmpelsen af skatte- og toldunddragelse og smugleri. For at imødekomme ovenstående forpligter de kontraherende parter sig til, idet den nationale lovgivning samtidig respekteres, at fremme udvekslingen af oplysninger samt at styrke denne med hensyn til oplysninger, som kan være af særlig interesse for de øvrige parter i kriminalitetsbekæmpelsen.

De kontraherende parter forstærker inden for rammerne af den nationale lovgivning den gensidige indsats mod illegale kapitalbevægelser.

Artikel 10

Med henblik på at sikre det i artikel 6, 7, 8 og 9 nævnte samarbejde skal møder mellem de kontraherende parters kompetente myndigheder jævnligt finde sted.

Artikel 11

Hvad angår landevejstransport af varer over grænserne, ophører de kontraherende parter pr. 1. juli 1985 med systematisk at foretage følgende former for kontrol:

- kontrol af køre- og hviletid (Rådets forordninger (EØF) nr. 543/69 af 25. marts 1969 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport) og AETR
- kontrol af erhverskøretøjers vægt og mål. Dette forhindrer ikke, at et automatisk vejningssystem indføres med henblik på vægtkontrol foretaget ved stikprøver
- kontrol af køretøjers tekniske stand.

Der træffes forholdsregler med henblik på at undgå, at kontrollen foretages i mere end ét af de kontraherende parters territorier.

Artikel 12

Fra den 1. juli 1985 erstattes kontrol af dokumenter vedrørende transporter, som i henhold til fællesskabsbestemmelser eller bilaterale bestemmelser kan udføres uden tilladelse eller er uden for kvote, af stikprøvekontrol ved de fælles grænser. Lastvogne, som udfører ovenstående transporter, skal anbringe et synligt symbol, når de fælles grænser passeres. De kontraherende parter kompetente myndigheder fastsætter ved en fælles aftale de nærmere tekniske karakteristika for dette symbol.

Artikel 13

De kontraherende parter bestræber sig på inden den 1. januar 1986 at harmonisere de gældende regler for erhvervstransport pr. landevej over grænserne, idet det tilstræbes at forenkle og lempe reglerne samt at gøre det muligt at erstatte rejsetilladelser med tidsbegrænsede tilladelser med visuel kontrol, når de fælles grænser passeres.

De nærmere omstændigheder for ændringen af rejsetilladelser til tidsbegrænsede tilladelser aftales bilateralt, idet de berørte landes behov for landevejstransport tages i betragtning.

Artikel 14

De kontraherende parter søger at finde løsninger med henblik på at reducere grænseopholdet for jernbanetransporter, såfremt dette skyldes udførelse af formaliteter ved grænserne.

Artikel 15

De kontraherende parter anbefaler følgende til egne jernbaneselskaber:

- at tilpasse de tekniske procedurer, så grænseopholdet ved de fælles grænser minimeres mest muligt
- at arbejde ihærdigt for at indføre, ved visse typer jernbanetransport som jernbaneselskaberne skal fastlægge nærmere, et særligt system, der tillader disse transporter hurtigt at passere de fælles grænser uden grænseophold i nævneværdig tid (godstog med kort grænseophold).

Artikel 16

De kontraherende parter foranstalter en harmonisering af åbningstider og -datoer for grænseposterne ved de fælles grænser for flodtransport.

AFSNIT II

FORANSTALTNINGER, SOM INDFØRES PÅ LANG SIGT

Artikel 17

De kontraherende parter søger at afskaffe personkontrollen ved de fælles grænser for i stedet at overflytte grænsekontrollen til parternes ydre grænser. I den forbindelse bestræber de kontraherende parter sig på en nødvendig, forudgående harmonisering af love og administrative bestemmelser vedrørende forbud og restriktioner, som er grundlaget for de respektive landes kontrolforanstaltninger. Parterne tilstræber ligeledes at træffe supplerende foranstaltninger for at forhindre en sikkerhedsrisiko samt for at forhindre illegal indvandring af borgere, som ikke tilhører et af De Europæiske Fællesskabers lande.

Artikel 18

De kontraherende parter indleder drøftelser, der især vedrører følgende punkter, idet der tages højde for resultater, som er opnået med hensyn til foranstaltninger indført på kort sigt:

- a) udarbejdelse af ordninger vedrørende politisamarbejde om forebyggelse af kriminalitet og efterforskning
- b) undersøgelse af eventuelle vanskeligheder ved anvendelse af aftaler om international gensidig retshjælp og udlevering, således at de bedst egnede løsninger opnås med henblik på en forbedring af samarbejdet på disse områder mellem de kontraherende parter
- c) forskning i egnede midler til den fælles indsats mod kriminalitet, blandt andet ved at undersøge en eventuel ordning om polititjenestemænds ret til at optage forfølgelse under hensyntagen til de eksisterende kommunikationsmidler og den gensidige internationale retshjælp.

Artikel 19

De kontraherende parter tilstræber en harmonisering af love og administrative bestemmelser i særdeleshed med hensyn til:

- narkotika
- våben og sprængstof
- registrering af rejsende på hoteller.

Artikel 20

De kontraherende parter bestræber sig på at iværksætte en harmonisering af visumregler og regler for indrejse til de respektive landes territorier. I det omfang dette måtte blive nødvendigt, forbereder parterne en harmonisering af de administrative

bestemmelser vedrørende særlige aspekter i udlændingelovgivningen med hensyn til borgere, der ikke tilhører et af De Europæiske Fællesskabers lande.

Artikel 21

De kontraherende parter tager fælles initiativ inden for De Europæiske Fællesskaber med henblik på:

- a) at øge den mængde varer, som told- og afgiftsfrit kan indføres af rejsende
- b) at fjerne, inden for rammerne af Fællesskabets told- og afgiftsregler, eventuelle restriktioner, der ved indrejse i medlemslande er pålagt varer, som det er tilladt landets egne statsborgere at besidde.

Inden for rammerne af De Europæiske Fællesskaber tager de kontraherende parter initiativ til at harmonisere afgiftsopkrævningen i oprindelseslandet, hvad angår turisttransport inden for De Europæiske Fællesskabers lande.

Artikel 22

De kontraherende parter bestræber sig på såvel inden for nærværende aftale som inden for De Europæiske Fællesskaber:

- at forhøje det antal liter brændstof, der afgiftsfrit kan indføres, således at det svarer til det normale indhold af en brændstoftank på en bus (600 l)
- at gøre beskatningen af dieselbrændstof mere ensartet og forhøje afgiftsfriheden for det normale indhold af en brændstoftank på en lastvogn.

Artikel 23

De kontraherende parter søger, også hvad angår transport af varer, at mindske antallet af stoppesteder og reducere ventetiden ved de nationale kontrolposter på hver side af grænsen.

Artikel 24

Med hensyn til varebevægelsen søger de kontraherende parter at lade den kontrol, som nu foretages ved de fælles grænser, overgå til de ydre grænser eller lade kontrollen finde sted på eget territorium.

For at opfylde ovenstående tager de kontraherende parter fælles initiativ, indbyrdes såvel som inden for De Europæiske Fællesskaber, til at harmonisere bestemmelserne, som er grundlaget for kontrol af varer ved de fælles grænser. Parterne drager omsorg for, at disse foranstaltninger ikke udgør en sundhedsrisiko for personer, dyr og planter.

Artikel 25

De kontraherende parter udvikler samarbejdet med henblik på at forenkle fortoldningen af varer, som passerer en fælles grænse, ved hjælp af en systematisk udveksling af nødvendige data registreret ved hjælp af enhedsdokumentet.

Artikel 26

De kontraherende parter undersøger, hvorledes indirekte skatter (moms og afgifter) kan harmoniseres inden for Det Europæiske Fællesskaber. I den forbindelse vil parterne støtte initiativer taget inden for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 27

De kontraherende parter undersøger muligheden for på gensidig basis at afskaffe begrænsningerne i afgiftsfriheden ved de fælles grænser for borgere i grænseområderne.

Artikel 28

Alle andre bilaterale eller multilaterale aftaler, hvis indhold svarer til nærværende aftale, og som indgås med stater, der ikke har underskrevet Schengen-aftalen, skal forudgående drøftes mellem de kontraherende parter.

Artikel 29

Nærværende aftale gælder ligeledes for delstaten Berlin, hvis ikke det modsatte er anført i en erklæring fra Forbundsrepublikken Tysklands regering til regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux samt til Det Franske Republiks regering inden tre måneder fra nærværende aftales ikrafttræden.

Artikel 30

De af nærværende aftales foranstaltninger, som ikke vil være gældende fra aftalens ikrafttræden, skal for foranstaltningerne nævnt i afsnit I, gennemføres inden 1. januar 1986, og for foranstaltningerne nævnt i afsnit II, gennemføres inden 1. januar 1990, medmindre andre frister er anført i nærværende aftale.

Artikel 31

Nærværende aftale finder anvendelse med forbehold for bestemmelserne i artikel 5, 6 og 8—16 i aftalen indgået i Saarbrücken den 13. juli 1984 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik.

Artikel 32

Nærværende aftale underskrives uden forbehold for ratifikation eller godkendelse eller med forbehold for ratifikation eller godkendelse, efterfulgt af ratifikation eller godkendelse.

Nærværende aftale gælder midlertidigt fra dagen efter, at de kontraherende parter har underskrevet den.

Nærværende aftale træder i kraft 30 dage efter, den sidste ratifikation eller godkendelse er deponeret.

Artikel 33

Nærværende aftale deponeres i Storhertugdømmet Luxembourgs regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet kopi til hver af de øvrige kontraherende parter.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

En foi de quoi, les représentants des Gouvernements dûment habilités à cet effet ont signé le présent accord.

Ten blijke waarvan de daartoe naar behoren gemachtigde vertegenwoordigers van de Regeringen dit Akkoord hebben ondertekend.

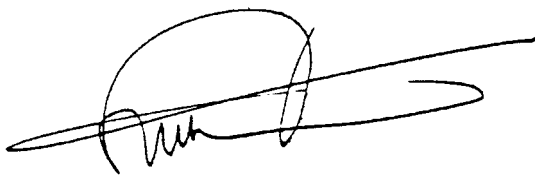
Geschehen zu Schengen (Großherzogtum Luxemburg) am vierzehnten Juni neunzehnhundertfünfundachtzig, in deutscher, französischer und niederländischer Sprache abgefaßt, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Fait à Schengen (Grand-Duché de Luxembourg), le quatorze juin mil neuf cent quatre-vingt-cinq, les textes du présent accord en langues allemande, française et néerlandaise, faisant également foi.

Gedaan te Schengen (Groothertogdom Luxemburg), de veertiende juni negentienhonderdvijfentachtig, zijnde te teksten van dit Akkoord in de Duitse, de Franse en de Nederlandse taal gelijkelijk authentiek.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

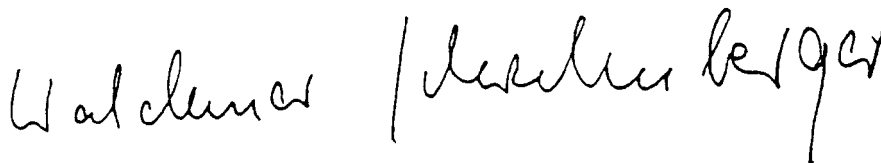

P. DE KEERSMAECKER

Secrétaire d'État aux Affaires européennes

Staatssecretaris voor Europese Zaken

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Prof. Dr. W. SCHRECKENBERGER

Staatssekretär im Bundeskanzleramt

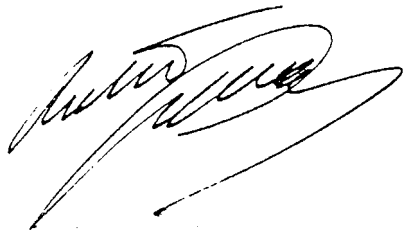
Pour le Gouvernement de la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'C. Lalumière'.

C. LALUMIÈRE

Secrétaire d'État aux Affaires européennes

Pour le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'R. Goebbels'.

R. GOEBBELS

Secrétaire d'État aux Affaires étrangères

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'W. F. van Eekelen'.

W. F. van EEKELEN

Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken

KONVENTION

OM GENNEMFØRELSE AF SCHENGEN-AFTALEN

af 14. juni 1985

mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE, i det følgende benævnt de kontraherende parter,

SOM HENVISER TIL Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser,

SOM HAR VEDTAGET at virkeliggøre målet i denne aftale om at afskaffe kontrollen med persontrafik ved de fælles grænser og at lette transport og varebevægelser,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, som suppleret ved den europæiske fælles akt, fastsætter, at det indre marked indebærer et område uden indre grænser,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det mål, som de kontraherende parter forfølger, er sammenfaldende med ovennævnte målsætning, for så vidt andet ikke fastsættes i foranstaltninger, der træffes i medfør af traktatens bestemmelser,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det for at virkeliggøre dette mål er nødvendigt at træffe en række egnede foranstaltninger og etablere et snævert samarbejde mellem de kontraherende parter,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

AFSNIT I

DEFINITIONER

Artikel 1

Tredjeland: en stat, som ikke er kontraherende part

I denne konvention forstås ved:

Udlænding: en person, der ikke er statsborger i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater

Indre grænser: de kontraherende parters fælles landgrænser samt deres lufthavne for så vidt angår interne flyvninger og søhavne for så vidt angår færgeruter, der udelukkende går til eller fra havne på de kontraherende parters område uden at anløbe havne uden for dette område

Udlænding, der er indberettet som uønsket: en udlænding, der efter artikel 96 er indberettet til Schengen-informationssystemet som uønsket

Grænseovergangssted: et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser

Ydre grænser: de kontraherende parters land- og søgrænser samt luft- og søhavne, for så vidt de ikke er indre grænser

Grænsekontrol: den kontrol ved grænserne, der uagtet andre kontrolgrunde udelukkende foretages på grund af den planlagte grænsepassage

Intern flyvning: en flyvning, der udelukkende er påbegyndt i eller går til de kontraherende parters område uden mellemlanding på et tredjelandets område

Transportvirksomhed: en fysisk eller juridisk person, der i erhvervsmæssigt øjemed udfører personbefordring ad luft-, sø- eller landvejen

Opholdstilladelse: en tilladelse af enhver art, der er udstedt af en kontraherende part, og som giver ret til ophold på denne parts område. Midlertidig tilladelse til ophold på en kontraherende parts område med henblik på behandling af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse er ikke omfattet

Asylansøgning: en anmodning afgivet skriftligt, mundtligt eller på anden vis af en udlænding ved en kontraherende parts ydre grænse eller på denne parts område med henblik på at blive anerkendt som flygtning efter Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-

protokollen af 31. januar 1967, samt at få opholdstilladelse som flygtning

Asylansøger: en udlænding, der i medfør af denne konvention har indgivet en asylansøgning, hvorom der endnu ikke er truffet endelig afgørelse

Behandling af en asylansøgning: alle undersøgelses- og beslutningsprocedurer i forbindelse med en asylansøgning samt alle foranstaltninger truffet i tilknytning til de endelige afgørelser, med undtagelse af fastsættelsen af, hvilken kontraherende part der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen i medfør af denne konvention

AFSNIT II

OPHÆVELSE AF KONTROLLEN VED DE INDRE GRÆNSER OG PERSONTRAFIK

KAPITEL 1

PASSAGE AF DE INDRE GRÆNSER

Artikel 2

1. De indre grænser kan alle steder passeres uden personkontrol.

2. Når den offentlige orden eller den nationale sikkerhed kræver det, kan en kontraherende part dog efter samråd med de øvrige kontraherende parter træffe beslutning om, at der i et begrænset tidsrum iværksættes en national grænsekontrol, der er tilpasset forholdene, ved de indre grænser. Hvis det af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed er påkrævet at handle omgående, træffer den pågældende kontraherende part de nødvendige foranstaltninger og underretter snarest muligt de øvrige kontraherende parter herom.

3. Ophævelsen af personkontrollen ved de indre grænser berører hverken anvendelsen af artikel 22 eller de kompetente myndigheders udøvelse af deres politimæssige beføjelser efter national lovgivning på hele den kontraherende parts område, eller den lovbestemte pligt til at være i besiddelse af, medføre og forevise tilladelser og dokumenter.

4. Varekontrol gennemføres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne konvention.

KAPITEL 2

PASSAGE AF DE YDRE GRÆNSER

Artikel 3

1. Passage af de ydre grænser kan principielt kun ske ved grænseovergangsstederne og inden for åbningstiden. Nærmere bestemmelser herom såvel som undtagelser og regler for mindre grænsetrafik samt regler for særlige former for skibstrafik som f.eks. lystsejlad og kystfiskeri vedtages af eksekutivkomitéen.

2. De kontraherende parter forpligter sig til at indføre sanktioner mod uautoriseret passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden.

Artikel 4

1. Fra 1993 sikrer de kontraherende parter, at passagerer, der ankommer med fly fra et tredjeland, underkastes personkontrol og kontrol af håndbagage ved indreisen i den lufthavn, hvortil flyet ankommer fra det pågældende tredjeland, inden de påbegynder en intern flyvning. Passagerer fra interne flyvninger underkastes personkontrol og kontrol af håndbagagen ved udreisen i den lufthavn, hvorfra flyet afgår til et tredjeland, inden de flyver videre til det pågældende tredjeland.

2. De kontraherende parter træffer de nødvendige foranstaltninger til, at kontrollen gennemføres i overensstemmelse med stk. 1.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 berører ikke kontrollen med indskrevet bagage; denne kontrol foretages enten i den endelige ankomst-lufthavn eller i den oprindelige afgangslufthavn.

4. Uanset definitionen på indre grænser betragtes lufthavne indtil det tidspunkt, der er fastsat i stk. 1, som ydre grænser for så vidt angår interne flyvninger.

Artikel 5

1. En udlænding kan få tilladelse til at indrejse i og opholde sig på de kontraherende parters område i indtil tre måneder, hvis den pågældende opfylder følgende betingelser:

- a) den pågældende skal være i besiddelse af et eller flere gyldige grænsepassagedokumenter, der fastlægges af eksekutivkomitéen
- b) den pågældende skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves
- c) den pågældende skal om nødvendigt forelægge dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder og have de nødvendige midler til sit underhold både med hensyn til hele det påtænkte ophold og til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejsen til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller være i stand til på lovlig vis at erhverve sig disse midler.
- d) den pågældende må ikke være indberettet som uønsket
- e) den pågældende må ikke udgøre en trussel for en af de kontraherende parters offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

2. En udlænding, der ikke opfylder alle betingelserne, skal nægtes indrejse i de kontraherende parters område, medmindre en kontraherende part finder det nødvendigt at fravige dette princip af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser. I så fald begrænses indrejsetilladelsen til den pågældende kontraherende parts område, og denne skal underrette de øvrige kontraherende parter herom.

Disse regler berører ikke anvendelsen af de særlige bestemmelser i asylretten eller bestemmelserne i artikel 18.

3. En udlænding, der er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et returvisum udstedt af en af de kontraherende parter eller om nødvendigt begge dokumenter, skal have tilladelse til gennemrejse, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over uønskede udlændinge af den kontraherende part, ved hvis ydre grænser den pågældende ønsker at indrejse.

Artikel 6

1. Grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af de kompetente myndigheder. Kontrollen gennemføres for de kontraherende parters område efter ensartede principper inden for rammerne af den nationale kompetence og den nationale lovgivning og under hensyn til samtlige kontraherende parters interesser.

2. De ensartede principper, jf. stk. 1, er følgende:

- a) Personkontrollen omfatter ikke alene en kontrol af rejsedokumenter og andre betingelser for indrejse, ophold, arbejde og udrejse, men også eftersøgning og forebyggelse af trusler mod den nationale sikkerhed og den offentlige orden i de kontraherende stater. Kontrollen omfatter også motor-køretøjer og genstande, som personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af. Den gennemføres af den enkelte kontraherende part i overensstemmelse med denne parts lovgivning, herunder lovgivningens bestemmelser om undersøgelser.
- b) Alle rejsende skal mindst underkastes en kontrol, der gør det muligt at fastslå deres identitet på grundlag af forelagt eller forevist rejselegitimation.
- c) Udlændinge skal ved indreisen underkastes en indgående kontrol efter litra a).
- d) Ved udreisen foretages den kontrol, der i alle kontraherende parters interesse er påkrævet ifølge udlændingelovgivningen og med henblik på eftersøgning og forebyggelse af trusler mod de kontraherende parters nationale sikkerhed og offentlige orden. Alle udlændinge skal underkastes denne kontrol.
- e) Hvis en sådan kontrol ikke kan gennemføres som følge af særlige omstændigheder, bør der foretages en prioritering. I denne forbindelse er indrejsekontrol principielt vigtigere end udrejsekontrol.

3. De kompetente myndigheder overvåger de ydre grænser med mobile enheder på strækningerne mellem grænseovergangsstederne, ligesom de overvåger grænseovergangsstederne uden for den normale åbningstid. Denne overvågning gennemføres for ikke at tilskynde nogen til at unddrage sig kontrol ved grænseovergangsstederne. Nærmere bestemmelser for denne overvågning kan om nødvendigt fastsættes af eksekutivkomitéen.

4. De kontraherende parter forpligter sig til at indsætte tilstrækkeligt og kvalificeret personale til at gennemføre denne kontrol og overvågning af de ydre grænser.

5. Kontrollen ved de ydre grænser skal have et ensartet omfang.

Artikel 7

De kontraherende parter yder hinanden gensidig bistand og sikrer et snævert og permanent samarbejde med henblik på en effektiv gennemførelse af kontrol og overvågning. De udveksler navnlig alle relevante og væsentlige oplysninger, dog ikke oplysninger om navngivne enkeltpersoner, medmindre andet er fastsat i denne konvention, ligesom de i videst muligt omfang giver ensartede instrukser til de myndigheder, der udøver kontrol, og fremmer en ensartet uddannelse samt efter- og videreuddannelse af de personer, der udøver kontrol. Dette samarbejde kan tage form af udveksling af forbindelsesofficerer.

Artikel 8

Eksekutivkomitéen træffer de nødvendige beslutninger om de praktiske gennemførelsesbestemmelser for kontrollen og overvågningen ved grænserne.

KAPITEL 3

VISUM

Afdeling 1

Visum til kortvarige ophold

Artikel 9

1. De kontraherende parter forpligter sig til at føre en fælles politik med hensyn til persontrafik og navnlig visumregler. Med henblik herpå yder de hinanden gensidig bistand. De kontraherende parter forpligter sig til efter fælles aftale at fortsætte harmoniseringen af deres visumpolitik.

2. Fælles visumregler, der på tidspunktet for undertegnelsen af denne konvention eller på et senere tidspunkt efter fælles aftale gælder i alle kontraherende stater for tredjelandstatsborgere, kan kun ændres efter fælles aftale mellem samtlige kontraherende parter. En kontraherende part kan undtagelsesvis fravige de fælles visumregler over for et tredjeland, når tungtvejende hensyn til national politik kræver en hurtig afgørelse. Den pågældende part skal da forinden konsultere de øvrige kontraherende parter og i sin afgørelse tage hensyn til deres interesser og konsekvenserne af afgørelsen.

Artikel 10

1. Der indføres et ensartet visum gældende for alle kontraherende parters område. Dette visum kan udstedes til et ophold af højst tre måneders varighed, jf. dog artikel 11 for så vidt angår gyldighedsperioden.

2. Indtil et sådant visum indføres, anerkender de kontraherende parter de respektive nationale visa, for så vidt de er udstedt på grundlag af de fælles betingelser og kriterier, der gælder ifølge de relevante bestemmelser i dette kapitel.

3. Uanset stk. 1 og 2 forbeholder hver kontraherende part sig ret til at begrænse et visums territoriale gyldighed efter fælles retningslinjer fastlagt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette kapitel.

Artikel 11

1. Visummet efter artikel 10 kan udstedes som:

- a) et visum, der er gyldigt for en eller flere indrejser, idet dog hverken varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold må overstige tre måneder pr. halvår regnet fra den første indrejsedato
- b) et transitvisum, der giver indehaveren ret til at rejse en, to eller undtagelsesvis flere gange gennem de kontraherende parters område til et tredjelandets område, idet transittiden dog ikke må overstige fem dage.

2. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke til hinder for, at en kontraherende part i løbet af det pågældende halvår om nødvendigt udsteder et nyt visum, der kun har gyldighed på vedkommende lands område.

Artikel 12

1. Det ensartede visum efter artikel 10, stk. 1, udstedes af de kontraherende parters diplomatiske eller konsulære repræsentationer og eventuelt af de myndigheder, der er udpeget hertil, jf. artikel 17.

2. I princippet er det den kontraherende stat, der er rejsens egentlige bestemmelsessted, der er kompetent til at udstede dette visum. Hvis det ikke er muligt at fastlægge dette bestemmelsessted, er det i princippet de diplomatiske eller konsulære repræsentationer for den kontraherende part, på hvis område første indrejse finder sted, der udsteder visum.

3. Eksekutivkomitéen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne herfor, herunder især kriterierne for fastlæggelse af rejsens egentlige bestemmelsessted.

Artikel 13

1. Rejsedokumenter, hvis gyldighedsperiode er udløbet, må ikke påregnes visum.

2. Rejsedokumentet skal have længere gyldighedsperiode end visummet, således at der tages hensyn til, hvor længe visummet kan anvendes. Udlændingen skal have tid til at rejse tilbage til sit hjemland eller indrejse i et tredjeland.

Artikel 14

1. Rejsedokumenter, der ikke anerkendes som gyldige af nogen af de kontraherende parter, må ikke påtegnes visum. Hvis rejsedokumentet kun anerkendes som gyldigt af en eller flere af de kontraherende parter, begrænses visummet til denne eller disse kontraherende stater.

2. Hvis rejsedokumentet ikke anerkendes som gyldigt af en eller flere af de kontraherende parter, kan visummet udstedes i form af en indrejsetilladelse.

Artikel 15

Visa efter artikel 10 må i princippet kun udstedes, hvis den pågældende udlænding opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e).

Artikel 16

Finder en kontraherende part det af en af de grunde, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, nødvendigt at fravige princippet efter artikel 15 og udstede visum til en udlænding, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, begrænses gyldigheden af dette visum til vedkommende kontraherende parts område, og denne skal underrette de øvrige kontraherende parter herom.

Artikel 17

1. Eksekutivkomitéen vedtager fælles regler for behandling af visumansøgninger, påser, at de anvendes korrekt og tilpasser dem til nye situationer og forhold.

2. Eksekutivkomitéen fastlægger desuden, i hvilke tilfælde visum kun må udstedes efter høring af de centrale myndigheder i den kontraherende stat, der har behandlet visumansøgningen, samt eventuelt de øvrige kontraherende parters centrale myndigheder.

3. Eksekutivkomitéen træffer endvidere de nødvendige afgørelser om:

- a) hvilke rejsedokumenter der kan forsynes med visum
- b) hvilke instanser der har kompetence til at udstede visa
- c) på hvilke betingelser visum kan udstedes ved grænsen

- d) hvilken form, hvilket indhold og hvilken gyldighedsperiode disse visa skal have, og hvilket udstedelsesgebyr der skal opkræves
- e) på hvilke betingelser visa efter litra c) og d) kan forlænges eller nægtes under hensyn til samtlige kontraherende parters interesser
- f) på hvilke nærmere betingelser visa kan begrænses territorielt
- g) efter hvilke retningslinjer den fælles liste over uønskede udlændinge, der skal nægtes indrejse, skal opstilles, jf. dog artikel 96.

*Afdeling 2***Visum til længerevarende ophold***Artikel 18*

Visa til ophold af mere end tre måneders varighed er nationale visa, som den enkelte kontraherende part udsteder ifølge sin egen lovgivning. Et sådant visum giver indehaveren ret til at rejse gennem de øvrige kontraherende parters område til den visumudstedende kontraherende parts område, medmindre den pågældende ikke opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), d) og e), eller er opført på den nationale liste over uønskede personer i den kontraherende stat, hvis område den pågældende ønsker at rejse gennem.

KAPITEL 4

BETINGELSER FOR UDLÆNDINGES INDREJSE OG OPHOLD*Artikel 19*

1. En udlænding, der er indehaver af et ensartet visum, og som er indrejst lovligt i en af de kontraherende parters område, kan frit færdes på alle kontraherende parters område inden for dette visums gyldighedsperiode, for så vidt den pågældende opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e).

2. Indtil det ensartede visum indføres, kan en udlænding, der er indehaver af et visum udstedt af en af de kontraherende parter, og som er indrejst lovligt i en af disse parters område, frit færdes på alle kontraherende parters område inden for dette visums gyldighedsperiode, dog højst i tre måneder regnet fra datoen for første indrejse, for så vidt den pågældende opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e).

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på visa, hvis gyldighed er begrænset territorielt efter bestemmelserne i dette afsnits kapitel 3.

4. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i artikel 22.

Artikel 20

1. En udlænding, der ikke er visumpligtig, kan frit færdes på de kontraherende parter område i højst tre måneder i løbet af en seks måneders periode regnet fra datoen for første indrejse, for så vidt den pågældende opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e).

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at den enkelte kontraherende part under ekstraordinære omstændigheder eller i medfør af en bilateral aftale, der er indgået inden denne konventions ikrafttræden, kan forlænge en udlændings ret til at opholde sig på denne parts område ud over tre måneder.

3. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i artikel 22.

Artikel 21

1. En udlænding, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse udstedt af en af de kontraherende parter samt et gyldigt rejsedokument, kan frit færdes på de øvrige kontraherende parter område i højst tre måneder, for så vidt de opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), c) og e), og ikke er opført på den pågældende kontraherende parts nationale liste over uønskede personer.

2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på en udlænding, der er indehaver af en foreløbig opholdstilladelse udstedt af en af de kontraherende parter og et rejsedokument udstedt af denne kontraherende part.

3. De kontraherende parter meddeler eksekutivkomitéen en liste over de dokumenter, de udsteder som henholdsvis opholdstilladelse eller foreløbig opholdstilladelse og som rejse-dokument efter denne artikel.

4. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i artikel 22.

Artikel 22

1. En udlænding, der er indrejst lovligt i en af de kontraherende parter område, har på hver enkelt kontraherende parts betingelser pligt til at melde sig til den kontraherende parts kompetente myndigheder, i hvis område den pågældende

indrejser. Hver enkelt kontraherende part kan vælge, om udlændinge skal melde sig ved indreisen eller inde i landet senest tre arbejdsdage efter indreisen i den pågældende kontraherende parts område.

2. En udlænding, der har bopæl på en af de kontraherende parter område, og som rejser til en anden kontraherende parts område, har meldepligt efter stk. 1.

3. Undtagelser fra stk. 1 og 2 vedtages af hver enkelt kontraherende part og meddeles til eksekutivkomitéen.

Artikel 23

1. En udlænding, som ikke eller ikke længere opfylder de betingelser for tilladelse til kortvarigt ophold, der gælder på en af de kontraherende parter område, skal i princippet straks forlade de kontraherende parter område.

2. En udlænding, der er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse eller en gyldig foreløbig opholdstilladelse udstedt af en anden kontraherende part, skal straks begive sig til denne kontraherende parts område.

3. Hvis den pågældende udlænding ikke udrejser frivilligt, eller hvis det må formodes, at udrejse ikke vil finde sted, eller det af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden er påkrævet, at udlændingen udrejser straks, udsendes udlændingen fra den kontraherende parts område, hvor den pågældende er pågrebet, på betingelserne i vedkommende stats lovgivning. Hvis den pågældende ikke kan udsendes efter denne lovgivning, kan den berørte kontraherende part give den pågældende tilladelse til at opholde sig på denne parts område.

4. Den pågældende udlænding kan udsendes enten til sit hjemland eller til enhver anden stat, hvor den pågældende kan indrejse, navnlig i medfør af de relevante bestemmelser i tilbagetagelsesaftaler, som de kontraherende parter har indgået.

5. Stk. 4 berører ikke de nationale asylretlige bestemmelser, Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, eller bestemmelserne i denne artikels stk. 2 eller denne konventions artikel 33, stk. 1.

Artikel 24

Med forbehold af de nærmere kriterier og praktiske vilkår, der fastsættes af eksekutivkomitéen, udligner de kontraherende parter indbyrdes uligevægten i de udgifter, som udsendelsespligten efter artikel 23 måtte medføre, når udsendelsen ikke kan ske for den pågældende udlændings regning.

KAPITEL 5

**OPHOLDSTILLADELSER OG INDBERETNINGER MED HENBLIK
PÅ NÆGTELSE AF ADGANG***Artikel 25*

1. Når en kontraherende part påtænker at udstede opholdstilladelse til en udlænding, der er indberettet som uønsket, konsulterer den først den indberettende kontraherende part og tager hensyn til denne parts interesser; der vil kun kunne udstedes opholdstilladelse af tungtvejende grunde, navnlig af humanitær karakter eller som følge af internationale forpligtelser.

Hvis opholdstilladelsen udstedes, sletter den indberettende kontraherende part indberetningen af den pågældende, men kan dog opføre vedkommende på sin nationale liste over uønskede personer.

2. Hvis det viser sig, at en udlænding, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse udstedt af en af de kontraherende parter, er indberettet som uønsket, konsulterer den indberettende kontraherende part og den part, der har udstedt opholdstilladelsen, hinanden for at fastslå, om der er tilstrækkeligt grundlag for at inddrage opholdstilladelsen.

Hvis opholdstilladelsen inddrages, sletter den indberettende kontraherende part indberetningen, men kan dog opføre den pågældende på sin nationale liste over uønskede personer.

KAPITEL 6

LEDSAGEFORANSTALTNINGER*Artikel 26*

1. Med forbehold af de forpligtelser, der følger af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, forpligter de kontraherende parter sig til at optage følgende regler i deres nationale lovgivning:

a) Hvis en udlænding nægtes indrejse til en af de kontraherende parters område, har den transportvirksomhed, der har befordret den pågældende til den ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, pligt til straks at tage sig af den pågældende. På grænsekontrolmyndighedernes anmodning skal virksomheden bringe den pågældende tilbage til det tredjeland, hvorfra befordringen er sket, til det tredjeland, der udstedte det anvendte rejsedokument, eller til ethvert andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse.

b) Transportvirksomheden har pligt til at træffe alle nødvendige forholdsregler for at sikre sig, at udlændinge, der befordres ad luft- eller søvejen, er i besiddelse af de rejsedokumenter, der kræves for indrejse i de kontraherende parters område.

2. Med forbehold af de forpligtelser, der følger af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, forpligter de kontraherende parter sig til under overholdelse af deres forfatning at indføre sanktioner over for transportvirksomheden, der ad luft- eller søvejen befordrer udlændinge, som ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter, fra et tredjeland til deres område.

3. Stk. 1, litra b), og stk. 2 finder anvendelse på transportvirksomheder, der varetager international kollektiv bustransport, dog bortset fra grænsetrafik.

Artikel 27

1. De kontraherende parter forpligter sig til at indføre passende sanktioner over for alle, der i berigelsesøjemed hjælper eller søger at hjælpe en udlænding med at indrejse i eller opholde sig på en kontraherende parts område i strid med denne parts lovgivning om udlændinges indrejse og ophold.

2. Hvis en kontraherende part får kendskab til handlinger efter stk. 1, der er i strid med en anden kontraherende parts lovgivning, underretter den denne part.

3. En kontraherende part, der på grund af en overtrædelse af dens lovgivning anmoder en anden kontraherende part om at retsforfølge handlinger efter stk. 1, skal i en officiel anmeldelse eller erklæring fra de kompetente myndigheder begrunde, hvilke retsforanstaltninger der er overtrådt.

KAPITEL 7

ANSVAR FOR BEHANDLING AF ASYLANSØGNINGER*Artikel 28*

De kontraherende parter bekræfter på ny deres forpligtelser efter Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, uden nogen som helst geografisk begrænsning i disse teksters anvendelsesområde, og deres tilsagn om at samarbejde med tjenestegrenene under De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge med henblik på anvendelsen af disse instrumenter.

Artikel 29

1. De kontraherende parter forpligter sig til at behandle enhver asylansøgning, der indgives af en udlænding på en af de kontraherende parters område.

2. Denne forpligtelse medfører ikke, at en kontraherende part under alle omstændigheder skal tillade asylansøgeren at indrejse i eller opholde sig på denne parts område.

En kontraherende part har fortsat ret til efter sin nationale lovgivning og i overensstemmelse med internationale forpligtelser at afvise eller udsende en asylansøger til et tredjeland.

3. Uanset hvilken kontraherende part en udlænding har indgivet sin asylansøgning til, er kun én kontraherende part ansvarlig for behandlingen af ansøgningen. Den ansvarlige bestemmes efter kriterierne i artikel 30.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 3 har en kontraherende part fortsat ret til ud fra særlige hensyn navnlig til national lovgivning at behandle en asylansøgning, selv om ansvaret efter denne konvention påhviler en anden kontraherende part.

Artikel 30

1. Følgende kriterier lægges til grund for fastlæggelsen af, hvilken kontraherende part der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning:

a) Hvis en kontraherende part har udstedt visum af enhver art eller en opholdstilladelse til en asylansøger, er denne part også ansvarlig for behandlingen af ansøgningen. Hvis visummet er udstedt efter tilladelse fra en anden kontraherende part, er det den part, der har givet tilladelsen, der er ansvarlig.

b) Hvis flere kontraherende parter har udstedt et visum af enhver art eller en opholdstilladelse til en asylansøger, er det den kontraherende part, der har udstedt det visum eller den opholdstilladelse, som senest udløber, der er ansvarlig.

c) Så længe en asylansøger ikke har forladt de kontraherende parters område, består ansvaret efter litra a) og b) fortsat, selv om visummets eller opholdstilladelsens gyldighedsperiode er udløbet. Har en asylansøger forladt de kontraherende parters område efter udstedelsen af visum eller opholdstilladelse, lægges disse dokumenter til grund for fastlæggelsen af ansvaret efter litra a) og b), medmindre de i mellemtiden er udløbet i medfør af national lovgivning.

d) Hvis en asylansøger ikke er visumpligtig i de kontraherende stater, er det den kontraherende part, over hvis ydre grænse en asylansøger er indrejst i de kontraherende parters område, der er ansvarlig.

Så længe de kontraherende parters visumpolitik ikke er fuldstændig harmoniseret, er det den kontraherende part, over hvis ydre grænse en asylansøger, som kun er visumpligtig i visse kontraherende stater, er indrejst i de kontraherende parters område uden visum, der er ansvarlig, jf. dog bestemmelserne i litra a), b) og c).

Hvis asylansøgningen er indgivet til en kontraherende part, der har udstedt transitvisum til en asylansøger — uanset om den pågældende har passeret paskontrollen — og hvis dette transitvisum er udstedt, efter at transitlandet hos de konsulære eller diplomatiske repræsentationer for den kontraherende stat, der er bestemmelseslandet, har sikret sig, at den pågældende asylansøger opfylder indrejsebetingelserne i bestemmelseslandet, er det den kontraherende part, der er bestemmelseslandet, der er ansvarlig.

e) Hvis asylansøgeren er indrejst i de kontraherende parters område uden at være i besiddelse af et eller flere af de dokumenter, der som fastlagt af eksekutivkomitéen kræves for at passere grænsen, er det den kontraherende part, over hvis ydre grænse asylansøgeren er indrejst i de kontraherende parters område, der er ansvarlig.

f) Hvis en udlænding, hvis asylansøgning allerede er til behandling hos en af de kontraherende parter, indgiver en ny ansøgning, er det den kontraherende part, som har den første ansøgning under behandling, der er ansvarlig.

g) Hvis en udlænding, der tidligere har indgivet en asylansøgning, hvorom en af de kontraherende parter har truffet endelig afgørelse, indgiver en ny ansøgning, er det den kontraherende part, der behandlede den tidligere ansøgning, der er ansvarlig, hvis ansøgeren ikke har forladt de kontraherende parters område.

2. Hvis en kontraherende part har påtaget sig at behandle en asylansøgning efter artikel 29, stk. 4, fritages den kontraherende part, som er ansvarlig efter denne artikels stk. 1, for sine forpligtelser.

3. Hvis det ikke kan afgøres på grundlag af kriterierne i stk. 1 og 2, hvilken kontraherende part der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, er det den part, som asylansøgningen er indgivet til, der er ansvarlig.

Artikel 31

1. De kontraherende parter bestræber sig på hurtigst muligt at fastlægge, hvilken af parterne der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

2. Hvis en asylansøgning indgives til en kontraherende part, som ikke er ansvarlig efter artikel 30, af en udlænding, der opholder sig på vedkommende parts område, kan denne anmode den kontraherende part, som er ansvarlig, om at overtage asylansøgeren med henblik på behandling af den pågældendes asylansøgning.

3. Den ansvarlige kontraherende part har pligt til at overtage asylansøgeren, jf. stk. 2, hvis anmodningen herom er fremsat inden

seks måneder efter, at asylansøgningen er indgivet. Fremsættes anmodningen ikke inden for denne frist, er det den kontraherende part, som asylansøgningen er indgivet til, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

Artikel 32

Asylansøgningen behandles i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den ansvarlige kontraherende stat.

Artikel 33

1. Når en asylansøger opholder sig ulovligt på en anden kontraherende parts område under asylproceduren, har den ansvarlige kontraherende part pligt til at tilbagetage den pågældende.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når den anden kontraherende part har udstedt en opholdstilladelse til asylansøgeren, der er gyldig i et år eller derover. I så fald overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen til den anden kontraherende part.

Artikel 34

1. Den ansvarlige kontraherende part har pligt til at tilbagetage en udlænding, der har fået endeligt afslag på sin asylansøgning, og som er indrejst i en anden kontraherende parts område uden at have tilladelse til at opholde sig dér.

2. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse, når den ansvarlige kontraherende part har udsendt udlændingen uden for de kontraherende parter område.

Artikel 35

1. En kontraherende part, der har anerkendt en udlænding som flygtning og givet den pågældende opholdstilladelse, skal, hvis de berørte parter samtykker heri, behandle en asylansøgning fra et familiemedlem.

2. Som familiemedlem, jf. stk. 1, betragtes flygtningens ægtefælle eller ugifte barn under 18 år eller, hvis flygtningen selv er et ugift barn under 18 år, den pågældendes forældre.

Artikel 36

En kontraherende part, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, kan af humanitære hensyn, herunder navnlig hensyn til familiemæssige eller kulturelle forhold, anmode en anden kontraherende part om at tage ansvaret, hvis asylansøgeren selv ønsker det. Den anmodede kontraherende part afgør selv, om den kan imødekomme anmodningen.

Artikel 37

1. De kontraherende parter kompetente myndigheder underretter hurtigst muligt hinanden om:

a) nye regler eller foranstaltninger, der vedtages i forbindelse med asylret eller behandling af asylansøgere, senest når de træder i kraft

b) statistiske oplysninger om den månedlige tilgang af asylansøgere med angivelse af de vigtigste seneste opholdslande og om afgørelserne på asylansøgninger, når sådanne oplysninger foreligger

c) tilgang af nye grupper asylansøgere eller væsentlig forøgelse af bestemte grupper og de foreliggende oplysninger herom

d) grundlæggende afgørelser inden for asylretten.

2. De kontraherende parter sikrer desuden et snævert samarbejde med hensyn til indsamling af oplysninger om forholdene i asylansøgernes seneste opholdslande med det formål at nå frem til en fælles vurdering.

3. Oplyser en kontraherende part, at de meddelte oplysninger behandles fortroligt, skal de øvrige kontraherende parter respektere det.

Artikel 38

1. En kontraherende part meddeler enhver anden kontraherende part, der anmoder herom, de oplysninger, den er i besiddelse af om en asylansøger, og som er nødvendige for:

— at fastlægge, hvilken kontraherende part der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning

— at behandle asylansøgningen

— at gennemføre forpligtelserne efter dette kapitel.

2. Disse oplysninger må kun vedrøre

a) asylansøgerens og eventuelt dennes familiemedlemmers identitet (efternavn, fornavn, (eventuelt tidligere navn), kaldenavn(e), fødselsdato og fødested, nuværende og tidligere nationalitet)

b) identitetspapirer og rejselegitimation (referencenummer, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted osv.)

c) øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå asylansøgerens identitet

- d) opholdssteder og rejseruter
- e) opholdstilladelser eller visa udstedt af en kontraherende part
- f) sted for indgivelse af asylansøgningen
- g) dato for eventuel indgivelse af en tidligere asylansøgning, dato for indgivelse af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og indholdet af den trufne afgørelse.

3. En kontraherende part kan desuden anmode en anden kontraherende part om at meddele de grunde, som asylansøgeren har fremført for sin ansøgning og i givet fald grundene til denne parts afgørelse. Den anmodede kontraherende part tager stilling til, om den kan efterkomme den forelagte anmodning. Under alle omstændigheder er asylansøgerens samtykke en betingelse for udlevering af oplysningerne.

4. Denne udveksling af oplysninger sker på foranledning af en kontraherende part og må kun formidles af de myndigheder, som hver enkelt kontraherende part har udpeget og meddelt eksekutivkomitéen.

5. Oplysningerne må kun anvendes til de i stk. 1 anførte formål. De må kun meddeles de retlige og andre myndigheder, der har til opgave

— at fastlægge, hvilken kontraherende part der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning

— at behandle asylansøgningen

— at gennemføre forpligtelserne efter dette kapitel.

6. Den kontraherende part, der videregiver oplysningerne, påser, at de er korrekte og ajourførte.

Viser det sig, at den pågældende kontraherende part har meddelt ukorrekte oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været

videregivet, underrettes de modtagende kontraherende parter straks herom. Disse skal rette eller tilintetgøre oplysningerne.

7. En asylansøger har ret til efter anmodning at blive gjort bekendt med de oplysninger, der er blevet udvekslet om den pågældende, så længe de står til rådighed.

Konstaterer den pågældende, at disse oplysninger er ukorrekte, eller at de ikke burde have været videregivet, har vedkommende ret til at kræve, at de rettes eller tilintetgøres. Denne ret udøves på betingelserne i stk. 6.

8. Hver enkelt kontraherende part registrerer videregivelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger.

9. Fremsendte oplysninger bevares ikke længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålet med deres udveksling. Den berørte kontraherende part undersøger på et passende tidspunkt, om det er nødvendigt at bevare dem.

10. Videregivne oplysninger skal i hvert fald nyde mindst den samme beskyttelse, som den modtagende kontraherende part giver oplysninger af lignende art.

11. Hvis oplysningerne ikke behandles elektronisk, men på anden måde, skal hver enkelt kontraherende part træffe passende foranstaltninger for at sikre overholdelsen af denne artikel ved effektiv kontrol. Råder en kontraherende part over en kontrolinstans som nævnt i stk. 12, kan den pålægge denne instans at udføre kontrollen.

12. Hvis en eller flere kontraherende parter ønsker at datamatisere nogle eller alle de i stk. 2 og 3 nævnte oplysninger, må dette kun ske, hvis de berørte kontraherende parter har vedtaget en lovgivning om sådan databehandling til gennemførelse af principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, og hvis de har overdraget til en passende national instans at føre uafhængig kontrol med behandlingen og udnyttelsen af de oplysninger, der er videregivet i overensstemmelse med denne konvention.

AFSNIT III

POLITI OG SIKKERHED

KAPITEL 1

POLITISAMARBEJDE

Artikel 39

1. De kontraherende parter forpligter sig til at sikre, at deres politi under overholdelse af den nationale lovgivning og politiets kompetence yder hinanden bistand med henblik på fore-

byggelse og opklaring af strafbare handlinger, forudsat at det efter national lovgivning ikke er forbeholdt de retlige myndigheder at fremsætte eller efterkomme anmodningen, og at anmodningen kan efterkommes, uden at den anmodede kontraherende part skal iværksætte tvangsforanstaltninger. Hvis de politimyndigheder, anmodningen er rettet til, ikke er kompetente til at efterkomme den, videregiver de den til de kompetente myndigheder.

2. Skriftlige oplysninger, der videregives af den anmodede kontraherende part i medfør af stk. 1, må kun anvendes af den

begærende kontraherende part som bevismidler i en straffesag med samtykke fra den anmodede kontraherende parts kompetente retlige myndigheder.

3. Anmodninger om bistand efter stk. 1 og svar herpå kan fremsendes via de centrale instanser, som af de kontraherende parter har fået pålagt at varetage det internationale politisamarbejde. Hvis anmodningen ikke kan fremsendes i tide ad denne kanal, kan den begærende kontraherende parts politimyndigheder sende den direkte til den anmodede kontraherende parts kompetente myndigheder, som kan besvare den direkte. I så fald underretter den begærende politimyndighed hurtigst muligt den centrale instans, der varetager det internationale politisamarbejde for den anmodede kontraherende part, om den direkte anmodning.

4. De kontraherende parter kompetente ministre kan indgå aftaler om samarbejde i grænseområder.

5. Bestemmelserne i denne artikel er ikke til hinder for mere vidtgående bilaterale aftaler, der er eller måtte blive indgået mellem kontraherende parter med fælles landegrænse. De kontraherende parter underretter hinanden om sådanne aftaler.

Artikel 40

1. Hvis en kontraherende stats politi som led i efterforskningen af en kriminalsag i den pågældende stat holder en person, der mistænkes for at være impliceret i en strafbar handling, som kan medføre udlevering, under observation, kan det fortsætte denne observation på en anden kontraherende parts område, når denne har givet sin tilladelse hertil efter forinden at have modtaget en anmodning om gensidig retshjælp. Der kan knyttes betingelser til denne tilladelse.

Observationen af den pågældende skal efter anmodning overlades til politiet i den kontraherende stat, på hvis område den finder sted.

Anmodninger om gensidig retshjælp, jf. første afsnit, rettes til den myndighed, som de kontraherende parter har udpeget, og som er kompetent til at give eller fremsende en sådan tilladelse.

2. Hvis det i særligt hastende tilfælde ikke er muligt forinden at anmode den anden kontraherende part om tilladelse, kan polititjenestemænd, der observerer en person, som mistænkes for at have begået en af de strafbare handlinger, der er anført i stk. 7, fortsætte denne observation på den anden side af grænsen på følgende betingelser:

a) Den i stk. 5 nævnte myndighed i den kontraherende stat, på hvis område observationen fortsættes, skal omgående, allerede mens observationen finder sted, underrettes om, at grænsen vil blive passeret.

b) Der skal straks indgives en anmodning om gensidig retshjælp, jf. stk. 1, med en begrundelse for, at grænsen blev passeret uden forudgående tilladelse.

Observationen indstilles i samme øjeblik, den kontraherende part, på hvis område den finder sted, kræver det som følge af underretning efter litra a) eller anmodning efter litra b), eller hvis tilladelse ikke foreligger fem timer efter grænsepassagen.

3. Observation efter stk. 1 og 2 må udelukkende finde sted på følgende almindelige betingelser:

a) De observerende polititjenestemænd skal overholde bestemmelserne i denne artikel og lovgivningen i den kontraherende stat, på hvis område de opererer; de skal efterkomme påbud fra de kompetente lokale myndigheder.

b) Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, skal polititjenestemændene under observationen kunne forevise dokumentation for, at tilladelsen er meddelt.

c) De observerende polititjenestemænd skal til enhver tid kunne legitimere sig som polititjenestemænd.

d) De observerende polititjenestemænd kan medføre deres tjenestevåben under observationen, medmindre den anmodede kontraherende part udtrykkelig har modsat sig dette; tjenestevåben må kun benyttes i tilfælde af nødværge.

e) Polititjenestemændene har ikke adgang til private boliger og steder, der ikke er tilgængelige for offentligheden.

f) De må hverken standse eller anholde den observerede person.

g) For hver operation indgives der rapport til myndighederne i den kontraherende stat, på hvis område observationen fandt sted; der kan kræves personligt fremmøde af de pågældende polititjenestemænd.

h) Myndighederne i de observerende polititjenestemænds hjemland skal efter anmodning fra myndighederne i den kontraherende stat, på hvis område observationen fandt sted, bistå dem ved den efterfølgende efterforskning, herunder også ved retsforfølgning.

4. Følgende polititjenestemænd er omfattet af stk. 1 og 2:

— for Kongeriget Belgien: polititjenestemænd ved la police judiciaire près les Parquets, la gendarmerie og la police communale, samt på betingelserne i de relevante bilaterale

aftaler, jf. stk. 6, toldembedsmænd for så vidt angår beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald

- for Forbundsrepublikken Tyskland: polititjenestemænd ved Polizeien des Bundes und der Länder samt embedsmænd ved Zollfahndungsdienst (toldefterforskningstjenesten) i deres egenskab af repræsentanter for anklagemyndigheden for så vidt angår udelukkende ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer samt våben
- for Den Franske Republik: polititjenestemænd ansat ved la police judiciaire de la police nationale og la gendarmerie nationale samt på betingelserne i de relevante bilaterale aftaler, jf. stk. 6, toldembedsmænd for så vidt angår beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald
- for Storhertugdømmet Luxembourg: polititjenestemænd ved la gendarmerie og la police, samt på betingelserne i de relevante bilaterale aftaler, jf. stk. 6, toldembedsmænd for så vidt angår beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer, samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald
- for Kongeriget Nederlandene: polititjenestemænd ved Rijkspolitie og Gemeentepolitie, samt på betingelserne i de relevante bilaterale aftaler, jf. stk. 6, embedsmænd ved told og afgiftsmyndighedernes kompetente efterforskningsafdelinger for så vidt angår beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

5. Den i stk. 1 og 2 nævnte myndighed er:

- for Kongeriget Belgien: Commissariat général de la Police judiciaire
- for Forbundsrepublikken Tyskland: Bundeskriminalamt
- for Den Franske Republik: Direction centrale de la Police judiciaire
- for Storhertugdømmet Luxembourg: Procureur général d'État
- for Kongeriget Nederlandene: Landelijk Officier van Justitie med ansvar for observation på en anden kontraherende parts område.

6. De kontraherende parter kan bilateralt udvide anvendelsesområdet for denne artikel og vedtage supplerende gennemførelsesbestemmelser hertil.

7. Observation efter stk. 2 må kun finde sted, når der foreligger en af nedennævnte strafbare handlinger:

- drab
- manddrab
- voldtægt
- forsætlig brandstiftelse
- falskmøntneri
- tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed
- afpresning
- bortførelse og gidseltagning
- menneskehandel
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- overtrædelser af våben- og sprængstoflovgivningen
- sprængstofattentater
- ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

Artikel 41

1. Hvis en kontraherende stats politi i denne stat har optaget forfølgelse af en person, der er antruffet på fersk gerning i færd med at begå en strafbar handling, jf. stk. 4, eller at medvirke til en af disse handlinger, kan det fortsætte forfølgelsen ind på en anden kontraherende parts område uden forinden at have indhentet tilladelse hertil, når der ikke inden grænsepassagen var tid til at underrette den anden kontraherende parts kompetente myndigheder via et af de i artikel 44 nævnte kommunikationsmidler, eller når disse myndigheder ikke kunne nå frem i tide til at overtage forfølgelsen.

Tilsvarende gælder, når den forfulgte er undvejet fra varetægtsarrest eller fængsel.

De forfølgende polititjenestemænd skal senest ved passagen af grænsen tage kontakt med de kompetente myndigheder i den kontraherende stat, på hvis område forfølgelsen fortsættes. Forfølgelsen indstilles, så snart den kontraherende part, på hvis område forfølgelsen finder sted, kræver det. De kompetente lokale myndigheder skal på anmodning af de forfølgende polititjenestemænd pågribe den forfulgte og fastslå den pågældendes identitet eller anholde vedkommende.

2. Forfølgelsen foregår på en af følgende betingelser, som er fastlagt i erklæringen efter stk. 9:

- a) De forfølgende polititjenstemænd har ikke ret til at standse den forfulgte.
- b) Hvis forfølgelsen ikke er krævet indstillet, og de kompetente lokale myndigheder ikke kan overtage forfølgelsen i tide, må de forfølgende politimænd standse den forfulgte, indtil politiet i den kontraherende stat, på hvis område forfølgelsen finder sted, og som straks skal underrettes, kan fastslå den forfulgtes identitet eller anholde vedkommende.

3. Forfølgelsen foregår i overensstemmelse med stk. 1 og 2 på en af følgende betingelser, som er fastlagt i erklæringen efter stk. 9:

- a) inden for et givet område eller et givet tidsrum efter grænsepassagen som fastlagt i erklæringen efter stk. 9
- b) uden geografisk eller tidsmæssig begrænsning.

4. I en erklæring efter stk. 9 anfører de kontraherende parter, hvilke strafbare handlinger der er omfattet af stk. 1 på en af følgende betingelser:

- a) Følgende strafbare handlinger:

- drab
- manddrab
- voldtægt
- forsætlig brandstiftelse
- falskmøntneri
- tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed
- afpresning
- bortførelse og gidseltagning
- menneskehandel

- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- overtrædelser af våben og sprængstoflovgivningen
- sprængstofattentater
- ulovlig transport af giftigt og farligt affald
- flugt fra ulykkesstedet, hvor ulykken har medført døden eller grov legemsbeskadigelse.

- b) Strafbare handlinger, der kan medføre udlevering.

5. Forfølgelsen må kun finde sted på følgende almindelige betingelser:

- a) De forfølgende polititjenstemænd skal overholde bestemmelserne i denne artikel og lovgivningen i den kontraherende stat, på hvis område de opererer; de skal efterkomme påbud fra kompetente lokale myndigheder.
- b) Forfølgelsen må udelukkende ske over landgrænser.
- c) De forfølgende polititjenstemænd har ikke adgang til private boliger og steder, der ikke er tilgængelige for offentligheden.
- d) De forfølgende polititjenstemænd skal let kunne identificeres, enten ved hjælp af uniform, armbind eller anordninger anbragt på deres motorkøretøj; de må ikke uden fornævnte kendetegn være civilklædte og benytte motorkøretøjer uden politikendetegn; de skal til enhver tid kunne legitimere sig som polititjenstemænd.
- e) De forfølgende polititjenstemænd kan medføre deres tjenstevåben; det må kun benyttes i tilfælde af nødværge.
- f) Med henblik på fremstilling for de kompetente lokale myndigheder må den forfulgte efter pågribelse, jf. stk. 2, litra b), kun underkastes sikkerhedsmæssig kropsvisitering, den pågældende må lægges i håndjern under transport, og genstande i den forfulgtes besiddelse må beslaglægges.
- g) Efter hver operation som nævnt i stk. 1, 2 og 3 aflægger de forfølgende polititjenstemænd ved personligt fremmøde rapport til de kompetente lokale myndigheder i den kontraherende stat, på hvis område operationen fandt sted; hvis disse myndigheder anmoder derom, skal de stå til rådighed, indtil alle omstændigheder i forbindelse med deres operation er tilstrækkeligt belyst; dette gælder også, selv om den forfulgte ikke er blevet anholdt.
- h) Myndighederne i de forfølgende polititjenstemænds hjemland skal efter anmodning fra myndighederne i den kontraherende stat, på hvis område forfølgelsen fandt sted, bistå ved den efterfølgende efterforskning, herunder også ved retsforfølgning.

6. En person, som under den i stk. 2 nævnte operation er blevet anholdt af de kompetente lokale myndigheder, kan uanset den pågældendes nationalitet tilbageholdes med henblik på afhøring. De relevante bestemmelser i den nationale lovgivning finder tilsvarende anvendelse.

Hvis personen ikke er statsborger i den kontraherende stat, på hvis område den pågældende blev anholdt, skal vedkommende sættes på fri fod senest seks timer efter anholdelsen, tiden mellem midnat og kl. 9.00 ikke medregnet, medmindre de kompetente lokale myndigheder forinden har modtaget en begæring under en hvilken som helst form om foreløbig anholdelse og fængsling af vedkommende med henblik på udlevering.

7. Følgende polititjenestemænd er omfattet af de foregående stykker:

— for Kongeriget Belgien: polititjenestemænd ved la police judiciaire près les parquets, la gendarmerie og la police communale, samt på betingelserne i de relevante bilaterale aftaler, jf. stk. 10, toldembedsmænd for så vidt angår beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald

— for Forbundsrepublikken Tyskland: polititjenestemænd ved Polizeien des Bundes und der Länder samt embedsmænd ved Zollfahndungsdienst (toldefterforskningstjenesten) i deres egenskab af repræsentanter for anklagemyndigheden for så vidt angår udelukkende ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer samt våben

— for Den Franske Republik: polititjenestemænd ved la police judiciaire de la police nationale og la gendarmerie nationale, samt på betingelserne i de relevante bilaterale aftaler, jf. stk. 10, toldembedsmænd for så vidt angår beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald

— for Storhertugdømmet Luxembourg: polititjenestemænd ved la gendarmerie og la police, samt på betingelserne i de relevante bilaterale aftaler, jf. stk. 10, toldembedsmænd for så vidt angår beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald

— for Kongeriget Nederlandene: polititjenestemænd ved Rijks-politie og Gemeentepolitie, samt på betingelserne i de relevante bilaterale aftaler, jf. stk. 10, embedsmænd ved told og afgiftsmyndighedernes kompetente efterforskningsafde-

linger for så vidt angår beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

8. Artikel 27 i Benelux-traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager, som ændret ved protokol af 11. maj 1974, berøres ikke af denne artikel.

9. Ved undertegnelsen af denne konvention afgiver hver enkelt kontraherende part en erklæring, hvori den på grundlag af bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4 fastlægger betingelserne for, hvorledes de kontraherende parter, som den pågældende part har fælles grænse med, kan udøve deres ret til forfølgelse på den pågældende parts område.

En kontraherende part kan til enhver tid lade sin erklæring erstatte af en ny, forudsat at den ikke indskrænker den foregåendes rækkevidde.

En erklæring afgives efter samråd med hver enkelt af de berørte kontraherende parter, og der tilstræbes ensartede regler på begge sider af de indre grænser.

10. De kontraherende parter kan bilateralt udvide anvendelsesområdet for stk. 1 og vedtage supplerende gennemførelsesbestemmelser herfor.

Artikel 42

Under operationer efter artikel 40 og 41 sidestilles polititjenestemænd, der udfører opgaver på en anden kontraherende parts område, med denne parts egne polititjenestemænd, for så vidt angår eventuelle lovovertrædelser, der begås mod eller af dem.

Artikel 43

1. Når en kontraherende stats polititjenestemænd udfører opgaver på en anden kontraherende parts område, jf. denne konventions artikel 40 og 41, er førstnævnte kontraherende stat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat, på hvis område de opererer.

2. Den kontraherende part, på hvis område den i stk. 1 nævnte skade forvoldes, erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne polititjenestemænd.

3. Den kontraherende part, hvis polititjenestemænd har forvoldt skader på en anden kontraherende parts område, skal godtgøre alle de beløb, som sidstnævnte har udbetalt i skadeserstatning til skadelidte eller disses retssuccessorer.

4. Bortset fra det i stk. 3 nævnte tilfælde giver den enkelte kontraherende part i det tilfælde, der er nævnt i stk. 1, afkald på at kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden kontraherende part, dog med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand.

Artikel 44

1. I overensstemmelse med de relevante internationale konventioner og under hensyn til de lokale forhold og tekniske muligheder etablerer de kontraherende parter, navnlig i grænseområder, telefon-, radio- og telexforbindelser og andre direkte forbindelser, der kan lette politi- og toldsamarbejdet, bl.a. med henblik på at sikre, at oplysninger i forbindelse med observation og forfølgelse på en anden parts område når frem i tide.

2. Ud over disse øjeblikkelige foranstaltninger skal de navnlig undersøge mulighederne for:

- a) udveksling af udstyr eller udstationering af forbindelsesofficerer udstyret med egnet radiomateriel
- b) udvidelse af de frekvensbånd, der benyttes i grænseområder
- c) etablering af en fælles forbindelse mellem politi- og toldvæsen inden for disse områder
- d) samordning af deres indkøbsprogrammer for kommunikationsudstyr med henblik på at installere standardiserede og kompatible kommunikationssystemer.

Artikel 45

1. De kontraherende parter forpligter sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre,

- a) at hotelværter eller disses befuldmægtigede sørger for, at udenlandske gæster, herunder også statsborgere fra andre kontraherende parter og andre af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, dog ikke ledsagende ægtefæller og mindreårige børn eller deltagere i grupperejser, personligt udfylder og underskriver anmeldelser, og at de identificerer sig ved forevisning af gyldig legitimation
- b) at de udfyldte anmeldelser opbevares til brug for de kompetente myndigheder eller indgives til disse, når det skønnes nødvendigt til forebyggelse af trusler, af hensyn til retsforfølgning eller med henblik på at opklare sager vedrørende forsvundne eller tilskadekomne personer, medmindre andet er bestemt i den nationale lovgivning.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på personer, der overnatter på steder, der erhvervsmæssigt stilles til rådighed, herunder telte, campingvogne og både.

Artikel 46

1. I særlige tilfælde kan de enkelte kontraherende parter inden for rammerne af deres nationale lovgivning uopfordret meddele den berørte kontraherende part oplysninger, der kan hjælpe denne med at bekæmpe fremtidige lovovertrædelser og forebygge strafbare handlinger eller handlinger, der udgør en trussel mod den offentlige orden og sikkerhed.

2. Med forbehold af aftaler om samarbejde i grænseområder efter artikel 39, stk. 4, foregår denne informationsudveksling via et centralt organ, der skal udpeges. I særligt hastende tilfælde kan oplysninger efter denne artikel udveksles direkte mellem de pågældende politimyndigheder, medmindre andet er bestemt i den nationale lovgivning. Det centrale organ underrettes hurtigst muligt herom.

Artikel 47

1. De kontraherende parter kan indgå bilaterale aftaler om tidsbegrænset eller tidsubegrænset udstationering af forbindelsesofficerer ved en anden kontraherende parts politi.

2. Denne tidsbegrænsede eller tidsubegrænsede udstationering af forbindelsesofficerer har til formål at fremme og fremskynde samarbejdet mellem de kontraherende parter navnlig ved

- a) at bistå med informationsudvekslingen med henblik på såvel forebyggelse som bekæmpelse af kriminalitet
- b) at bistå med efterkommelse af anmodninger om gensidig retshjælp mellem landenes politi og retsvæsen i straffesager
- c) at yde bistand til de myndigheder, der har til opgave at overvåge de ydre grænser.

3. Forbindelsesofficererne har til opgave at rådgive og yde bistand. De har ikke kompetence til at udføre politiopgaver på egen hånd. De giver oplysninger og udfører opgaver inden for rammerne af de instrukser, de modtager fra hjemlandet og det land, hvor de er udstationeret. De aflægger regelmæssigt rapport til lederen af den politiafdeling, de er tilknyttet.

4. De kontraherende parter kan bilateralt eller multilateralt aftale, at polititjenestemænd, der er udsendt af en kontra-

herende part til et tredjeland, tillige varetager en eller flere andre kontraherende parter interesser. I medfør af sådanne aftaler kan forbindelsesofficerer, der er udstationeret i tredje-lande, videregive oplysninger til andre kontraherende parter enten efter anmodning eller på eget initiativ og kan inden for rammerne af deres kompetence udføre opgaver for disse parter. De kontraherende parter underretter hinanden om påtænkte udstationeringer af forbindelsesofficerer i tredjelande.

KAPITEL 2

GENSIDIG RETSHJÆLP I STRAFFESAGER

Artikel 48

1. Bestemmelserne i dette kapitel har til formål at supplere og lette anvendelsen af den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager samt, for så vidt angår forbindelserne mellem de kontraherende parter, der er medlem af Den Økonomiske Union Benelux, kapitel II i Benelux-traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager, som ændret ved protokol af 11. maj 1974.

2. Stk. 1 berører ikke anvendelsen af mere vidtgående bestemmelser i gældende bilaterale aftaler mellem de kontraherende parter.

Artikel 49

Der ydes ligeledes gensidig retshjælp

- a) ved retsforfølgning for handlinger, der ifølge en eller begge kontraherende parter nationale ret betragtes som overtrædelser af bestemmelser, som kan afgøres af administrative myndigheder, hvis afgørelser kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager
- b) i sager vedrørende erstatning for uberettiget retsforfølgning eller domfældelse
- c) i benådningssager
- d) i civile søgsmål anlagt i forbindelse med straffesager, så længe kriminalretten endnu ikke har truffet endelig afgørelse i straffesagen
- e) ved forkyndelse af retsdokumenter i forbindelse med fuldbyrdelse af en straf eller sikkerhedsforanstaltning, inddrivelse af bøder eller betaling af sagsomkostninger

- f) ved foranstaltninger i forbindelse med udsættelse af domfældelsen eller udsættelse af fuldbyrdelsen af en straf eller sikkerhedsforanstaltning, betinget løsladelse, suspension af fuldbyrdelsen eller afbrydelse af fuldbyrdelsen af en straf eller sikkerhedsforanstaltning.

Artikel 50

1. De kontraherende parter forpligter sig til i overensstemmelse med den i artikel 48 nævnte konvention og traktat at yde hinanden gensidig retshjælp ved overtrædelser af love og bestemmelser vedrørende punktafgifter, moms og told. Ved toldforskrifter forstås de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 2 i konventionen af 7. september 1967 mellem Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene om gensidig bistand mellem toldforvaltningerne, samt i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981.

2. Anmodninger om retshjælp i sager vedrørende unddragelse af punktafgifter kan ikke afvises under henvisning til, at den anmodede kontraherende part ikke opkræver punktafgifter af de varer, der er nævnt i anmodningen.

3. Den begærende kontraherende part må ikke uden forudgående samtykke fra den anmodede kontraherende part videregive eller anvende oplysninger eller bevismidler modtaget fra denne part til efterforskning eller retsforfølgning i andre sager end dem, der er anført i anmodningen.

4. Gensidig retshjælp efter denne artikel kan afslås, når de for lidt indbetalte eller undtagne afgifter skønnes at udgøre et beløb på 25 000 ECU eller derunder, eller når de ulovligt udførte eller indførte varer skønnes at have en værdi på 100 000 ECU eller derunder, medmindre den begærende kontraherende part som følge af sagens særlige omstændigheder eller de implicerede personer anser den for at være af særlig grov beskaffenhed.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder også anvendelse, når der anmodes om retshjælp i forbindelse med handlinger, der udelukkende straffes med bøde, som f.eks. overtrædelser af bestemmelser, som afgøres af administrative myndigheder, og når anmodningen om retshjælp er indgivet af en retlig myndighed.

Artikel 51

De kontraherende parter må ikke stille andre betingelser for efterkommelse af retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse end følgende:

- a) Den handling, der ligger til grund for retsanmodningen, skal efter begge kontraherende parter lovgivning kunne straffes med frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst seks måneder, eller den skal efter den

ene kontraherende parts lovgivning kunne straffes tilsvarende og efter den anden kontraherende parts lovgivning kunne afgøres som en overtrædelse af bestemmelser af administrative myndigheder, hvis afgørelse kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager.

- b) Efterkommelsen af retsanmodningen skal være forenelig med den anmodede kontraherende parts lovgivning.

Artikel 52

1. Retsdokumenter kan af de kontraherende parter sendes direkte med posten til personer, der opholder sig på en anden kontraherende parts område. De kontraherende parter indgiver en liste over de retsdokumenter, der kan fremsendes på denne måde, til eksekutivkomitéen.

2. Når der er grund til at antage, at modtageren ikke forstår det sprog, retsdokumentet er affattet på, skal dette, eller i det mindste de væsentlige afsnit heraf, oversættes til det eller et af de nationale sprog i den kontraherende stat, på hvis område modtageren opholder sig. Hvis de fremsendende myndigheder er bekendt med, at modtageren kun forstår ét andet sprog, skal dokumentet, eller i det mindste de væsentlige afsnit heraf, oversættes til dette andet sprog.

3. Et vidne eller en sagkyndig, der ikke har efterkommet en stævning, der er fremsendt med posten, må ikke, heller ikke selv om stævningen indeholder advarsel om straf for udeblivelse, pålægges nogen sanktion eller tvangsforanstaltning, medmindre den pågældende senere frivilligt tager til den begærende kontraherende parts område og dér på behørig vis indstævnes på ny. En myndighed, der fremsender stævninger med posten, påser, at disse ikke indeholder nogen form for advarsel om straf for udeblivelse. Denne bestemmelse berører ikke bestemmelserne i artikel 34 i Benelux-traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager, som ændret ved protokol af 11. maj 1974.

4. Hvis den handling, der ligger til grund for anmodningen om retshjælp, efter begge kontraherende parter lovgivning udgør en overtrædelse af bestemmelser, som kan afgøres af administrative myndigheder, hvis afgørelse kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager, skal retsdokumenter principielt fremsendes efter stk. 1.

5. Uanset stk. 1 kan retsdokumenter fremsendes via den anmodede kontraherende parts retlige myndigheder, når modtagerens adresse er ukendt, eller når den begærende kontraherende part kræver en personlig forkyndelse.

Artikel 53

1. Anmodninger om retshjælp og svar herpå kan fremsendes direkte mellem de retlige myndigheder.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at anmodninger og svar herpå fremsendes via de pågældende staters justitsministerier eller centrale Interpol-kontorer.

3. Anmodninger om midlertidig overførelse eller transit af personer, der er midlertidigt anholdt, varetægtsfængslet eller underkastet anden form for frihedsberøvelse, samt regelmæssig eller lejlighedsvis udveksling af oplysninger om straffeattester skal fremsendes via justitsministerierne.

4. I overensstemmelse med den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager forstås ved justitsministerium for Forbundsrepublikken Tysklands vedkommende der Bundesminister der Justiz og die Justizminister/-senatoren der Länder.

5. Begæringer i medfør af artikel 21 i den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager eller artikel 42 i Benelux-traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og retshjælp i straffesager, som ændret ved protokol af 11. maj 1974, om retsforfølgning for overtrædelser af køre- og hviletidsbestemmelser, kan af den begærende kontraherende parts retlige myndigheder sendes direkte til den anmodede kontraherende parts retlige myndigheder.

KAPITEL 3

STRAFFEDOMMES NEGATIVE RETSVIRKNINGER (NE BIS IN IDEM)

Artikel 54

En person, over for hvem der er afsagt endelig dom af en kontraherende part, kan ikke retsforfølges af en anden kontraherende part for de samme straffbare handlinger, dersom sanktionen, i tilfælde af domfældelse, er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan kræves fuldbyrdet efter den dømmende kontraherende parts lovgivning.

Artikel 55

1. En kontraherende part kan på tidspunktet for ratifikation, accept eller godkendelse af denne konvention erklære, at den ikke er bundet af artikel 54 i et eller flere af følgende tilfælde:

a) Når de strafbare handlinger, der ligger til grund for den udenlandske dom, helt eller delvis er begået på dens område. I sidstnævnte tilfælde gælder undtagelsen imidlertid ikke, hvis de pågældendes handlinger delvis er begået på den dømmende kontraherende parts område.

b) Når de strafbare handlinger, der ligger til grund for den udenlandske dom, udgør en krænkelse af denne kontraherende parts sikkerhed eller andre lige så væsentlige interesser.

c) Når de strafbare handlinger, der ligger til grund for den udenlandske dom, er begået af en ansat i denne stats tjeneste i strid med den pågældendes embedspligter.

2. En kontraherende part, der har afgivet en erklæring om undtagelsen i stk. 1, litra b), skal angive, hvilke former for strafbare handlinger denne undtagelse gælder.

3. En kontraherende part kan til enhver tid tilbagekalde en sådan erklæring om en eller flere af undtagelserne i stk. 1.

4. Undtagelser, der er nævnt i en erklæring efter stk. 1, finder ikke anvendelse, når den pågældende kontraherende part har anmodet den anden kontraherende part om at iværksætte retsforfølgning for de samme strafbare handlinger eller har efterkommet en begæring om udlevering af den pågældende.

Artikel 56

Hvis der indledes ny retsforfølgning mod en person, over for hvem en anden kontraherende part har afsagt endelig dom for de samme strafbare handlinger, skal ethvert tidsrum med frihedsberøvelse, som den pågældende har udstået på denne kontraherende parts område som følge af disse handlinger, fradrages i den straf, vedkommende måtte blive idømt. I det omfang de nationale lovgivninger tillader dette, tages der tillige hensyn til anden udstået straf end frihedsberøvelse.

Artikel 57

1. Hvis der af en kontraherende part rejses tiltale mod en person for en strafbar handling, og hvis denne parts kompetente myndigheder har grund til at antage, at tiltalen vedrører de samme strafbare handlinger som dem, en anden kontraherende part har afsagt endelig dom for, kan disse myndigheder, hvis de skønner det nødvendigt, anmode de kompetente myndigheder i den kontraherende stat, på hvis område dommen blev afsagt, om alle relevante oplysninger i sagen.

2. Disse oplysninger meddeles hurtigst muligt og indgår i vurderingen af, hvorvidt tiltalen skal opretholdes.

3. Hver enkelt kontraherende part skal på tidspunktet for denne konventions ratifikation, accept eller godkendelse udpege de myndigheder, der skal have beføjelse til at anmode om og modtage oplysninger efter denne artikel.

Artikel 58

De foregående bestemmelser er ikke til hinder for anvendelsen af mere vidtgående nationale bestemmelser om straffedommes negative retsvirkning (*ne bis in idem*) i forbindelse med udenlandske retsafgørelser.

KAPITEL 4

UDLEVERING

Artikel 59

1. Bestemmelserne i dette kapitel har til formål at supplere og lette anvendelsen af bestemmelserne i den europæiske konvention af 13. september 1957 om udlevering samt, for så vidt angår forbindelserne mellem de kontraherende parter, der er medlem af Den Økonomiske Union Benelux, kapitel I i Benelux-traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager, som ændret ved protokol af 11. maj 1974.

2. Stk. 1 berører ikke anvendelsen af mere vidtgående bestemmelser i gældende bilaterale aftaler mellem de kontraherende parter.

Artikel 60

I forholdet mellem to kontraherende parter, hvoraf den ene ikke har undertegnet den europæiske udleveringskonvention af 13. september 1957, finder nævnte konventions bestemmelser anvendelse under hensyn til de forbehold og erklæringer, der er afgivet enten ved nævnte konventions ratifikation eller, for så vidt angår de kontraherende parter, der ikke har undertegnet den, ved denne konventions ratifikation, accept eller godkendelse.

Artikel 61

Den Franske Republik forpligter sig til efter begæring fra en anden kontraherende part at udlevere personer, der kan retsforfølges for strafbare handlinger, som efter fransk lovgivning kan medføre en frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst to år og efter den begærende kontraherende parts lovgivning en frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst et år.

Artikel 62

1. Alene den begærende kontraherende parts lovgivning gælder med hensyn til forældelsesfristens afbrydelse.

2. Selv om den anmodede kontraherende part har meddelt amnesti, er det ikke til hinder for udlevering, medmindre den strafbare handling henhører under denne parts straffemyndighed.

3. Hvis kun den anmodede kontraherende parts lovgivning indeholder krav om, at der skal foreligge et anklageskrift eller en officiel bemyndigelse til retsforfølgning, berøres udleveringspligten ikke af, at et sådant dokument ikke foreligger.

Artikel 63

De kontraherende parter forpligter sig i overensstemmelse med den konvention og traktat, der er nævnt i artikel 59, til at udlevere personer til hinanden, der af den begærende kontraherende parts retlige myndigheder retsforfølges for en af overtrædelserne efter artikel 50, stk. 1, eller eftersøges af disse med henblik på fuldbyrdelse af en straf eller sikkerhedsforanstaltning, der er idømt for en sådan overtrædelse.

Artikel 64

En indberetning til Schengen-informationssystemet efter artikel 95 sidestilles med en begæring om foreløbig anholdelse og fængsling, jf. artikel 16 i den europæiske udleveringskonvention af 13. september 1957 eller artikel 15 i Benelux-traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager, som ændret ved protokol af 11. maj 1974.

Artikel 65

1. Begæringer om udlevering og transit rettes af den begærende kontraherende parts kompetente ministerium til den anmodede kontraherende parts kompetente ministerium, idet dette dog ikke udelukker muligheden for fremsendelse af begæringer via diplomatiske kanaler.

2. Følgende ministerier er kompetente:

— for Kongeriget Belgien: Justitsministeriet

— for Forbundsrepublikken Tyskland: Forbundsjustitsministeriet og delstaternes justitsministre eller -senatorer

— for Den Franske Republik: Udenrigsministeriet

— for Storhertugdømmet Luxembourg: Justitsministeriet

— for Kongeriget Nederlandene: Justitsministeriet.

Artikel 66

1. Hvis udlevering af en person, der begæres udleveret, ikke er klart ulovlig efter den anmodede kontraherende parts lovgivning, kan denne part give tilladelse til udlevering uden at iværksætte en formel udleveringsprocedure, dersom den person, der begæres udleveret, giver sit officielle samtykke hertil; samtykket føres til protokol af en kompetent retsmedsmand, efter at denne har belært personen om vedkommendes ret til en formel udleveringsprocedure. Den pågældende har under denne belæring ret til at få juridisk bistand.

2. Ved udlevering efter stk. 1 kan den person, der begæres udleveret, og som udtrykkeligt erklærer at give afkald på den beskyttelse, der tilkommer vedkommende efter specialitetsprincippet, ikke tilbagekalde denne erklæring.

KAPITEL 5

OVERFØRELSE AF FULDBYRDELSESKOMPETENCE I STRAFFESAGER

Artikel 67

Nedenstående bestemmelser har til formål at supplere bestemmelserne i Europarådets konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte for så vidt angår de kontraherende parter, som har undertegnet nævnte konvention.

Artikel 68

1. En kontraherende part, på hvis område en statsborger fra en anden kontraherende stat er idømt frihedsstraf eller anden frihedsberøvende sikkerhedsforanstaltning ved retskraftig dom, men derefter har unddraget sig denne straf eller foranstaltning ved at flygte til sit hjemland, kan anmode denne anden part om at overtage fuldbyrdelsen af straffen eller foranstaltningen, hvis den undvegne befinder sig på denne anden parts område.

2. Indtil de dokumenter, der kræves vedlagt begæringen om overtagelse af fuldbyrdelsen af straffen eller foranstaltningen eller den endnu ikke udståede del af straffen, er fremkommet, og indtil afgørelsen om denne begæring er truffet, kan den anmodede kontraherende part på anmodning af den begærende kontraherende part tage den domfældte i forvaring eller træffe andre foranstaltninger til at sikre, at vedkommende forbliver på dens område.

Artikel 69

Overførelse af straffuldbyrddelse efter artikel 68 er ikke betinget af den domfældtes samtykke. De øvrige bestemmelser i Europarådets konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL 6

NARKOTIKA

Artikel 70

1. De kontraherende parter nedsætter en stående arbejdsgruppe, der skal drøfte fælles problemer i forbindelse med bekæmpelse af narkotikakriminalitet og eventuelt udarbejde forslag til at forbedre de praktiske og tekniske aspekter af samarbejdet mellem de kontraherende parter, hvis det er nødvendigt. Arbejdsgruppen forelægger sine forslag for eksekutivkomitéen.

2. Den i stk. 1 nævnte arbejdsgruppe, hvis medlemmer udpeges af de kompetente nationale organer, skal bl.a. bestå af repræsentanter for de myndigheder, der har ansvaret for udførelsen af politi- og toldopgaver.

Artikel 71

1. For så vidt angår direkte eller indirekte handel med narkotika og psykotrope stoffer af enhver art, herunder også cannabis, samt besiddelse af sådanne stoffer med henblik på videresalg eller udførsel, forpligter de kontraherende parter sig til i overensstemmelse med de eksisterende FN-konventioner* at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og bekæmpe ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

2. De kontraherende parter forpligter sig til med administrative og strafferetlige foranstaltninger at forebygge og bekæmpe ulovlig udførsel af narkotika og psykotrope stoffer, herunder også cannabis, samt salg, levering og overdragelse af disse stoffer, jf. dog de relevante bestemmelser i artikel 74, 75 og 76.

(*) Enkeltkonventionen af 1961 om kontrol med narkotiske midler, som ændret ved protokollen af 1972 om ændring af enkeltkonventionen om narkotiske midler af 1961; konventionen af 1971 om psykotrope stoffer, FN-konventionen af 20. december 1988 om ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

3. Med henblik på at bekæmpe ulovlig indførsel af narkotika og psykotrope stoffer, herunder også cannabis, skærper de kontraherende parter kontrollen med person- og varebevægelser samt med transportmidler ved de ydre grænser. Disse foranstaltninger fastlægges nærmere af den arbejdsgruppe, der er nævnt i artikel 70. Denne arbejdsgruppe skal navnlig overveje en overflytning af det politi- og toldpersonale, der frigøres ved de indre grænser, samt overveje anvendelsen af moderne narkotikasporingsmetoder og narkotikahunde.

4. For at sikre overholdelsen af denne artikels bestemmelser overvåger de kontraherende parter i særdeleshed de steder, hvor der erfaringsmæssigt drives narkotikahandel.

5. For så vidt angår bekæmpelse af ulovlig efterspørgsel efter narkotika og psykotrope stoffer af enhver art, herunder også cannabis, gør de kontraherende parter alt, hvad der står i deres magt for at forebygge og bekæmpe de negative virkninger af denne ulovlige efterspørgsel. Hver enkelt kontraherende part er selv ansvarlig for, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik herpå.

Artikel 72

I overensstemmelse med deres forfatning og retsorden sørger de kontraherende parter for, at der vedtages nationale retsfor skrifter, således at udbyttet fra ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer kan beslaglægges og konfiskeres.

Artikel 73

1. I overensstemmelse med deres forfatning og retsorden forpligter de kontraherende parter sig til at træffe foranstaltninger, der gør det muligt at gennemføre kontrollerede leverancer i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

2. Beslutninger om anvendelse af kontrollerede leverancer træffes i hvert enkelt tilfælde på grundlag af en forudgående til ladelse fra hver enkelt af de berørte kontraherende parter.

3. Hver enkelt kontraherende part bevarer styringen af og kontrollen med operationer, der gennemføres på dens område, og er bemyndiget til at gribe ind.

Artikel 74

For så vidt angår lovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer er de kontraherende parter enige om, at den kontrol, der gennemføres ved de indre grænser efter de FN-konventioner, der er nævnt i artikel 71, så vidt muligt bør foretages inde i landet.

Artikel 75

1. Rejsende mellem eller inden for de kontraherende parter områder kan medbringe narkotika og psykotrope stoffer i nødvendigt omfang som led i en medicinsk behandling, hvis de i forbindelse med en kontrol kan fremvise en attest, der er udstedt eller bekræftet af en kompetent myndighed i bopælslandet.

2. Eksekutivkomitéen fastlægger formen og indholdet af den i stk. 1 nævnte attest, der udstedes af en kontraherende part, herunder navnlig oplysninger om stoffernes art og mængde samt rejsens varighed.

3. De kontraherende parter underretter hinanden om, hvilke myndigheder der er kompetente til at udstede eller bekræfte den i stk. 2 nævnte attest.

Artikel 76

1. De kontraherende parter træffer i overensstemmelse med deres lægelige, etiske og praktiske sædvane passende foranstaltninger til kontrol med narkotika og psykotrope stoffer, som på en eller flere andre kontraherende parter område er underkastet strengere kontrol end på deres eget område, således at denne strengere kontrol ikke hæmmes.

2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på stoffer, der hyppigt anvendes til fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer.

3. De kontraherende parter underretter hinanden om, hvilke foranstaltninger der er truffet til gennemførelse af overvågningen af den lovlige handel med de stoffer, der er nævnt i stk. 1 og 2.

4. Eksekutivkomitéen drøfter regelmæssigt problemer, der måtte opstå i denne forbindelse.

KAPITEL 7

SKYDEVÅBEN OG AMMUNITION

Artikel 77

1. De kontraherende parter forpligter sig til at tilpasse deres love og administrative bestemmelser om erhvervelse og besiddelse af samt handel med og overdragelse af skydevåben og ammunition til bestemmelserne i dette kapitel.

2. Dette kapitel finder anvendelse på fysiske og juridiske personers erhvervelse og besiddelse af samt handel med og overdragelse af sky-

devåben og ammunition; det finder ikke anvendelse på leverancer til statslige og lokale myndigheder, de væbnede styrker og politiet, disses erhvervelse og besiddelse af skydevåben og ammunition eller offentlige virksomheders fremstilling af skydevåben og ammunition.

Artikel 78

1. I dette kapitel klassificeres skydevåben således:

a) forbudte våben

b) våben, for hvilke der kræves tilladelse

c) våben, der skal anmeldes.

2. Låsemekanismen, magasinet og løbet på skydevåben er underlagt samme bestemmelser som den genstand, som de er eller skal være en del af.

3. Ved korte våben forstås i denne konvention skydevåben, hvis løb måler højst 30 cm, eller hvis samlede længde er højst 60 cm; alle andre skydevåben betragtes som lange våben.

Artikel 79

1. Listen over forbudte skydevåben og ammunition omfatter:

a) skydevåben, der sædvanligvis anvendes som krigsskydevåben

b) fuldautomatiske skydevåben, selv om der ikke er tale om krigsskydevåben

c) skydevåben, der er camoufleret som en anden genstand

d) panserbrydende ammunition, brisant- eller brandammunition samt projektiler til disse ammunitionstyper

e) ammunition til pistoler og revolvere med dum-dum-kugler eller hulspidsprojektiler samt projektiler til disse ammunitionstyper.

2. De kompetente myndigheder kan i særlige tilfælde give tilladelser til skydevåben og ammunition efter stk. 1, hvis dette ikke strider mod hensynet til den offentlige orden og sikkerhed.

Artikel 80

1. Listen over skydevåben, hvortil der kræves en tilladelse til erhvervelse og besiddelse, omfatter mindst følgende skydevåben, hvis de ikke er forbudte:

- a) korte halvautomatiske våben eller repetérvåben
- b) korte enkeltladerskydevåben med centralantænding
- c) korte enkeltladerskydevåben med randantænding med en samlet længde på under 28 cm
- d) lange halvautomatiske skydevåben, hvis magasin og kammer kan indeholde mere end tre patroner
- e) lange repetérskydevåben og halvautomatiske skydevåben med glat løb, hvis løb højst måler 60 cm
- f) halvautomatiske civile skydevåben, der ligner automatiske krigsskydevåben.

2. Listen over skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, omfatter ikke:

- a) advarsels-, gas- og signalvåben, for hvilke der med tekniske anordninger er skabt sikkerhed for, at de ikke ved hjælp af almindeligt værktøj kan ændres til våben, der kan udskyde projektiler, og for at udskydning af et irriterende stof ikke kan forårsage uoprettelig legemsskade
- b) lange halvautomatiske skydevåben, hvis magasin og kammer højst kan indeholde tre patroner uden genladning, på betingelse af, at ladeskinen er indbygget, eller at der er sikkerhed for, at de ikke ved hjælp af almindeligt værktøj kan ændres til våben, hvis magasin og kammer kan indeholde mere end tre patroner.

Artikel 81

Listen over skydevåben, der skal anmeldes, omfatter følgende våben, hvis disse hverken er forbudt eller kræver tilladelse:

- a) lange repetérskydevåben
- b) lange enkeltladerskydevåben med et eller flere riflede løb
- c) korte enkeltladerskydevåben med randantænding og med en samlet længde på over 28 cm
- d) de våben, der er nævnt i artikel 80, stk. 2, litra b).

Artikel 82

Våben som nævnt i artikel 79, 80 og 81 omfatter ikke:

- a) skydevåben, hvis model er udformet før 1. januar 1870, eller som er fremstillet før 1. januar 1870 med forbehold af undtagelser, under forudsætning af at disse våben ikke kan udskyde ammunition, der er bestemt til forbudte våben eller våben, for hvilke der kræves tilladelse
- b) reproduktioner af våben efter litra a), under forudsætning af at der ikke kan benyttes en patron i metalhylster
- c) skydevåben, der er gjort uegnede til udskydning af enhver form for ammunition ved anvendelse af tekniske metoder, som bærer et officielt organs stempel eller er anerkendt af et sådant organ.

Artikel 83

Tilladelse til erhvervelse og besiddelse af skydevåben efter artikel 80 må kun gives:

- a) hvis den pågældende er fyldt 18 år, medmindre der gøres undtagelse for jagt- eller sportsudøvelse
- b) hvis den pågældende ikke er uegnet til at erhverve eller besidde et skydevåben som følge af en sindssygdom eller anden fysisk eller psykisk lidelse
- c) hvis den pågældende ikke er dømt for en strafbar handling eller ikke på grund af andre forhold må formodes at være til fare for den offentlige orden eller sikkerhed
- d) hvis den pågældende kan anføre en rimelig begrundelse for erhvervelse og besiddelse af et skydevåben.

Artikel 84

1. Anmeldelser af våben efter artikel 81 optages i et register, der føres af de personer, der er nævnt i artikel 85.

2. Hvis et våben sælges af en person, der ikke er nævnt i artikel 85, skal der ske anmeldelse efter nærmere bestemmelser, der fastsættes af hver enkelt kontraherende part.

3. Anmeldelser efter denne artikel skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at identificere de pågældende personer og våben.

Artikel 85

1. De kontraherende parter forpligter sig til at kræve, at alle personer, der fremstiller eller handler med skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, skal indhente tilladelse hertil, og at alle personer, der

fremstiller eller handler med skydevåben, der skal anmeldes, skal foretage en sådan anmeldelse. En tilladelse vedrørende skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, omfatter også de skydevåben, der skal anmeldes. De kontraherende parter fører tilsyn med alle våbenfabrikanter og våbenhandlere, således at der sikres en effektiv kontrol.

2. De kontraherende parter forpligter sig til at vedtage bestemmelser om, at alle skydevåben mindst skal være forsynet med et identifikationsløbenummer, der ikke kan slettes, og med fabrikantens mærke.

3. De kontraherende parter forpligter våbenfabrikanter og våbenhandlere til at registrere alle skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, eller som skal anmeldes. Registrerne skal gøre det muligt hurtigt at fastslå et skydevåbens art, oprindelse og erhverver.

4. Med hensyn til skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, jf. artikel 79 og 80, forpligter de kontraherende parter sig til at vedtage forskrifter om, at skydevåbnets identifikationsnummer og mærke anføres i den tilladelse, der udstedes til den person, som besidder våbenet.

Artikel 86

1. De kontraherende parter forpligter sig til at vedtage forskrifter, der forbyder personer, der lovligt besidder skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, eller som skal anmeldes, at overdrage disse våben til personer, der ikke har tilladelse til erhvervelse eller ikke har et bevis for anmeldelse.

2. De kontraherende parter kan give tilladelse til midlertidig overdragelse af disse våben efter nærmere bestemmelser, som de selv fastlægger.

Artikel 87

1. De kontraherende parter indfører i deres nationale lovgivning bestemmelser om, at tilladelsen kan inddrages, hvis den pågældende person ikke længere opfylder betingelserne i artikel 83 for udstedelse af tilladelsen.

2. De kontraherende parter forpligter sig til at træffe passende foranstaltninger, herunder navnlig beslaglæggelse af skydevåben og inddragelse af tilladelse, og til at indføre passende sanktioner for overtrædelse af de gældende love og administrative bestemmelser om skydevåben. Sådanne sanktioner kan omfatte konfiskation af skydevåbenene.

Artikel 88

1. Personer, der har tilladelse til erhvervelse af et skydevåben, behøver ikke søge tilladelse til erhvervelse af ammunition til dette våben.

2. For personer, der ikke har tilladelse til erhvervelse af våben, gælder de samme regler for erhvervelse af ammunition som for det våben, som ammunitionen er beregnet til. Der kan udstedes tilladelse for en ammunitionstype eller for samtlige ammunitionstyper.

Artikel 89

Listen over forbudte skydevåben, skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, og skydevåben, der skal anmeldes, kan ændres eller udvides af eksekutivkomitéen under hensyn til den tekniske og økonomiske udvikling og statens sikkerhed.

Artikel 90

De kontraherende parter kan vedtage strengere love eller bestemmelser om skydevåben og ammunition hertil.

Artikel 91

1. På grundlag af den europæiske konvention af 28. juni 1978 om kontrol med enkeltpersoners erhvervelse og besiddelse af skydevåben forpligter de kontraherende parter sig til inden for rammerne af deres nationale lovgivning at udveksle oplysninger om erhvervelse af skydevåben foretaget af enkeltpersoner eller detailvåbenhandlere, der har deres sædvanlige opholdssted i eller er etableret i en anden kontraherende stat. Ved detailvåbenhandler forstås en person, hvis erhvervsmæssige virksomhed helt eller delvis består i detailhandel med skydevåben.

2. Udvekslingen af oplysninger finder sted:

- a) mellem to kontraherende parter, der har ratificeret den i stk. 1 nævnte konvention, om de skydevåben, der er anført i tillæg 1, del A, stk. 1, litra a)-h), i nævnte konvention
- b) mellem to kontraherende parter, hvoraf mindst én ikke har ratificeret den i stk. 1 nævnte konvention, om de våben, for hvilke der i hver af de kontraherende stater kræves tilladelse eller anmeldelse.

3. Oplysninger om erhvervelse af skydevåben skal fremsendes hurtigst muligt og angive:

a) erhvervelsesdato og erhververs identitet:

- for fysiske personer: efternavn, fornavn(e), fødselsdato og fødested, adresse og pasnummer eller identitetskortnummer samt udstedelsesdato og angivelse af den udstedende myndighed, uanset om den pågældende er våbenhandler

- for juridiske personer: firmanavn og hjemsted samt efternavn, fornavn(e), fødselsdato og fødested, adresse og pasnummer eller identitetskortnummer vedrørende den person, der er bemyndiget til at repræsentere den juridiske person
- b) model, fabrikationsnummer, kaliber og lignende oplysninger om det pågældende skydevåben samt identifikationsnummer.

4. Hver enkelt kontraherende part udpeger en national myndighed, der fremsender og modtager de oplysninger, der er nævnt i stk. 2 og 3, og underretter straks de øvrige kontraherende parter om enhver ændring vedrørende den udpegede myndighed.

5. Den myndighed, der er udpeget af den kontraherende part, kan videregive modtagne oplysninger til de kompetente lokale politimyndigheder og til grænsekontrolmyndighederne med henblik på at forebygge eller retsforfølge strafbare handlinger og lovovertrædelser.

AFSNIT IV

SCHENGEN-INFORMATIONSSYSTEMET

KAPITEL 1

OPRETTELSE AF SCHENGEN-INFORMATIONSSYSTEMET

Artikel 92

1. De kontraherende parter opretter og driver et fælles informationssystem, i det følgende benævnt Schengen-informationssystemet, bestående af en national del i hver enkelt kontraherende stat og en teknisk støttefunktion. Schengen-informationssystemet giver ved hjælp af elektronisk søgning de myndigheder, der er udpeget af de kontraherende parter, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol inde i landet i overensstemmelse med den nationale lovgivning samt, kun hvad angår den type indberetning, der er nævnt i artikel 96, til brug for proceduren for visumudstedelse, udstedelse af opholdstilladelser og håndhævelse af udlændingelovgivningen som led i anvendelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik.

2. Hver enkelt kontraherende part opretter og driver for egen regning og på eget ansvar sin nationale del af Schengen-informationssystemet, hvis database skal være identisk med databaserne i hver af de øvrige kontraherende parters nationale del via den tekniske støttefunktion. Med henblik på en hurtig og effektiv videregivelse af oplysninger, jf. stk. 3, følger hver enkelt kontraherende part ved oprettelsen af sin nationale del de protokoller og procedurer, som de kontraherende parter har fastlagt i fællesskab for den tekniske støttefunktion. Der kan søges elektronisk i den nationale dels database på den pågældende kontraherende parts område. Der kan ikke søges i andre kontraherende parters databaser.

3. De kontraherende parter opretter og driver for fælles regning og under fælles ansvar Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion. Den Franske Republik er ansvarlig for denne støttefunktion, der etableres i Strasbourg. Den tekniske støttefunktion omfatter en database til onlinevideregivelse af

oplysninger, således at det sikres, at de nationale deles databaser forbliver identiske. I den tekniske støttefunktions databaser optages indberetninger om personer og genstande, for så vidt de vedrører samtlige kontraherende parter. Den tekniske støttefunktions database indeholder ikke andre oplysninger end dem, der er nævnt i dette stykke og i artikel 113, stk. 2.

KAPITEL 2

DRIFT OG UDNYTTELSE AF SCHENGEN-INFORMATIONSSYSTEMET

Artikel 93

Schengen-informationssystemet har i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention og ved hjælp af oplysningerne i dette system til formål at bevare den offentlige orden og sikkerhed, herunder også statens sikkerhed, og sikre anvendelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik på de kontraherende parters område.

Artikel 94

1. Schengen-informationssystemet indeholder udelukkende de kategorier af oplysninger, der meddeles af de kontraherende parter, og som er nødvendige til at opfylde de formål, der er nævnt i artikel 95-100. Den indberettende kontraherende part undersøger, om det pågældende tilfælde er så vigtigt, at indberetningen bør optages i Schengen-informationssystemet.

2. Oplysningerne opdeles i følgende kategorier:

- a) indberettede personer
- b) genstande som nævnt i artikel 100 og motorkøretøjer som nævnt i artikel 99.

3. Om personer må højst følgende oplysninger indberettes:

- a) efternavn og fornavn, med henvisning til et eventuelt særskilt registreret kaldenavn
- b) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
- c) første bogstav i andet fornavn
- d) fødselsdato og fødested
- e) køn
- f) nationalitet
- g) om vedkommende er bevæbnet
- h) om vedkommende er voldelig
- i) indberetningsgrund
- j) forholdsregler.

Der må ikke optages andre oplysninger, navnlig ikke oplysninger som anført i artikel 6, første punktum, i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

4. Hvis en kontraherende part finder, at en indberetning i overensstemmelse med artikel 95, 97 eller 99 ikke er forenelig med dens nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller væsentlige nationale hensyn, kan den, efter at indberetningen er foretaget, få indsat en påtegning i databasen i sin nationale del af Schengen-informationssystemet om, at de pågældende forholdsregler ikke vil blive iværksat på dens område på baggrund af denne indberetning. De øvrige kontraherende parter skal konsulteres herom. Hvis den indberettende kontraherende part ikke trækker indberetningen tilbage, bevarer den i fuldt omfang for de øvrige kontraherende parter.

Artikel 95

1. Oplysninger om eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering, optages i systemet efter anmodning fra den begærende kontraherende parts retlige myndigheder.

2. Inden indberetningen foretages, undersøger den indberettende kontraherende part, om de anmodede kontraherende parter nationale lovgivning tillader anholdelse. I tvivlstilfælde skal den indberettende kontraherende part konsultere de øvrige berørte kontraherende parter.

Den indberettende kontraherende part skal samtidig med indberetningen sende de anmodede kontraherende parter følgende væsentlige oplysninger om sagen ad den hurtigst mulige vej:

- a) hvilken myndighed der har anmodet om anholdelsen
- b) om der foreligger arrestordre eller en anden beslutning med samme retskraft eller en eksigibel dom
- c) hvilken strafbar handling der er tale om og henvisning til den relevante straffebestemmelse
- d) en beskrivelse af, under hvilke omstændigheder den strafbare handling er begået, herunder tidspunkt, sted og omfang af den indberettede persons deltagelse heri
- e) så vidt muligt følgerne af den strafbare handling.

3. En kontraherende part, der anmodes om at foretage anholdelse, kan få indsat en påtegning i databasen i sin nationale del af Schengen-informationssystemet om, at der ikke må foretages anholdelse på baggrund af indberetningen, før denne påtegning er slettet. Påtegningen skal slettes senest 24 timer efter, at indberetningen er optaget, medmindre den kontraherende part af juridiske grunde eller ud fra særlige hensyn afslår at foretage den ønskede anholdelse. I ganske ekstraordinære tilfælde, hvor det sagsforhold, der ligger til grund for indberetningen, er særligt kompliceret, kan denne frist forlænges indtil en uge. De øvrige kontraherende parter kan uanset en sådan påtegning eller et sådant afslag foretage den anholdelse, der anmodes om ifølge indberetningen.

4. Hvis en kontraherende part i særlige hastetilfælde ønsker en øjeblikkelig eftersøgning, undersøger den anmodede kontraherende part, om den kan frafalde påtegningen. Den anmodede kontraherende part træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den ønskede anholdelse kan foretages omgående, hvis indberetningen godkendes.

5. Hvis der ikke kan foretages anholdelse, fordi den anmodede kontraherende part endnu ikke har afsluttet undersøgelsen eller har besluttet at afslå begæringen om anholdelse, skal denne kontraherende part behandle indberetningen som en anmodning om meddelelse af den pågældende persons opholdssted.

6. De anmodede kontraherende parter iværksætter de forholdsregler, de anmodes om at træffe på baggrund af indberetningen i overensstemmelse med de gældende udleveringskonventioner og deres nationale lovgivning. De har ikke pligt til at iværksætte de ønskede forholdsregler, hvis det drejer sig om en af deres egne statsborgere, hvilket dog ikke er til hinder for, at de kan foretage anholdelse efter deres nationale lovgivning.

Artikel 96

1. Oplysninger om uønskede udlændinge, der nægtes indrejse, optages i systemet på grundlag af de nationale indberet-

ninger, som er en følge af afgørelser truffet af de kompetente administrative eller retlige myndigheder under overholdelse af de nationale retsplejeregler.

2. Disse afgørelser kan bygge på, at den pågældende udlændings tilstedeværelse i landet formodes at udgøre en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed eller for den nationale sikkerhed.

Dette gælder i særdeleshed:

- a) når en udlænding er blevet idømt en frihedsstraf af en varighed på mindst ét år på grund af en strafbar handling
- b) når der er begrundet mistanke om, at en udlænding har begået alvorlige strafbare handlinger, herunder handlinger som nævnt i artikel 71, eller når der foreligger konkrete indicier, der lader formode, at den pågældende har til hensigt at begå sådanne handlinger på en kontraherende parts område.

3. Disse afgørelser kan ligeledes bygge på, at den pågældende udlænding tidligere er blevet udsendt, afvist eller udvist, når disse foranstaltninger ikke er blevet udskudt eller suspenderet, og de indebærer eller er ledsaget af et indrejseforbud eller eventuelt et forbud mod at tage ophold som følge af en overtrædelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse eller ophold.

Artikel 97

Oplysninger om forsvundne personer eller personer, der af hensyn til deres egen sikkerhed eller til forebyggelse af trusler midlertidigt bør tages i varetægt på anmodning af den indberettende kontraherende parts kompetente eller retlige myndighed, optages i systemet, således at politimyndighederne kan underrette den indberettende kontraherende part om personens opholdssted eller tage den pågældende i varetægt for at forhindre vedkommende i at fortsætte sin rejse, hvis den nationale lovgivning tillader det. Dette gælder i særdeleshed mindreårige og personer, der skal tvangsanbringes på grundlag af en afgørelse truffet af en kompetent myndighed. Oplysninger om myndige personer må kun videregives med de pågældendes samtykke.

Artikel 98

1. Oplysninger om vidner, personer, der er indstævnet for en domstol som led i en straffesag på grund af handlinger, som de retsforfølges for, eller personer, der skal have forkyndt en strafferetlig dom eller tilsigelse til afsoning af en frihedsstraf, optages på anmodning af de kompetente retlige myndigheder med henblik på videregivelse af oplysninger om opholdssted eller bopæl.

2. De ønskede oplysninger videregives til den kontraherende part i overensstemmelse med national lovgivning og gældende konventioner om gensidig retshjælp i straffesager.

Artikel 99

1. Under overholdelse af den indberettende kontraherende parts lovgivning optages oplysninger om personer og motorkøretøjer med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol i overensstemmelse med stk. 5.

2. En sådan indberetning kan foretages med henblik på retsforfølgning af strafbare handlinger og på forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed,

- a) når der foreligger konkrete indicier, der lader formode, at den pågældende er i færd med eller har til hensigt at begå et større antal særligt alvorlige strafbare handlinger, eller
- b) når det ud fra en samlet vurdering af den pågældende, navnlig under hensyn til tidligere begåede strafbare handlinger, må formodes, at vedkommende også i fremtiden vil begå særligt alvorlige strafbare handlinger.

3. En indberetning kan endvidere foretages i overensstemmelse med national lovgivning på anmodning af de instanser, der har ansvaret for statens sikkerhed, når der foreligger konkrete indicier, der lader formode, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 4, er nødvendige for at forebygge en alvorlig trussel fra den pågældendes side eller andre alvorlige trusler mod statens sikkerhed indadtil eller udadtil. Den indberettende kontraherende part skal forinden konsultere de øvrige kontraherende parter.

4. Som led i en diskret overvågning kan alle eller en del af følgende oplysninger indsamles og videregives til den indberettende myndighed til brug for grænsekontrollen eller for anden politi- og toldkontrol inde i landet:

- a) oplysning om at den indberettede person eller det indberettede motorkøretøj er fundet
- b) sted og tidspunkt for kontrollen samt årsagen hertil
- c) rejserute og mål
- d) ledsagere eller passagerer
- e) benyttet motorkøretøj
- f) medbragte genstande
- g) under hvilke omstændigheder den pågældende person eller det pågældende motorkøretøj er fundet.

Når sådanne oplysninger indsamles, bør det sikres, at overvågningens diskrete karakter bibeholdes.

5. I forbindelse med den målrettede kontrol, der er nævnt i stk. 1, kan der i overensstemmelse med national lovgivning foretages undersøgelser af personer, motorkøretøjer og medbragte genstande med de i stk. 2 og 3 nævnte formål. Hvis den målrettede kontrol ikke er tilladt ifølge en kontraherende parts lovgivning, ændres den automatisk til diskret overvågning for denne kontraherende parts vedkommende.

6. En anmodet kontraherende part kan få indsat en påtegning i databasen i sin nationale del af Schengen-informationssystemet om, at der ikke må iværksættes foranstaltninger med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol på baggrund af indberetningen, før denne påtegning er slettet. Påtegningen skal slettes senest 24 timer efter, at indberetningen er optaget, medmindre den kontraherende part af juridiske grunde eller ud fra særlige hensyn afslår at iværksætte den ønskede foranstaltning. De øvrige kontraherende parter kan uanset en sådan påtegning eller et sådant afslag iværksætte den foranstaltning, der anmodes om ifølge indberetningen.

Artikel 100

1. Oplysninger om genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag, optages i Schengen-informationssystemet.

2. Hvis der ved en søgning viser sig at foreligge en indberetning om en fundet genstand, tager den myndighed, der har konstateret dette, kontakt til den indberettende myndighed for at aftale, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Med henblik herpå kan der også videregives personoplysninger efter bestemmelserne i denne konvention. De foranstaltninger, der skal træffes af den kontraherende part, som har fundet den pågældende genstand, skal være i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

3. Der optages oplysninger om følgende kategorier af genstande:

- a) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne motorkøretøjer med et slagvolumen på over 50 cc
- b) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne påhængsvogne og campingvogne med egenvægt på over 750 kg
- c) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne skydevåben
- d) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne blankodokumenter
- e) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne udstedte identitetsdokumenter (pas, identitetskort, førerbeviser)
- f) pengesedler (med registrerede numre).

Artikel 101

1. Adgang til oplysningerne i Schengen-informationssystemet samt ret til direkte søgning i disse oplysninger er forbeholdt myndigheder med ansvar for:

- a) grænsekontrol
- b) anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf.

2. Endvidere har myndigheder med ansvar for udstedelse af visum, centrale myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger samt myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og forvaltning af udlændingelovgivningen adgang til de oplysninger, der er optaget i systemet, jf. artikel 96, samt ret til direkte søgning i disse oplysninger som led i gennemførelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik. Adgangen til disse oplysninger er underlagt bestemmelserne i den enkelte kontraherende parts lovgivning.

3. Brugerne må kun søge de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af deres opgaver.

4. Hver kontraherende part indgiver til eksekutivkomitéen en liste over, hvilke kompetente myndigheder der har tilladelse til direkte søgning i oplysningerne i Schengen-informationssystemet. For hver myndighed på denne liste skal det angives, hvilke oplysninger den må søge og til hvilke formål.

KAPITEL 3

BESKYTTELSE OG SIKRING AF PERSONOPLYSNINGER I SCHENGEN-INFORMATIONSSYSTEMET

Artikel 102

1. De kontraherende parter må kun benytte de oplysninger, der er nævnt i artikel 95-100 til de formål, der svarer til hver af de indberetninger, der er nævnt i disse artikler.

2. Oplysningerne må kun kopieres til tekniske formål, når dette er nødvendigt for, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 101, kan foretage direkte søgning. Andre kontraherende parter indberetninger må ikke kopieres fra den nationale del af Schengen-informationssystemet til andre nationale databaser.

3. For så vidt angår de indberetninger, der er nævnt i artikel 95-100 i denne konvention, er det kun tilladt at fravige stk. 1 for at overgå fra én indberetningskategori til en anden, hvis det er nødvendigt for at forebygge en umiddelbar, overhængende trussel mod den offentlige orden og sikkerhed, af tungtvejende

hensyn til statens sikkerhed eller til forebyggelse af en alvorlig strafbar handling. I så fald skal der forinden indhentes tilladelse fra den indberettende kontraherende part.

4. Oplysningerne må ikke benyttes til administrative formål. Som en undtagelse må de oplysninger, der er optaget efter artikel 96, kun benyttes til de formål, der er nævnt i artikel 101, stk. 2, i overensstemmelse med de kontraherende parter nationale lovgivning.

5. Enhver anvendelse af oplysninger i strid med stk. 1-4 skal betragtes som misbrug efter bestemmelserne i den pågældende kontraherende parts nationale lovgivning.

Artikel 103

Hver enkelt kontraherende part påser, at den instans, der forvalter databasen, registrerer gennemsnitligt hver tiende videregivelse af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet, for at kontrollere, om søgningen er tilladt. Registreringen må kun anvendes til dette formål og slettes efter seks måneder.

Artikel 104

1. Den indberettende kontraherende parts nationale lovgivning finder anvendelse på indberetningerne, medmindre denne konvention fastsætter strengere bestemmelser.

2. For så vidt denne konvention ikke fastsætter særlige bestemmelser, finder den kontraherende parts lovgivning anvendelse på oplysningerne i den nationale del af Schengen-informationssystemet.

3. For så vidt denne konvention ikke fastsætter særlige bestemmelser om iværksættelse af de foranstaltninger, der anmodes om ifølge indberetningen, finder den anmodede kontraherende parts nationale lovgivning anvendelse. For så vidt der i denne konvention er fastsat særlige bestemmelser om iværksættelse af foranstaltninger på grundlag af indberetningen, afgrænses kompetencen til at iværksætte sådanne foranstaltninger af den anmodede kontraherende parts nationale lovgivning. Hvis den ønskede foranstaltning ikke kan iværksættes, underretter den anmodede kontraherende part straks den indberettende kontraherende part herom.

Artikel 105

Den indberettende kontraherende part har ansvaret for, at de oplysninger, der optages i Schengen-informationssystemet, er korrekte og aktuelle, samt at de er lovligt indberettet.

Artikel 106

1. Kun den indberettende kontraherende part må ændre, supplere, rette eller slette de oplysninger, den har indberettet.

2. Hvis én af de kontraherende parter, som ikke har foretaget indberetningen, er i besiddelse af konkrete indicier, der lader formode, at en oplysning er ukorrekt eller ulovligt indberettet, underretter den hurtigst muligt den indberettende kontraherende part, der har pligt til at kontrollere denne meddelelse og om nødvendigt omgående rette eller slette oplysningen.

3. Hvis de kontraherende parter ikke kan nå til enighed, forelægger den kontraherende part, der ikke har foretaget indberetningen, sagen for den fælles tilsynsmyndighed, jf. artikel 115, stk. 1, med henblik på en udtalelse.

Artikel 107

Når der allerede findes en indberetning om en given person i Schengen-informationssystemet, aftaler den kontraherende part, der indgiver en ny indberetning, med den kontraherende part, der indgav den første indberetning, optagelsen af indberetningerne. De kontraherende parter kan også vedtage generelle bestemmelser herom.

Artikel 108

1. Hver enkelt af de kontraherende parter udpeger en central myndighed, der er ansvarlig for den nationale del af Schengen-informationssystemet.

2. Hver enkelt af de kontraherende parter foretager sine indberetninger via denne myndighed.

3. Myndigheden er ansvarlig for, at den nationale del af Schengen-informationssystemet fungerer korrekt, og træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne konvention overholdes.

4. De kontraherende parter underretter via depositaren hinanden om, hvilken myndighed de har udpeget, jf. stk. 1.

Artikel 109

1. En persons ret til at få adgang til oplysninger om sig selv i Schengen-informationssystemet er undergivet lovgivningen i den kontraherende stat, på hvis område denne ret gøres gældende. Hvis den nationale lovgivning tillader det, afgør den nationale tilsynsmyndighed, der er nævnt i artikel 114, stk. 1,

om oplysningerne skal videregives og på hvilken måde. En kontraherende part må ikke videregive oplysninger om en indberetning, den ikke selv har foretaget, medmindre den forinden har givet den indberettende kontraherende part lejlighed til at udtale sig herom.

2. Den pågældende person nægtes adgang til oplysningerne, hvis det kan skade gennemførelsen af den lovlige foranstaltning, der følger af indberetningen, eller for at beskytte tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder. Oplysninger må aldrig videregives i en periode, hvor der foretages diskret overvågning som følge af en indberetning.

Artikel 110

Enhver person har ret til at få rettet oplysninger om sig selv, der er ukorrekte, eller få slettet oplysninger om sig selv, der er ulovligt indberettet.

Artikel 111

1. Enhver indberettet person kan på hver enkelt kontraherende parts område indbringe spørgsmålet for den domstol eller myndighed, der er kompetent ifølge den nationale lovgivning, med påstand om rettelse eller sletning af oplysningerne, aktindsigt eller skadeserstatning.

2. De kontraherende parter forpligter sig gensidigt til at gennemføre endelige afgørelser, der er truffet af de domstole eller myndigheder, der er nævnt i stk. 1, jf. dog artikel 116.

Artikel 112

1. Personoplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet i forbindelse med eftersøgning af personer, bevares kun så længe, det er nødvendigt for at opfylde det formål, af hensyn til hvilket de blev givet. Senest tre år efter optagelsen skal den indberettende kontraherende part undersøge, om det er nødvendigt at bevare dem. For så vidt angår indberetninger efter artikel 99 er denne frist et år.

2. Hver enkelt kontraherende part fastsætter eventuelt kortere undersøgelsesfrister i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

3. Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion underretter automatisk med en måneds varsel de kontraherende parter om en planlagt sletning af oplysninger.

4. Den indberettende kontraherende part kan inden udløbet af undersøgelsesfristen beslutte at bevare indberetningen, hvis dette er nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indberetningen. Hvis det besluttet at bevare indberetningen længere, skal det meddeles den tekniske støttefunktion. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 113

1. Andre oplysninger end dem, der er nævnt i artikel 112, bevares i højst ti år, oplysninger om udstedte identitetsdokumenter og registrerede pengesedler i højst fem år og oplysninger om motorkøretøjer, påhængsvogne og campingvogne i højst tre år.

2. Slettede oplysninger bevares i et år i den tekniske støttefunktion. I løbet af denne periode må de kun hentes frem til efterfølgende kontrol af, om de er korrekte, og om de er lovligt indberettet. Herefter tilintetgøres oplysningerne.

Artikel 114

1. Hver enkelt kontraherende part udpeger en tilsynsmyndighed, der i overensstemmelse med den nationale lovgivning fører uafhængigt tilsyn med databasen i den nationale del af Schengen-informationssystemet og kontrollerer, at behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet ikke krænker de berørte personers rettigheder. Til dette formål skal tilsynsmyndigheden have adgang til databasen i den nationale del af Schengen-informationssystemet.

2. Enhver person har ret til at anmode tilsynsmyndighederne om at kontrollere oplysninger i Schengen-informationssystemet, der vedrører den pågældende selv, samt kontrollere, hvilken brug der er gjort af disse oplysninger. Denne ret udøves efter bestemmelserne i den nationale lovgivning i den kontraherende stat, hvor anmodningen indgives. Hvis oplysningerne er optaget af en anden kontraherende part, foretages kontrollen i nært samarbejde med denne kontraherende parts tilsynsmyndighed.

Artikel 115

1. Der oprettes en fælles tilsynsmyndighed, der skal føre tilsyn med Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion. Denne myndighed består af to repræsentanter for hver af de nationale tilsynsmyndigheder. Hver enkelt kontraherende part råder over én stemme ved afstemninger. Tilsynet føres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention, Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, under hensyn til anbefaling R (87) 15 vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerudvalg om politiets brug af personoplysninger samt i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den kontraherende stat, der har ansvaret for den tekniske støttefunktion.

2. Med hensyn til Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion har den fælles tilsynsmyndighed til opgave at føre tilsyn med, at denne konventions bestemmelser anvendes korrekt. Den skal med henblik herpå have adgang til den tekniske støttefunktion.

3. Den fælles tilsynsmyndighed har ligeledes kompetence til at undersøge de anvendelses- eller fortolkningsproblemer, der måtte opstå under driften af Schengen-informationssystemet, til at undersøge problemer i forbindelse med de nationale tilsynsmyndigheders uafhængige kontrol eller udøvelsen af deres ret til at få adgang til systemet, og til at udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger af problemer.

4. Rapporterne fra den fælles tilsynsmyndighed sendes til de myndigheder, som de nationale tilsynsmyndigheder sender deres rapporter til.

Artikel 116

1. Hver enkelt af de kontraherende parter er ansvarlig i overensstemmelse med den nationale lovgivning for enhver skade, der tilføjes en person i forbindelse med brugen af den nationale database i Schengen-informationssystemet. Dette gælder også, hvis skaden forvoldes af den indberettende kontraherende part, fordi denne har optaget ukorrekte oplysninger eller oplysninger, der er ulovligt indberettet.

2. Hvis den kontraherende part, mod hvilken der rejses sag, ikke er den samme som den indberettende kontraherende part, skal sidstnævnte efter anmodning godtgøre de beløb, som er udbetalt i skadeserstatning, medmindre den anmodede kontraherende part har benyttet oplysningerne i strid med denne konvention.

Artikel 117

1. Med hensyn til elektronisk behandling af personoplysninger, der er videregivet efter bestemmelserne i dette afsnit, træffer hver enkelt kontraherende part senest på datoen for denne konventions ikrafttræden de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der mindst lever op til principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt under hensyn til anbefaling R (87) 15 vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerudvalg om politiets brug af personoplysninger.

2. Personoplysninger må ikke videregives efter bestemmelserne i dette afsnit, før bestemmelserne i stk. 1 om beskyttelse af personoplysninger er trådt i kraft i de kontraherende stater, der er omfattet af videregivelsen af oplysningerne.

Artikel 118

1. Hver enkelt kontraherende part forpligter sig til for sin nationale del af Schengen-informationssystemet at træffe foranstaltninger til:

- a) at forhindre, at uautoriserede får adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
- b) at forhindre, at databærerne kan læses, kopieres, ændres eller fjernes af uautoriserede personer (kontrol med databærere)
- c) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med optagelse)
- d) at forhindre, at edb-systemerne kan benyttes af uautoriserede personer ved hjælp af datatransmissionsudstyr (brugerkontrol)
- e) at sikre, at autoriserede personer, hvad angår brugen af et edb-system, kun får adgang til de oplysninger, som henhører under deres kompetence (adgangskontrol)
- f) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives personoplysninger via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
- g) at sikre, at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i edb-systemerne, hvornår og af hvem (efterfølgende kontrol med indlæsning)
- h) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af oplysninger eller transport af databærere (kontrol med overførsler).

2. Hver enkelt kontraherende part skal træffe særlige foranstaltninger for at garantere oplysningernes sikkerhed i forbindelse med deres videregivelse til instanser uden for de kontraherende parters område. Den fælles tilsynsmyndighed underrettes om sådanne foranstaltninger.

3. Hver enkelt kontraherende part må kun udpege særligt kvalificerede og sikkerhedsgodkendte personer til at arbejde med databehandling af oplysningerne i den nationale del af Schengen-informationssystemet.

4. Den kontraherende part, der er ansvarlig for Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion, træffer de foranstaltninger for denne funktion, der er nævnt i stk. 1-3.

KAPITEL 4

FORDELING AF OMKOSTNINGERNE I FORBINDELSE MED SCHENGEN-INFORMATIONSSYSTEMET

Artikel 119

1. Omkostningerne i forbindelse med etablering og brug af den i artikel 92, stk. 3, nævnte tekniske støttefunktion, herunder omkostningerne i forbindelse med kabeltilslutning mellem

de nationale dele af Schengen-informationssystemet og den tekniske støttefunktion, afholdes i fællesskab af de kontraherende parter. Den enkelte kontraherende parts andel fastsættes på grundlag af den sats, som gælder for den enkelte kontraherende part på det ensartede momsregningsgrundlag, jf. artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets afgørelse af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter.

2. Den enkelte kontraherende part afholder selv omkostningerne i forbindelse med etablering og brug af sin nationale del af Schengen-informationssystemet.

AFSNIT V

TRANSPORT OG VAREBEVÆGELSER

Artikel 120

1. De kontraherende parter sørger i fællesskab for, at deres love og administrative bestemmelser ikke uden gyldig grund hindrer varebevægelserne over de indre grænser.

2. De kontraherende parter letter varebevægelserne over de indre grænser, ved at formaliteter i forbindelse med forbud og restriktioner udføres samtidig med fortoldningen af varerne til frit forbrug. Det skal være muligt at vælge, om fortoldning skal ske inde i landet eller ved den indre grænse. De kontraherende parter bestræber sig på at lade fortoldningen foregå inde i landet.

3. For så vidt forenklingerne efter stk. 2 ikke eller kun delvis kan gennemføres på visse områder, bestræber de kontraherende parter sig på at skabe betingelser for, at de kan gennemføres enten ved indbyrdes aftaler eller inden for rammerne af De Europæiske Fællesskaber.

Dette stykke finder navnlig anvendelse på kontrol med transporttiladelser og teknisk kontrol af transportmidler, dyrebeskyttelses- og dyresundhedskontrol, kødkontrol, plantesundhedskontrol samt kontrol med transport af farligt gods og affald.

4. De kontraherende parter bestræber sig på at harmonisere formaliteterne i forbindelse med varebevægelser over de ydre grænser og kontrollere, at de overholdes efter ensartede principper. Med henblik herpå arbejder de kontraherende parter tæt sammen i eksekutivkomitéen, inden for De Europæiske Fællesskaber og i andre internationale fora.

Artikel 121

1. De kontraherende parter giver i overensstemmelse med fællesskabsretten afkald på den plantesundhedskontrol og det krav om fremlæggelse af plantesundhedscertifikater, der er fastsat i fællesskabsretten for visse planter og planteprodukter.

Eksekutivkomitéen udarbejder en liste over de planter og planteprodukter, som er omfattet af den forenkling, der er nævnt i første punktum. Komitéen kan ændre denne liste og fastsætter, hvornår ændringen træder i kraft. De kontraherende parter underretter hinanden om de foranstaltninger, som de har truffet.

2. I tilfælde af risiko for indslæbning eller spredning af skadegørere, kan en kontraherende part kræve en midlertidig genindførelse af de kontrolforanstaltninger, der er fastsat i fællesskabsretten, og selv iværksætte dem. Den pågældende part underretter straks de øvrige kontraherende parter herom skriftligt og begrundet beslutningen.

3. Plantesundhedscertifikatet kan fortsat anvendes som det certifikat, der kræves efter lovgivningen om arternes beskyttelse.

4. De pågældende myndigheder udsteder efter anmodning herom et plantesundhedscertifikat, når forsendelsen helt eller delvis er beregnet til genudførelse, og hvis kravene til plantesundhedsbeskyttelse er overholdt for så vidt angår de pågældende planter eller planteprodukter.

Artikel 122

1. De kontraherende parter styrker samarbejdet for at garantere sikkerheden i forbindelse med transport af farligt gods og forpligter sig til at harmonisere de nationale bestemmelser, der er truffet i medfør af gældende internationale konventioner. For at bevare det nuværende sikkerhedsniveau forpligter de sig endvidere navnlig til:

- a) at harmonisere kravene til chaufførernes faglige kvalifikationer
- b) at harmonisere betingelserne for og omfanget af den kontrol, der udføres under transporten og i virksomhederne
- c) at harmonisere beskrivelsen af overtrædelserne og retsfor skrifterne for gældende sanktioner

d) at sikre en permanent udveksling af oplysninger og af de erfaringer, som er indhøstet i forbindelse med de foranstaltninger og den kontrol, der er gennemført.

2. De kontraherende parter styrker samarbejdet for at kontrollere overførsel af farligt og ufarligt affald over de indre grænser.

I den forbindelse bestræber de sig på at indtage en fælles holdning med hensyn til ændring af fællesskabsdirektiverne vedrørende kontrol og forvaltning af overførsel af farligt affald og med hensyn til udarbejdelse af fællesskabsretsakter om ufarligt affald med det formål at skabe en tilstrækkelig infrastruktur for bortskaffelse og fastsætte harmoniserede bortskaffelsesstandarder på et højt niveau.

Indtil der er udarbejdet fællesskabsregler for ufarligt affald, kontrolleres overførsel af sådant affald på grund af en særlig procedure, der gør det muligt at kontrollere overførslen på bestemmelsesstedet under behandlingen.

Bestemmelserne i stk. 1, andet punktum, finder ligeledes anvendelse på dette stykke.

Artikel 123

1. De kontraherende parter forpligter sig til at rådføre sig med hinanden med det formål at ophæve den nugældende indbyrdes forpligtelse til at fremlægge en udførselstilladelse for strategiske industriprodukter og -teknologier og om nødvendigt erstatte denne tilladelse med en smidig procedure, for så vidt det første og det endelige bestemmelsessted er en kontraherende part.

Med forbehold af disse samråd og for at sikre effektiviteten af den kontrol, der måtte være nødvendig, bestræber de kontraherende parter sig på i tæt samarbejde gennem en koordineringsmekanisme at udveksle de nødvendige oplysninger under hensyn til den nationale lovgivning.

2. For så vidt angår andre produkter end strategiske industriprodukter og -teknologier, jf. stk. 1, bestræber de kontraherende parter sig på dels at lade udførselsformaliteterne foregå inde i landet, dels at harmonisere deres kontrolprocedurer.

3. Med udgangspunkt i de målsætninger, der er fastsat i stk. 1 og 2, konsulterer de kontraherende parter de øvrige berørte partnere.

Artikel 124

Hyppigheden og omfanget af varekontrollen i forbindelse med rejsendes passage af de indre grænser nedbringes mest muligt. En fortsat nedbringelse og endelig afskaffelse af denne kontrol er betinget af en progressiv forhøjelse af afgiftsfritagelsen for rejsende og af den fremtidige udvikling i bestemmelserne for den grænseoverskridende persontrafik.

Artikel 125

1. De kontraherende parter indgår aftaler om udstationering af forbindelsesofficerer fra deres toldmyndigheder.

2. Udstationeringen af forbindelsesofficerer har til formål at fremme samarbejdet mellem de kontraherende parter generelt, navnlig inden for rammerne af eksisterende konventioner og Fællesskabets retsakter om gensidig bistand.

3. Forbindelsesofficererne varetager rådgivende og assisterende opgaver. De er ikke bemyndiget til på eget initiativ at træffe toldforanstaltninger. De tilvejebringer oplysninger og udfører deres opgave på grundlag af de instrukser, de modtager fra deres hjemland.

AFSNIT VI

BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 126

1. Med hensyn til elektronisk behandling af personoplysninger, der er videregivet efter bestemmelserne i denne konvention, træffer hver enkelt kontraherende part senest på dagen for denne konventions ikrafttræden de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der mindst lever op til principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

2. Personoplysninger må ikke videregives efter bestemmelserne i denne konvention, før bestemmelserne i stk. 1 om beskyttelse af personoplysninger er trådt i kraft i de kontraherende stater, hvortil oplysningerne videregives.

3. For så vidt angår elektronisk behandling af personoplysninger, der videregives efter denne konvention, gælder i øvrigt følgende:

a) Den modtagende kontraherende part må kun benytte oplysningerne til de formål, for hvilke det i denne konven-

tion er fastsat, at sådanne oplysninger må videregives; anvendelse af oplysningerne til andre formål er kun mulig efter forudgående tilladelse fra den kontraherende part, der har videregivet oplysningerne, og under overholdelse af den modtagende kontraherende parts lovgivning; en sådan tilladelse kan gives, når den videregivende kontraherende parts nationale lovgivning tillader det.

b) Oplysningerne må kun anvendes af de retlige myndigheder, de tjenester og instanser, der varetager en opgave eller udfører en funktion, der henhører under de formål, som er nævnt i litra a).

c) Den videregivende kontraherende part skal påse, at oplysningerne er korrekte. Hvis den enten selv eller efter anmodning fra den indberettede person konstaterer, at oplysningerne er ukorrekte, eller at de ikke burde være videregivet, skal den straks underrette den eller de modtagende kontraherende parter herom. Denne eller disse skal efterfølgende rette eller tilintetgøre oplysningerne eller anføre, at de er ukorrekte eller ikke burde være videregivet.

d) En kontraherende part kan ikke frasi­ge sig det ansvar, der ifølge dens nationale lovgivning påhviler den over for en skadelidt person, under påberåbelse af, at en anden kontraherende part har videregivet ukorrekte oplysninger. Hvis den modtagende kontraherende part skal yde skadeserstatning, fordi der er benyttet videregivne ukorrekte oplysninger, skal den videregivende kontraherende part godtgøre alle de erstatningsbeløb, som den modtagende kontraherende part har udbetalt.

e) Videregivelse og modtagelse af personoplysninger skal registreres i den database, de er videregivet fra og i den database, de optages i.

f) Den fælles tilsynsmyndighed, der er nævnt i artikel 115, kan efter anmodning fra en af de kontraherende parter afgive udtalelse om eventuelle problemer med anvendelsen og fortolkningen af denne artikel.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på videregivelse af oplysninger efter bestemmelserne i afsnit II, kapitel 7, og i afsnit IV. Stk. 3 finder ikke anvendelse på videregivelse af oplysninger efter bestemmelserne i afsnit III, kapitel 2, 3, 4 og 5.

Artikel 127

1. Når personoplysninger videregives til en anden kontraherende part i medfør af denne konvention, finder bestemmelserne i artikel 126 anvendelse på videregivelse af oplysninger, der hidrører fra og optages i et ikke-elektronisk register.

2. Når der i andre tilfælde end dem, der er nævnt i artikel 126, stk. 1, eller i denne artikels stk. 1 videregives personoplysninger til en anden kontraherende part i medfør af denne konvention, finder artikel 126, stk. 3, anvendelse, med undtagelse af litra e). Endvidere gælder følgende bestemmelser:

a) Videregivelse og modtagelse af personoplysninger skal registreres skriftligt; dette gælder dog ikke, når det ikke er nødvendigt at registrere oplysningerne for at kunne benytte dem, navnlig ikke når oplysningerne ikke benyttes eller kun benyttes i ganske kort tid.

b) Den modtagende kontraherende part skal for så vidt angår anvendelsen af de videregivne oplysninger sikre et beskyttelsesniveau, der mindst er det samme som det, der er fastsat i dens lovgivning med hensyn til anvendelsen af lignende oplysninger.

c) Spørgsmålet om adgang til oplysningerne og om betingelserne herfor afgøres på grundlag af den nationale lovgivning i den kontraherende stat, hvor den pågældende indgiver sin anmodning.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på videregivelse af oplysninger efter bestemmelserne i afsnit II, kapitel 7, i afsnit III, kapitel 2, 3, 4 og 5, samt i afsnit IV.

Artikel 128

1. Personoplysninger må ikke videregives efter denne konvention, før de kontraherende parter, der er berørt af videregivelsen, har pålagt en national tilsynsmyndighed at føre uafhængigt tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i artikel 126 og 127 samt af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelsen heraf, for så vidt angår behandling af personoplysninger i databaser.

2. Hvis en kontraherende part i overensstemmelse med sin nationale lovgivning har pålagt en tilsynsmyndighed på et eller flere områder at føre uafhængigt tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, der ikke er optaget i en database, pålægger denne kontraherende part vedkommende myndighed at føre tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i dette afsnit på de pågældende områder.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på videregivelse af oplysninger efter bestemmelserne i afsnit II, kapitel 7, og i afsnit III, kapitel 2, 3, 4 og 5.

Artikel 129

Med hensyn til videregivelse af personoplysninger efter afsnit III, kapitel 1, forpligter de kontraherende parter sig til, med forbehold af artikel 126 og 127, at sikre et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der lever op til principperne i anbefaling R (87) 15 vedtaget 17. september 1987 af Europarådets Minister-

udvalg om politiets brug af personoplysninger. Med hensyn til videregivelse af oplysninger efter artikel 46 gælder i øvrigt følgende bestemmelser:

- a) Den modtagende kontraherende part må kun benytte oplysningerne til de formål, der er angivet af den videregivende kontraherende part under overholdelse af de betingelser, denne kontraherende part har fastsat.
- b) Oplysningerne må kun videregives til politiet; de må dog videregives til andre myndigheder efter forudgående tilladelse fra den videregivende kontraherende part.

- c) Den modtagende kontraherende part skal efter anmodning underrette den videregivende kontraherende part om, hvad oplysningerne er blevet benyttet til, og hvilke resultater de har ført til.

Artikel 130

Hvis der videregives personoplysninger gennem en forbindelsesofficer, jf. artikel 47 og 125, finder bestemmelserne i dette afsnit kun anvendelse, når denne forbindelsesofficer videregiver oplysninger til den kontraherende part, som har udsendt vedkommende til den anden kontraherende parts område.

AFSNIT VII

EKSEKUTIVKOMITÉEN

Artikel 131

1. Der nedsættes en eksekutivkomité med henblik på anvendelsen af denne konvention.
2. Med forbehold af de særlige beføjelser, der tillægges eksekutivkomitéen ved denne konvention, er dens overordnede opgave at sikre en korrekt anvendelse af konventionen.

Artikel 132

1. Alle de kontraherende parter har ét sæde i eksekutivkomitéen. De kontraherende parter repræsenteres i komitéen af en minister med ansvar for gennemførelsen af denne konvention; denne kan om nødvendigt lade sig bistå af sagkyndige, der kan deltage i drøftelserne.

2. Eksekutivkomitéen træffer afgørelser med enstemmighed. Den fastsætter selv sine arbejdsmetoder og kan i den forbindelse vedtage, at beslutninger kan træffes ved skriftlig procedure.

3. Efter anmodning fra en kontraherende parts repræsentant kan den endelige afgørelse om forslag, som eksekutivkomitéen har taget stilling til, udsættes i højst to måneder, efter at forslaget er fremsat.

4. Eksekutivkomitéen kan med henblik på forberedelse af afgørelser eller andre opgaver nedsætte arbejdsgrupper bestående af repræsentanter for de kontraherende parters myndigheder.

Artikel 133

Eksekutivkomitéens møder holdes på skift på de forskellige kontraherende parters områder. Komitéen holder møde, så ofte det er nødvendigt for at varetage dens opgaver.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 134

Denne konventions bestemmelser finder kun anvendelse i det omfang, de er forenelige med fællesskabsretten.

Artikel 135

Konventionens bestemmelser finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

Artikel 136

1. En kontraherende part, der har til hensigt at føre forhandlinger med et tredjeland om grænsekontrol, underretter i god tid de øvrige kontraherende parter herom.

2. En kontraherende part må ikke indgå aftaler om forenkling eller ophævelse af grænsekontrollen med en eller flere tredjelande uden forudgående samtykke fra de øvrige kontraherende parter, hvilket dog ikke berører De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters ret til at indgå sådanne aftaler i fællesskab.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på aftaler om mindre grænsetrafik, for så vidt sådanne aftaler overholder de undtagelser og betingelser, som er fastsat i artikel 3, stk. 1.

Artikel 137

Der kan ikke tages forbehold med hensyn til denne konvention, dog med undtagelse af forbeholdene som nævnt i artikel 60.

Artikel 138

Bestemmelserne i denne konvention finder for Den Franske Republiks vedkommende kun anvendelse på Den Franske Republiks europæiske område.

Bestemmelserne i denne konvention finder for Kongeriget Nederlandenes vedkommende kun anvendelse på det område, der er beliggende i Europa.

Artikel 139

1. Denne konvention skal ratificeres, godkendes eller accepteres. Ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenterne deponeres hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som giver alle kontraherende parter meddelelse om deponeringen.

2. Denne konvention træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument. Bestemmelserne om oprettelsen af eksekutivkomitéen, dens virksomhed og beføjelser finder anvendelse, så snart konventionen træder i kraft. De øvrige bestemmelser finder anvendelse fra den første dag i den tredje måned, der følger efter konventionens ikrafttræden.

3. Storhertugdømmet Luxembourgs regering underretter alle kontraherende parter om ikrafttrædelsesdatoen.

Artikel 140

1. Alle medlemsstater af De Europæiske Fællesskaber kan tiltræde denne konvention. Tiltrædelsen sker efter aftale mellem denne stat og de kontraherende parter.

2. Denne aftale skal ratificeres, godkendes eller accepteres af den tiltrædende stat og af hver enkelt af de kontraherende parter. Den træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument.

Artikel 141

1. Alle kontraherende parter kan til depositaren sende forslag til ændring af denne konvention. Depositaren videresender sådanne forslag til de øvrige kontraherende parter. Efter anmodning fra en kontraherende part tager de kontraherende parter bestemmelserne i denne konvention op til fornyet overvejelse, når de forhold, der gjaldt ved denne konventions ikrafttræden, efter deres opfattelse har undergået grundlæggende ændringer.

2. De kontraherende parter vedtager ændringer til denne konvention efter fælles aftale.

3. Ændringer træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument.

Artikel 142

1. Når der indgås konventioner mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater med henblik på virkeliggørelse af et område uden indre grænser, bliver de kontraherende parter enige om, på hvilke betingelser denne konventions bestemmelser kan erstattes eller ændres i forhold til de tilsvarende bestemmelser i sådanne konventioner.

De kontraherende parter tager i denne forbindelse hensyn til, at bestemmelserne i denne konvention kan indebære et videregående samarbejde end bestemmelserne i sådanne konventioner.

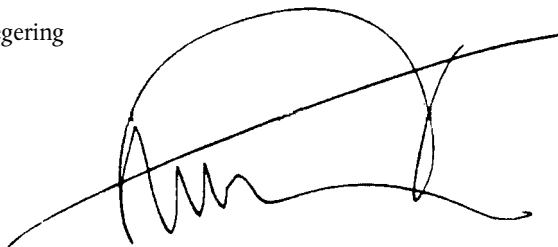
Bestemmelser, der strider mod bestemmelser, der er vedtaget mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, tilpasses under alle omstændigheder.

2. De ændringer til denne konvention, som de kontraherende parter måtte finde nødvendige, skal ratificeres, godkendes eller accepteres. Artikel 141, stk. 3, finder anvendelse, idet ændringerne dog ikke træder i kraft, før de pågældende konventioner mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater er trådt i kraft.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Schengen, den nittende juni nitten hundrede halvfems i ét originalt eksemplar på tysk, fransk og nederlandsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i Storhertugdømmet Luxembourgs regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Kongeriget Belgiens regering

For Forbundsrepublikken Tysklands regering

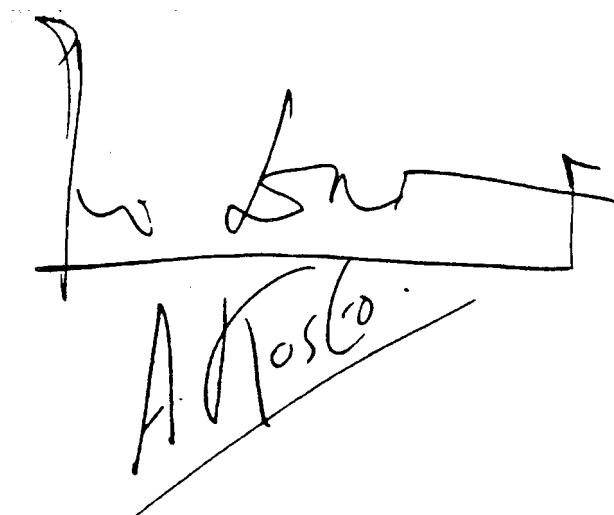
For den Franske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

For Kongeriget Nederlandenes regering

SLUTAKT

I forbindelse med undertegnelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser har de kontraherende parter vedtaget følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring om artikel 139

Signatarstaterne underretter allerede inden konventionens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der er omhandlet af konventionen, og for dens ikrafttræden.

Konventionen træder først i kraft, når forudsætningerne for konventionens gennemførelse er opfyldt i signatarstaterne, og når kontrollen ved de ydre grænser er effektiv.

2. Fælleserklæring om artikel 4

De kontraherende parter forpligter sig til at gøre alt for at overholde denne frist samtidig og forhindre eventuelle sikkerhedsmangler. Inden den 31. december 1992 undersøger eksekutivkomitéen, hvilke fremskridt der er gjort. Kongeriget Nederlandene understreger, at det ikke kan udelukkes, at der opstår problemer med hensyn til tidsfristen for en bestemt lufthavn, uden at det dog skaber sikkerhedsmangler. De øvrige kontraherende parter vil tage hensyn til denne situation, uden at dette dog må medføre problemer for det indre marked.

Hvis der opstår problemer, undersøger eksekutivkomitéen, hvorledes disse foranstaltninger bedst kan iværksættes samtidig i lufthavnene.

3. Fælleserklæring om artikel 71, stk. 2

For så vidt en af de kontraherende parter som led i sin nationale politik for forebyggelse og behandling af misbrug af narkotika og psykotrope stoffer fraviger princippet i artikel 71, stk. 2, træffer alle kontraherende parter de nødvendige administrative og strafferetlige foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe ulovlig indførsel og udførsel af disse stoffer navnlig til de øvrige kontraherende parters områder.

4. Fælleserklæring om artikel 121

I overensstemmelse med fællesskabsretten giver de kontraherende parter afkald på den plantesundhedskontrol og det krav om fremlæggelse af plantesundhedscertifikater, der er fastsat i fællesskabsretten for planter og planteprodukter, som er

a) opført under nr. 1, eller

b) opført under nr. 2—6, og som har oprindelse i en af de kontraherende stater.

1. Afskårne blomster og plantedele, til udsmykning, af:

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

Gypsophila

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis.

2. Friske frugter af:

Citrus

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus.

3. Træ af:

Castanea

Quercus.

4. Vækstmedium, der helt eller delvis består af jord eller fast organisk materiale, såsom plantedele, tørv og bark med muld, men som dog ikke består udelukkende af tørv.

5. Frø.

6. Levende planter, der er anført nedenfor med den relevante KN-kode i toldnomenklaturen, som er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende af 7. september 1987:

KN-kode	Varebeskrivelse
0601 20 30	Løg, rod- og stængelknolde, rodstokke og jordstængler, i vækst eller i blomst: orkidéer, hyacinter, narcisser, tulipaner
0601 20 90	Løg, rod- og stængelknolde, rodstokke og jordstængler, i vækst eller i blomst: andre varer
0602 30 10	<i>Rhododendron simsii</i> (<i>Azalea indica</i>)
0602 99 51	Frilandsplanter: stauder
0602 99 59	Frilandsplanter: andre varer
0602 99 91	Stueplanter: blomsterplanter med knopper eller blomster, undtagen kaktusser
0602 99 99	Stueplanter: andre varer

5. Fælleserklæring om de enkelte landes asylpolitik

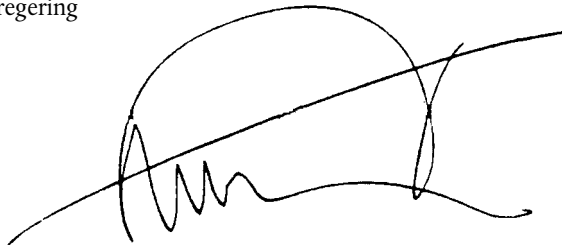
De kontraherende parter udarbejder en redegørelse for deres nationale asylpolitik med henblik på en harmonisering.

6. Fælleserklæring om artikel 132

De kontraherende parter underretter deres nationale parlamenter om denne konventions ikrafttræden.

Udfærdiget i Schengen, den nittende juni nitten hundrede halvfems i ét originalt eksemplar på tysk, fransk og nederlandsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i Storhertugdømmet Luxembourgs regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Kongeriget Belgiens regering

A stylized handwritten signature, possibly reading 'Am', with a large circular flourish above it.

For Forbundsrepublikken Tysklands regering

A handwritten signature consisting of the letters 'L', 'S', and 'Q' followed by a horizontal line.

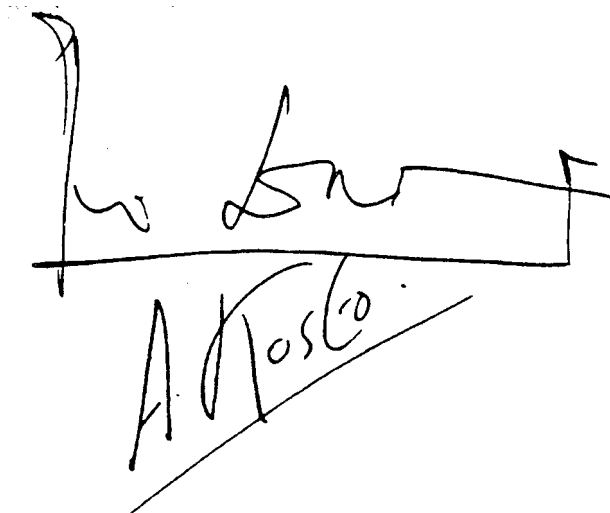
For Den Franske Republiks regering

A handwritten signature that appears to be 'Rum'.

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

A handwritten signature that appears to be 'Rum'.

For Kongeriget Nederlandenes regering

A handwritten signature that appears to be 'H. van der ...' with 'A. H. van der ...' written below it.

PROTOKOL

I tilknytning til slutakten til konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser har de kontraherende parter vedtaget følgende fælleserklæring og noteret sig nedenstående ensidige erklæringer, der er fremsat i tilknytning til nævnte konvention:

I. Erklæring om anvendelsesområdet

De kontraherende parter fastslår følgende: efter foreningen af de to Tysklænder finder konventionen i folkeretlig henseende også anvendelse på Den Tyske Demokratiske Republiks nuværende område.

II. Erklæringer fra Forbundsrepublikken Tyskland om fortolkningen af konventionen

1. Konventionen indgås med den forestående forening af de to Tysklænder for øje.

Den Tyske Demokratiske Republik er ikke et udland i forhold til Forbundsrepublikken Tyskland.

Artikel 136 finder ikke anvendelse på forbindelserne mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Den Tyske Demokratiske Republik.

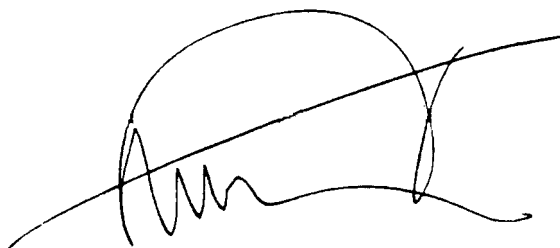
2. Denne konvention berører ikke den ordning, der er aftalt i den tysk-østrigske brevveksling af 20. august 1984 om en lempelse af kontrollen ved de fælles grænser for statsborgerne fra de to stater. Denne ordning skal imidlertid anvendes under hensyn til de kontraherende Schengen-parter sikkerhedskrav og indvandringsbestemmelser, således at lempelserne i praksis begrænses til østrigske statsborgere.

III. Erklæring fra Kongeriget Belgien om artikel 67

Med hensyn til overtagelse af fuldbyrdelsen af udenlandske domme vil Belgien ikke anvende den interne procedure, der er fastsat i den belgiske lovgivning om overførelse af domfældte, men en særlig procedure, som vil blive fastlagt ved ratifikationen af denne konvention.

Udfærdiget i Schengen, den nittende juni nitten hundrede halvfems i ét originalt eksemplar på tysk, fransk og nederlandsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i Storhertugdømmet Luxembourgs regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Kongeriget Belgiens regering

For Forbundsrepublikken Tysklands regering

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'L' followed by a series of loops and a horizontal line.

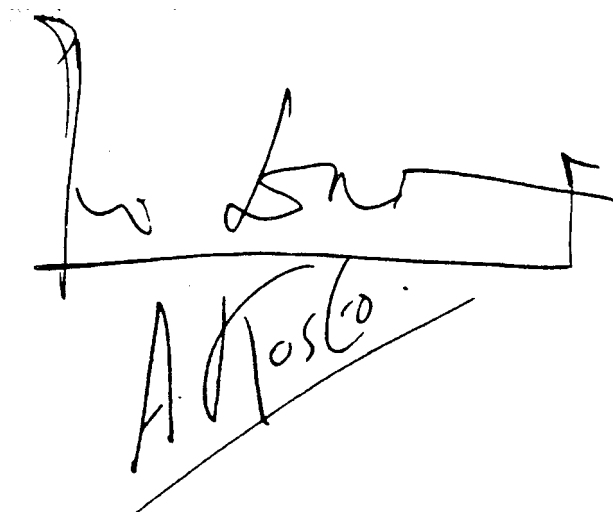
For Den Franske Republiks regering

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized 'R' followed by a horizontal line.

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'L' followed by a series of loops and a horizontal line.

For Kongeriget Nederlandenes regering

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'L' followed by a series of loops and a horizontal line. Below the signature, the word 'A. H. O. S. C. O.' is written in a stylized font.

FÆLLESERKLÆRING

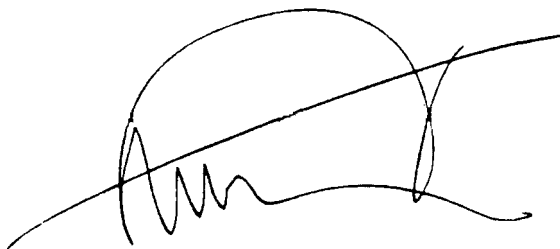
FRA MINISTRE OG STATSSEKRETÆRER FORSAMLET I SCHENGEN DEN 19. JUNI 1990

Regeringerne for de kontraherende parter i Schengen-aftalen indleder eller fortsætter drøftelser navnlig på følgende områder:

- forbedring og forenkling af udleveringspraksis
- forbedring af samarbejdet med hensyn til retsforfølgning af overtrædelser af færdselslovgivningen
- regler om gensidig anerkendelse af afgørelser om frakendelse af førerretten
- mulighed for gensidig fuldbyrdelse af bødestraffe
- udformning af regler for gensidig overførelse af straffesager, herunder muligheden for at overføre tiltalte til hjemlandet
- udformning af regler for repatriering af mindreårige, som ulovligt er fjernet fra den person, der har forældremyndigheden
- fortsat forenkling af kontrollen med varebevægelser i forbindelse med samhandel.

Udfærdiget i Schengen, den nittende juni nitten hundrede halvfems i ét originalt eksemplar på tysk, fransk og nederlandsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i Storhertugdømmet Luxembourgs regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de øvrige kontraherende parter.

For Kongeriget Belgiens regering

For Forbundsrepublikken Tysklands regering

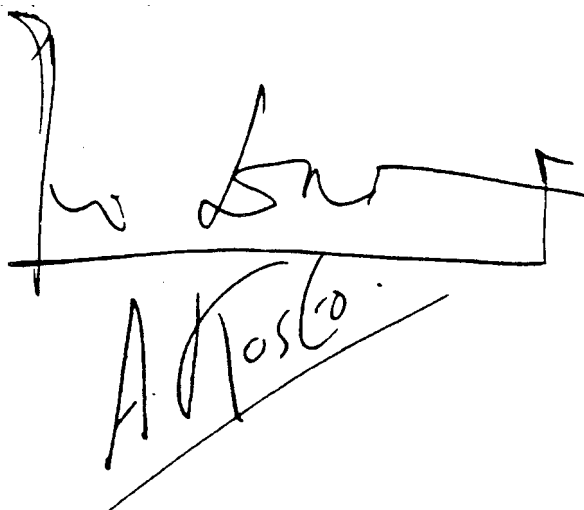
For Den Franske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

For Kongeriget Nederlandenes regering

ERKLÆRING FRA MINISTRENE OG STATSSEKRETÆRERNE

Den 19. juni 1990 undertegnede repræsentanterne for regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene i Schengen, i Storhertugdømmet Luxembourg, konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser.

Samtidig med undertegnelsen af konventionen vedtog de følgende erklæringer:

- De kontraherende parter finder, at konventionen er et vigtigt skridt i retning af skabelsen af et område uden indre grænser og lægger den til grund for de videre aktiviteter mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater.
- Ministrene og statssekretærerne understreger på grund af farerne på området sikkerhed og illegal indvandring nødvendigheden af en effektiv kontrol ved de ydre grænser i overensstemmelse med de ensartede principper, der er fastlagt i artikel 6. Med henblik på at gennemføre disse ensartede principper skal de kontraherende parter navnlig fremme harmoniseringen af arbejdsmetoderne i forbindelse med grænsekontrol og -overvågning.

Endvidere vil eksekutivkomitéen gennemgå alle relevante foranstaltninger med henblik på at indføre en ensartet og effektiv kontrol ved de ydre grænser og sikre den praktiske gennemførelse heraf. Sådanne foranstaltninger vil omfatte foranstaltninger, som gør det muligt at skaffe sig viden om de forhold, hvorunder en tredjelandsstatsborger er indrejst på de kontraherende parters område, anvendelse af de samme procedurer for nægtelse af indrejse, udarbejdelse af en fælles håndbog til brug for de embedsmænd, som er ansvarlige for grænseovervågningen, og fremme af et tilsvarende kontrolniveau ved de ydre grænser ved hjælp af udvekslinger og fælles arbejdsbesøg.

Samtidig med undertegnelsen af denne konvention bekræftede de også Den Centrale Forhandlingsgruppes beslutning om at nedsætte en arbejdsgruppe med følgende mandat:

- allerede inden konventionens ikrafttrædelse at underrette Den Centrale Forhandlingsgruppe om alle forhold af væsentlig betydning for de områder, som konventionen omfatter, og for dens anvendelse, navnlig de fremskridt, der er gjort med harmoniseringen af retsfor skrifterne i forbindelse med foreningen af de to tyske stater
- at høre hinanden om enhver indvirkning, som denne harmonisering og disse forhold kan få på gennemførelsen af konventionen
- allerede inden konventionens ikrafttrædelse at udtænke praktiske foranstaltninger med henblik på bevægeligheden for udlændinge, som er fritaget for visumkravet, og fremsætte forslag med henblik på harmonisering af de nærmere regler for personkontrollen ved de fremtidige ydre grænser.

AFTALE OM DEN ITALIENSKE REPUBLIKS TILTRÆDELSE

af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE, kontraherende parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«, på den ene side,

og DEN ITALIENSKE REPUBLIK, på den anden side,

som henviser til undertegnelsen i Paris den syvogtyvende november nitten hundrede halvfems af protokollen om Den Italienske Republiks regerings tiltrædelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser,

som henviser til artikel 140 i konventionen af 1990,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Den Italienske Republik tiltræder herved konventionen af 1990.

Artikel 2

1. De i artikel 40, stk. 4, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er for Den Italienske Republiks vedkommende: Polititjenestemænd ved kriminalpolitiet under Polizia di Stato og Arma dei Carabinieri og, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med falskmøntneri, ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald, polititjenestemænd ved kriminalpolitiet under Guardia di Finanza (told- og skattepolitiet) samt — på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 40, stk. 6, i konventionen af 1990, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald — toldembedsmænd.

2. Den i artikel 40, stk. 5, i konventionen af 1990 omhandlede myndighed er for Den Italienske Republiks vedkommende Direzione Centrale della Polizia Criminale (kriminalpolitidirektoratet) under Indenrigsministeriet.

Artikel 3

1. De i artikel 41, stk. 7, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er for Den Italienske Republiks ved-

kommende: Polititjenestemænd ved kriminalpolitiet under Polizia di Stato og Arma dei Carabinieri og, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med falskmøntneri, ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald, polititjenestemænd ved kriminalpolitiet under Guardia di Finanza (told- og skattepolitiet) samt — på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 41, stk. 10, i konventionen af 1990, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald — toldembedsmænd.

2. Ved undertegnelsen af denne aftale afgiver Den Franske Republiks regering og Den Italienske Republiks regering hver en erklæring, hvori de på grundlag af bestemmelserne i artikel 41, stk. 2, 3 og 4, i konventionen af 1990 fastlægger betingelserne for ret til forfølgelse på deres område.

Artikel 4

Det i artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990 omhandlede kompetente ministerium er for Den Italienske Republiks vedkommende: Justitsministeriet.

Artikel 5

1. Denne aftale skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Stor-

hertugdømmet Luxembourgs regering, som giver alle kontraherende parter meddelelse om deponeringen.

Artikel 6

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen af det sidste ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument og tidligst på den dato, hvor konventionen af 1990 træder i kraft.

3. Storhertugdømmet Luxembourgs regering giver hver af de kontraherende parter meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen.

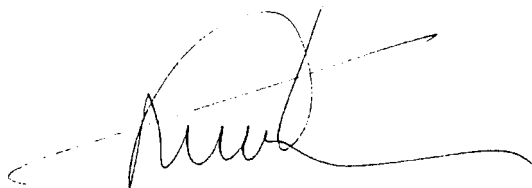
1. Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af konventionen af 1990 på nederlandsk, fransk og tysk til Den Italienske Republiks regering.

2. Teksten til konventionen af 1990, udfærdiget på italiensk, er vedlagt denne aftale og er gyldig på samme vilkår som de originale tekster til konventionen af 1990 på nederlandsk, fransk og tysk.

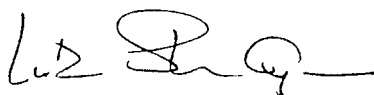
Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Paris, den syvogtyvende november nitten hundrede halvfems på nederlandsk, fransk, tysk og italiensk, hvilke fire tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, der deponeres i arkiverne for Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

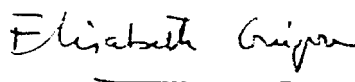
For Kongeriget Belgiens regering

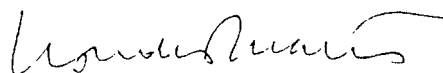
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Den Franske Republiks regering

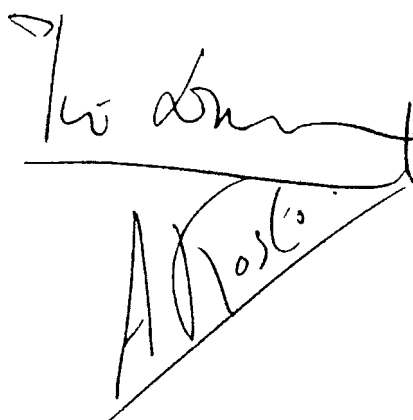
For Den Italienske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'S' shape with a circular flourish at the top.

For Kongeriget Nederlandenes regering

A handwritten signature in black ink, featuring the words 'W. den' and 'H. van' written in a cursive style, with a horizontal line separating the two parts.

SLUTAKT

- I. Ved undertegnelsen af aftalen om Den Italienske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, tilslutter Den Italienske Republik sig slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretæernes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990.

Den Italienske Republik tilslutter sig fælleserklæringerne og noterer sig de ensidige erklæringer, som de indeholder.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering sender Den Italienske Republiks regering en bekræftet genpart af slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretæernes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, på nederlandsk, fransk og tysk.

Teksterne til slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretæernes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, udfærdiget på italiensk, er vedlagt denne slutakt og er gyldige på samme vilkår som de originale tekster på nederlandsk, fransk og tysk.

- II. Ved undertegnelsen af aftalen om Den Italienske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, vedtog de kontraherende parter følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring vedrørende artikel 5 i tiltrædelsesaftalen

Signatarstaterne underretter allerede før tiltrædelsesaftalens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der er omfattet af konventionen af 1990, og for tiltrædelsesaftalens anvendelse.

Denne tiltrædelsesaftale vil først blive bragt i anvendelse, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i alle tiltrædelsesaftalens signatarstater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

2. Fælleserklæring vedrørende artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990

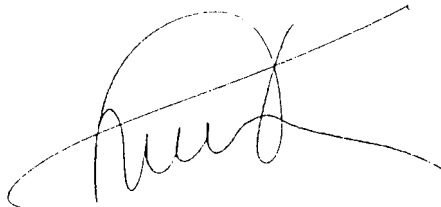
De kontraherende parter understreger, at fra det øjeblik aftalen om Den Italienske Republiks tiltrædelse af konventionen af 1990 er undertegnet, skal de fælles visumregler, som er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990, forstås som den fælles ordning, de fem signatarstater i denne konvention har anvendt siden den 19. juni 1990.

3. Fælleserklæring om databeskyttelse

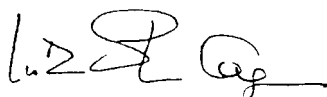
De kontraherende parter noterer sig, at Den Italienske Republiks regering forpligter sig til, inden ratificeringen af aftalen om tiltrædelse af konventionen af 1990, at tage alle de fornødne skridt til at supplere den italienske lovgivning i overensstemmelse med Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 og under overholdelse af principperne i anbefaling R(87)15, vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, om politiets brug af personoplysninger, for at sikre fuldstændig anvendelse af bestemmelserne i artikel 117 og 126 i konventionen af 1990 og af konventionens øvrige bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger, med det formål at nå et beskyttelsesniveau, der er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i konventionen af 1990.

Udfærdiget i Paris, den syvogtyvende november nitten hundrede halvfems, på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk, hvilke fire tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, der deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Kongeriget Belgiens regering

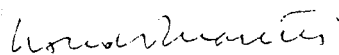
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Den Franske Republiks regering

Elisabeth Guigou

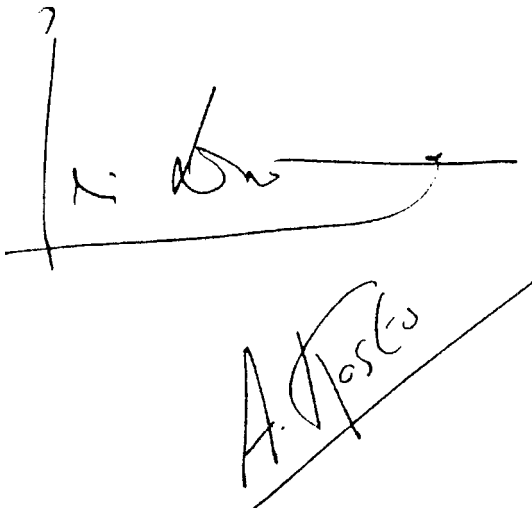
For Den Italienske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

For Kongeriget Nederlandenes regering

A. Bos

**FÆLLESERKLÆRING VEDRØRENDE ARTIKEL 2 OG 3 I AFTALEN OM DEN ITALIENSKE REPUBLIKS
TILTRÆDELSE AF KONVENTIONEN OM GENNEMFØRELSE AF SCHENGEN-AFTALEN AF 14. JUNI 1985**

Ved undertegnelsen af aftalen om Den Italienske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, erklærer de kontraherende parter, at artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, i den pågældende aftale ikke berører de beføjelser, som Guardia di Finanza har fået tillagt ved italiensk lov og udøver på italiensk territorium.

ERKLÆRING FRA MINISTRENE OG STATSSEKRETÆRERNE

Den 27. november 1990 undertegnede repræsentanterne for regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene i Paris aftalen om Den Italienske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990.

De noterede sig, at repræsentanten for Den Italienske Republiks regering erklærede at ville tilslutte sig den erklæring, der blev fremsat i Schengen den 19. juni 1990 af de ministre og statssekretærer, der repræsenterede regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, og den afgørelse, der blev bekræftet samme dag i forbindelse med undertegnelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen.

AFTALE OM KONGERIGET SPANIENS TILTRÆDELSE

af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE, kontraherende parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«, samt Den Italienske Republik, som tiltrådte konventionen af 1990 ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990, på den ene side,

og KONGERIGET SPANIEN, på den anden side,

som henviser til undertegnelsen i Bonn den femogtyvende juni nitten hundrede enoghalvfems af protokollen om Kongeriget Spaniens regerings tiltrædelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som ændret ved protokollen om Den Italienske Republiks regerings tiltrædelse, undertegnet i Paris den 27. november 1990,

som henviser til artikel 140 i konventionen af 1990,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Kongeriget Spanien tiltræder herved konventionen af 1990.

Artikel 2

1. De i artikel 40, stk. 4, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er for Kongeriget Spaniens vedkommende: Polititjenestemænd ved Cuerpo Nacional de Policía (det nationale politikorps) og Cuerpo de la Guardia Civil (Civilgarden), når de udfører kriminalpolitiopgaver, samt toldembedsmænd på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler som omhandlet i artikel 40, stk. 6, i konventionen af 1990 for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

2. Den i artikel 40, stk. 5, i konventionen af 1990 omhandlede myndighed er for Kongeriget Spaniens vedkommende: Dirección General de la Policía (Generaldirektoratet for Politiet).

Artikel 3

1. De i artikel 41, stk. 7, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er for Kongeriget Spaniens vedkom-

mende: Polititjenestemænd ved Cuerpo Nacional de Policía og Cuerpo de la Guardia Civil, når de udfører kriminalpolitiopgaver, samt toldembedsmænd på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 41, stk. 10, i konventionen af 1990, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

2. Ved undertegnelsen af denne aftale afgiver Den Franske Republiks regering og Kongeriget Spaniens regering hver en erklæring, hvori de på grundlag af bestemmelserne i artikel 41, stk. 2, 3 og 4, i konventionen af 1990 fastlægger betingelserne for ret til forfølgelse på deres område.

3. Ved undertegnelsen af denne aftale afgiver Kongeriget Spaniens regering en erklæring til Den Portugisiske Republiks regering, hvori den, på grundlag af bestemmelserne i artikel 41, stk. 2, 3 og 4, i konventionen af 1990, fastlægger betingelserne for ret til forfølgelse på dens område.

Artikel 4

Det i artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990 omhandlede kompetente ministerium er for Kongeriget Spaniens vedkommende: Justitsministeriet.

Artikel 5

1. Denne aftale skal ratificeres, godkendes eller accepteres. Ratificerings-, godkendelses- eller acceptinstrumenterne deponeres hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som giver meddelelse derom til alle kontraherende parter.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at de fem signatarstater i konventionen af 1990 og Kongeriget Spanien har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenter, og tidligst på datoen for ikrafttrædelsen af konventionen af 1990. Hvad Den Italienske Republik angår, træder denne aftale i kraft den første dag i den anden måned, efter at den har deponeret sit ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument, og tidligst på den dato, hvor denne aftale træder i kraft mellem de øvrige kontraherende parter.

3. Storhertugdømmet Luxembourgs regering giver hver af de andre kontraherende parter meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen.

Artikel 6

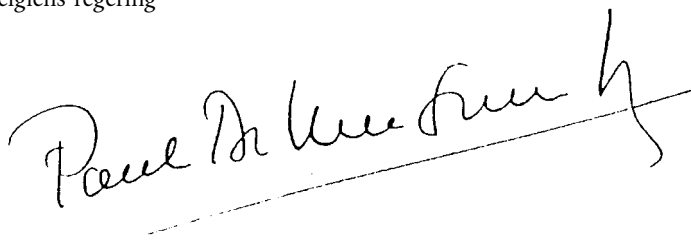
1. Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af konventionen af 1990 på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk til Kongeriget Spaniens regering.

2. Teksten til konventionen af 1990, affattet på spansk, er vedlagt denne aftale som bilag og har samme gyldighed som teksterne til konventionen af 1990 på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Bonn, den femogtyvende juni nitten hundrede enoghalvfems, på tysk, fransk, italiensk, nederlandsk og spansk, hvilke fem tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, som deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering.

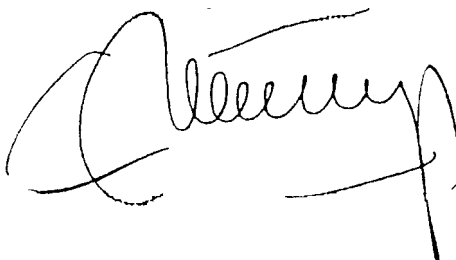
For Kongeriget Belgiens regering

For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Kongeriget Spaniens regering

For Den Franske Republiks regering

Elisabeth Guigou

For Den Italienske Republiks regering

Roberto Benigni

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

For Kongeriget Nederlandenes regering

A. Koster

W. Van R

SLUTAKT

- I. Ved undertegnelsen af aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990, tilslutter Kongeriget Spanien sig slutakten, protokollen og fælleserklæringen fra ministrene og statssekretærerne, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990.

Kongeriget Spanien tilslutter sig fælleserklæringerne og noterer sig de ensidige erklæringer, som de indeholder.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering sender Kongeriget Spaniens regering en bekræftet genpart af slutakten, protokollen samt ministrenes og statssekretærenes fælleserklæring, som blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk.

Teksten til slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærenes fælleserklæring, som blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, er affattet på spansk og vedlagt denne slutakt, og har samme gyldighed som teksterne på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk.

- II. Ved undertegnelsen af aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990, vedtog de kontraherende parter følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring vedrørende artikel 5 i tiltrædelsesaftalen

Signatarstaterne underretter allerede før tiltrædelsesaftalens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der er omfattet af konventionen af 1990, og for tiltrædelsesaftalens anvendelse.

Denne tiltrædelsesaftale vil først blive bragt i anvendelse mellem de fem signatarstater i konventionen af 1990 og Kongeriget Spanien, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i disse seks stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv. Hvad Den Italienske Republik angår, vil denne tiltrædelsesaftale først blive bragt i anvendelse, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i aftalens signatarstater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

2. Fælleserklæring vedrørende artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990

De kontraherende parter understreger, at fra det øjeblik aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen af 1990 er undertegnet, skal de fælles visumregler, som er omhandlet i konventionens artikel 9, stk. 2, forstås som den fælles ordning, som signatarstaterne i denne konvention har anvendt siden den 19. juni 1990.

De kontraherende parter noterer sig, at Kongeriget Spaniens regering forpligter sig til, senest på tidspunktet for denne aftales ikrafttræden, at anvende de fælles visumregler i de tilfælde, der sidst blev behandlet under forhandlingerne om tiltrædelse af konventionen af 1990.

3. Fælleserklæring om databeskyttelse

De kontraherende parter noterer sig, at Kongeriget Spaniens regering forpligter sig til, inden ratificeringen af aftalen om tiltrædelse af konventionen af 1990, at tage alle nødvendige skridt til at supplere den spanske lovgivning i overensstemmelse med Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og under overholdelse af principperne i anbefaling R(87)15, vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, om politiets brug af personoplysninger, således at bestemmelserne i artikel 117 og 126 i konventionen af 1990

såvel som andre af den pågældende konventions bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger kan finde fuld anvendelse, og der opnås et beskyttelsesniveau, der er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i konventionen af 1990.

III. De kontraherende parter noterer sig følgende erklæringer fra Kongeriget Spanien:

1. Erklæring om byerne Ceuta og Melilla

- a) Den nuværende kontrol med varer og rejsende, der kommer ind på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs toldområde fra byerne Ceuta og Melilla, vil fortsat blive foretaget efter bestemmelserne i protokol nr. 2 til akten om Spaniens tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber.
- b) De særlige ordninger for visumfritagelse for lokal grænsetrafik mellem Ceuta og Melilla og de marokkanske provinser Tetuan og Nador vil fortsat finde anvendelse.
- c) Marokkanske statsborgere, som ikke er bosiddende i provinserne Tetuan og Nador, og som alene ønsker at rejse ind på Ceutas og Melillas territorium, vil fortsat være omfattet af visumkrav. Disse visas gyldighed vil være begrænset til disse to byer og giver mulighed for flere ind- og udrejser (»visado limitado múltiple«) i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 1, litra a), i konventionen af 1990.
- d) Der tages hensyn til de øvrige kontraherende parters interesser, når disse ordninger finder anvendelse.
- e) I henhold til spansk lovgivning og for at undersøge, om passagerer stadig opfylder betingelserne i artikel 5 i konventionen af 1990, på grundlag af hvilke de fik tilladelse til indrejse på det nationale territorium efter paskontrol ved den ydre grænse, vil Spanien opretholde kontrol (af identitet og dokumenter) på de sø- og luftfartsforbindelser fra Ceuta og Melilla, der som eneste bestemmelsessted har et andet sted på spansk territorium.

Med samme mål for øje vil Spanien opretholde kontrol på interne flyvninger og færgeruter fra byerne Ceuta og Melilla til et bestemmelsessted i en anden stat, der er part i konventionen.

2. Erklæring vedrørende anvendelsen af den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager og den europæiske konvention om udlevering

Kongeriget Spanien forpligter sig til at afholde sig fra at påberåbe sig de forbehold og erklæringer, det fremsatte i forbindelse med ratifikationen af den europæiske konvention om udlevering af 13. december 1957 og den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager af 20. april 1959, i det omfang de er uforenelige med konventionen af 1990.

3. Erklæring vedrørende artikel 121 i konventionen af 1990

Kongeriget Spaniens regering erklærer, at den fra datoen for undertegnelsen af aftalen om tiltrædelse af konventionen af 1990 vil anvende de lempelser vedrørende plantesundhedskontrol og -krav, som er omhandlet i artikel 121 i konventionen af 1990, undtagen hvad angår friske citrusfrugter og palmer.

Kongeriget Spaniens regering erklærer, at den inden den 1. januar 1992 vil foretage en »pest risk assessment« vedrørende friske citrusfrugter og palmer, som, i tilfælde af risiko for indslæbning eller spredning af skadegørere, vil kunne begrunde en fravigelse i henhold til artikel 121, stk. 2, i konventionen af 1990 efter ikrafttrædelsen af aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse.

4. Erklæring vedrørende aftalen om Den Portugisiske Republiks tiltrædelse af konventionen af 1990

Ved undertegnelsen af denne aftale tager Kongeriget Spanien indholdet af Den Portugisiske Republiks aftale om tiltrædelse af konventionen af 1990 samt den tilhørende slutakt og erklæring til efterretning.

ERKLÆRING FRA MINISTRENE OG STATSSEKRETÆRERNE

Den femogtyvende juni nitten hundrede enoghalvfems undertegnede repræsentanter for regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene i Bonn aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990.

De noterede sig, at repræsentanten for Kongeriget Spaniens regering erklærede at ville tilslutte sig den erklæring, der blev fremsat den 19. juni 1990 i Schengen af de ministre og statssekretærer, som repræsenterede regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, og den afgørelse, der blev bekræftet samme dag i forbindelse med undertegnelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen. Den Italienske Republiks regering har tilsluttet sig denne erklæring og denne afgørelse.

AFTALE OM DEN PORTUGISISKE REPUBLIKS TILTRÆDELSE

af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE, kontraherende parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«, samt Den Italienske Republik, som tiltrådte konventionen af 1990 ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990, på den ene side,

og DEN PORTUGISISKE REPUBLIK, på den anden side,

som henviser til undertegnelsen i Bonn den femogtyvende juni nitten hundrede enoghalvfems af protokollen om Den Portugisiske Republiks regerings tiltrædelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som ændret ved protokollen om Den Italienske Republiks regerings tiltrædelse, undertegnet i Paris den 27. november 1990,

som henviser til artikel 140 i konventionen af 1990,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Den Portugisiske Republik tiltræder herved konventionen af 1990.

Artikel 2

1. De i artikel 40, stk. 4, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er for Den Portugisiske Republiks vedkommende: Polititjenestemænd ved Polícia Judiciária, samt – på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler som omhandlet i artikel 40, stk. 6, i konventionen af 1990 for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald – toldmedsmænd i deres egenskab af repræsentanter for anklagemyndigheden.

2. Den i artikel 40, stk. 5, i konventionen af 1990 omhandlede myndighed er for Den Portugisiske Republiks vedkommende: La Direccão geral de la Polícia Judiciária.

Artikel 3

1. De i artikel 41, stk. 7, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er for Den Portugisiske Republiks vedkommende: Polititjenestemænd ved Polícia Judiciária, samt – på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 41, stk. 10, i konventionen af 1990, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald – toldmedsmænd i deres egenskab af repræsentanter for anklagemyndigheden.

2. Ved undertegnelsen af denne aftale og på grundlag af bestemmelserne i artikel 41, stk. 2, 3 og 4, i konventionen af 1990 fastsætter Den Portugisiske Republiks regering i en erklæring til Kongeriget Spaniens regering betingelserne for ret til forfølgelse på dens territorium.

Artikel 4

Det i artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990 omhandlede kompetente ministerium er for Den Portugisiske Republiks vedkommende: Justitsministeriet.

Artikel 5

I forbindelse med udlevering mellem de kontraherende parter i konventionen af 1990 skal litra c) i Den Portugisiske Republiks erklæring vedrørende artikel 1 i den europæiske konvention om udlevering af 13. december 1957 forstås som følger:

Den Portugisiske Republik vil afslå at udlevere personer, som begæres udleveret for en forbrydelse, for hvilken der kan idømmes livsvarig straf eller sikkerhedsforanstaltning. Udlevering vil dog kunne tillades, når den begærende stat lover, at den i overensstemmelse med sin nationale lovgivning og praksis med hensyn til straffuldbrydelse vil fremme lempeligere foranstaltninger, som vil kunne komme den person, der begæres udleveret, til gode.

Artikel 6

I forbindelse med gensidig retshjælp i straffesager mellem de kontraherende parter i konventionen af 1990 vil Den Portugisiske Republik ikke give afslag på en begæring med den begrundelse, at de lovovertrædelser, der ligger til grund for begæringen, efter den begærende stats lovgivning medfører livsvarig straf eller sikkerhedsforanstaltning.

Artikel 7

1. Denne aftale skal ratificeres, godkendes eller accepteres. Ratificerings-, godkendelses- eller acceptinstrumenterne deponeres hos Stor-

hertugdømmet Luxembourgs regering, som giver meddelelse derom til alle kontraherende parter.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at de fem signatarstater i konventionen af 1990 og Den Portugisiske Republik har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenter, og tidligst på datoen for ikrafttrædelsen af konventionen af 1990. Hvad Den Italienske Republik angår, træder denne aftale i kraft den første dag i den anden måned, efter at den har deponeret sit ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument, og tidligst på den dato, hvor denne aftale træder i kraft mellem de øvrige kontraherende parter.

3. Storhertugdømmet Luxembourgs regering giver hver af de andre kontraherende parter meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen.

Artikel 8

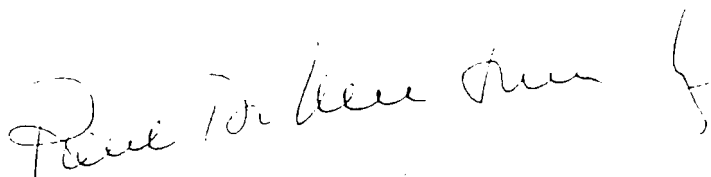
1. Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af konventionen af 1990 på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk til Den Portugisiske Republiks regering.

2. Teksten til konventionen af 1990, affattet på portugisisk, er vedlagt denne aftale som bilag og har samme gyldighed som teksterne til konventionen af 1990 på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Bonn, den femogtyvende juni nitten hundrede enoghalvfems, på tysk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, hvilke fem tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, som deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering.

For Kongeriget Belgiens regering

For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Den Franske Republiks regering

Ehreskulle Guigou

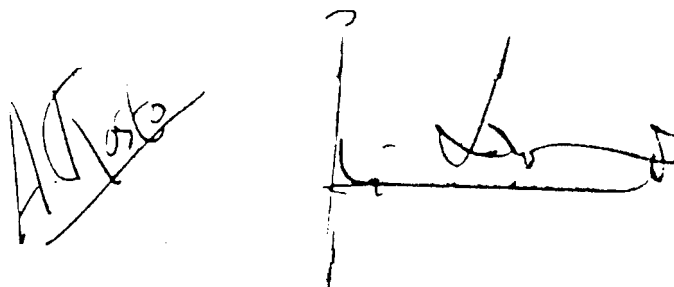
For Den Italienske Republiks regering

Mad B. ...

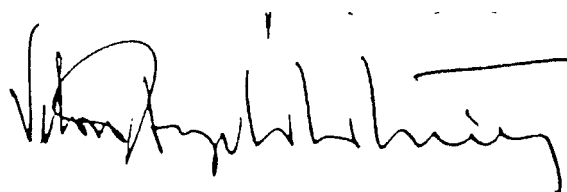
For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

For Kongeriget Nederlandenes regering

For Den Portugisiske Republiks regering

SLUTAKT

- I. Ved undertegnelsen af aftalen om Den Portugisiske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990, tilslutter Den Portugisiske Republik sig slutakten, protokollen og fælleserklæringen fra ministrene og statssekretærerne, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990.

Den Portugisiske Republik tilslutter sig fælleserklæringerne og noterer sig de ensidige erklæringer, som de indeholder.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering sender Den Portugisiske Republiks regering en bekræftet genpart af slutakten, protokollen samt ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, som blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk.

Teksten til slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, som blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, er affattet på portugisisk og vedlagt denne slutakt, og har samme gyldighed som teksterne på tysk, fransk, italiensk og nederlandsk.

- II. Ved undertegnelsen af aftalen om Den Portugisiske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990, vedtog de kontraherende parter følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring vedrørende artikel 7 i tiltrædelsesaftalen

Signatarstaterne underretter allerede før tiltrædelsesaftalens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der er omfattet af konventionen af 1990, og for tiltrædelsesaftalens anvendelse.

Denne tiltrædelsesaftale vil først blive bragt i anvendelse mellem de fem signatarstater i konventionen af 1990 og Den Portugisiske Republik, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i disse seks stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv. Hvad Den Italienske Republik angår, vil denne tiltrædelsesaftale først blive bragt i anvendelse, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i aftalens signatarstater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

2. Fælleserklæring vedrørende artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990

De kontraherende parter understreger, at fra det øjeblik aftalen om Den Portugisiske Republiks tiltrædelse af konventionen af 1990 er undertegnet, skal de fælles visumregler, som er omhandlet i konventionens artikel 9, stk. 2, forstås som den fælles ordning, som signatarstaterne i denne konvention har anvendt siden den 19. juni 1990.

3. Fælleserklæring om beskyttelse af oplysninger

De kontraherende parter tager til efterretning, at Den Portugisiske Republik har offentliggjort en lov om beskyttelse af elektronisk behandlede personoplysninger den 29. april 1991.

De kontraherende parter tager til efterretning, at Den Portugisiske Republiks regering forpligter sig til, inden ratificeringen af aftalen om tiltrædelse af konventionen af 1990, at tage alle de fornødne skridt til at supplere den portugisiske lovgivning, således at alle bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger i konventionen af 1990 kan finde fuld anvendelse.

III. De kontraherende parter tager følgende erklæringer fra Den Portugisiske Republik til efterretning:

1. Erklæring om brasilianske statsborgeres indrejse i Portugal i henhold til aftalen af 9. august 1960 om ophævelse af visumtvang mellem Portugal og Brasilien

Den Portugisiske Republiks regering forpligter sig til at tillade indrejse på portugisisk territorium for brasilianske statsborgere, som er rejst ind på de kontraherende parters territorium via Portugal i henhold til aftalen om ophævelse af visumtvang mellem Portugal og Brasilien, og som befinder sig på de kontraherende parters territorium ud over den periode, der er fastsat i artikel 20, stk. 1, i konventionen af 1990.

Den Portugisiske Republiks regering forpligter sig til kun at tillade indrejse for brasilianske statsborgere, som opfylder betingelserne i artikel 5 i konventionen af 1990, og til at træffe alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at deres rejsedokumenter bliver stempet ved passage af de ydre grænser.

2. Erklæring vedrørende den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager

Den Portugisiske Republiks regering forpligter sig til – inden konventionen af 1990 træder i kraft for Portugals vedkommende – at ratificere den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager såvel som tillægsprotokollen hertil.

3. Erklæring vedrørende the Missile Technology Control Regime

Med henblik på anvendelsen af artikel 123 i konventionen af 1990 forpligter Den Portugisiske Republiks regering sig til hurtigst muligt, og senest når konventionen af 1990 træder i kraft for Portugals vedkommende, at tilslutte sig the Missile Technology Control Regime, som blev oprettet den 16. april 1987.

4. Erklæring vedrørende artikel 121 i konventionen af 1990

Den Portugisiske Republiks regering erklærer, at den straks efter undertegnelsen af aftalen om tiltrædelse af konventionen af 1990 vil anvende de lempelser vedrørende plantesundhedskontrol, som er omhandlet i artikel 121 i konventionen af 1990, undtagen hvad angår friske citrusfrugter.

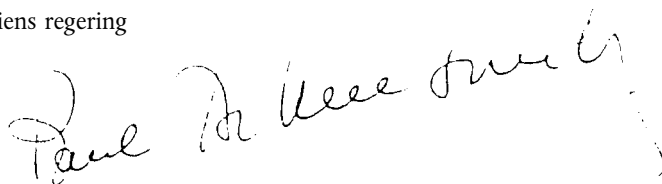
Den Portugisiske Republiks regering erklærer, at den inden 1. januar 1992 vil foretage en »pest risk assessment« vedrørende friske citrusfrugter, som, i tilfælde af risiko for indslæbning eller spredning af skadegørere, vil kunne begrunde en fravigelse i henhold til artikel 121, stk. 2, i konventionen af 1990, efter ikrafttrædelsen af aftalen om Den Portugisiske Republiks tiltrædelse.

5. Erklæring vedrørende aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen af 1990

Ved undertegnelsen af denne aftale tager Den Portugisiske Republik indholdet af Kongeriget Spaniens aftale om tiltrædelse af konventionen af 1990 samt den tilhørende slutakt og erklæring til efterretning.

Udfærdiget i Bonn, den femogtyvende juni nitten hundrede enoghalvfems, på tysk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, hvilke fem tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, som deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

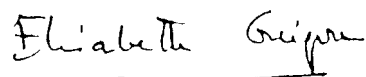
For Kongeriget Belgiens regering

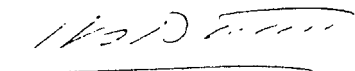
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Den Franske Republiks regering

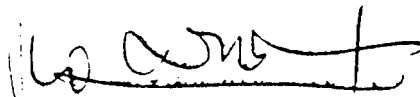
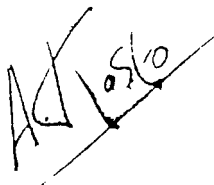
For Den Italienske Republiks regering

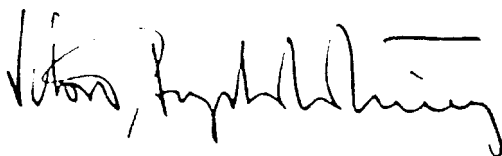
For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

For Kongeriget Nederlandenes regering

For Den Portugisiske Republiks regering

ERKLÆRING FRA MINISTRENE OG STATSSEKRETÆRERNE

Den femogtyvende juni nitten hundrede enoghalvfems undertegnede repræsentanter for regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik i Bonn aftalen om Den Portugisiske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990.

De noterede sig, at repræsentanten for Den Portugisiske Republiks regering erklærede at ville tilslutte sig den erklæring, der blev fremsat den 19. juni 1990 i Schengen af de ministre og statssekretærer, som repræsenterede regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, og den afgørelse, der blev bekræftet samme dag i forbindelse med undertegnelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen. Den Italienske Republiks regering har tilsluttet sig denne erklæring og denne afgørelse.

AFTALE OM DEN HELLENSKE REPUBLIKS TILTRÆDELSE

af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990 og af Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik ved aftaler undertegnet i Bonn den 25. juni 1991

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSEKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE, som er kontraherende parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«, samt Den Italienske Republik, som tiltrådte denne konvention ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990 og Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, som tiltrådte konventionen af 1990 ved aftaler undertegnet i Bonn den 25. juni 1991, på den ene side,

og DEN HELLENSKE REPUBLIK, på den anden side,

som henviser til undertegnelsen i Madrid den sjette november nitten hundrede tooghalvfems af protokollen om Den Helleenske Republiks regerings tiltrædelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som ændret ved protokollen om Den Italienske Republiks regerings tiltrædelse, undertegnet i Paris den 27. november 1990, og protokollerne om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse, undertegnet i Bonn den 25. juni 1991,

som henviser til artikel 140 i konvention af 1990,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Den Helleenske Republik tiltræder herved konventionen af 1990.

Artikel 3

Det i artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990 omhandlede kompetente ministerium er for Den Helleenske Republiks vedkommende: Justitsministeriet.

Artikel 2

1. De i artikel 40, stk. 4, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er, for så vidt angår Den Helleenske Republik, polititjenestemænd ansat ved Ελληνική Αστυνομία og Λιμενικό Σώμα, hver i henhold til deres beføjelser, samt, på betingelserne i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 40, stk. 6, i konventionen af 1990, toldembedsmænd for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

2. Den i artikel 40, stk. 5, i konventionen af 1990 omhandlede myndighed er for Den Helleenske Republiks vedkommende: Διεύθυνση Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξεως.

Artikel 4

I forbindelse med udlevering mellem de kontraherende parter i konventionen af 1990 gør Den Helleenske Republik ikke de forbehold gældende, som den har fremsat i forbindelse med artikel 7, 18 og 19 i den europæiske konvention om udlevering af 13. december 1957.

Artikel 5

I forbindelse med gensidig retshjælp i straffesager mellem de kontraherende parter i konventionen af 1990 gør Den Helleenske Republik ikke de forbehold gældende, som den har fremsat i forbindelse med artikel 4 og 11 i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager af 20. april 1959.

Artikel 6

1. Denne aftale skal ratificeres, godkendes eller accepteres. Ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenterne deponeres hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som giver meddelelse derom til alle kontraherende parter.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at de stater, for hvilke konventionen af 1990 er trådt i kraft, og Den Helleniske Republik har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptdokumenter.

Hvad de andre stater angår, træder denne aftale i kraft den første dag i den anden måned, efter de har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptdokumenter, for så vidt denne aftale er trådt i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i ovenstående afsnit.

3. Størhertugdømmet Luxembourgs regering giver hver af de kontraherende parter meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen.

Artikel 7

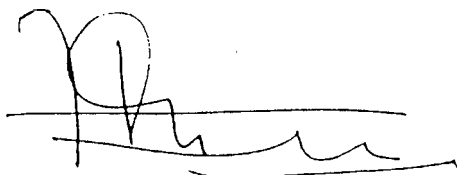
1. Størhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af konventionen af 1990 på tysk, spansk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk til Den Helleniske Republiks regering.

2. Teksten til konventionen af 1990, affattet på græsk, vedlægges denne aftale som bilag og har samme gyldighed som teksterne til konventionen af 1990 på tysk, spansk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

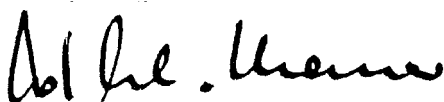
Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Madrid, den sjette november nitten hundrede tooghalvfems, på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, hvilke syv tekster alle har samme gyldighed, i ét eksemplar, der deponeres i arkiverne hos Størhertugdømmet Luxembourgs regering, der fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

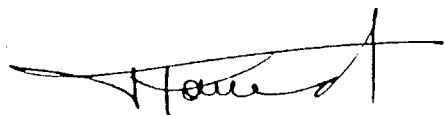
For Kongeriget Belgiens regering

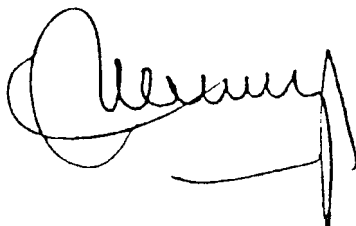
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Den Helleniske Republiks regering

For Kongeriget Spaniens regering

For Den Franske Republiks regering

Flisabeth Gignac

For Den Italienske Republiks regering

Vittorio

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

van

For Kongeriget Nederlandenes regering

A. Rosko

For Den Portugisiske Republiks regering

M. S.

SLUTAKT

- I. Ved undertegnelsen af aftalen om Den Hellske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990, og af Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik ved aftaler undertegnet i Bonn den 25. juni 1991, tilslutter Den Hellske Republik sig slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærenes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990.

Den Hellske Republik tilslutter sig fælleserklæringerne og noterer sig de ensidige erklæringer, som de indeholder.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering sender Den Hellske Republiks regering en bekræftet genpart af slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærenes fælleserklæring, som blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, på tysk, spansk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

Teksten til slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærenes fælleserklæring, som blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, er affattet på græsk og er vedlagt denne slutakt som bilag og har samme gyldighed som teksterne på tysk, spansk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

- II. Ved undertegnelsen af aftalen om Den Hellske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990 og af Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik ved aftaler undertegnet i Bonn den 25. juni 1991, vedtog de kontraherende parter følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring vedrørende artikel 6 i tiltrædelsesaftalen

De kontraherende parter underretter allerede før tiltrædelsesaftalens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der er omfattet af konventionen af 1990, og for tiltrædelsesaftalens anvendelse.

Denne tiltrædelsesaftale vil først blive bragt i anvendelse mellem de stater, for hvilke konventionen af 1990 er bragt i anvendelse, og Den Hellske Republik, når forudsætningerne for, at konventionen af 1990 kan anvendes, er opfyldt i disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

I forhold til de andre stater vil denne tiltrædelsesaftale først blive bragt i anvendelse, når forudsætningerne for, at konventionen af 1990 kan anvendes, er opfyldt, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

2. Fælleserklæring vedrørende artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990

De kontraherende parter understreger, at fra det øjeblik aftalen om Den Hellske Republiks tiltrædelse af konventionen af 1990 er undertegnet, skal de fælles visumregler, som er omhandlet i konventionens artikel 9, stk. 2, forstås som den fælles ordning, som de kontraherende stater i nævnte konvention har anvendt siden den 19. juni 1990.

3. Fælleserklæring om beskyttelse af oplysninger

De kontraherende parter tager til efterretning, at Den Helleniske Republiks regering forpligter sig til, inden ratificeringen af aftalen om tiltrædelse af konventionen af 1990, at tage alle de fornødne skridt til at supplere den hellenske lovgivning i overensstemmelse med Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og under overholdelse af principperne i anbefaling R(87) 15, vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, om politiets brug af personoplysninger, således at bestemmelserne i artikel 117 og 126 i konventionen af 1990 såvel som andre af konventionens bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger kan finde fuld anvendelse, og der opnås et beskyttelsesniveau, som er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i konventionen af 1990.

4. Fælleserklæring vedrørende artikel 41 i konventionen af 1990

De kontraherende parter konstaterer, at Den Helleniske Republiks geografiske beliggenhed gør, at bestemmelserne i artikel 41, stk. 5, litra b), ikke kan gælde for forholdet mellem Den Helleniske Republik og de andre kontraherende parter. Derfor har Den Helleniske Republik hverken udpeget de i artikel 41, stk. 6, omhandlede myndigheder eller afgivet den i artikel 41, stk. 9, omhandlede erklæring.

Den græske regerings fremgangsmåde i denne sammenhæng strider ikke imod bestemmelserne i artikel 137.

5. Fælleserklæring vedrørende Mont Athos

De kontraherende parter, der erkender, at Mont Athos' særlige status, som den er stadfæstet i artikel 105 i den hellenske forfatning og i Mont Athos-dokumentet, udelukkende er berettiget af åndelige og religiøse årsager, drager omsorg for at tage hensyn hertil ved anvendelsen og den fremtidige bearbejdelse af bestemmelserne i aftalen af 1985 og konventionen af 1990.

III. De kontraherende parter tager følgende erklæringer fra Den Helleniske Republik til efterretning:

1. Den Helleniske Republiks erklæring vedrørende Den Italienske Republiks, Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelsesaftaler.

Den Helleniske Republiks regering noterer sig indholdet af aftalerne om Den Italienske Republiks, Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse af konventionen af 1990, såvel som indholdet af slutakterne og erklæringerne til nævnte aftaler.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af ovennævnte dokumenter til Den Helleniske Republiks regering.

2. Erklæring fra Den Helleniske Republik vedrørende gensidig retshjælp i straffesager

Den Helleniske Republik forpligter sig til at behandle andre kontraherende parters anmodninger om gensidig retshjælp med den fornødne omhu, også når de er fremsendt direkte til de græske retlige myndigheder i henhold til artikel 53, stk. 1, i konventionen af 1990.

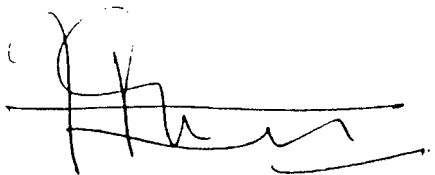
3. Erklæring vedrørende artikel 121 i konventionen af 1990

Den Helleniske Republiks regering erklærer, at den straks efter undertegnelsen af aftalen om tiltrædelse af konventionen af 1990 vil bringe lempelserne vedrørende plantesundhedskontrol, som er omhandlet i artikel 121 i konventionen af 1990, i anvendelse, undtagen hvad angår friske citrusfrugter, bomulds- og luzernefrø.

For så vidt angår friske citrusfrugter vil Den Helleniske Republik dog gennemføre bestemmelserne i artikel 121 og tilhørende foranstaltninger senest den 1. januar 1993.

Udfærdiget i Madrid, den sjette november nitten hundrede tooghalvfems, på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, hvilke syv tekster alle har samme gyldighed, i ét eksemplar, som deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

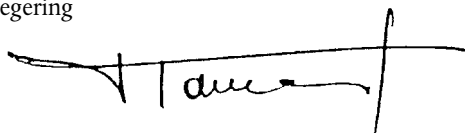
For Kongeriget Belgiens regering

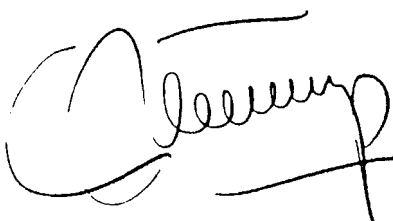
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

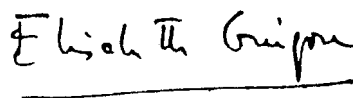
For Den Helleniske Republiks regering

For Kongeriget Spaniens regering

For Den Franske Republiks regering

For Den Italienske Republiks regering

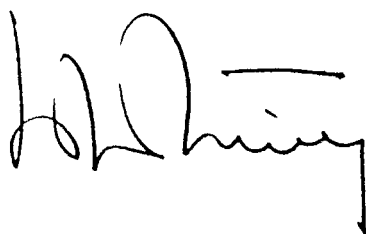
For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

For Kongeriget Nederlandenes regering

For Den Portugisiske Republiks regering

ERKLÆRING FRA MINISTRENE OG STATSSEKRETÆRERNE

Den sjette november nitten hundrede tooghalvfems undertegnede repræsentanter for regeringerne, for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Hellske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik i Madrid aftalen om Den Hellske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik ved aftale undertegnet i Paris den 27. november 1990 og af Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik ved aftaler undertegnet i Bonn den 25. juni 1991.

De noterede sig, at repræsentanten for Den Hellske Republiks regering erklærede at ville tilslutte sig den erklæring, der blev fremsat den 19. juni 1990 i Schengen af de ministre og statssekretærer, som repræsenterede regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, og den afgørelse, der blev bekræftet samme dag i forbindelse med undertegnelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen. Regeringerne for Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik har tilsluttet sig denne erklæring og denne afgørelse.

AFTALE OM REPUBLIKKEN ØSTRIGS TILTRÆDELSE

af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik samt Den Hellske Republik ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991 og den 6. november 1992

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, Den FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDOMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE, som er parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«, samt Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik samt Den Hellske Republik, som har tiltrådt konventionen af 1990 ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991 og den 6. november 1992, på den ene side,

og REPUBLIKKEN ØSTRIG, på den anden side,

som henviser til undertegnelsen i Bruxelles den 28. april 1995 af protokollen vedrørende Republikken Østrigs regerings tiltrædelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som ændret ved de tiltrædelsesprotokoller, der er undertegnet af regeringerne for Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik samt Den Hellske Republik henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991 og den 6. november 1992,

som henviser til artikel 140 i konventionen af 1990,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

— polititjenestemænd ved rechtskundige Dienst bei Sicherheitsbehörden, bemyndigede til direkte at udstede ordrer og foretage tvangsindgreb

Republikken Østrig tiltræder herved konventionen af 1990.

Artikel 2

1. De i artikel 40, stk. 4, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er, for så vidt angår Republikken Østrig:

a) organerne i Öffentliche Sicherheitsdienst, dvs.

— polititjenestemænd ved Bundesgendarmerie

— polititjenestemænd ved Bundessicherheitswachekorps

— polititjenestemænd ved Kriminalbeamtenkorps

b) toldembedsmænd, på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 40, stk. 6, i konventionen af 1990, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

2. Den i artikel 40, stk. 5, i konventionen af 1990 omhandlede myndighed er for Republikken Østrigs vedkommende: Generaldirektion für die öffentliche Sicherheit im Bundesministerium für Inneres.

Artikel 3

De i artikel 41, stk. 7, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er for Republikken Østrigs vedkommende:

1) organerne i Öffentliche Sicherheitsdienst, dvs.

Artikel 5

- polititjenestemænd ved Bundesgendarmerie
- polititjenestemænd ved Bundessicherheitswachekorps
- polititjenestemænd ved Kriminalbeamtenkorps
- polititjenestemænd ved rechtskundige Dienst bei Sicherheitsbehörden, bemyndigede til direkte at udstede ordrer og foretage tvangsindgreb

1. Denne aftale skal ratificeres, godkendes eller accepteres. Ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenterne deponeres hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som giver meddelelse derom til alle kontraherende parter.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at de stater, for hvilke konventionen af 1990 er trådt i kraft, og Republikken Østrig har deponeret deres ratificerings-, godkendelses- eller acceptinstrumenter.

Hvad de andre stater angår, træder denne aftale i kraft den første dag i den anden måned, efter de har deponeret deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument, for så vidt denne aftale er trådt i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i ovenstående afsnit.

3. Storhertugdømmet Luxembourgs regering giver hver af de kontraherende parter meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen.

2) toldembedsmænd, på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 41, stk. 10, i konventionen af 1990, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

Artikel 4

Artikel 6

Det i artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990 omhandlede kompetente ministerium er for Republikken Østrigs vedkommende: Forbundsjustitsministeriet.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af konventionen af 1990 affattet på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk til Republikken Østrigs regering.

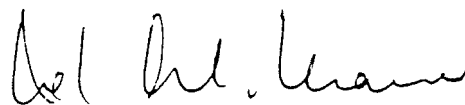
Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles, den otteogtyvende april nitten hundrede femoghalvfems, på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, hvilke syv tekster alle har samme gyldighed, i ét eksemplar, der deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

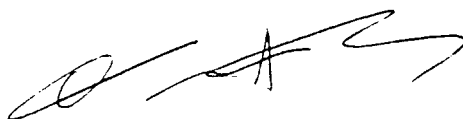
For Kongeriget Belgiens regering

For Forbundsrepublikken Tysklands regering

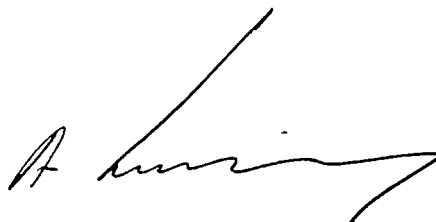
For Den Hellske Republiks regering

For Kongeriget Spaniens regering

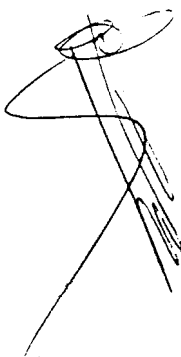
For Den Franske Republiks regering

For Den Italienske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

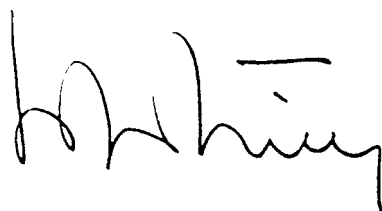
For Kongeriget Nederlandenes regering

For Republikken Østrigs regering

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'A' followed by a series of loops and a final flourish.

For Den Portugisiske Republiks regering

A handwritten signature in black ink, featuring a large 'M' followed by a series of loops and a final flourish.

SLUTAKT

- I. Ved undertegnelsen af aftalen om Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik samt Den Hellske Republik ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991 og den 6. november 1992, tilslutter Republikken Østrig sig slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990.

Republikken Østrig tilslutter sig fælleserklæringerne og noterer sig de ensidige erklæringer, som de indeholder.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering sender Republikken Østrigs regering en bekræftet genpart af slutakten, protokollen samt ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, som blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

- II. Ved undertegnelsen af aftalen om Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik samt Den Hellske republik ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991 og den 6. november 1992, vedtog de kontraherende parter følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring vedrørende artikel 5 i tiltrædelsesaftalen

Signatarstaterne underretter allerede før tiltrædelsesaftalens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der er omfattet af konventionen af 1990, og for tiltrædelsesaftalens anvendelse.

Denne tiltrædelsesaftale vil først blive bragt i anvendelse mellem de stater, for hvilke konventionen af 1990 er bragt i anvendelse, og Republikken Østrig, når forudsætningerne for, at konventionen af 1990 kan anvendes, er opfyldt i alle disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

I forhold til hver af de andre stater vil denne tiltrædelsesaftale først blive bragt i anvendelse, når forudsætningerne for, at konventionen af 1990 kan anvendes, er opfyldt i hver af disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

2. Fælleserklæring vedrørende artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990

De kontraherende parter understreger, at fra det øjeblik aftalen om Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen af 1990 er undertegnet, skal de fælles visumregler, som er omhandlet i konventionens artikel 9, stk. 2, forstås som den fælles ordning, som de kontraherende stater i nævnte konvention har anvendt siden den 19. juni 1990.

III. De kontraherende parter noterer sig Republikken Østrigs erklæring vedrørende aftalerne om Den Italienske Republiks, Kongeriges Spaniens og Den Portugisiske Republiks samt Den Hellske republiks tiltrædelse af konventionen af 1990.

Republikken Østrigs regering noterer sig indholdet af aftalerne om Den Italienske Republiks, Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks samt Den Hellske Republiks tiltrædelse af konventionen af 1990, undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991 og den 6. november 1992, samt indholdet af slutakterne og erklæringerne vedrørende nævnte aftaler.

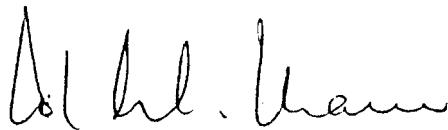
Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af ovenfor nævnte dokumenter til Republikken Østrigs regering.

Udfærdiget i Luxembourg, den otteogtyvende april nitten hundrede femoghalvfems, på tysk, spansk fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, hvilke syv tekster alle har samme gyldighed, i ét eksemplar, der deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

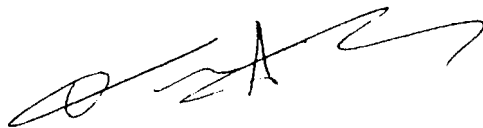
For Kongeriget Belgiens regering

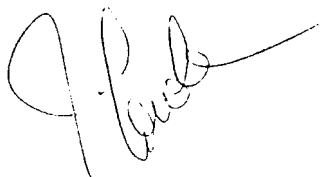
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Den Hellske Republiks regering

For Kongeriget Spaniens regering

For Den Franske Republiks regering

For Den Italienske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

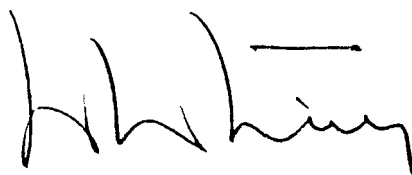

For Kongeriget Nederlandenes regering

For Republikken Østrigs regering

For Den Portugisiske Republiks regering

TILTRÆDELSESAFTALE FOR KONGERIGET DANMARK**til Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, underskrevet i Schengen den 19. juni 1990**

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE, parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, underskrevet i Schengen den 19. juni 1990, herefter benævnt »konventionen af 1990«, samt Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig, der har tilsluttet sig konventionen af 1990 ved aftaler underskrevet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, på den ene side,

og KONGERIGET DANMARK, på den anden side,

under hensyn til underskrivelsen i Luxembourg den 19. december 1996 af tiltrædelsesprotokollen for Kongeriget Danmarks regering vedrørende Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som ændret ved protokollerne om tilslutning fra regeringerne i Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig, underskrevet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995,

på grundlag af artikel 140 i konventionen af 1990,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

kotrope stoffer, med våben og sprængstof samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

Ved denne aftale tilslutter Kongeriget Danmark sig konventionen af 1990.

2. Den i artikel 40, stk. 5, i konventionen af 1990 omhandlede myndighed er på underskrivelsesdagen for denne aftale for så vidt angår Kongeriget Danmark: Rigspolitichefen.

Artikel 2

1. De polititjenestemænd, der er omfattet af artikel 40, stk. 4, i konventionen af 1990, er på underskrivelsesdagen for denne aftale for så vidt angår Kongeriget Danmark:

- a) polititjenestemænd hos lokale politimestre og hos Rigspolitichefen
- b) toldembedsmænd på de betingelser, der er fastsat i de i henhold til artikel 40, stk. 6, i konventionen af 1990 relevante bilaterale aftaler, hvad angår disse personers kompetence med hensyn til ulovlig handel med narkotika og psy-

Artikel 3

De i artikel 41, stk. 7, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er på underskrivelsesdagen for denne aftale for så vidt angår Kongeriget Danmark:

- 1) polititjenestemænd hos lokale politimestre og hos Rigspolitichefen
- 2) toldembedsmænd på de betingelser, der er fastsat i de i henhold til artikel 41, stk. 10, i konventionen af 1990 rele-

vante bilaterale aftaler, hvad angår disse personers kompetence med hensyn til ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, med våben og sprængstof samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

Artikel 4

Det i artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990 omhandlede kompetente ministerium er på underskrivelsesdagen for denne aftale for så vidt angår Kongeriget Danmark: Justitsministeriet.

Artikel 5

1. Bestemmelserne i denne aftale finder ikke anvendelse på Færøerne og Grønland.

2. I betragtning af, at Færøerne og Grønland anvender bestemmelserne i den rejseordning, der er fastlagt inden for rammerne af den nordiske pasunion, udføres der ikke kontrol ved grænserne af de personer, som rejser mellem på den ene side Færøerne eller Grønland og på den anden side de stater, der har tilsluttet sig Schengen-konventionen og Samarbejdsaftalen med Republikken Island og Kongeriget Norge.

Artikel 6

Bestemmelserne i denne aftale hindrer ikke samarbejdet inden for den nordiske pasunion, for så vidt dette hverken er i modstrid med eller hæmmer anvendelsen af denne aftale.

Artikel 7

1. Denne aftale skal ratificeres, godkendes eller accepteres. Ratifikations-, godkendelses- eller acceptdokumenterne deponeres hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som giver alle kontraherende parter meddelelse om deponeringen.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen af ratifikations-, godkendelses- eller acceptdokumenterne fra de stater, for hvilke konventionen af 1990 er trådt i kraft, og fra Kongeriget Danmark.

Over for de andre stater vil denne aftale træde i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen af deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptdokumenter, for så vidt som denne aftale er trådt i kraft i henhold til bestemmelserne i foregående stykke.

3. Storhertugdømmet Luxembourgs regering giver alle kontraherende parter meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen.

Artikel 8

1. Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender til Kongeriget Danmarks regering en bekræftet afskrift af konventionen af 1990 på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

2. Teksten til konventionen af 1990 udfærdiget på dansk er vedlagt denne aftale og er gyldig på samme vilkår som teksterne til konventionen af 1990 på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

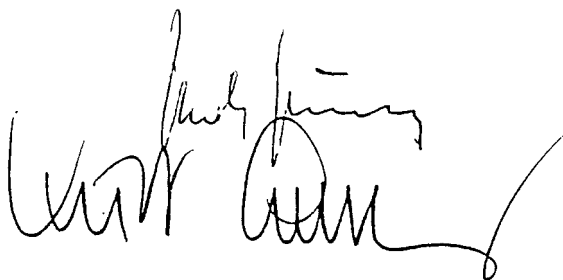
Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede nederst på denne aftale påført deres underskrift.

Udfærdiget i Luxembourg, den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems på tysk, dansk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, idet alle otte tekster har lige gyldighed, i ét originaleksemplar, der deponeres i Storhertugdømmet Luxembourgs regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de kontraherende parter.

For Kongeriget Belgiens regering

For Kongeriget Danmarks regering

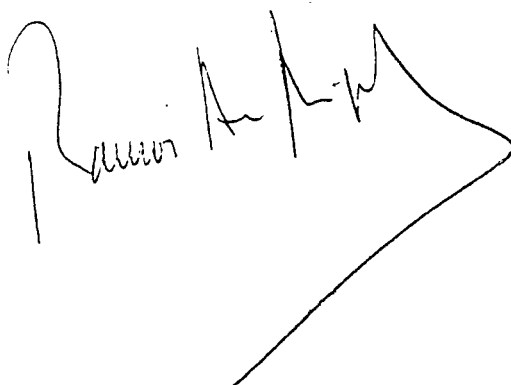
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Den Helleniske Republiks regering

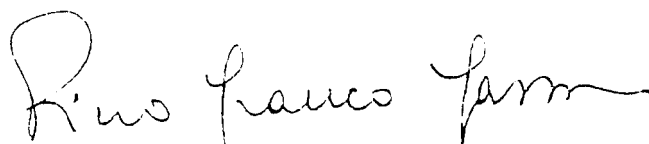
For Kongeriget Spaniens regering

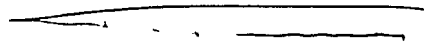
For Den Franske Republiks regering

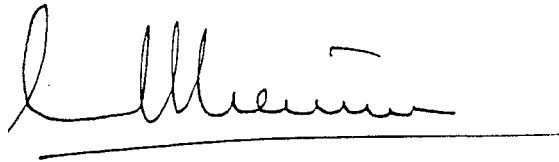
For Den Italienske Republiks regering

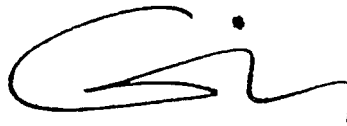
For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

A stylized, horizontal signature consisting of a long, thin, slightly wavy line.

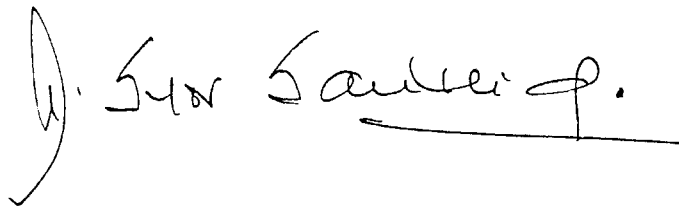
For Kongeriget Nederlandenes regering

A cursive signature, possibly reading 'M. M.', written in black ink and underlined with a single horizontal stroke.

For Republikken Østrigs regering

A stylized signature, possibly reading 'G.', written in black ink.

For Den Portugisiske Republiks regering

A cursive signature, possibly reading 'J. S. S.', written in black ink and underlined with a single horizontal stroke.A short, horizontal black line.

SLUTAKT

- I. Ved underskrivelsen af Kongeriget Danmarks tiltrædelsesaftale til konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, underskrevet i Schengen den 19. juni 1990, og hvilken Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Den Republikken Østrig har tilsluttet sig ved aftaler underskrevet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, underskriver Kongeriget Danmarks regering slutakten, referatet og ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, der blev underskrevet samtidig med konventionen af 1990.

Kongeriget Danmarks regering underskriver fælleserklæringerne og noterer sig de ensidige erklæringer, som de indeholder.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering sender Kongeriget Danmarks regering en bekræftet afskrift af slutakten, af referatet og af ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, der blev underskrevet samtidig med konventionen af 1990, i en tysk, dansk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk version.

- II. Ved underskrivelsen af tiltrædelsesaftalen for Kongeriget Danmark til konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, underskrevet i Schengen den 19. juni 1990, og hvilken Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig har tilsluttet sig ved aftaler underskrevet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, vedtog de kontraherende parter følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring vedrørende artikel 7 i tiltrædelsesaftalen

De kontraherende parter underretter allerede før tiltrædelsesaftalens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der omfattes af konventionen af 1990, og for tiltrædelsesaftalens ikrafttræden.

Denne tiltrædelsesaftale træder i kraft mellem de stater, for hvilke konventionen af 1990 er trådt i kraft, og Kongeriget Danmark, når forudsætningerne for gennemførelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i alle disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv, samt når eksekutivkomitéen har konstateret, at de regler, den finder nødvendige for gennemførelsen af effektive kontrol- og overvågningsforanstaltninger ved de ydre grænser på Færøerne og i Grønland samt de nødvendige kompenserende foranstaltninger, herunder benyttelse af Schengens informations-system, er trådt i kraft og er blevet effektive.

Over for hver af de andre stater træder denne tiltrædelsesaftale i kraft, når forudsætningerne for gennemførelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i hver af disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

2. Fælleserklæring vedrørende artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990

De kontraherende parter understreger, at fra det øjeblik tiltrædelsesaftalen for Kongeriget Danmark til konventionen af 1990 underskrives, skal den fælles visumordning, til hvilken artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990 refererer, forstås som den ordning, der er fælles for de underskrivende stater i den nævnte konvention, og indført den 19. juni 1990.

3. Fælleserklæring vedrørende konventionen om udlevering baseret på artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union

De stater, der har tilsluttet sig konventionen af 1990, bekræfter, at artikel 5, stk. 4, i konventionen, der er baseret på artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om udlevering mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, underskrevet i Dublin den 27. september 1996, samt deres respektive erklæringer, der er vedhæftet den nævnte konvention, finder anvendelse inden for rammerne af konventionen af 1990.

III. De kontraherende parter tager erklæringen fra Kongeriget Danmark vedrørende tiltrædelsesaftalerne til konventionen fra Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Helleniske Republik og Republikken Østrig *ad notam*.

Kongeriget Danmarks regering noterer sig indholdet af aftalerne vedrørende Den Italienske Republiks, Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks, Den Helleniske Republiks og Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen af 1990, underskrevet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995 samt indholdet af slutakterne og de erklæringer, der er vedhæftet de nævnte aftaler.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet afskrift af de ovenfor nævnte dokumenter til Kongeriget Danmarks regering.

Erklæring fra Kongeriget Danmark om Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelsesaftaler til konventionen af 1990

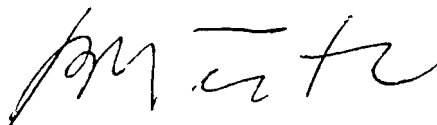
Ved underskrivelsen af denne aftale noterer Kongeriget Danmark sig indholdet af tiltrædelsesaftalerne for Republikken Finland og for Kongeriget Sverige til konventionen af 1990 samt indholdet af den dertil hørende slutakt og erklæring.

Udfærdiget i Luxembourg, den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems på tysk, dansk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, idet alle otte tekster har lige gyldighed, i et originaleksemplar, der deponeres i Storhertugdømmet Luxembourgs regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet udskrift til hver af de kontraherende parter.

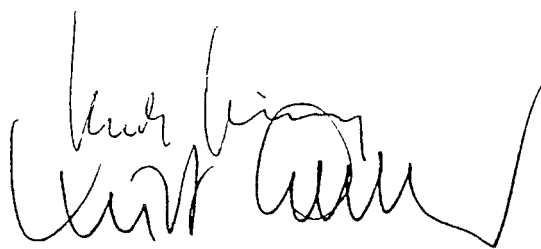
For Kongeriget Belgiens regering

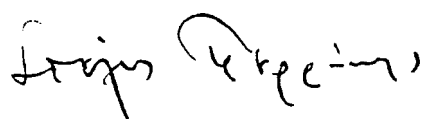
For Kongeriget Danmarks regering

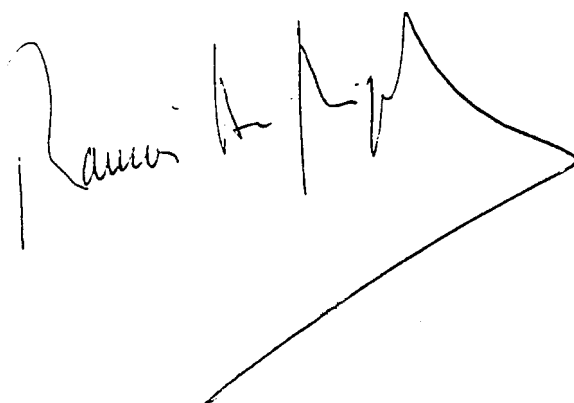
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Klaus Kinkel', with a large checkmark at the end.

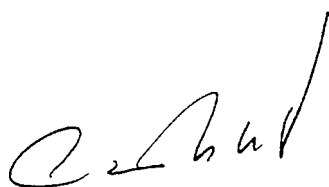
For Den Helleniske Republiks regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Giorgos Papageorgiou'.

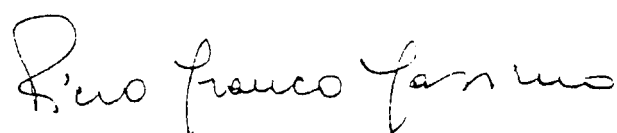
For Kongeriget Spaniens regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Juan Carlos Rodríguez Zapatero', with a large checkmark at the end.

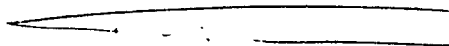
For Den Franske Republiks regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jacques Chirac'.

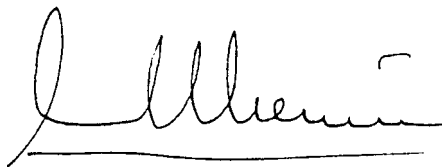
For Den Italienske Republiks regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Romano Prodi'.

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

A stylized, elongated signature consisting of a single continuous line that tapers to a point on the left and ends in a horizontal stroke on the right.

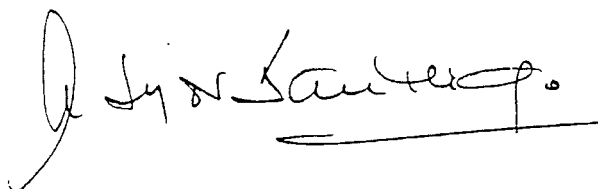
For Kongeriget Nederlandenes regering

A cursive signature with a large, looping initial 'J' followed by several smaller loops and a horizontal underline at the end.

For Republikken Østrigs regering

A stylized signature with a large, rounded initial 'G' followed by a horizontal line and a small upward tick at the end.

For Den Portugisiske Republiks regering

A cursive signature that reads 'J. S. Sampaio' with a horizontal underline at the end.A short horizontal line.

MINISTRENES OG STATSSEKRETÆRERNES ERKLÆRING

Den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems har repræsentanter for regeringerne i Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik i Luxembourg underskrevet tiltrædelsesaftalen for Kongeriget Danmark til konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, underskrevet i Schengen den 19. juni 1990, og hvilken Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig har tilsluttet sig ved aftaler, underskrevet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995.

De har noteret sig, at repræsentanten for Kongeriget Danmarks regering har erklæret at ville tilslutte sig den erklæring, der blev udarbejdet i Schengen den 19. juni 1990 af de ministre og statssekretærer, der repræsenterede regeringerne i Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, og den beslutning, der blev bekræftet samme dato i forbindelse med underskrivelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, en erklæring og en beslutning, som regeringerne i Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien, Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig har tilsluttet sig.

AFTALE OM REPUBLIKKEN FINLANDS TILTRÆDELSE

af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDOMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE, kontraherende parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«, samt Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellenske Republik og Republikken Østrig, der har tiltrådt konventionen af 1990 ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995,

på den ene side,

og REPUBLIKKEN FINLAND, på den anden side,

som henviser til undertegnelsen i Luxembourg den 19. december 1996 af protokollen om Republikken Finlands regerings tiltrædelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som ændret ved de tiltrædelsesprotokoller, der er undertegnet af regeringerne for Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellenske Republik og Republikken Østrig henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995,

som henviser til artikel 140 i konventionen af 1990,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

(grænsevagter i grænsekorpsen) for så vidt angår menneskehandel som omhandlet i artikel 40, stk. 7, i konventionen af 1990

Republikken Finland tiltræder herved konventionen af 1990.

Artikel 2

- c) tullimiehet — tulltjänstemän (toldembedsmænd) på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 40, stk. 6, i konventionen af 1990, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

1. De i artikel 40, stk. 4, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er på datoen for undertegnelsen af denne aftale for Republikken Finlands vedkommende:

2. Den i artikel 40, stk. 5, i konventionen af 1990 omhandlede myndighed er på datoen for undertegnelsen af denne aftale for Republikken Finlands vedkommende: Keskusrikospoliisi — Centralkriminalpolisen (Det Centrale Kriminalpoliti).

- a) poliisin virkamiehistä poliisimiehet — av polisens tjänstemän polismän (polititjenestemænd)

Artikel 3

- b) rajavartiolaitoksen virkamiehistä rajavartiomiehet — av gränsbevakningsväsendets tjänstemän gränsbevakningsmän

De i artikel 41, stk. 7, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er på datoen for undertegnelsen af denne aftale for Republikken Finlands vedkommende:

1) poliisin virkamiehistä poliisimiehet — av polisens tjänstsemän polismän (polititjenestemænd)

Artikel 6

2) rajavartiolaitoksen virkamiehistä rajavartiomiehet — av gränsbevakningsväsendets tjänstemän gränsbevakningsmän (grænsevagter i grænsekorpset) for så vidt angår menneskehandel som omhandlet i artikel 40, stk. 7, i konventionen af 1990

3) tullimiehet — tulltjänstemän (toldembedsmænd) på de betingelser, der er fastsat i relevante bilaterale aftaler, som omhandlet i artikel 41, stk. 10, i konventionen af 1990, for så vidt angår deres beføjelser i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben og sprængstoffer samt ulovlig transport af giftigt og farligt affald.

Artikel 4

Det i artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990 omhandlede kompetente ministerium er på datoen for undertegnelsen af denne aftale for Republikken Finlands vedkommende: Oikeusministeriö — Justitieministeriet (Justitsministeriet).

Artikel 5

Bestemmelserne i denne aftale hindrer ikke samarbejdet inden for rammerne af den nordiske pasunion, for så vidt et sådant samarbejde ikke er i modstrid med eller hæmmer anvendelsen af denne aftale.

1. Denne aftale skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som giver alle kontraherende parter meddelelse om deponeringen.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at de stater, for hvilke konventionen af 1990 er trådt i kraft, og Republikken Finland har deponeret deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter.

Hvad de andre stater angår, træder denne aftale i kraft den første dag i den anden måned, efter at de har deponeret deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter, for så vidt denne aftale er trådt i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i første afsnit.

3. Storhertugdømmet Luxembourgs regering giver hver af de kontraherende parter meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen.

Artikel 7

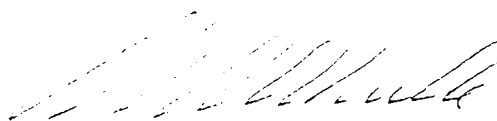
1. Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af konventionen af 1990 på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk til Republikken Finlands regering.

2. Teksten til konventionen af 1990, udfærdiget på finsk, er vedlagt denne aftale og er gyldig på samme vilkår som teksterne til konventionen af 1990 på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

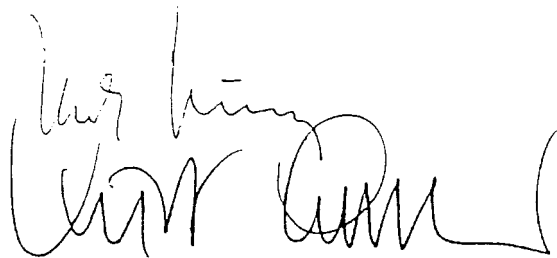
Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Luxembourg, den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk og finsk, hvilke otte tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, der deponeres i arkiverne for Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

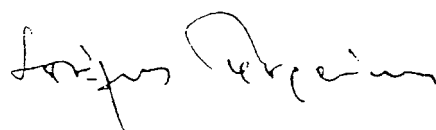
For Kongeriget Belgiens regering

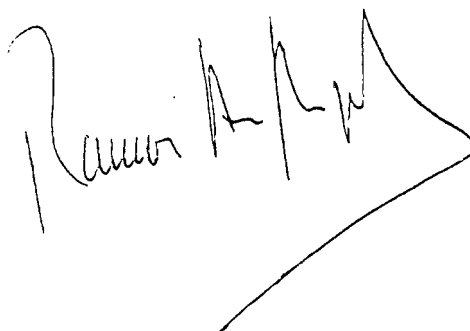
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

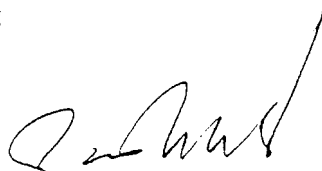
For Den Helleniske Republiks regering

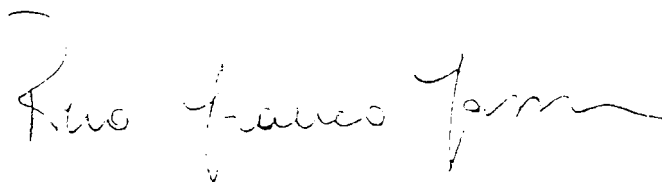
For Kongeriget Spaniens regering

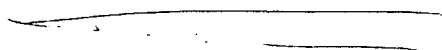
For Den Franske Republiks regering

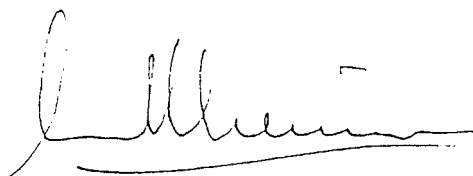
For Den Italienske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

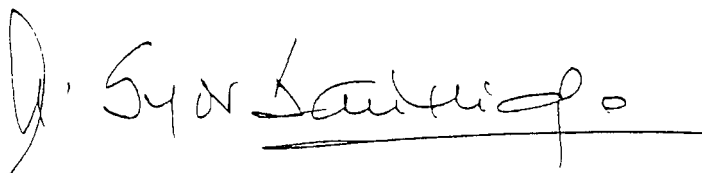
For Kongeriget Nederlandenes regering

For Republikken Østrigs regering

For Den Portugisiske Republiks regering

For Republikken Finlands regering

SLUTAKT

- I. Ved undertegnelsen af aftalen om Republikken Finlands tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, tilslutter Republikken Finlands regering sig slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990.

Republikken Finlands regering tilslutter sig fælleserklæringerne og noterer sig de ensidige erklæringer, som de indeholder.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering sender Republikken Finlands regering en bekræftet genpart af slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk og finsk.

- II. Ved undertegnelsen af aftalen om Republikken Finlands tiltrædelse af konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, vedtog de kontraherende parter følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring vedrørende artikel 6 i tiltrædelsesaftalen

De kontraherende parter underretter allerede før tiltrædelsesaftalens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der er omfattet af konventionen af 1990, og for tiltrædelsesaftalens anvendelse.

Denne tiltrædelsesaftale vil først blive bragt i anvendelse mellem de stater, for hvilke konventionen af 1990 er bragt i anvendelse, og Republikken Finland, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i alle disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

I forhold til hver af de andre stater vil denne tiltrædelsesaftale først blive bragt i anvendelse, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i hver af disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

2. Fælleserklæring vedrørende artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990

De kontraherende parter understreger, at fra det øjeblik aftalen om Republikken Finlands tiltrædelse af konventionen af 1990 er undertegnet, skal de fælles visumregler, som er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990, forstås som den fælles ordning, de kontraherende stater i den nævnte konvention har anvendt siden den 19. juni 1990.

3. Fælleserklæring vedrørende konventionen om udlevering, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union

De stater, der er parter i konventionen af 1990, bekræfter, at artikel 5, stk. 4, i konventionen, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, undertegnet i Dublin den 27. september 1996, samt deres respektive erklæringer, der er vedlagt nævnte konvention, finder anvendelse inden for rammerne af konventionen af 1990.

III. *De kontraherende parter noterer sig Republikken Finlands erklæring vedrørende aftalerne om Den Italienske Republiks, Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks, Den Hellsenske Republiks og Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen af 1990.*

Republikken Finlands regering noterer sig indholdet af aftalerne om Den Italienske Republiks, Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks, Den Hellsenske Republiks og Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen af 1990, undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, samt indholdet af slutakterne og erklæringerne hertil.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af de ovenfor nævnte dokumenter til Republikken Finlands regering.

Republikken Finlands erklæring vedrørende aftalerne om Kongeriget Danmarks og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konventionen af 1990

Ved undertegnelsen af denne aftale noterer Republikken Finland sig indholdet af aftalerne om Kongeriget Danmarks og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konventionen af 1990 samt indholdet af de tilhørende slutakter og erklæringer.

Republikken Finlands erklæring vedrørende Ålandsøerne

Republikken Finland erklærer, at de forpligtelser, der følger af artikel 2 i protokol nr. 2 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, for så vidt angår Ålandsøerne vil blive efterkommet i forbindelse med anvendelsen af konventionen af 1990.

Udfærdiget i Luxembourg, den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk og finsk, hvilke otte tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, der deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Kongeriget Belgiens regering

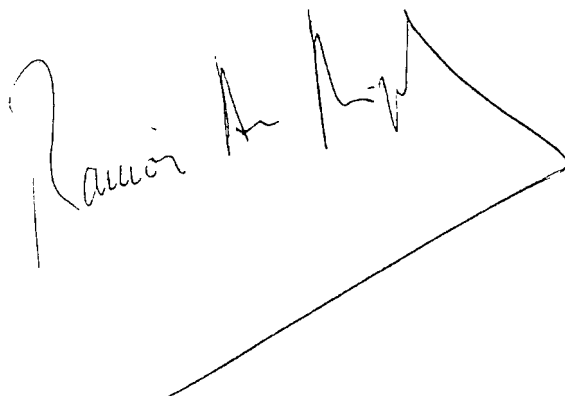
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

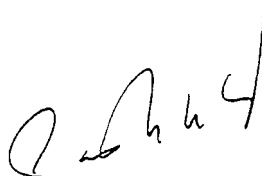
For Den Hellske Republiks regering

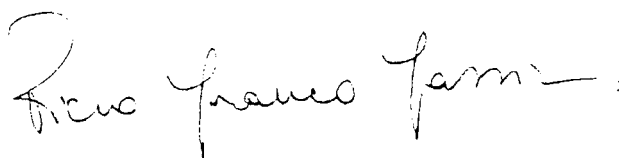
For Kongeriget Spaniens regering

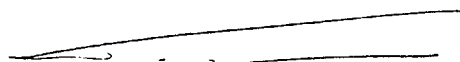
For Den Franske Republiks regering

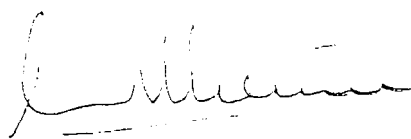
For Den Italienske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

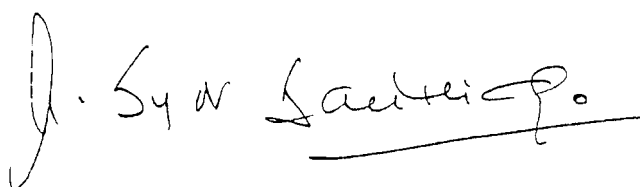
For Kongeriget Nederlandenes regering

For Republikken Østrigs regering

For Den Portugisiske Republiks regering

For Republikken Finlands regering

ERKLÆRING FRA MINISTRENE OG STATSSEKRETÆRERNE

Den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems undertegnede repræsentanterne for regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik og Republikken Finland i Luxembourg aftalen om Republikken Finlands tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig ved aftaler, undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995.

De noterede sig, at repræsentanten for Republikken Finlands regering erklærede at ville tilslutte sig den erklæring, der blev fremsat i Schengen den 19. juni 1990 af de ministre og statssekretærer, der repræsenterede regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, og den afgørelse, der blev bekræftet samme dag i forbindelse med undertegnelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen. Regeringerne for Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien, Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig har tilsluttet sig denne erklæring og denne afgørelse.

AFTALE OM KONGERIGET SVERIGES TILTRÆDELSE**af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990**

KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG og KONGERIGET NEDERLANDENE, kontraherende parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«, samt Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Helleniske Republik og Republikken Østrig, der har tiltrådt konventionen af 1990 ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, på den ene side,

og KONGERIGET SVERIGE, på den anden side,

som henviser til undertegnelsen i Luxembourg den 19. december 1996 af protokollen om Kongeriget Sveriges regerings tiltrædelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som ændret ved de tiltrædelsesprotokoller, der er undertegnet af regeringerne for Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Helleniske Republik og Republikken Østrig henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995,

som henviser til artikel 140 i konventionen af 1990,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

- c) tjänstemän anställda vid den svenska Kustbevakningen i samband med övervakning till sjöss (tjenestemænd ved den svenske kystbevogtning, der er ansvarlig for overvågning til søs).

Kongeriget Sverige tiltræder herved konventionen af 1990.

Artikel 2

2. Den i artikel 40, stk. 5, i konventionen af 1990 omhandlede myndighed er på datoen for undertegnelsen af denne aftale for Kongeriget Sveriges vedkommende Rikspolisstyrelsen (Det Svenske Rigspoliti).

1. De i artikel 40, stk. 4, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er på datoen for undertegnelsen af denne aftale for Kongeriget Sveriges vedkommende:

Artikel 3

- a) polismän som är anställda av svenska polismyndigheter (polititjenestemænd ved det svenske politi)
- b) tulltjänstemän, som är anställda av svensk tullmyndighet i de fall de har polisiära beføjelser, dvs. framst i samband med smugglingbrott och andra brott i samband med inresa och utresa till och från riket (toldembedsmænd ved det svenske toldvæsen, når de har politimæssige beføjelser, navnlig i forbindelse med lovovertrædelser i tilknytning til smugleri og andre lovovertrædelser i tilknytning til indrejse i og udrejse fra landet)

De i artikel 41, stk. 7, i konventionen af 1990 omhandlede polititjenestemænd er på datoen for undertegnelsen af denne aftale for Kongeriget Sveriges vedkommende:

- 1) polismän som är anställda av svenska polismyndigheter (polititjenestemænd ved det svenske politi)

- 2) tulltjänstemän, som är anställda av svensk tullmyndighet i de fall de har polisiära befogenheter, dvs. framst i samband med smugglingbrott och andra brott i samband med inresa och utresa till och från riket (toldembetsmænd ved det svenske toldvæsen, når de har politimæssige beføjelser, navnlig i forbindelse med lovovertrædelser i tilknytning til smugleri og andre lovovertrædelser i tilknytning til indrejse i og udrejse fra landet).

Artikel 4

Det i artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990 omhandlede kompetente ministerium er på datoen for undertegnelsen af denne aftale for Kongeriget Sveriges vedkommende: Utrikesdepartementet (Udenrigsministeriet).

Artikel 5

Bestemmelserne i denne aftale hindrer ikke samarbejdet inden for rammerne af den nordiske pasunion, for så vidt et sådant samarbejde ikke er i modstrid med eller hæmmer anvendelsen af denne aftale.

Artikel 6

1. Denne aftale skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som giver alle kontraherende parter meddelelse om deponeringen.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at de stater, for hvilke konventionen af 1990 er trådt i kraft, og Kongeriget Sverige har deponeret deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter.

Hvad de andre stater angår, træder denne aftale i kraft den første dag i den anden måned, efter at de har deponeret deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter, for så vidt denne aftale er trådt i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i første afsnit.

3. Storhertugdømmet Luxembourgs regering giver hver af de kontraherende parter meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen.

Artikel 7

1. Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af konventionen af 1990 på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk til Kongeriget Sveriges regering.

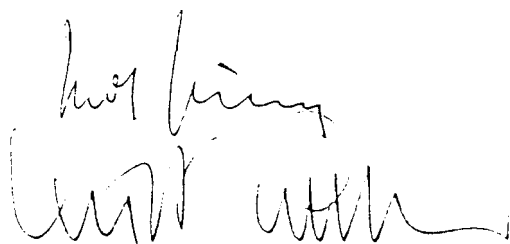
2. Teksten til konventionen af 1990, udfærdiget på svensk, er vedlagt denne aftale og er gyldig på samme vilkår som teksterne til konventionen af 1990 på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Luxembourg, den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems, på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk og svensk, hvilke otte tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, der deponeres i arkiverne for Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Kongeriget Belgiens regering

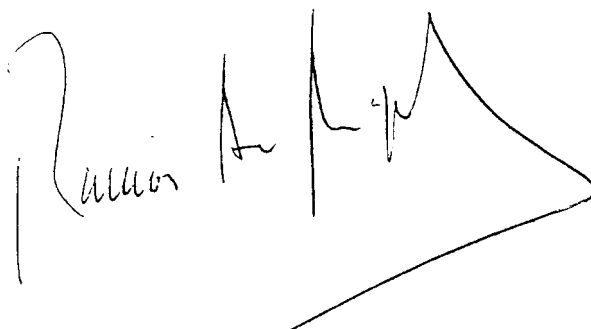
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

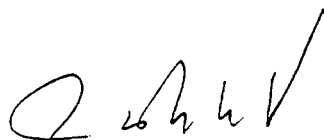
For Den Helleniske Republiks regering

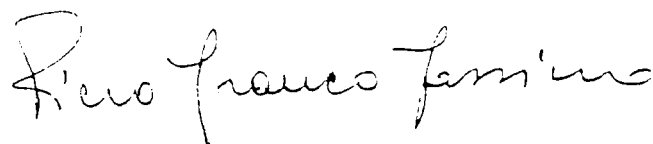
For Kongeriget Spaniens regering

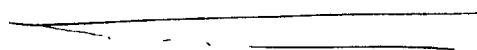
For Den Franske Republiks regering

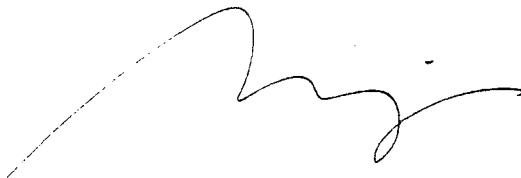
For Den Italienske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

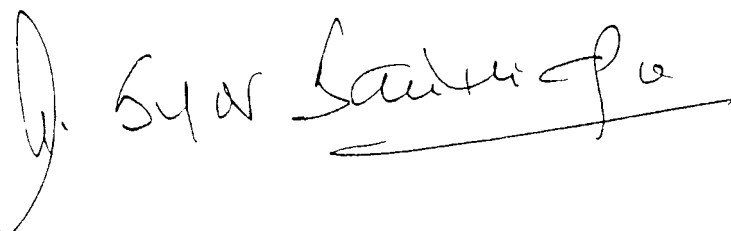
For Kongeriget Nederlandenes regering

For Republikken Østrigs regering

For Den Portugisiske Republiks regering

For Kongeriget Sveriges regering

SLUTAKT

- I. Ved undertegnelsen af aftalen om Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Helleniske Republik og Republikken Østrig ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, tilslutter Kongeriget Sveriges regering sig slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990.

Kongeriget Sveriges regering tilslutter sig fælleserklæringerne og noterer sig de ensidige erklæringer, som de indeholder.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering sender Kongeriget Sveriges regering en bekræftet genpart af slutakten, protokollen og ministrenes og statssekretærernes fælleserklæring, der blev undertegnet samtidig med konventionen af 1990, på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk og svensk.

- II. Ved undertegnelsen af aftalen om Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Helleniske Republik og Republikken Østrig ved aftaler undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, vedtog de kontraherende parter følgende erklæringer:

1. Fælleserklæring vedrørende artikel 6 i tiltrædelsesaftalen

De kontraherende parter underretter allerede før tiltrædelsesaftalens ikrafttræden hinanden om alle forhold af betydning for de spørgsmål, der er omfattet af konventionen af 1990, og for tiltrædelsesaftalens anvendelse.

Denne tiltrædelsesaftale vil først blive bragt i anvendelse mellem de stater, for hvilke konventionen af 1990 er bragt i anvendelse, og Kongeriget Sverige, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i alle disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

I forhold til hver af de andre stater vil denne tiltrædelsesaftale først blive bragt i anvendelse, når forudsætningerne for anvendelsen af konventionen af 1990 er opfyldt i hver af disse stater, og når kontrollen ved de ydre grænser er blevet effektiv.

2. Fælleserklæring vedrørende artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990

De kontraherende parter understreger, at fra det øjeblik aftalen om Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konventionen af 1990 er undertegnet, skal de fælles visumregler, som er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i konventionen af 1990, forstås som den fælles ordning, de kontraherende stater i den nævnte konvention har anvendt siden den 19. juni 1990.

3. Fælleserklæring vedrørende konventionen om udlevering, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union

De stater, der er parter i konventionen af 1990, bekræfter, at artikel 5, stk. 4, i konventionen, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om udlevering mel-

lem Den Europæiske Unions medlemsstater, undertegnet i Dublin den 27. september 1996, samt deres respektive erklæringer, der er vedlagt nævnte konvention, finder anvendelse inden for rammerne af konventionen af 1990.

- III. De kontraherende parter noterer sig Kongeriget Sveriges erklæringer vedrørende aftalerne om Den Italienske Republiks, Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks, Den Hellske Republiks og Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen af 1990.

Kongeriget Sveriges regering noterer sig indholdet af aftalerne om Den Italienske Republiks, Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks, Den Hellske Republiks og Republikken Østrigs tiltrædelse af konventionen af 1990, undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995, samt indholdet af slutakterne og erklæringerne hertil.

Storhertugdømmet Luxembourgs regering fremsender en bekræftet genpart af de ovenfor nævnte dokumenter til Kongeriget Sveriges regering.

Kongeriget Sveriges erklæring vedrørende aftalerne om Kongeriget Danmarks og Republikken Finlands tiltrædelse af konventionen af 1990

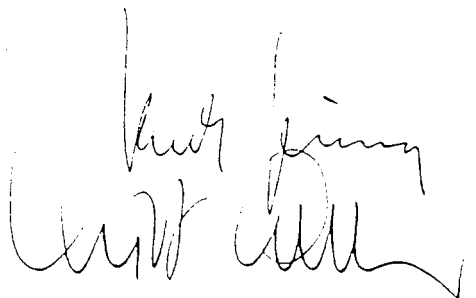
Ved undertegnelsen af denne aftale noterer Kongeriget Sverige sig indholdet af aftalerne om Kongeriget Danmarks og Republikken Finlands tiltrædelse af konventionen af 1990 samt indholdet af de tilhørende slutakter og erklæringer.

Udfærdiget i Luxembourg, den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems på tysk, spansk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk og svensk, hvilke otte tekster alle har samme gyldighed, i ét originaleksemplar, der deponeres i arkiverne hos Storhertugdømmet Luxembourgs regering, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

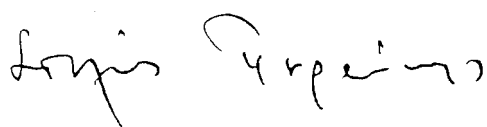
For Kongeriget Belgiens regering

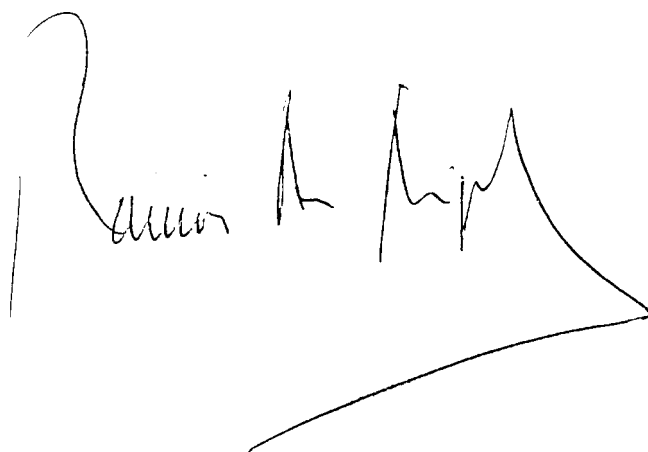
For Forbundsrepublikken Tysklands regering

For Den Hellske Republiks regering

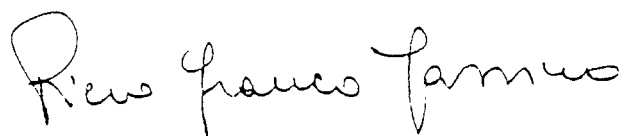
For Kongeriget Spaniens regering

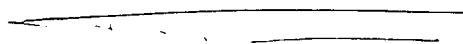
For Den Franske Republiks regering

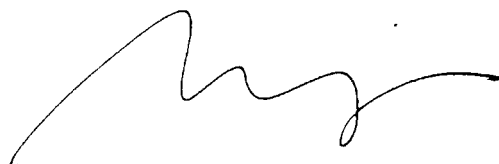
For Den Italienske Republiks regering

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering

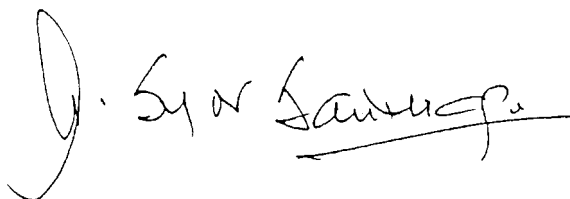
For Kongeriget Nederlandenes regering

For Republikken Østrigs regering

For Den Portugisiske Republiks regering

For Kongeriget Sveriges regering

ERKLÆRING FRA MINISTRENE OG STATSSEKRETÆRERNE

Den nittende december nitten hundrede seksoghalvfems undertegnede repræsentanterne for regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik og Kongeriget Sverige i Luxembourg aftalen om Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, og tiltrådt af Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig ved aftaler, undertegnet henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992 og den 28. april 1995.

De noterede sig, at repræsentanten for Kongeriget Sveriges regering erklærede at ville tilslutte sig den erklæring, der blev fremsat i Schengen den 19. juni 1990 af de ministre og statssekretærer, der repræsenterede regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, og den afgørelse, der blev bekræftet samme dag i forbindelse med undertegnelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen. Regeringerne for Den Italienske Republik, Kongeriget Spanien, Den Portugisiske Republik, Den Hellske Republik og Republikken Østrig har tilsluttet sig denne erklæring og denne afgørelse.

2. — AFGØRELSE TRUFFET AF EKSEKUTIVKOMITÉEN OG AF CENTRALGRUPPEN

— ERKLÆRINGER FREMSAT AF CENTRALGRUPPEN

2.1. HORIZONTALT

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 14. december 1993
om ministrenes og statssekretærernes erklæringer
(SCH/Com-ex (93) 10)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Ministrenes og statssekretærernes erklæringer af 19. juni 1992(*) og 30. juni 1993 vedrørende iværksættelse af gennemførelseskonventionen og opfyldelse af forudsætningerne bekræftes.

Paris, den 14. december 1993.

A. LAMASSOURE
Formand

(*) Erklæringerne af 19.6.1992 er ikke medtaget i Schengen-reglerne.

Madrid, den 30. juni 1993.
SCH/M (93) 14

ERKLÆRING FRA MINISTRENE OG STATSSEKRETÆRERNE

1. Ministrene og statssekretærerne fastlægger som politisk mål, at Schengen-konventionen af 1990 skal finde anvendelse fra den 1. december 1993.
2. Ministrene og statssekretærerne noterer sig, at følgende forudsætninger for anvendelse er opfyldt:
 - en fælles håndbog
 - en ordning for udstedelse af det ensartede visum og fælles konsulære instrukser
 - regler for behandling af visumansøgninger
 - bestemmelser om lufthavne, jf. ministrenes og statssekretærernes erklæring af 19. juni 1992.

Der er gjort store fremskridt med hensyn til de andre forudsætninger, som allerede er opfyldt i et sådant omfang, at det bør være muligt at anvende konventionen fra den 1. december 1993. Der må med henblik herpå og i overensstemmelse med Schengen-konventionen af 1990 gøres yderligere bestræbelser på at få de aftaler, der allerede er opnået enighed om vedrørende kontrol ved de ydre grænser og narkotika, ført ud i livet.

Ministrene og statssekretærerne bekræfter, at et operationelt SIS er en absolut nødvendig betingelse for, at kontrollen ved de indre grænser kan afskaffes. Der er gjort betydelige fremskridt på dette område. De er enige om at fremskynde arbejdet, så SIS gradvis kan blive sat i drift, efterhånden som staterne har gennemført afprøvningerne med tilfredsstillende resultat og gjort deres N.SIS driftsklar.

3. På sit møde i oktober vil eksekutivkomitéen gøre endelig status over gennemførelsen af de ovenfor omtalte yderligere bestræbelser.
4. Schengen-konventionen af 1990 vil finde anvendelse i alle de medlemsstater, der har opfyldt forudsætningerne og har et operativt N.SIS.

Samtlige medlemsstater forpligter sig med henblik herpå til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at afslutte de nationale procedurer for ratifikation af konventionen og tiltrædelsesaftalerne.

5. Ministrene og statssekretærerne er enige om, at de stater, der oprindeligt undertegnede Schengen-konventionen af 1990, skal deponere deres ratifikationsinstrumenter hurtigst muligt og senest inden en dato, som gør det muligt at overholde den tidsfrist, der er fastsat i punkt 1, dersom de ikke allerede har gjort det. Medlemsstaterne er også enige om, dersom det ikke allerede er sket, at deres instrumenter til ratifikation af de staters tiltrædelsesaftaler, hvis N.SIS skal integreres i systemet, skal deponeres hurtigst muligt og senest inden en dato, som gør det muligt at overholde den tidsfrist, der er fastsat i punkt 1. Dette gælder også med hensyn til de andre tiltrædende stater, efterhånden som deres N.SIS udvikles til et tilsvarende niveau.

Ministrene og statssekretærerne er enige om, at erklæringen om artikel 139 i konventionens slutakt betyder, at konventionens iværksættelse forudsætter en afgørelse fra eksekutivkomitéen, som skal vedtage denne, så snart forudsætningerne er opfyldt.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 14. december 1993
om visse dokumenters fortrolige karakter
(SCH/Com-ex (93) 22 rev.)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Uanset de forskellige nationale lovbestemmelser skal visse dokumenter behandles som fortrolige af følgende tre grunde:
 - offentliggørelse af nogle dokumenter ville være i direkte modstrid med de fastlagte målsætninger
 - nogle dokumenter kan desuden indeholde personoplysninger eller en beskrivelse af administrative procedurer, som ikke bør gøres almindeligt tilgængelige
 - nogle dokumenter kan også indeholde oplysninger om produktionsteknikker eller endog om sikkerheden inden for forbindelserne med tredjelande.
2. Følgende dokumenter skal behandles som fortrolige: bilag 1, 5, 8, 9 og 10 til de fælles konsulære instrukser, listen over visumpligtige lande, den fælles håndbog, Sirene-håndbogen, de tre dokumenter, der er omhandlet i afgørelsen om narkotika (skærpelse af kontrollen ved de ydre grænser (SCH/Stup (92) 45), kontrollerede leverancer (SCH/Stup (92) 46 rev. 4) og foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig eksport af narkotika (SCH/Stup (92) 72 rev. 3) (*).
3. Staterne kan integrere indholdet af den fælles håndbog, Sirene-håndbogen og bilag I til de fælles konsulære instrukser (listen over visumpligtige lande) i deres egne nationale instrukser og håndbøger.

Paris, den 14. december 1993.

A. LAMASSOURE
Formand

(*) Jf. SCH/Com-ex (98) 17.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 22. december 1994

om iværksættelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 19. juni 1990

(SCH/Com-ex (94) 29 rev. 2)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 2 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 131 i ovennævnte konvention,

under henvisning til artikel 132 i ovennævnte konvention,

under henvisning til artikel 139, stk. 2, sammenholdt med punkt 1 og 2 i den fælles erklæring nr. 1 om artikel 139 i slutakten til ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (i det følgende benævnt »konventionen«) finder uigenkaldelig anvendelse:

1) *Iværksættelse af regler og bestemmelser*

Konventionen iværksettes i sin helhed den 26. marts 1995 for de første signatarstater, dvs. Belgien, Tyskland, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene og de tiltrædende stater Spanien og Portugal.

Fra denne dato finder alle konventionens bestemmelser anvendelse på forbindelserne mellem de kontraherende parter i Schengen-aftalen i overensstemmelse med eksekutivkomitéens afgørelser, især dem, der vedrører

— ophævelse af personkontrollen ved de indre grænser, navnlig fjernelse af hindringer og restriktioner for vejtrafikken ved de indre grænsers overgangssteder (SCH/Com-ex (94) 1 rev. 2)

— indførelse og anvendelse af Schengen-systemet i lufthavne og flyvepladser (SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4)

— udførelse af kontrol ved de ydre grænser og foranstaltninger til yderligere forbedring af sikkerheden ved de ydre grænser

(SCH/Com-ex (93) 4 rev. 2 corr (*); SCH/Com-ex (94) decl. 8 cor (**); SCH/Com-ex (94) 12 (*); SCH/Com-ex (94) 16 rev.; SCH/Com-ex (94) 23 rev. (*))

— den fælles visumpolitik

(SCH/Com-ex (93) 6 (**); SCH/Com-ex (93) 7 (*); SCH/Com-ex (93) 19 (**); SCH/Com-ex (93) 24; SCH/Com-ex (93) 21; SCH/Com-ex (94) 15 rev.; SCH/Com-ex (94) 2; SCH/Com-ex (94) 5 (*); SCH/Com-ex (94) 6 (*); SCH/Com-ex (94) 7 (*); SCH/Com-ex (94) 20 rev. (*); SCH/Com-ex (94) 24 (*))

— bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

(SCH/Com-ex (93) 9; SCH/Com-ex (94) 28 rev.)

— ansvaret for behandling af asylansøgninger

(SCH/Com-ex (93) 15 corr. (**); SCH/Com-ex (94) 3 (**), SCH/Com-ex (94) 11 (**),

— international gensidig retshjælp

(SCH/Com-ex (93) 14).

Der skal på et senere tidspunkt vedtages en afgørelse for de andre stater, der har tiltrådt konventionen, dvs. Italien og Grækenland, så snart de opfylder forudsætningerne for iværksættelse af konventionen.

2) *Erklæring om, at Schengen-informationssystemet (SIS) er operationelt*

SIS erklæres operationelt og tilgængeligt for de myndigheder, der er bemyndiget til direkte søgning efter oplysninger deri, den 26. marts 1995.

(*) Jf. SCH/Com-ex (99) 13.

(**) Dette dokument er ikke medtaget i Schengen-reglerne.

(***) Disse asylbestemmelser er medtaget i Bonn-protokollen (SCH/Com-ex (94) 3).

Sirene-håndbogen (SCH/Com-ex (93) 8 (*)) til støtte for SIS finder anvendelse i sin helhed fra denne dato.

På baggrund af konklusionerne i rapporten fra SIS-Styringsgruppen er eksekutivkomitéen af den opfattelse, at SIS vil være operationelt inden denne dato, og at de eksisterende nationale oplysninger, som anses for at være vigtige i den betydning, hvormed udtrykket er anvendt i dens erklæring af 18. oktober 1993 (SCH/Com-ex (93) decl. 1 (**)), da vil være indlæst i overensstemmelse med dens erklæring af 27. juni 1994 (SCH/Com-ex (94) decl. 4 rev. 2). (**).

Den Fælles Tilsynsmyndighed, som skal oprettes i henhold til konventionens artikel 115, begynder sit virke fra nævnte dato.

Konventionens bestemmelser om databeskyttelse finder anvendelse i deres helhed. Eksekutivkomitéen henviser til meddelelsen fra Den Midlertidige Fælles Tilsynsmyndighed for Databeskyttelse om, at de kontraherende parter, der har gennemført afprøvningerne med tilfredsstillende resultat, opfylder de databeskyttelseskrav, der skal være indfriet for at kunne sætte SIS i drift.

3) Bestemmelser vedrørende forberedelsesperioden (22. december 1994—26. marts 1995)

Eksekutivkomitéen anmoder de kontraherende parter, der har gennemført afprøvningerne med tilfredsstillende resultat, om at vedtage følgende foranstaltninger inden den 26. marts 1995:

- organisatorisk og personalemæssig udbygning af de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne anvende Schengen-reglerne og -bestemmelserne i fuldt omfang, navnlig inden for samarbejdet på det konsulære, retslige og politimæssige område og i forbindelse med bekæmpelsen af narkotika, og fortsat uddannelse af det relevante personale i anvendelsen af Schengen-reglerne og -bestemmelserne
- afslutning af de tekniske, organisatoriske og personalemæssige forberedelser med henblik på at sætte N.SIS i drift med forbindelse til C.SIS og give slutbrugerne adgang til systemet.

Eksekutivkomitéen pålægger SIS-Styringsgruppen i god tid inden ovennævnte dato at bekræfte, at SIS er klar til at blive sat i drift både teknisk, organisatorisk og personalemæssigt.

Eksekutivkomitéen anmoder de kontraherende parter om at bekræfte, at systemet er tilgængeligt for de myndigheder, der ifølge den meddelelse, der allerede er indsendt til eksekutivkomitéen, er bemyndiget til direkte søgning efter oplysninger i systemet (SCH/OR.SIS (94) 18 rev. 3).

Eksekutivkomitéen anmoder de kontraherende parter om i denne periode retroaktivt at indlæse andre oplysninger om personer eller ting ud over dem, der anses for at være vigtige (SCH/Com-ex (94) decl. 4 rev. 2 (***)). SIS-databaserne skal ajourføres løbende.

Eksekutivkomitéen opfordrer de kontraherende parter til at sørge for, at luftfartsselskaberne foretager de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre fri bevægelighed for personer, senest ved ændring af fartplanerne den 26. marts 1995, og at lufthavnsadministrationerne inden denne dato gennemfører de foranstaltninger, der skal træffes med henblik herpå ifølge afgørelsen om indførelse og anvendelse af Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser (SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4), og skaber de nødvendige organisatoriske og tekniske forudsætninger for den frie bevægelighed for personer.

De kontraherende parter anmodes om at underrette luftfartsselskaberne og lufthavnsadministrationerne herom hurtigst muligt.

4) Anvendelsen af konventionen efter dens iværksættelse, især i den indledende fase

Formålet med gennemførelsen af konventionen er at styrke sikkerheden for borgerne i Europa og at skabe de nødvendige forudsætninger for at opnå fri bevægelighed for personer i overensstemmelse med artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Eksekutivkomitéen tillægger derfor den indledende fase med anvendelse af samtlige dele af konventionen, dvs. de første tre måneder efter den 26. marts 1995, særlig betydning.

Den enkelte kontraherende part er ansvarlig for anvendelsen af konventionen, navnlig ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser i den indledende fase af anvendelsen. De kontraherende parter skal holde hinanden underrettet, konsultere hinanden, når det er nødvendigt, og arbejde tæt sammen.

Med henblik på at få udformet det instrument, der er nødvendigt for at forvalte konventionen, beslutter eksekutivkomitéen at oprette en permanent opfølgningsstruktur, som skal bestå af den eksisterende centralgruppe og dennes arbejdsgruppe og undergruppe.

(*) Erstattet af SCH/Com-ex (99) 5.

(**) Dette dokument er ikke medtaget i Schengen-reglerne.

(***) Dette dokument er ikke medtaget i Schengen-reglerne.

Eksekutivkomitéen pålægger den permanente opfølgningsstruktur i den indledende fase at overvåge anvendelsen af Schengen-reglerne og -bestemmelserne særlig nøje, hurtigt at identificere, analysere og løse eventuelle tekniske problemer og om nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på en mere effektiv anvendelse af konventionen.

Eksekutivkomitéen pålægger formandskabet fra den 1. januar 1995 at forberede denne opfølgningsstrukturens arbejde og især at sikre, at arbejdsgrupperne identificerer eventuelle problemer og hurtigt udarbejder løsninger.

I den indledende anvendelsesperiode på tre måneder holder grupperne under opfølgningsstrukturen møde regelmæssigt og så ofte, det er nødvendigt.

Hvis der i konkrete tilfælde er behov for hurtige afgørelser, kan centralgruppen med kort varsel indkalde til et møde med begrænset deltagerkreds som opfølgningsudvalg. Opfølgningsudvalget består af delegationscheferne fra de enkelte kontraherende parter eller af højtstående embedsmænd udpeget af disse, bistået af repræsentanter fra arbejdsgrupperne, som skal høres, når der skal findes løsninger på eventuelle problemer.

Hvis en kontraherende part anmoder om det, skal centralgruppen desuden foretage en generel analyse af eventuelle

vanskeligheder og foreslå løsninger, som udarbejdes i samarbejde med arbejdsgrupperne og undergrupperne.

Opnås der ikke enighed i centralgruppen, forelægges spørgsmålet for eksekutivkomitéen. De kontraherende parter skal i den forbindelse have mulighed for at udtale sig om dens konklusioner.

De enkelte kontraherende parter kan også anmode centralgruppen om at vurdere forhold, som kun gør sig gældende på deres egne nationale territorier.

Tre måneder efter iværksættelsen af konventionen forelægger centralgruppen eksekutivkomitéen en første rapport om erfaringerne med SIS' funktion, effektiviteten af kontrollen ved de ydre grænser, effektiviteten af bekæmpelsen af narkotika og resultaterne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde.

Centralgruppen forelægger eksekutivkomitéen en samlet rapport senest den 31. marts 1996.

Bonn, den 22. december 1994.

Bernd SCHMIDBAUER
Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 20. december 1995****om proceduren for anvendelse af artikel 2, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af
Schengen-aftalen****(SCH/Com-ex (95) 20 rev. 2)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 2 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Dokument SCH/I (95) 40 rev. 6 om proceduren for anvendelse af artikel 2, stk. 2, i konventionen godkendes. De deri beskrevne principper og procedurer skal overholdes af enhver kontraherende part, som ønsker at påberåbe sig undtagelsesklausulen i konventionens artikel 2, stk. 2, og midlertidigt genindføre kontrol ved sine indre grænser.

Oostende, den 20. december 1995.

Johan VANDE LANOTTE

Formand

PROCEDURE FOR ANVENDELSE AF ARTIKEL 2, STK. 2, I KONVENTIONEN

»Artikel 2

1. De indre grænser kan alle steder passeres uden personkontrol.

2. Når den offentlige orden eller den nationale sikkerhed kræver det, kan en kontraherende part dog efter samråd med de øvrige kontraherende parter træffe beslutning om, at der i et begrænset tidsrum iværksættes en national grænsekontrol, der er tilpasset forholdene, ved de indre grænser. Hvis det af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed er påkrævet at handle omgående, træffer den pågældende kontraherende part de nødvendige foranstaltninger og underretter snarest muligt de øvrige kontraherende parter herom.»

Det overordnede formål med de foranstaltninger, der er fastsat i Schengen-konventionen, er at undgå, at artikel 2, stk. 2, påberåbes. Genindførelse af kontrol skal forblive en undtagelsesforanstaltning.

1. Procedure ved forudgående konsultation (artikel 2, stk. 2, første punktum)

En stat, som på kort sigt overvejer at genindføre kontrol ved sine indre grænser, skal sende en *meddelelse* herom til de andre stater med følgende oplysninger:

- a) *Grundene til den planlagte foranstaltning*: den pågældende stat skal redegøre nærmere for, hvilke begivenheder der udgør en trussel mod den offentlige orden eller den nationale sikkerhed.
- b) *Omfanget af den planlagte foranstaltning*: staten skal redegøre nærmere for, om kontrollen vil blive genindført ved alle grænser eller kun i bestemte områder.
- c) *Varigheden af den planlagte foranstaltning*: staten skal angive, fra hvilken dato foranstaltningen finder anvendelse (efter konsultation), og hvor længe den forventes at skulle vare.
- d) *Anmodningen om konsultation*: staten skal anføre, hvilke foranstaltninger den forventer, at andre stater træffer enkeltvis eller sammen for at undgå genindførelse af kontrol eller, når der er genindført kontrol, for at supplere de foranstaltninger, som den anmodende stat har truffet.

Meddelelsen skal sendes til: medlemmerne af eksekutivkomitéen og centralgruppen samt Generalsekretariatet.

Formandskabet indkalder i overensstemmelse med artikel 131, stk. 2, hurtigt til et møde i eksekutivkomitéen, eventuelt

med et forudgående møde i centralgruppen, med deltagelse af alle medlemmer eller med begrænset deltagerkreds, med henblik på konsultationer mellem staterne. Der er ikke behov for noget ekstraordinært møde, hvis der allerede er planlagt et møde i eksekutivkomitéen inden for kort tid. I så fald sættes der et punkt herom på dagsordenen.

Hvis afgørelsen om at genindføre grænsekontrol opretholdes efter konsultationsfasen, skal den anmodende stat underrette ovennævnte modtagere om datoen og betingelserne for anvendelse af foranstaltningerne i henhold til artikel 2, stk. 2.

Den anmodende stats grænsemyndigheder skal i henhold til aftaler om grænseoverskridende politisamarbejde også underrette grænsemyndighederne i de berørte stater, så eventuelle reaktioner på stedet kan foreligge hurtigt.

2. Procedure ved omgående afgørelse (artikel 2, stk. 2, andet punktum)

En stat, som finder det nødvendigt at genindføre kontrol omgående af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, skal sende en *meddelelse* herom til de andre stater med de samme oplysninger som anført i punkt 1, dvs. grundene til og omfanget og den forventede varighed af foranstaltningen.

De andre kriterier, der er omhandlet i punkt 1, finder også anvendelse (modtagere af meddelelsen, bilaterale kontakter osv.).

Staten skal anføre, om den anmoder om bistand og samarbejde fra de andre stater.

Der skal under hensyntagen til de foreliggende omstændigheder indkaldes til et møde i eksekutivkomitéen hurtigst muligt efter, at der er givet meddelelse om afgørelsen.

3. Procedure ved forlængelse af foranstaltningen eller tilbagevenden til normale forhold

Den stat, der har gjort brug af proceduren i artikel 2, stk. 2, bekræfter den dato, på hvilken kontrollen ophører, og forelægger enten samtidig eller umiddelbart derefter en rapport om gennemførelsen af afgørelsen.

Hvis staten mener, at den oprindelige afgørelses gyldighed skal forlænges, meddeler den dog sin afgørelse herom i overensstemmelse med procedurerne i punkt 1 eller 2.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 7. oktober 1997****om anvendelse af Schengen-konventionen i Grækenland****(SCH/Com-ex (97) 29 rev. 2)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

forstærkningen af kontrollen ved de ydre grænser og indretningen af lufthavnene er imidlertid ikke fuldført,

under henvisning til artikel 131 og 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

eksekutivkomitéen bekræfter sin politiske vilje til, at konventionen bringes i anvendelse i Grækenland så hurtigt som muligt —

under henvisning til artikel 6 i aftalen om Grækenlands tiltrædelse, underskrevet den 6. november 1992, i forbindelse med fælleserklæringen vedrørende artikel 6, som anført i slutakten til ovennævnte tiltrædelsesaftale,

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til ministrenes og statssekretærernes erklæring af 19. juni 1992 vedrørende Schengen-konventionens anvendelse, og

I. Anvendelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

ud fra følgende betragtninger:

det hedder i fælleserklæringen om artikel 139 som anført i slutakten til konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen såvel som i fælleserklæringen i slutakten til aftalen om Grækenlands tiltrædelse, at »konventionen ikke vil blive sat i kraft, før de forudgående betingelser for konventionens gennemførelse er opfyldt i signatarstaterne, og kontrollen ved de ydre grænser er effektiv«,

eksekutivkomitéen har på sit møde den 25. april 1997 bekræftet sin politiske vilje til at tillade, at Schengen-konventionen bringes i anvendelse i Italien, Grækenland og Østrig den 26. oktober 1997 på grundlag af en afgørelse fra eksekutivkomitéen,

de fremskridt, Grækenland har gjort for at opfylde de forudgående betingelser for, at konventionen kan blive bragt i anvendelse, således som disse er defineret i erklæringen af 19. juni 1992, bør tillade, at konventionen bringes i anvendelse i Grækenland,

eksekutivkomitéens erklæring af 24. juni 1997 om Schengen-konventionens anvendelse i Italien, Grækenland og Østrig, i hvilken eksekutivkomitéen bekræfter, at den er fast besluttet på, at Schengen-konventionen skal bringes i anvendelse den 26. oktober 1997 for Italiens vedkommende og inden udgangen af 1997 for Østrigs og Grækenlands vedkommende,

1. Uden at foregribe bestemmelserne i punkt 4 skal den indledende fase af anvendelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen indledes den 1. december 1997 for Grækenlands vedkommende.
2. Denne afgørelses gennemførelse i Grækenland er betinget af Frankrigs og Nederlandenes afslutning af procedurerne vedrørende ratifikation, godkendelse eller accept af tiltrædelsesdokumenterne.
3. Opfyldelsen af den i punkt 2 omtalte betingelse konstateres ved depositarens meddelelse om afslutning af procedurerne vedrørende ratifikation, godkendelse eller accept.
4. Datoerne for afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og de nærmere omstændigheder i denne forbindelse skal gøres til genstand for en ny afgørelse i eksekutivkomitéen, som skal træffes på grundlag af en konstatering af, at alle betingelser er opfyldt. Med henblik på forberedelsen af denne afgørelse skal arbejdsgruppen »Grænser« og centralgruppen i 1998 fremlægge en rapport for eksekutivkomitéen. Eksekutivkomitéen skal gennemgå denne rapport senest på sit sidste møde i 1998 og træffe en afgørelse.
5. Eksekutivkomitéen tager til efterretning, at Grækenland har sat betydelige kræfter ind på, at al grænsekontrol i lufthavnene og ved de ydre grænser hurtigst muligt bringes i overensstemmelse med kontrolniveauet i Schengen-aftalen.

II. Drift af Schengen-informationssystemet

Eksekutivkomitéen erklærer, at informationssystemet er operationelt den 1. december 1997 for Grækenlands vedkommende. At regne fra denne dag vil systemet være åbent for de græske myndigheder, der har ret til at foretage direkte søgning.

1. Grækenlands N.SIS har gennemgået alle afprøvninger med succes. Eksekutivkomitéen konstaterer i overensstemmelse med sin erklæring af 27. juni 1994, at Grækenlands N.SIS teknisk er i stand til at fungere, og at SIS er teknisk i stand til at fungere sammen med Grækenlands N.SIS.
2. I medfør af artikel 101, stk. 4, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen skal hver enkelt kontraherende part til eksekutivkomitéen indgive en liste over de kompetente myndigheder, der har tilladelse til direkte søgning i oplysningerne i Schengen-informationssystemet.

Eksekutivkomitéen tager hermed de lister, som Grækenland har indgivet, til efterretning.

I medfør af artikel 108, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, skal hver enkelt kontraherende part udpege en central myndighed, der er ansvarlig for den nationale del af Schengen-informationssystemet.

Eksekutivkomitéen tager hermed Grækenlands meddelelse herom til efterretning.

I medfør af eksekutivkomitéens erklæringer af 18. oktober 1993 og 27. juni 1994 er det en forudgående betingelse for, at der kan gives tilladelse til at benytte SIS, at der indgives meddelelse om åbningen af SIS for de myndigheder i den stat, hvor Schengen-konventio-

nen skal anvendes, som har tilladelse til direkte søgning i SIS.

Idet eksekutivkomitéen tager de lister, Grækenland har indgivet, til efterretning, bekræfter den hermed, at den har modtaget meddelelse om åbning af SIS for de udpegede myndigheder i overensstemmelse med erklæringerne af 18. oktober 1993, 26. april 1994 og 27. juni 1994.

3. Eksekutivkomitéen formoder, at indlæsningen af eksisterende nationale oplysninger, der anses for essentielle i henhold til komitéens erklæringer af 18. oktober 1993 og af 27. juni 1994, og som udgør en forudgående betingelse for, at Grækenlands adgang til SIS kan træde i kraft, vil være afsluttet den 1. december for så vidt angår Grækenland.

Igangsætningen af indlæsningen af Grækenlands nationale oplysninger er knyttet sammen med tiltrædelsesdokumenternes ikrafttrædelse. Fra det øjeblik vil de stater, der allerede anvender konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, have ret til at benytte Grækenlands indberetninger i overensstemmelse med reglerne i denne konvention.

Det pålægges SIS-orienteringskomitéen regelmæssigt at informere centralgruppen og eksekutivkomitéen om udviklingen af situationen med hensyn til indlæsningen af konkrete oplysninger.

4. Bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen finder fuld anvendelse i Grækenland.

Bruxelles, den 7. oktober 1997.

Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 23. juni 1998****om klassifikation af visse dokumenter****(SCH/Com-ex (98) 17)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Stykke 2 i afgørelsen af 14. december 1993 (SCH/Com-ex (93) 22 rev.) affattes således:

»Følgende dokumenter skal klassificeres: bilag 5, 9 og 10 til de fælles kontrollære instrukser om visa, den fælles håndbog, Sirene-håndbogen og de tre dokumenter, der omtales i afgørelsen vedrørende narkotiske stoffer (forstærkede kontrolforanstaltninger ved de ydre grænser (SCH/Stup (92) 45, sidste version), kontrollerede leverancer (SCH/Stup (92) 46, seneste version) og forholdsregler til bekæmpelse af ulovlig eksport af narkotika (SCH/Stup (92) 72, seneste version).«

Oostende, den 23. juni 1998.

L. TOBBACK

Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 16. september 1998

om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengen-reglerne

(SCH/Com-ex (98) 26 endelig udg.)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 7 i ovennævnte konvention,

under henvisning til den fælles erklæring om artikel 139 i slutakten til konventionen,

i betragtning af at initiativet til nedsættelse af det stående udvalg skyldes et ønske om komplementaritet med de eksisterende instrumenter inden for Den Europæiske Union,

under hensyntagen til overholdelsen af princippet om national suverænitet,

i betragtning af at dette udvalg til sin tid om nødvendigt vil skulle tilpasses for at tage hensyn til Den Europæiske Unions operationelle ramme —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Der nedsættes et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengen-reglerne (i det følgende benævnt »det stående udvalg«) under eksekutivkomitéen med det formål dels at fastslå, om alle forudsætningerne for at iværksætte konventionen i en ansøgerstat er opfyldt, dels at sikre, at Schengen-reglerne anvendes korrekt i de stater, der allerede har gennemført konventionen, især ved at påpege problemer og foreslå løsninger.

Det stående udvalg har eneansvaret for udarbejdelsen af rapporter med henblik på evaluering af ansøgerstaternes forberedelser til iværksættelse af Schengen-konventionen og kontrol af, at alle forudsætningerne for den praktiske anvendelse af konventionen og afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser er opfyldt.

Det stående udvalgs anden opgave er at skabe grundlaget for, at eksekutivkomitéen kan sikre sig, at Schengen-konventionen anvendes korrekt af de stater, der allerede har iværksat den,

navnlig ved at følge op på de henstillinger, som besøgskommissionerne fremsætter efter besøg ved de ydre grænser, ved at følge op på de mangler, der er påpeget i årsrapporten om de ydre grænser, ved at lægge større vægt på de fælles bestræbelser, der er nødvendige for at forbedre kvaliteten af kontrollen ved de ydre grænser, og ved at sikre bedst mulig brug af konventionen inden for politisamarbejdet, samarbejdet på det retlige område og SIS. Det stående udvalg skal søge at finde løsninger på de problemer, der konstateres, og udarbejde forslag til en tilfredsstillende og optimal gennemførelse af konventionen. Det er fortsat Schengen-staterne, der har eneansvaret for at kontrollere, at konventionen anvendes korrekt. Det stående udvalg skal derfor kun varetage den kontrol, der er fastlagt i nedenstående mandat.

Med disse to opgaver er det nødvendigt, at det stående udvalg får følgende to særskilte mandater:

- 1) det skal udarbejde de rapporter, der tjener som grundlag for vurderingen af, om alle forudsætningerne for at iværksætte Schengen-konventionen i en ansøgerstat er opfyldt. I disse tilfælde benævnes det »Evalueringsudvalget« og er ansvarligt for evalueringen af, hvor langt disse stater er nået i deres forberedelser;
- 2) det skal skabe grundlaget for, at eksekutivkomitéen kan sikre sig, at konventionen anvendes korrekt i de stater, der allerede har gennemført den, med henblik på at opnå den bedst mulige anvendelse af konventionen og det bedst mulige samarbejde mellem Schengen-partnerne. Det skal først og fremmest finde løsninger på de problemer, der har vist sig siden konventionens iværksættelse, og udarbejde forslag til forbedring af kontrollen i overensstemmelse med konventionens mål og ånd. Det benævnes i denne forbindelse »Implementeringsudvalget«.

I. EVALUERINGSUDVALG FOR DE STATER, DER ØNSKER AT IVÆRKSÆTTE KONVENTIONEN

1. OPGAVER

Når en stat ønsker at iværksætte konventionen, udarbejder det stående udvalg inden for rammerne af sin evalueringskompetence en rapport med en liste over kriterier, der skal opfyldes af ansøgerstaterne. Det skal præcist angives, hvilket niveau der skal nås på alle de områder, der er omfattet af konventionen. Når eksekutivkomitéen har godkendt disse kriterier, kontrolle-

rer det stående udvalg i en anden rapport, om en stat, der ønsker at iværksætte konventionen, opfylder kriterierne og har nået det krævede niveau.

Udvalget kan på hvert enkelt af sine kompetenceområder pålægge en ekspertgruppe at udarbejde en rapport på det specifikke område. Disse rapporter skal omhandle de kvalitative, kvantitative, operationelle, administrative og organisatoriske aspekter og bør påpege mangler eller svagheder samt foreslå løsninger.

2. KOMPETENCEOMRÅDER

Udvalget udarbejder en detaljeret og udtømmende rapport og vurderer, hvor langt de stater, der ønsker at iværksætte konventionen, er nået i deres forberedelser på alle de områder, der er omhandlet i afgørelse SCH/Com-ex (93) 10 af 14. december 1993, og sikrer sig, at alle forudsætningerne for at gennemføre Schengen-reglerne er opfyldt. Vurderingen omfatter især følgende områder:

- kontrol ved de ydre grænser, navnlig anvendelse af den fælles håndbog
- overvågning af de ydre land- og søgrænser
- visa, især anvendelse af de fælles konsulære instrukser
- betingelser for udlændinges bevægelighed, herunder bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovligt ophold
- opholdstilladelser og indberetninger af personer som uønskede
- politisamarbejde
- gensidig retshjælp i straffesager, herunder udlevering
- narkotika
- SIS, navnlig anvendelse af Sirene-håndbogen
- beskyttelse af personoplysninger
- politik med hensyn til udsendelse og tilbagetagelse
- ordninger for personers bevægelighed i lufthavne.

Det stående udvalg tager i sit arbejde udgangspunkt i nedenstående opgaver på områderne ydre grænser, politisamarbejde, SIS og visa; det udarbejder desuden en liste over opgaver, som skal udføres af eksperterne på de andre områder:

a) Kontrol ved de ydre grænser og migrationsstrømme, herunder bilateralt og multilateralt samarbejde med tredjelande og spørgsmålet om tilbagetagelse

Ekspertene skal under hensyntagen til de lokale geografiske forhold og karakteren af den besøgte stats ydre grænser:

- besøge alle ydre søgrænser for at indsamle oplysninger på stedet om overvågningsforanstaltningernes effektivitet til søs og på land, navnlig om natten, og observere, hvordan kontrollen af personer og gods foregår i de større havne
- observere kontrolforanstaltninger ved landgrænserne for at kontrollere deres effektivitet både om dagen og om natten. De skal indsamle oplysninger om bekæmpelse af ulovlig indvandring, bl.a. ved interviews med kontrolmyndighederne
- besøge alle lufthavne for at kontrollere, hvordan Schengen-bestemmelserne anvendes
- herudover besøge de centrale myndigheder, der har ansvar for kontrol med de ydre grænser og med indvandring, og gennemgå administrative strukturer og koordineringen mellem nationale og lokale myndigheder
- undersøge praksis for visumudstedelse ved grænsen i forbindelse med besøg på grænseovergangssteder og hos den centrale myndighed
- i forbindelse med besøg på grænseovergangssteder og hos den centrale myndighed undersøge, om SIS kan tages i drift
- vurdere ordningerne for udførelse af kontrol ved de autoriserede grænseovergangssteder ved de ydre grænser og i de mellemliggende områder
- vurdere de tekniske midler, der er til rådighed ved de ydre grænser, navnlig til afsløring af falske dokumenter
- vurdere overvågningen af land- og søgrænser

- kontrollere, om personalet ved de forskellige besøgte grænser er tilstrækkeligt, samt om deres uddannelse er tilstrækkelig, bl.a. med hensyn til afsløring af falske dokumenter
- kontrollere de foranstaltninger, der iværksættes ved de besøgte ydre grænser for at bekæmpe ulovlig indvandring og kriminalitet i al almindelighed
- kontrollere de foranstaltninger, der træffes med hensyn til personer, der afvises ved grænsen, eller som opholder sig ulovligt i landene
- kontrollere foranstaltninger til bekæmpelse af organiseret menneskesmugling
- vurdere samarbejdet med grænsestaten/grænsestaterne.

Formålet med dette besøg er at vurdere på stedet, om overvågningsforanstaltningerne er effektive, og om de overholder de Schengen-kontrolstandarder, der er fastsat i Schengen-konventionen, den fælles håndbog og eksekutivkomitéens relevante afgørelser.

b) Samarbejde ved de fælles grænser med de stater, der allerede anvender konventionen, navnlig politisamarbejde og samarbejde på det retlige område, især indgåelse af bilaterale aftaler og udsendelse af forbindelsesofficerer

Det stående udvalg har i denne sammenhæng til opgave at kontrollere:

- effektiviteten af det daglige samarbejde i de fælles grænseområder for så vidt angår gennemførelsen af Schengen-konventionen og bilaterale aftaler
- evne og vilje til at gennemføre og udvikle fælles grænseoverskridende operationer under overholdelse af konventionen og bilaterale aftaler
- evne og vilje til at gennemføre og udvikle samarbejdet med forbindelsesofficerer
- effektiviteten af samarbejdet med de stater, der ligger op til Schengen-områdets ydre grænser, for så vidt angår bekæmpelse af kriminalitet og især organiseret menneskesmugling
- politiets adgang til databaser og generel uddannelse

- effektiviteten af grænseoverskridende samarbejdsstrukturer
- direkte samarbejde og forbindelser mellem ansøgerstatens og Schengen-staternes myndigheder
- udstyr og personale, der bidrager til sikkerheden i grænseområdet.

c) SIS, Sirene-kontorer, beskyttelse af anlæg og personoplysninger

Det stående udvalg har i denne sammenhæng til opgave at kontrollere:

Tekniske aspekter

- kvalitative, kvantitative, operationelle, organisatoriske og tekniske aspekter af fremtidens N.SIS
- de tekniske foranstaltninger og procedurer, der anvendes til at overføre oplysninger fra de nationale informationssystemer til N.SIS (registrering af oplysninger fra de nationale systemer i SIS)
- de tekniske foranstaltninger, der bruges for at stille SIS-oplysninger til rådighed for almindelige brugere og for at sikre synkroniseringen af oplysninger i N.SIS og C.SIS
- N.SIS'ernes tekniske tilgængelighed.

Aspekter vedrørende oplysninger og brugen af dem

- den mængde oplysninger, staten er villig til at lade registrere i SIS
- kvaliteten af de oplysninger, der skal registreres (udfyldelse af overskrifter)
- terminalernes geografiske placering, antal og operationelle stand (slutbrugernes adgang til SIS-oplysningerne)
- uddannelse af ansatte, der er autoriseret til at anvende oplysningerne i SIS
- de interne procedurer og instrukser med hensyn til at foretage indberetninger, og som skal anvendes i tilfælde af et hit
- brugen af de forskellige indberetningsmuligheder
- Sirene-kontorenes operationelle kapacitet (koordineringen mellem tjenester, svartider).

Beskyttelse af anlæg og oplysninger

- de organisatoriske og tekniske aspekter af beskyttelsen af anlæg og personoplysninger
- foranstaltninger til at forhindre adgang til anlæg og oplysninger
- foranstaltninger vedrørende de forskellige databehandlingsniveauer afhængig af brugerens beføjelser
- betingelser for sletning af forældede indberetninger.

d) Udstedelse af visa

- generelle betingelser for visumudstedelse sammenlignet med bestemmelserne i de fælles konsulære instrukser
- bestemmelser om konsultation inden visumudstedelse
- bestemmelser om konsultation af SIS inden visumudstedelse
- bestemmelser for fremskaffelse af visumstickere og betingelser for opbevaring.

Det stående udvalg skal føre tilsyn med koordineringen af disse rapporter og forelægge eksekutivkomitéen en samlet rapport.

II. IMPLEMENTERINGSUDVALG FOR DE STATER, DER ALLEREDE ANVENDER KONVENTIONEN**1. OPGAVER**

Det stående udvalg skal gøre det muligt at afdække eventuelle problemer ved de ydre grænser og forhold, som ikke svarer til det niveau, der er fastlagt i overensstemmelse med konventionens ånd og mål. Via det stående udvalg skal den besøgte stat og eksekutivkomitéen underrettes om de problemer, der er blevet konstateret, og forelægges løsningsforslag med henblik på en tilfredsstillende og optimal anvendelse af konventionen. Med hensyn til de problemer, der har vist sig siden konventionens ikrafttræden, er det op til udvalget at komme med tekniske forslag til forbedring af kontrollen, sikkerheden og det retlige samarbejde, herunder udlevering.

Udvalget skal også kontrollere, om de henstillinger og bemærkninger, som besøgskommissionerne fremsætter efter besøg ved de ydre grænser, er blevet fulgt op, og om eventuelle mangler ved sikkerheden derved har kunnet afhjælpes. Udvalget har også til opgave at følge op på de problemer, der er gjort opmærksom på i årsrapporten om situationen ved de ydre grænser i de stater, der anvender konventionen.

Udvalget skal endelig udføre sine opgaver fleksibelt og objektivt i samarbejde med de kompetente myndigheder og i overensstemmelse med de retlige og etiske regler, der gælder på nationalt plan, og i den forbindelse arbejde på at nå det fælles mål om forbedring af sikkerheden og hensyntagen til de interesser, som de andre stater, der anvender konventionen, har.

2. KOMPETENCEOMRÅDER

Over for de stater, der allerede anvender konventionen, skal udvalget have et videre kompetenceområde end besøgskommissionerne, men det skal fortsat koncentrere sig om de praktiske aspekter. De områder, der kan tages op til evaluering og derfor må tages i betragtning, omfatter alle Schengen-reglerne og navnlig følgende:

- kontrol ved og overvågning af de ydre grænser
- politisamarbejde i grænseområderne i de stater, der allerede anvender konventionen
- Schengen-informationssystemet
- betingelser for udstedelse af Schengen-visa (navnlig ordningerne for forudgående konsultation af partnerstaterne om følsomme nationaliteter)
- foranstaltninger, som tager sigte på at bringe udlændinges ulovlige ophold til ophør
- gensidig retshjælp i straffesager, herunder udlevering.

Følgende emner bør prioriteres højt:

a) Kontrol ved og overvågning af de ydre grænser

- bestemmelser om udførelse af kontrol ved de autoriserede grænseovergangsteder ved de ydre grænser og i de mellemliggende områder
- tekniske midler, der er til rådighed ved de ydre grænser, navnlig til afsløring af falske dokumenter
- afgørelse af, om personalet ved den besøgte grænse er tilstrækkeligt
- kontrol ved de ydre grænser og overvågning, herunder mobil patruljering og systemer og teknikker til stationær overvågning

- uddannelse af embedsmænd, bl.a. i afsløring af falske dokumenter
- foranstaltninger, der iværksættes ved de besøgte ydre grænser for at bekæmpe ulovlig indvandring og kriminalitet i al almindelighed
- foranstaltninger, der træffes med hensyn til personer, som afvises ved grænsen, eller personer, som opholder sig ulovligt på Schengen-området
- foranstaltninger til bekæmpelse af organiseret menneskesmugling
- samarbejde med nabostaten/nabostaterne
- administrativ organisering af den tjeneste/de tjenester, der har ansvaret for bekæmpelse af ulovlig indvandring, og koordinering mellem tjenesterne på nationalt og lokalt plan
- brug af SIS ved grænseovergangssteder.

b) Politisamarbejde i grænseområderne i de stater, der allerede anvender konventionen

- bilaterale aftaler
- ret til forfølgelse og overvågning
- organisering af grænseoverskridende samarbejde
- direkte samarbejde mellem tjenester
- udstyr og personale, der bidrager til sikkerheden i grænseområdet
- samarbejde via forbindelsesofficerer.

c) Schengen-informationssystemet

- registrering af oplysninger fra de nationale systemer i SIS
- N.SIS'ernes og Sirene-kontorernes tekniske tilgængelighed
- slutbrugernes adgang til SIS-oplysninger
- betingelser for sletning af forældede indberetninger
- brugen af de forskellige indberetningsmuligheder
- Sirene-kontorernes operationelle kapacitet: svartid, ...

d) Betingelser for udstedelse af Schengen-visa

- bestemmelser om konsultation inden udstedelse af visa som fastlagt i bilag 5B til de fælles konsulære instrukser
- bestemmelser om konsultation af SIS inden udstedelse af Schengen-visa
- udstedte visa med begrænset territorial gyldighed: antal, målgrupper, grunde
- bestemmelser for fremskaffelse af Schengen-stickere og betingelser for opbevaring.

III. PRINCIPPER FOR DET STÅENDE UDVALG

Det Stående Udvalgs sammensætning

Udvalget er et stående udvalg. Det er sammensat af en højtstående repræsentant for hver stat, som har undertegnet konventionen eller samarbejdsaftalen. (Denne højtstående repræsentant kan være ledsaget). Det stående udvalg bistås af sekretariatet i forbindelse med sine møder og forskellige opgaver.

Det stående udvalg besøger samtlige lande i en rækkefølge og med mellemrum, der fastlægges af eksekutivkomitéen.

De faste medlemmer kan i forbindelse med udførelsen af deres opgaver anmode Schengen-staterne om midlertidigt at udlåne eksperter på hvert af udvalgets forskellige kompetenceområder, især med henblik på udførelsen af opgaver i de enkelte stater efter de retningslinjer, som de faste medlemmer fastlægger. Nogle af de opgaver, hvor eksperter er inddraget, kan udføres sammen eller kan koncentreres om et enkelt område. Den enkelte stat kan på hvert kompetenceområde udpege en ekspert til at udføre opgaver inden for rammerne af det stående udvalg. Udvalget bestræber sig dog på at holde delegationernes omfang på et niveau, der stemmer overens med de tekniske krav i forbindelse med opgaverne.

Når der finder flere besøg sted samtidig i form af grupper af eksperter på de forskellige specifikke områder, arrangeres der inden afslutningen af besøget et koordinationsmøde mellem alle eksperterne.

Ekspertene skal have de nødvendige kvalifikationer og det vil generelt være ønskeligt med en vis kontinuitet i udpegelserne.

Europa-Kommissionen deltager som observatør i det stående udvalgs arbejde og i arbejdet i de arbejdsgrupper, der bistår udvalget, centralgruppen og eksekutivkomitéen.

Den Fælles Tilsynsmyndighed

Det stående udvalg udfører sine opgaver uden at anfægte Den Fælles Tilsynsmyndigheds beføjelser. Udvalget kan høre myndigheden på områder, som ligger inden for dens kompetence-område.

Steder, som skal besøges

Det stående udvalg skal sammen med de respektive arbejdsgrupper i hvert enkelt tilfælde udvælge, hvilke steder der skal besøges, og hvilke oplysninger der skal indsamles.

Sprog

Spørgsmålet om, hvilke sprog der skal benyttes under besøgene, afgøres i forbindelse med hvert enkelt besøg.

Lettelse af udvalgets arbejde

Den besøgte stats myndigheder sikrer, at der ydes udvalget det samarbejde og den bistand, det har brug for for at kunne udføre sine opgaver tilfredsstillende. Den besøgte stat giver udvalget de relevante oplysninger om de steder, der skal besøges, og alle nyttige statistiske, faktuelle, analytiske eller andre oplysninger (på et af de officielle Schengen-sprog) mindst en måned, før besøget påbegyndes.

Rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med besøg

Rejse- og opholdsudgifterne afholdes af udvalgsmedlemmerne eller deres eksperter. Værtsstaten afholder udgifterne til den logistiske støtte på stedet.

Udarbejdelse af rapporten

Rapporten udarbejdes på grundlag af en standardmodel, som det stående udvalg fastlægger i samråd med de kompetente arbejdsgrupper. Modellen kan tilpasses efter behov og omstændigheder.

Formandskabet udarbejder et foreløbigt udkast til rapport, som forelægges ekspertgruppen, der søger at nå til enighed om affattelsen af rapporten. Repræsentanterne for værtsstaten har observatørstatus i denne gruppe. Når eksperterne har udarbejdet rapporten, forelægges den værtsstaten, der kan udtale sig om den. Rapporten og udtalelsen forelægges det stående udvalg, som søger at finde en konsensus mellem de to dokumenter. Hvis der er uenighed om bestemte punkter, anfører udvalget begge parter holdning.

Det skal af rapporterne klart fremgå, på hvilke områder målene er nået, og på hvilke de ikke er nået, og der skal fremlægges konkrete forslag til foranstaltninger til afhjælpning eller forbedring af situationen. Det er under alle omstændigheder eksekutivkomitéen, der skal vedtage den endelige afgørelse.

Fortrolighed

Udvalgets medlemmer og eksperterne skal betragte de oplysninger, de får under udførelsen af deres opgaver, som fortrolige. De rapporter, der udarbejdes i henhold til denne afgørelse, skal betragtes som fortrolige.

Königswinter, den 16. september 1998.

M. KANTHER
Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 23. juni 1998****om en opfejningsklausul, som skal dække samtlige tekniske Schengen-regler****(SCH/Com-ex (98) 29 rev.)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN,

som henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som henviser til artikel 92 og 93 i ovennævnte konvention,

BEKRÆFTER HERMED,

at der er vedtaget ordninger, procedurer og andre regler med henblik på at sikre, at SIS kan fungere på det organisatoriske, operationelle og tekniske plan, og med henblik på at beskytte personoplysninger, og den anbefaler, at disse opretholdes efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden.

Oostende, den 23. juni 1998.

Louis TOBBACK

Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 16. september 1998****om nedsættelse af et ad hoc-udvalg vedrørende Grækenland****(SCH/Com-ex (98) 43 rev.)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, og ud fra følgende betragtning:

Aftalen vedrørende Den Hellske Republiks tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen blev delvis bragt i anvendelse ved en afgørelse af 7. oktober 1997 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Der nedsættes et ad hoc-udvalg, som skal undersøge, om Grækenland opfylder alle forhåndsbetingelserne for at afskaffe personkontrollen ved de indre grænser. Alle kontraherende parter kan deltage ved at sende eksperter til udvalget.
2. Udvalget har til opgave at indsamle oplysninger på følgende områder:
 - kontrol ved de ydre grænser, navnlig anvendelse af den fælles håndbog
 - overvågning af de ydre land- og søgrænser
 - visa, navnlig anvendelsen af de fælles konsulære instrukser
 - betingelser for udlændinges indrejse og ophold, herunder foranstaltninger vedrørende ulovlig indvandring og ulovligt ophold på Schengen-området
 - opholdstilladelser og indberetning af personer som uønskede
 - politisamarbejde
 - gensidig retshjælp i straffesager, herunder udlevering
 - narkotika
 - SIS, navnlig anvendelse af Sirene-håndbogen
 - beskyttelse af personoplysninger
 - politik med hensyn til udsendelse og tilbagetagelse
 - ordning for personers bevægelighed i lufthavne.
3. Udvalget evaluerer resultaterne af sine undersøgelser med hensyn til kontrollen ved de ydre grænser og ordningen for personers bevægelighed i lufthavne. På de andre områder fremsætter det bemærkninger.

4. Udvalget udarbejder en rapport med et sammendrag af de indsamlede oplysninger og med sine evalueringer og bemærkninger og forelægger den for Grænseundergruppen og centralgruppen. På grundlag af denne rapport træffer eksekutivkomitéen en afgørelse senest på mødet i december 1998 i overensstemmelse med den afgørelse, eksekutivkomitéen traf den 7. oktober 1997 i Wien.

Königswinter, den 16. september 1998.

Manfred KANTHER

Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 16. december 1998****om Schengen-konventionens anvendelse i Grækenland****(SCH/Com-ex (98) 49 rev. 3)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN —

som henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som henviser til artikel 6 i den tiltrædelsesaftale, der blev undertegnet med Grækenland den 6. november 1992, sammenholdt med den fælles erklæring vedrørende artikel 6 i slutakten til nævnte aftale,

som henviser til sin afgørelse af 7. oktober 1997 om Schengen-konventionens anvendelse i Grækenland (SCH/Com-ex (97) 29 rev. 2),

som henviser til rapporten fra Ad hoc-udvalget vedrørende Grækenland (SCH/C (98) 123 rev. 2),

som henviser til diverse rapporter fra Ad hoc-udvalget vedrørende Grækenland,

som bekræfter den politiske beslutning, som eksekutivkomitéen gav udtryk for den 7. oktober 1997 med henblik på Schengen-konventionens fulde anvendelse i Grækenland, og som kom til udtryk i afgørelse SCH/Com-ex (97) 29 rev. 2,

som anerkender, at Grækenland allerede har opfyldt kravene for Schengen-konventionens fulde anvendelse på visumområdet og inden for politisamarbejde og retligt samarbejde, bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel, Schengen-informationssystemet og databeskyttelse, og

som tager i betragtning, at Grækenland allerede har gjort betydelige fremskridt, navnlig i lufthavnene, med at tilpasse sikkerheden ved sine ydre grænser for at tage hensyn til Schengen-kravene,

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Grækenland underretter de øvrige kontraherende stater, når landet mener at have opfyldt Schengen-kravene med hensyn til sikkerheden ved de ydre sø- og landgrænser.
2. Personkontrollen ved Grækenlands indre grænser ophæves, når eksekutivkomitéen på grundlag af Ad hoc-udvalgets undersøgelser og besøg finder, at Schengen-kravene med hensyn til sikkerheden ved Grækenlands ydre sø- og landgrænser er opfyldt.
3. Det undersøges ved besøg, om kravene med hensyn til personalemæssige og materielle ressourcer, uddannelse af grænsekontrol- og grænseovervågningspersonel og koordinering mellem de forskellige tjenester er opfyldt. De nødvendige forbedringer med hensyn til:

— søovervågningsstrategi

- fleksibel indsættelse af mobile enheder, og
 - anvendelse af konventionens artikel 26
- kan påvises ved fremlæggelse af skriftlig dokumentation.

4. Eksekutivkomitéen træffer om muligt en afgørelse inden udgangen af 1999.

Berlin, den 16. december 1998.

C. H. SCHAPPER
Formand

2.2. AFSNIT II: OPHÆVELSE AF KONTROL VED DE INDRE GRÆNSER OG PERSONTRAFIK

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 14. december 1993
om forlængelse af det ensartede visum
(SCH/Com-ex (93) 21)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 17, stk. 3, i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Det ensartede visum forlænges efter de fælles principper, der er fastsat i det hertil knyttede dokument.

Paris, den 14. december 1993.

Alain LAMASSOURE
Formand

—

BILAG VEDRØRENDE FORLÆNGELSE AF DET ENSARTEDE VISUM

FÆLLES PRINCIPPER

1. Ifølge artikel 17, stk. 3, i gennemførelseskonventionen træffer eksekutivkomitéen de nødvendige afgørelser om, på hvilke betingelser visa kan forlænges under hensyn til samtlige kontraherende parter interesser. Denne bestemmelse er retsgrundlaget for nedenstående fælles principper.
2. Et visum kan forlænges, hvis der er opstået nye omstændigheder, siden det blev udstedt. Ansøgninger om visumforlængelse skal dokumenteres behørigt under henvisning til en af følgende grunde: force majeure, humanitære grunde, tungtvejende beskæftigelsesmæssige eller personlige grunde. Ansøgninger må under ingen omstændigheder indebære en ændring af formålet med visummet. Den kompetente administrative myndighed vurderer, hvorvidt den anførte begrundelse kan danne grundlag for en forlængelse.
3. En visumforlængelse må ikke føre til, at opholdets varighed overstiger 90 dage.
4. Et visum forlænges efter de nationale procedurer.
5. Den kompetente myndighed er myndigheden i den kontraherende part, på hvis område udlændingen befinder sig, når ansøgningen indgives, også selv om visumforlængelsen indebærer, at ansøgeren må rejse til en anden kontraherende parts område.

I hver af de kontraherende parter er følgende administrative myndigheder ansvarlige for visumforlængelser:

- Frankrig: Præfekturerne (i Paris politihovedkvarteret)
- Spanien: Almindelige pas: »gobiernos civiles y por su delegacion las comisarias de policia« (præfekturerne og efter bemyndigelse politistationerne); diplomat- og tjenstepas: »Ministerio de Asuntos Exteriores« (Udenrigsministeriet)
- Italien: »Ufficio degli Stranieri (Questura Repubblica)« (Udlændingekontoret (politipræfekturerne))
- Grækenland: »Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (Γραφεία Αλλοδαπών)« (Ministeriet for Offentlig Orden — Udlændingekontoret)
- Portugal: »Serviço de Estrangeiros e Fronteiras« »Ministério da Administração Interna« (Indenrigsministeriets Udlændinge- og Grænsekantor)
- Tyskland: »Ausländeramt der jeweiligen Stadt oder des Landkreises« (byens eller amtets udlændingekontor)
- Belgien: Almindelige visa: provinsregeringen; diplomat- og tjenestevisa: Udenrigsministeriet
- Nederlandene: Almindelige visa: »Hoofden van de plaatselijke politie« (lokale politichefer); diplomat- og tjenestevisa: »Ministerie van Buitenlandse Zaken (Udenrigsministeriet)«
- Luxembourg: Alle visa: Udenrigsministeriets Pas- og Visumkontor.

6. Forlængelsen af det ensartede visum har form af en ny visummærkat eller et stempel, afhængigt af de nationale procedurer.
 7. Der kan opkræves gebyr for forlængelse af visum.
 8. Hvis ansøgerne er statsborgere i lande eller hører til en af de kategorier, for hvilke en eller flere af de kontraherende parter anvender høringsproceduren med inddragelse af de centrale myndigheder, skal der fortsat kun undtagelsesvis gives visumforlængelse. Hvis visummet forlænges, underrettes den centrale myndighed i det land, hvis konsulære repræsentation har udstedt visummet, herom.
 9. Medmindre andet bestemmes af den administrative myndighed, som forlænger visummet, er det forlængede visum fortsat et ensartet visum, der giver ret til indrejse i alle kontraherende parters område, for hvilke visummet var gyldigt, da det blev udstedt.
-

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 14. december 1993****om fælles procedurer for annulation eller ophævelse af det ensartede visum eller afkortelse af dets gyldighedsperiode****(SCH/Com-ex (93) 24)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 131 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Procedurerne for annulation eller ophævelse af det ensartede visum eller afkortelse af dets gyldighedsperiode skal være i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i det hertil knyttede dokument.

Paris, den 14. december 1993.

Alain LAMASSOURE

Formand

Procedurerne for annullation eller ophævelse af det ensartede visum eller afkortelse af dets gyldighedsperiode, som fastsat af eksekutivkomitéen i medfør af artikel 131, tager sigte på enten at hindre den adgang til Schengen-signatarstaternes område, der er indrømmet ved udstedelsen af det ensartede visum, eller at afkorte visummets gyldighedsperiode eller varigheden af det oprindeligt planlagte ophold.

Der kan skelnes mellem:

- annullation
- ophævelse, og
- afkortelse af gyldighedsperioden.

1. Annullation

Visummet annulleres ved grænsen(*), og proceduren udføres af de embedsmænd, der er ansvarlige for grænsekontrol (jf. den fælles håndbog II — 1.4.4)(**). Formålet er at hindre adgang til Schengen-signatarstaternes område, navnlig når et visum er udstedt fejlagtigt til en udlænding, der er indberettet som uønsket. Hvis et visum annulleres, anses det for aldrig at have eksisteret.

Annullation er ikke det samme som nægtelse af indrejse, en procedure, hvorved grænsekontrolpersonalet ikke annullerer visummet, men nægter indehaveren indrejse på deres område, f.eks. fordi vedkommende ikke kan dokumentere formålet med opholdet.

Beslutningen om at annullere et visum træffes af de nationale administrative myndigheder, der er ansvarlige for grænsekontrol.

I praksis kan visummet forsynes med et overtryk eller anden angivelse, hvoraf det klart fremgår, at visummet er annulleret. Det anbefales, at visummets kinegram gennemstreges med en spids metalgenstand.

Den centrale myndighed i den stat, som udstedte visummet, underrettes om, at visummet er annulleret, og følgende oplysninger meddeles:

- datoen for og grundene til annullationen
- visumindehaverens navn
- visumindehaverens nationalitet
- rejsedokumentets art og nummer
- visummærkatens nummer
- visummets art
- dato og sted for udstedelsen af visummet.

(*) Et visum kan også annulleres af de konsulære myndigheder, hvis det ser ud til at være blevet udstedt fejlagtigt.

(**) Fortroligt dokument. Se SCH/Com-ex (98) 17.

2. Ophævelse

Nogle stater skelner mellem annulation og ophævelse af et visum.

Ophævelsen af et visum er uden tilbagevirkende kraft, men gør det muligt at annullere et ensartet visums resterende gyldighedsperiode, efter at indehaveren er indrejst i området.

Visummet ophæves i medfør af Schengen-konventionens artikel 23, hvis det ved kontrol afsløres, at en udlænding med et visum, som er korrekt udstedt, ikke eller ikke længere opfylder en eller flere af betingelserne i Schengen-konventionens artikel 5, stk. 1, litra c), d) eller e). Visummet ophæves i overensstemmelse med de nationale procedurer i den kontraherende part, på hvis område visumindehaveren opholder sig. Den kontraherende part, som ophæver visummet, underretter den kontraherende part, som udstedte visummet, herom. Den angiver grundene til sin beslutning.

3. Afkortelse af det ensartede visums gyldighedsperiode

Nogle stater bruger denne procedure i medfør af Schengen-konventionens artikel 23, inden en udlænding udsendes. Den indebærer en afkortelse af opholdets varighed til det antal dage, der er mellem den dato, hvor grænsen blev passeret, og den dato, der er fastsat for udlændingens udsendelse.

En embedsmand ved grænsekontrollen kan også beslutte at afkorte et ensartet visums gyldighedsperiode, hvis det godtgøres, at en udlænding ikke har de nødvendige midler til sit underhold i hele den oprindeligt planlagte opholdsperiode.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 26. april 1994****om tilpasningsforanstaltninger med henblik på at fjerne hindringer og restriktioner for
vejtrafikken ved de indre grænseovergangssteder****(SCH/Com-ex (94) 1 rev. 2)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN —

som henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som henviser til artikel 2 i ovennævnte konvention,

som hermed anerkender og godkender det dokument om ophævelse af personkontrollen ved de indre grænser (SCH/I-Front (94) 1 rev. 3), som den har fået forelagt —

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Tilpasningsforanstaltningerne med henblik på at fjerne hindringer og restriktioner for vejtrafikken ved de indre grænseovergangssteder gennemføres i overensstemmelse med det hertil knyttede dokument. Gennemførelsen af disse tilpasningsforanstaltninger henhører under de kontraherende parters nationale kompetence.

Bonn, den 26 april 1994.

Bernd SCHMIDBAUER

Formand

**TILPASNINGSFORANSTALTNINGER MED HENBLIK PÅ AT FJERNE HINDRINGER OG RESTRIKTIONER
FOR VEJTRAFIKKEN VED DE INDRE GRÆNSEOVERGANGSSTEDER**

Fuld ophævelse af kontrollen ved de indre grænser mellem Schengen-staterne indebærer også, at hindringerne for rejsetrafikken skal fjernes, herunder de anlæg, der tidligere var nødvendige for denne kontrol.

De kontraherende parter agter derfor straks at gå i gang med gradvis at fjerne disse hindringer, så snart der foreligger positive meldinger om udsigterne til, at Schengen-informations-systemet kan sættes i drift.

Første fase vil bestå af foranstaltninger, der er særlig nødvendige for at sikre, at de indre grænser kan passeres hurtigt, og som kan gennemføres forholdsvis hurtigt uden at medføre urimeligt store udgifter.

Med henblik herpå skal der navnlig træffes følgende foranstaltninger:

- kørebaner og vejspor, der hidtil har været blokeret med henblik på grænsekontrol, navnlig ved grænseovergangssteder på motorveje, skal åbnes
- toldkabiner skal fjernes fra midterspor, så de ikke er til hinder for, at køretøjer kan passere med høj hastighed
- overbygninger hen over vejen ved grænseovergangssteder skal fjernes for at forbedre oversigtsforholdene og begrænse vindgenerne
- hastighedsbegrænsninger skal fjernes; det eneste kriterium for indførelse af nye hastighedsbegrænsninger er trafiksikkerheden
- der skal foretages tekniske tilpasninger, så køretøjer kan vende om på motorveje og tilsvarende veje i tilfælde af, at kontrollen ved de indre grænser midlertidigt genindføres af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, og køretøjer i den forbindelse nægtes indrejse.

Hver kontraherende part har det nationale ansvar for gennemførelsen af disse foranstaltninger, og parterne konsulterer i den forbindelse hinanden eller indgår aftaler herom, hvis det af juridiske eller praktiske grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Flest mulige af de foranstaltninger, der er nævnt under første fase, bør være afsluttet, når konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen træder i kraft, eller i det mindste dem, der kan gennemføres hurtigt uden omstændelige forberedelser (f.eks. fjernelsen af vejspæringer).

De resterende tilpasningsforanstaltninger under første fase skal forberedes efter følgende tidsplan:

1. I tidsrummet 1. juli-15. september 1994 skal der gøres status over situationen og udarbejdes en liste over de foranstaltninger, der skal træffes ved hvert indre grænseovergangssted med henblik på gennemførelse af tilpasningsforanstaltningerne.

Der erindres om, at der ved nogle grænseovergangssteder midlertidigt skal opretholdes visse anlæg til brug for politiets samarbejde, hvilket f.eks. betyder, at hastighedsbegrænsningerne bør opretholdes på tilkørselsvejene til de pågældende tjenester.

2. I tidsrummet 15. september-31. oktober 1994 bør nabolande konsultere hinanden. I dette tidsrum skal de informere hinanden om, hvilke aktiviteter der er nødvendige for at føre tilpasningsforanstaltningerne ved hvert enkelt grænseovergangssted ud i livet.
3. De kontraherende parter skal sørge for, at de ordninger, der er nødvendige for at sætte konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen i kraft, er afsluttet pr. 31. december 1994.

Ved udgangen af hver af de tre forberedende faser skal de kontraherende parter aflægge rapport til centralgruppen om de fremskridt, der er gjort med hensyn til opfyldelsen af tidsplanen, og samtidig forelægge detaljerede oversigter.

OPHÆVELSE AF PERSONKONTROLLEN VED DE INDRE GRÆNSER

Efter års intensive forberedelser er næsten alle de forskellige kompenserende foranstaltninger, der er fastsat i Schengen-konventionen af 19. juni 1990, fuldt gennemført, og det resterende arbejde på dette område, f.eks. med Schengen-informationssystemet, skrider nu støt fremad.

Nogle af de ordninger, som skulle gøre det muligt at nå det mål, som disse kompenserende foranstaltninger tog sigte på, dvs. ophævelse af personkontrollen ved de indre grænser, er imidlertid endnu ikke indført. Hvis man skal undgå, at ophævelsen af kontrollen ved de fælles grænser bliver yderligere forsinket, selv efter at alle kompenserende foranstaltninger er gennemført, skal de nødvendige forudsætninger opfyldes. I denne sammenhæng er det vigtigt ikke blot at afstå fra formaliteterne i forbindelse med kontrollen, men at fjerne de hindringer for fri bevægelighed ved de indre grænser, der tidligere var nødvendige med henblik på at foretage kontrol.

For at sikre, at dette projekt skrider fremad på en velordnet måde, må der være en konkret handlingsplan for gennemførelsen af de forskellige faser.

1. **Ophævelse af personkontrollen og af kravet om fremvisning af rejsedokumenter ved passage af landgrænser samt grænser i søhavne og lufthavne**

1.1. *Ophævelse af personkontrollen*

I henhold til Schengen-konventionens artikel 2, stk. 1, kan de indre grænser passeres alle steder uden personkontrol.

De kompetente myndigheder skal derfor afholde sig fra at gennemføre kontrol ved de indre grænser undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i konventionens artikel 2, stk. 2.

Dette ville på den anden side betyde, at alle rejsende uanset nationalitet blev fritaget for politikontrol, når de passerer grænsen. Endvidere ville de ikke længere være nødsaget til at bruge godkendte grænseovergangssteder.

Ophævelsen af personkontrollen ved de indre grænser anfægter ikke bestemmelserne i Schengen-konventionens artikel 22. Den ændrer heller ikke ved, at en kontraherende parts kompetente myndigheder på det nationale område, herunder grænseområder, udøver deres beføjelser i henhold til den nationale lovgivning med henblik på at føre kontrol med overholdelsen af pligten til at besidde, medføre og fremvise papirer og rejsedokumenter.

Alternativ grænsekontrol er uforenelig med Schengen-konventionens bestemmelser om ophævelse af kontrollen. Her skal den imidlertid forstås som systematisk personkontrol i baglandet nær grænsen eller i nærmere fastlagte grænseområder, foretaget med henblik på passage af grænsen. Dette strider ikke mod bestemmelserne i artikel 2, stk. 2.

Personer, der indrejser via lufthavne og søhavne, er kun fritaget for kontrol, hvis de passerer en fælles grænse, f.eks. ved luft- og søtrafik inden for Schengen-området. Da passagerstrømmen ledes ind i Schengen- og ikke-Schengen-trafik, kan kontrollen i praksis ikke ophæves for luft- og søtrafikken, medmindre lufthavne og søhavne har de fornødne opdelte ekspeditionsområder.

De kontraherende parter bør tage passende skridt til at informere

— offentligheden

- myndigheder med ansvar for grænsebeskyttelse og politiet
- lufthavns- og søhavnsoperatører samt transportvirksomheder

om de forskellige nye forhold ved de indre grænser med hensyn til ophævelse af kontrollen.

1.2. *Ophævelse af kravet om fremvisning af rejsedokumenter ved passage af de indre grænser*

Ophævelsen af grænsekontrollen går hånd i hånd med ophævelsen af kravet om fremvisning af et gyldigt dokument, der tillader indehaveren at passere grænser.

Dette er ikke i strid med medlemsstaternes bestemmelser om besiddelse, medføring og fremvisning af identitetspapirer og opholdstilladelser, der finder anvendelse på deres nationale område.

Delegationerne skulle meddele de relevante nationale bestemmelser inden udgangen af april 1994 og fremlægge nærmere enkeltheder om de identitetsdokumenter, der benyttes i deres lande, og om den kontrol, der er fastsat i deres nationale lovgivning.

2. **Tilpasningsforanstaltninger med henblik på at fjerne hindringer og restriktioner for vejtrafikken ved grænseovergangsstederne**

Ophævelsen af personkontrollen er hovedmidlet til at opnå fri bevægelighed ved grænserne. For at nå dette mål er det imidlertid nødvendigt at fjerne den infrastruktur, som hidtil fandtes for at udføre nødvendig kontrol, og som hæmmer bevægelsesfriheden.

2.1. *Generelle bemærkninger*

- a) Overgangsstederne ved de indre grænser — i hvert fald de største og vigtigste — består af talrige bygninger og faciliteter, der udgør et kompleks.

I den indledende fase vil de ledsageforanstaltninger, som de kontraherende parter træffer som supplement til afskaffelsen af kontrollen, udelukkende bestå i skridt, der skal sikre, at der ikke er nogen hindringer for passage af grænserne.

Spørgsmålet om at nedrive andre bygninger eller benytte dem til andre formål, indsamle de tidligere spæringer og vigtige opgaver som f.eks. at ændre anlægsplanen vil blive behandlet i anden fase.

- b) De fleste af Schengen-staterne har indgået bilaterale aftaler med nabolandene om, at kontrollen af grænsetrafikken kan ske i form af fælles kontrol, der udføres på en af staternes område. I gennemførelsesaftalerne hertil var det derfor fastsat, at der kunne foretages kombineret kontrol ved så at sige alle overgangssteder. Tilpasninger med henblik på gennemførelse af Schengen-systemet forudsætter derfor enighed mellem de pågældende to nabolande. De kontraherende parter bør nå til enighed herom hurtigt og underrette eksekutivkomitéen herom.

2.2. *Tekniske infrastrukturændringer*

I første omgang bør navnlig følgende foranstaltninger forberedes:

- Ved en række grænseovergangssteder, særlig på motorveje, er der indrettet vejbaner til kørende trafik, men disse er spærret af sikkerhedsanordninger eller motorværn. Disse vejbaner kan åbnes for trafikken, og der bør hurtigst muligt tages skridt hertil.

- Kontrollkabinerne i midtersporene, særlig på motorveje, ligger for tæt op ad vejbanerne og udgør en sikkerhedsrisiko for den hurtigtkørende trafik. De bør derfor rives ned.
- Hvis køretøjerne må køre stærkere, bør overbygninger hen over vejen ved grænseovergangssteder rives ned for at forbedre oversigtsforholdene og begrænse vindgenerne.

2.3. Ophævelse af trafikrestriktioner

Når de nødvendige opgaver er udført, vil det være muligt at ophæve de nuværende hastighedsbegrænsninger. Kun trafiksikkerhedshensyn skal være bestemmende for, om der skal indføres nye hastighedsbegrænsninger.

2.4. Ordninger for midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser

Hvis det viser sig nødvendigt midlertidigt at genindføre kontrol ved de indre grænser i overensstemmelse med konventionens artikel 2, stk. 2, kan mobile grænsepolitienheder indføre de hastighedsbegrænsninger, der er nødvendige for at foretage kontrol, ved hjælp af ad hoc-skiltning. Herved undgår man at skulle opstille permanent skiltning til dette formål.

For at håndhæve en beslutning om at nægte indrejse er det imidlertid nødvendigt at sørge for, at trafikanter kan vende om. Der skal derfor tages skridt til at sikre, at bevægelige komponenter, der kan åbnes øjeblikkeligt, hvis det er nødvendigt, indbygges i motorværnet i midten af motorveje og tilsvarende veje.

2.5. Handlingsplaner

Med henblik på Schengen-konventionens praktiske gennemførelse bør de kontraherende parter udarbejde detaljerede planer for første fase med infrastrukturtilpasninger ved grænseovergangsstederne og forelægge dem for eksekutivkomitéen.

Navnlig følgende foranstaltninger bør træffes, når tiden er inde, med henblik på at sætte konventionen i kraft:

- vejbaner, navnlig ved grænseovergangssteder på motorveje, som hidtil har været lukket med henblik på udførelse af grænsekontrol, bør åbnes for trafikken
- kontrollkabinerne i midtersporene bør rives ned, så de ikke hæmmer passagen for hurtigtkørende køretøjer
- overbygningerne hen over vejen ved grænseovergangssteder bør fjernes for at forbedre oversigtsforholdene og begrænse vindgenerne
- hastighedsbegrænsningerne bør afskaffes, og kun trafiksikkerhedshensyn bør være bestemmende for, om der skal indføres nye begrænsninger
- der bør foretages tekniske ændringer, så køretøjer kan vende rundt på motorveje og tilsvarende veje i tilfælde af, at der midlertidigt indføres kontrol ved de indre grænser af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed.

Disse planer er hver kontraherende parts ansvar og bør gennemføres sammen eller efter fælles aftale i det omfang, omstændighederne eller retlige hensyn gør det nødvendigt eller ønskeligt. De kontraherende parter bør aflægge rapport til Generalsekretariatet om de foranstaltninger, de har truffet.

3. **Underretning om ophævelse af kontrollen forud for gennemførelsen af Schengen-konventionen**

Schengen-konventionens underliggende strategi er, at der bør indføres kompenserende foranstaltninger, inden kontrollen ved de indre grænser ophæves.

En af de vigtigste kompenserende foranstaltninger, Schengen-informationssystemet, er endnu ikke færdigudarbejdet, hvilket betyder, at personkontrollen i princippet skal opretholdes ved de indre grænser.

Efter de kontraherende parter opfattelse kan kontrollen ved de indre grænser, hvor det er hensigtsmæssigt, i nogle tilfælde ophøre efter bilateral aftale som en symbolsk gestus og i en forsøgsperiode, forudsat at sikkerheden ikke (alvorligt) undergraves (pilotprojekter).

Hvis de kontraherende parter har planer om at ophæve kontrollen, inden de kompenserende foranstaltninger er på plads, bør de underrette eksekutivkomitéen herom.

4. **Konsultation i tilfælde af, at der iværksættes alternativ grænsekontrol**

Ifølge konventionens artikel 2, stk. 2, skal en kontraherende part, der beslutter at iværksætte national grænsekontrol i et begrænset tidsrum af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, konsultere de øvrige kontraherende parter først.

I betragtning af ovennævnte bestemmelses substans og formål gælder dette krav også i tilfælde af alternativ grænsekontrol, der iværksættes i baglandet nær grænsen eller i nærmere fastlagte grænseområder (se punkt 1.1).

Hvis en kontraherende part har planer om at træffe en sådan foranstaltning, bør den forholde sig som i forbindelse med kontrol, der iværksættes i et begrænset tidsrum direkte ved de indre grænser, og underrette de øvrige partnere herom.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 26. april 1994
om udstedelse af ensartet visum ved grænsen
(SCH/Com-ex (94) 2)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 17, stk. 3, litra c) og d), i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Udstedelse af ensartet visum ved grænsen sker efter de fælles principper, der er fastlagt i bilaget hertil.

Berlin, den 26. april 1994.

Bernd SCHMIDBAUER
Formand

BILAG OM UDSTEDELSE AF ENSARTET VISUM VED GRÆNSEN

1. I henhold til artikel 12, stk. 1, i gennemførelseskonventionen udstedes ensartet visum af de kontraherende parter diplomatiske eller konsulære repræsentationer og eventuelt af de myndigheder, der er udpeget hertil, jf. artikel 17. Artikel 17, stk. 3, litra c), giver navnlig eksekutivkomitéen mulighed for at træffe afgørelser om udstedelse af visum ved grænsen.

Endvidere hedder det i den fælles håndbog (del II, punkt 5), at hvis en udlænding på grund af tidnød og af tvungne grunde ikke har været i stand til at ansøge om visum, kan de ansvarlige myndigheder undtagelsesvis udstede et korttidsvisum til ham ved grænsen. Den fælles håndbog fastsætter i sådanne tilfælde en række betingelser for visumudstedelse:

- udlændingen skal være i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument
- han skal opfylde betingelserne i konventionens artikel 5, stk.1, litra a), c), d) og e)
- han skal forelægge dokumentation for, at der er tale om uforudsete og tvungne grunde til indrejse
- hjemreisen til hjemlandet eller gennemreisen til et tredjeland skal være sikret.

2. Det fremgår klart af ovenstående, at visum sædvanligvis udstedes af de diplomatiske og konsulære missioner, og at udstedelse af visum ved grænsen derfor kun sker undtagelsesvis i særlige, behørigt begrundede tilfælde.
3. Alt efter det enkelte tilfælde og afhængigt af de nationale regler kan et visum udstedt ved grænsen være et af følgende, forudsat at ovennævnte betingelser er overholdt:

- et ensartet visum med ubegrænset territorial gyldighed
- et visum med begrænset territorial gyldighed i henhold til gennemførelseskonventionens artikel 10, stk. 3.

I begge disse tilfælde må visummet kun være gyldigt til én indrejse. Et korttidsvisum er gyldigt i højst 15 dage.

4. En udlænding, der tilhører en kategori af personer, hvor der skal ske høring af de centrale myndigheder i en eller flere af de øvrige kontraherende parter, kan principielt ikke få udstedt visum ved grænsen, navnlig i betragtning af den påkrævede svarfrist på mindst syv dage.

Dog kan visum undtagelsesvis udstedes ved grænsen til disse kategorier af personer. I sådanne tilfælde kan visum kun udstedes med en territorial gyldighed, der er begrænset til den udstedende stat. Visummet kan kun udstedes i de tilfælde, der er omhandlet i gennemførelseskonventionens artikel 5, stk. 2, nemlig af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser. De øvrige kontraherende parter centrale myndigheder skal straks underrettes om udstedelsen af et sådant visum.

5. Visum ved grænsen udstedes af grænsekontrolmyndighederne i overensstemmelse med de nationale bestemmelser. Det konkrete visum har form af en Schengen-visummærkat eller et specielt påtrykt stempel.
6. Der skal føres statistik over visa udstedt ved grænsen. De kontraherende parter udveksler disse statistikker en gang om måneden via Generalsekretariatet.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 21. november 1994****om indførelse af en edb-procedure for høring af de centrale myndigheder, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i konventionen****(SCH/Com-ex (94) 15 rev.)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 17, stk. 2, i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Med virkning fra iværksættelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen anvendes der edb-procedure ved høring af de øvrige kontraherende parter centrale myndigheder i forbindelse med visumudstedelse i medfør af bestemmelserne i de fælles konsulære instrukser og i henhold til principperne i det hertil knyttede datakatalog (SCH/II-Vision (93) 20 rev. 3 (*)). Dersom visse kontraherende parter efter gennemførelseskonventionens iværksættelse endnu ikke opfylder de tekniske krav for anvendelse af edb-proceduren, fremsendes høringsdataene for disse kontraherende parter vedkommende efter de traditionelle metoder, jf. bestemmelserne i de fælles konsulære instrukser.
2. Eksekutivkomitéen opfordrer alle kontraherende parter til så hurtigt som muligt at skabe de tekniske betingelser, der er nødvendige for edb-procedurens anvendelse.
3. Hvis Sirene-nettet (fase II) til transmission af høringsdata ikke er til rådighed, når ovennævnte procedureprincipper iværksettes, træffer de berørte kontraherende parter de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dataene kan overføres via offentlige net. De kontraherende parter sikrer et passende sikkerhedsniveau ved datatransmissionen.
4. Hver kontraherende part afholder omkostningerne ved etableringen af edb-høringsproceduren i sit eget land. 12 måneder efter at ordningen er iværksat, drøfter de kontraherende parter en eventuel godtgørelse af datatransmissionsomkostninger under hensyntagen til princippet om, at ophavsmanden betaler. I denne forbindelse tager de kontraherende stater hensyn til, at den hørte stat i forbindelse med høringen også sikrer den hørende stats legitime sikkerhedsinteresser.

De kontraherende parter registrerer omkostningerne ved høringsproceduren fra den dato, hvor systemet tages i brug, og forelægger en oversigt over disse omkostninger senest 12 måneder derefter.

Heidelberg, den 21. november 1994.

Bernd SCHMIDBAUER

Formand

(*) Fortroligt dokument.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 21. november 1994
om erhvervelse af fælles ind- og udrejsestempler
(SCH/Com-ex (94) 16 rev.)

EKSEKUTIVKOMITÉEN —

som henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som henviser til artikel 6 i ovennævnte konvention,

som noterer sig og godkender dokument SCH/I-Front (94) 43 —

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

De kontraherende parter erhvervelse af fælles ind- og udrejsestempler sker efter principperne i dokument SCH/Gem-Handb (93) 15 (*).

Heidelberg, den 21. novembre 1994.

Bernd SCHMIDBAUER
Formand

(*) Fortroligt dokument. Jf. SCH/Com-ex (98) 17.

SCH/I-Front (94) 43

ERHVERVELSE AF FÆLLES IND- OG UDREJSESTEMPLER

Ved erhvervelse af stempler til attestering af ind- og udrejse over Schengen-områdets ydre grænser baserer de kontraherende parter sig på specifikationerne for fremstilling af fælles ind- og udrejsestempler af 17. september 1993 (SCH/Gem-Handb (93) 15). Disse specifikationer kræver navnlig anvendelse af tofarvede stempler.

Undtagelsesvis kan fælles ind- og udrejsestempler med kun én farve, der allerede er fremstillet og udsendt til grænsemyndighederne, bruges, indtil de skal udskiftes. Nye stempler skal under alle omstændigheder være tofarvede.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 22. december 1994****om indførelse og anvendelse af Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser****(SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN —

som henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som henviser til artikel 4 og 6 i ovennævnte konvention,

som noterer sig og godkender dokumentet om indførelse og anvendelse af Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser (SCH/I-Front (94) 39 rev. 9) —

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Foranstaltningerne i bilaget hertil iværksættes med henblik på at indføre og anvende Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser.

Bonn, den 22. december 1994.

Bernd SCHMIDBAUER
Formand

AFGØRELSE

om indførelse og anvendelse af Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser (mindre lufthavne)

Der må ved indførelse af Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser tages hensyn til luftfartens betydning for ulovlig indvandring og lufthavnenes funktion som indre og ydre grænser. De kontraherende parter finder det nødvendigt at indføre følgende nye foranstaltninger:

1. Passagerer fra interne og internationale flyvninger må ikke komme i berøring med hinanden — ved indrejse gælder dette inden grænsepolitets kontrol, og ved udrejse efter denne kontrol; inden Schengen-gennemførelseskonventionens iværksættelse skal der i alle lufthavne etableres den nødvendige infrastruktur for at sikre fysisk adskillelse af disse passagerer (bortset fra Amsterdams lufthavn, Schiphol, der indtil slutningen af 1995 er undtaget, forudsat at den i denne periode indfører procedurer, der sikrer en klar adskillelse af passagererne; på denne baggrund iværksættes Schengen-gennemførelseskonventionen også for lufttrafik på den af eksekutivkomitéen fastsatte dato⁽¹⁾).

I den forberedende fase, mellem den 22. december 1994 og den 26. marts 1995, informerer de kontraherende parter hinanden om de foranstaltninger, der vedtages.

2. For at nedbringe ventetiden i forbindelse med kontrol af internationale flyvninger for personer omfattet af fællesskabsretten, der sædvanligvis kun underkastes identitetskontrol, skal der etableres separate kontrolsteder med en ensartet minimumsskiltning i alle Schengen-stater i form af Den Europæiske Unions symbol med bogstaverne »EU« omgivet af en krans af stjerner. Kontrolstederne for tredjelandstatsborgere skal angives med »Non-EU-Nationals«.

Kontrolsteder i romansksprogede lande skal anvende forkortelsen »UE« og »Non-UE«.

3. På flyvepladser — lufthavne, der ikke har status som international lufthavn i henhold til relevant national lovgivning, men som er godkendt til internationale flyvninger — bringes kontrolreglerne på linje med de regler, der gælder for lufthavne, med følgende undtagelser:
 - i risikoforebyggende øjemed skal der foretages kontrol af passagerer fra flyvninger, hvor der hersker usikkerhed om, hvorvidt de udelukkende kommer fra eller som eneste bestemmelsessted har de kontraherende parters område uden mellemlanding i et tredjeland
 - hvis trafikmængden ikke kræver det, behøver der ikke til enhver tid at være grænsekontrolpersonale til stede på flyvepladsen, forudsat at der er garanti for, at det nødvendige personale kan indsættes i tide, hvis der opstår behov herfor. Flyvepladsens leder skal give grænsekontrolmyndighederne passende varsel om internationale flyvningsankomst og afgang. Polititjenestemænd kan bruges som støttepersonale, hvis der er hjemmel herfor i den nationale lovgivning
 - generelt er der på flyvepladser ikke behov for at træffe foranstaltninger for at sikre fysisk adskillelse af passagerer fra interne og internationale flyvninger.

Bestemmelserne om flyvepladser optages i den fælles håndbog.

⁽¹⁾ Dette forudsætter, at afgørelsen om Schengen-gennemførelseskonventionens iværksættelse vedtages den 22. september 1994, og at der går tre måneder mellem denne afgørelse og iværksættelsesdatoen.

INDFØRELSE OG ANVENDELSE AF SCHENGEN-SYSTEMET I LUFTHAVNE OG PÅ FLYVEPLADSER (MINDRE LUFTHAVNE)

Lufthavnene spiller en central rolle i Schengen-systemet: For det første har de stor betydning som indrejsepunkt for et stadig større antal rejsende og dermed også for ulovlige indvandrere, for det andet fungerer de både som indre og ydre grænser og er derfor et særligt område med en række specifikke problemer.

Konkret bør der tages hensyn til følgende aspekter:

- Schengen-gennemførelseskonventionens iværksættelse
- kanalisering af passagerer i lufthavne
- tilpasning af lufttrafikkontrollen til Schengen-bestemmelserne
- flyvepladsers særtræk.

1. Schengen-gennemførelseskonventionens iværksættelse

I Schengen-systemet indføres et vigtigt nyt element: uanset nationalitet skal passagerer fra interne flyvninger ikke længere kontrolleres, hvorimod passagerer fra internationale flyvninger skal kontrolleres ved ind- og udrejse; grundigheden afhænger af vedkommendes nationalitet. For at få realiseret begge mål samtidigt må disse to kategorier af passagerer adskilles. Man skal på den ene side undgå, at passagerer fra interne flyvninger kontrolleres, og på den anden side forhindre, at passagerer fra internationale flyvninger indrejser på Schengen-staternes område uden kontrol.

Fuld adskillelse kan kun tilvejebringes ved fysiske foranstaltninger, hovedsagelig ved at etablere den nødvendige infrastruktur. Adskillelsen kan bl.a. ske ved at opføre skillevægge i nuværende kontrolområder, anvende forskellige niveauer i eksisterende bygninger eller ekspedere trafikken i forskellige terminaler.

Ved Schengen-gennemførelseskonventionens iværksættelse skal der i alle lufthavne etableres den nødvendige infrastruktur, bortset fra Schiphol-lufthavnen, der indtil slutningen af 1995 er undtaget, forudsat at den i denne periode indfører procedurer, der sikrer en klar adskillelse af passagererne; på denne baggrund iværksættes Schen-

gen-gennemførelseskonventionen også for lufttrafik på den af eksekutivkomitéen fastsatte dato ⁽¹⁾.

I den forberedende fase, mellem den 22. december 1994 og den 26. marts 1995, informerer de kontraherende parter hinanden om de foranstaltninger, der vedtages.

2. Kanalisering af passagerer i lufthavne

Undersøgelser har vist, at gennemførelse af Schengen-systemets kontrolbestemmelser, navnlig over for tredjelandstatsborgere, forlænger kontrollen væsentligt og forårsager lange ventetider. For at sikre en acceptabel ventetid ved kontrolstederne, i det mindste for personer omfattet af fællesskabsretten, må der lægges større vægt på hurtigere kontrol af disse rejsende.

En løsning i denne forbindelse kunne være at etablere separate kontrolsteder for personer omfattet af fællesskabsretten, således at disse rejsende, der sædvanligvis kun underkastes minimumskontrol, ikke forsinkes, fordi de skal passere gennem samme kontrolsted som tredjelandstatsborgere, der skal underkastes grundig og dermed langvarig kontrol. Erfaringerne har imidlertid vist, at passagerer kun stiller sig i den rigtige kø ved kontrolstederne, når skiltningen er fuldt forståelig for alle. Større ensartethed i skiltningen vil sikkert føre til en bedre overholdelse af skiltene. Formålet er at opnå en samordnet praksis i alle Schengen-stater.

For personer omfattet af fællesskabsretten skal der etableres separate kontrolsteder med en ensartet minimumsskiltning i alle Schengen-stater i form af Den Europæiske Unions symbol med bogstaverne »EU« omgivet af en krans af stjerner. Kontrolstederne for tredjelandstatsborgere skal angives med »Non-EU-Nationals«. Kontrolsteder i romansksprogede lande anvende forkortelsen »UE« og »Non-UE«.

3. Tilpasning af lufttrafikkontrollen til Schengen-bestemmelserne

Da lufthavnene er ydre grænser, er principperne for kontrol af rejsende de samme som andre steder, f.eks. vej-

⁽¹⁾ Dette forudsætter, at afgørelsen om Schengen-gennemførelseskonventionens iværksættelse vedtages den 22. september 1994, og at der går tre måneder mellem denne afgørelse og iværksættelsesdatoen.

grænsepassager. I modsætning til sidstnævnte sted spiller tidsfaktoren i lufttrafik imidlertid en væsentlig rolle, hovedsagelig på grund af tilsluttende forbindelser.

Der er derfor behov for at forene sikkerhedskravene og tidsfaktoren. I tvivlstilfælde skal sikkerhedskravene dog altid have forrang.

Hvor længe kontrolproceduren varer i alt, afhænger ikke blot af grænsekontrolpersonalets arbejdsbyrde, men også af en række andre faktorer, såsom passagertallet, passagersammensætningen, bygningernes struktur osv. Forholdene varierer fra den ene lufthavn til den anden. IATA-undersøgelser viser, at hvis den gennemsnitlige kontrol af hver enkelt passager varer mere end 40 sekunder, fungerer lufthavnen ikke længere optimalt. Disse resultater understøttes af undersøgelser, foretaget på grundlag af Schengen-systemets kontrolbestemmelser. Da plads- og modtagefaciliteter er begrænsede, kan forholdene ikke ændres fra den ene dag til den anden, selv om der indsættes mere personale.

Ud over indsættelse af mere personale må der derfor indføres særlige procedurer i lufthavnene for at overholde Schengen-kontrollen og sikre, at kontroltiden står i rimeligt forhold til andre tidsfaktorer, der skal tages i betragtning, f.eks. dem, der gælder for den internationale lufttrafik.

Der må skelnes mellem organisatoriske foranstaltninger, der kan indføres på kort sigt, og foranstaltninger, der er baseret på kompliceret teknologi og i kraft deraf tager længere tid at indføre.

De kontraherende parter foreslår, at man undersøger følgende foranstaltningers egnethed:

3.1. Organisatoriske foranstaltninger

Foranstaltninger i denne kategori skal gøre det muligt at rationalisere og accelerere kontrolproceduren, uden at det går ud over sikkerheden.

- Indsættelse af et ekstra kontrolhold, således at personalet i de forreste kontrolkabiner kan lade vanskelige tilfælde gå videre til personalet i anden række, hvorved det bliver muligt at opretholde et konstant tempo i passagerkontrollen.

- I henhold til ministrenes og statssekretærernes afgørelse af 6. november 1992 er Schengen-kravene til kontrol af de ydre grænser opfyldt, hvis kontrolniveauet står i forhold til de risici og trusler, som forskellige tredjelands udgør. De kontraherende parter i Schengen-systemet underretter hinanden om gennemførelsesbestemmelserne.

Med henblik herpå har de kontraherende parter til hensigt snarest at anmode deres sikkerhedsmyndigheder om at undersøge, hvilke risici og trusler tredjelands udgør.

- Automatisk grænsekontrol er en anden måde at fremskynde passagerkontrollen på og samtidig spare personale. Det drejer sig om elektronisk læsning af et rejsedokument eller af et kort med en særlig mikrochip. Der vil især kunne gennemføres hurtigere kontrol, hvis der installeres et stort antal automatiske læseapparater, som ikke tager megen plads, og som er betydeligt billigere end et bemandet kontrolsted.

Denne procedure giver mulighed for omgående at udføre en detaljeret kontrol for at fastslå, om alle indrejsebetingelser er opfyldt, takket være adgang til automatisk datasøgning, kontrol forud for godkendelse til at anvende det automatiske system samt gentagen kontrol. Endvidere kan grænsekontrolmyndighederne til enhver tid udføre yderligere kontrol, hvis det skønnes nødvendigt.

3.2. Forudgående oplysninger om passagererne

For at tilpasse omfanget af lufttrafikkontrollen til Schengen-kravene må man finde nye veje. Da den kontrol, der foretages efter at et fly er landet, ikke uden videre kan forlænges efter behov, kan forholdene afhjælpes ved at udføre forudgående kontrol af passagerne, inden flyet lander. Denne procedure anvendes allerede til en vis grad i international luftfart og foregår således, at passagerdata fremsendes elektronisk til ankomstlufthavnen, når flyet er lettet. Grænsekontrolmyndighederne i bestemmelseslufthavnen kan så begynde at sammenligne disse oplysninger med egne data og registre, hvilket der generelt vil være tid nok til at gøre.

3.3. Fremskudt kontrol

Fremskudt kontrol er en anden måde at udføre forudgående passagerkontrol på. Med denne metode kan grænse-

kontrolpersonale i bestemmelseslandet på grundlag af internationale aftaler udføre kontrol i afgangslufthavnen for at fastslå, om passagererne opfylder visse betingelser for indrejse i den pågældende Schengen-stats område, og om de kan gå om bord i flyet. Fremskudt kontrol er en ekstra indrejsekontrol, men erstatter ikke indrejsekontrol i ankomstlufthavnen.

4. Flyvepladsers særtræk

På flyvepladser — lufthavne, der ikke har status som international lufthavn i henhold til relevant national lovgivning, men som er godkendt til internationale flyvninger — underkastes passagerer fra internationale flyvninger personkontrol (afsnit II, punkt 3.3.3, i den fælles håndbog (*)).

I risikoforebyggende øjemed skal der foretages kontrol af passagerer fra flyvninger, hvor der hersker usikkerhed om, hvorvidt de udelukkende kommer fra eller som

eneste bestemmelsessted har de kontraherende parter område uden mellemlanding i et tredjeland.

Hvis trafikmængden ikke kræver det, behøver der ikke til enhver tid at være grænsekontrolpersonale til stede på flyvepladsen, forudsat at der er garanti for, at det nødvendige personale kan indsættes i tide, hvis der opstår behov herfor. Flyvepladsens leder skal give grænsekontrolmyndighederne passende varsel om internationale flyvningers ankomst og afgang. Polititjenestemænd kan bruges som støttepersonale, hvis der er hjemmel herfor i den nationale lovgivning.

Da trafikken på flyvepladser er svingende, vil der generelt ikke være behov for at etablere infrastruktur til fysisk adskillelse af passagerer fra interne og internationale flyvninger.

Bestemmelserne om flyvepladser optages i den fælles håndbog.

(*) Fortroligt dokument: jf. SCH/Com-ex (98) 17.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 22. december 1994****om udveksling af statistiske oplysninger om udstedelse af ensartede visa****(SCH/Com-ex (94) 25)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen —

under henvisning til artikel 12, stk. 3, i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. De kontraherende parter udveksler indbyrdes statistiske oplysninger om udstedelse af ensartede visa. Det anføres i den som bilag vedlagte oversigt, hvilke oplysninger der skal indsamles, og med hvilken hyppighed oplysningerne skal udveksles.
2. De kontraherende parter fremsender de statistiske oplysninger til Schengen Generalsekretariatet. Generalsekretariatet samler de statistiske oplysninger og udarbejder for hver registreringsperiode samlede oversigter, som skal stilles til rådighed for de kontraherende parter.
3. Uanset ovennævnte udveksling kan der også udveksles statistiske oplysninger på stedet inden for rammerne af det konsulære samarbejde efter en procedure, der aftales mellem de berørte repræsentationer.

Bonn, den 22. december 1994.

Bernd SCHMIDBAUER

Formand

SCH/II-Visa (94) 33 rev.

Udveksling af statistiske oplysninger om udstedelse af visa

Visumtype	Hyppighed	Oplysninger, som skal udveksles
Ensartet visum udstedt af diplomatiske og konsulære repræsentationer	Halvårligt	<ul style="list-style-type: none"> — Udstedende repræsentation — Visumtype (kortvarigt ophold, transitvisum, lufthavnstransitvisum) — Rejsedokumentets art — Nationalitet
Ensartet visum (udstedt ved grænsen)	Kvartalsvis	<ul style="list-style-type: none"> — Udstedende grænsekontor — Visumtype — Rejsedokumentets art — Nationalitet
Visum med territorielt begrænset gyldighed	Kvartalsvis	<ul style="list-style-type: none"> — Udstedende repræsentation/grænsekontor — Nationalitet (de statistiske oplysninger indsamles uden at pligten til at underrette andre kontraherende parter derved foregribes)
Visum udstedt efter samråd med centrale myndigheder i andre kontraherende stater	Årligt	<ul style="list-style-type: none"> — Jf. SCH/II-Vision (93) 20, rev. (*)

(*) Fortroligt dokument. Se SCH/Com-ex (94) 15.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 5. maj 1995****om fælles visumpolitik****Afgørelsen er indeholdt i referatet af Eksekutivkomitéens møde den 28. april 1995 i Bruxelles****(SCH/Com-ex (95) PV 1 rev.)****8. Eventuelt***Visumpolitik over for Indonesien*

Eksekutivkomitéen genbehandlede det spørgsmål om visumpolitikken over for Indonesien, der var opført på Opfølgningsudvalgets dagsorden, og blev enig om følgende løsning, der skal gælde midlertidigt og undtagelsesvis:

- 1) Visumansøgninger indgivet af indonesiske statsborgere, der har angivet, at de har til hensigt at indrejse i eller rejse gennem Portugals nationale område,
 - skal underkastes forudgående høring; indonesiske statsborgere kan kun indrejse i portugisisk område, hvis de har modtaget officiel tilladelse fra den portugisiske stat.
- 2) Visumansøgninger indgivet af indonesiske statsborgere, der har angivet, at de ikke har til hensigt at indrejse i eller rejse gennem Portugals nationale område,
 - skal ikke underkastes forudgående høring. For at sikre, at indonesiske statsborgere ikke frit kan indrejse i Portugal, forsyner de øvrige Schengen-stater i sådanne tilfælde disse statsborgere med et visum med begrænset territorial gyldighed, der giver indehaveren tilladelse til at indrejse i en eller flere kontraherende parters område, bortset fra portugisisk område.

Eksekutivkomitéen genbehandler spørgsmålet ved årets slutning.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 20. december 1995****om hurtig udveksling mellem Schengen-staterne af statistiske og konkrete oplysninger om mulige mangler ved de ydre grænser****(SCH/Com-ex (95) 21)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

under henvisning til artikel 7 og 131 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Schengen-staterne vil så hurtigt som muligt udveksle statistiske og konkrete oplysninger om mulige mangler ved de ydre grænser.

Schengen-staterne meddeler eventuelle konkrete oplysninger, de måtte have, til formandskabet via Generalsekretariatet.

Undergruppen »Grænser« undersøger på alle møder disse oplysninger og foreslår praktiske løsninger.

Oostende, den 20. december 1995.

J. VANDE LANOTTE

Formand

SCH/I-Front(95) 45 rev. 2 cor.

NOTE TIL CENTRALGRUPPEN

I overensstemmelse med det mandat, som eksekutivkomitéen gav centralgruppen den 24. oktober 1995, er Grænseundergruppen blevet anmodet om at undersøge de problemer, man er stødt på i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser.

Med henblik herpå er der i medfør af artikel 7 i Schengen-konventionen og for at give bestemmelserne i punkt 4.1 i den fælles håndbog et konkret indhold blevet udarbejdet et statistisk redskab, som bygger på arbejdet i CIREFI.

Hver medlemsstat forpligter sig til at sende Schengen-sekretariatet de statistiske oplysninger, som gør det muligt at forbedre kontrollen med og kendskabet til migrationsfænomenerne, *inden 30 dage efter at oplysningerne er indsamlet*, i form af vedlagte skemaer.

Schengen-sekretariatet skal *straks* sende disse oplysninger videre til alle Schengen-staterne.

Schengen-sekretariatet sammenfatter oplysningerne i samarbejde med de udstationerede embedsmænd. De udstationerede embedsmænd kan på formandskabets vegne foretage en indledende analyse af de problemer, der måtte vise sig ved gennemgangen af disse oplysninger. Hver medlemsstat har også ret til at rejse spørgsmål, som efter dens opfattelse bør undersøges.

Sideløbende med fremsendelsen af de statistiske oplysninger skal hver medlemsstat oplyse om aktuelle vanskeligheder med gennemførelsen af kontrollen ved de ydre grænser; disse oplysninger kan også analyseres som anført i det foregående afsnit.

Med henblik herpå skal de nationale myndigheder i Schengen-staterne via de tjenester, der er ansvarlige for kontrollen med de ydre grænser, og via forbindelsesofficererne — for så vidt sådanne opgaver er fastsat i de bilaterale aftaler om udstationering af disse embedsmænd — indsamle alle oplysninger om særlige problemer ved de ydre grænser, som tyder på, at grænsekontrollen ikke fungerer tilfredsstillende. De nationale myndigheder samler og analyserer disse oplysninger og underretter formandskabet via sekretariatet.

På hvert møde i Grænseundergruppen skal man som fast punkt på dagsordenen drøfte eventuelle bemærkninger og problemer i forbindelse med disse statistikker.

SCHENGEN

I-EVALUERING VEDRØRENDE LANDGRÆNSERNE

Periode		F/Det Forenede Kongerige	F/Belgien	F/Luxembourg	F/Tyskland	F/Schweiz	F/Italien	F/Spanien	F/Andorra	I ALT
Udlændinge, som er nægtet indrejse ⁽¹⁾	I perioden									
	I den tilsvarende periode året før									
	Udvikling (%)									
Illegale udlændinge, som er pågrebet nær grænsen ⁽²⁾	I perioden									
	I den tilsvarende periode året før									
	Udvikling (%)									
Tilbagetagne udlændinge ⁽³⁾	I perioden									
	I den tilsvarende periode året før									
	Udvikling (%)									
Pågrebne menneskesmuglere	I perioden									
	I den tilsvarende periode året før									
	Udvikling (%)									
Udlændinge, som er pågrebet med falske eller forfalskede dokumenter	I perioden									
	I den tilsvarende periode året før									
	Udvikling (%)									

NB: Hver kontraherende part ændrer tabel I efter dets respektive nabolande.

II-EVALUERING VEDRØRENDE SØ- OG LUFTGRÆNSERNE

Periode:		SØGRÆNSER		LUFTGRÆNSER	
		Indre grænser	Ydre grænser	Indre grænser	Ydre grænser
Udlændinge, som er nægtet indrejse ⁽¹⁾	I perioden				
	I den tilsvarende periode året før				
	Udvikling (%)				
Tilbagetagne udlændinge ⁽²⁾	I perioden				
	I den tilsvarende periode året før				
	Udvikling (%)				
Udlændinge, som er pågrebet med falske eller forfalskede dokumenter	I perioden				
	I den tilsvarende periode året før				
	Udvikling (%)				

⁽¹⁾ Udlændinge, som er nægtet indrejse: Ved dette udtryk forstås antallet af udlændinge, som har fået afslag på indrejse efter proceduren i punkt 1.4 i den fælles håndbog.

⁽²⁾ Illegale udlændinge, som er pågrebet nær grænsen: Ved dette udtryk forstås antallet af udlændinge, som kan være genstand for en tilbagetagelsesprocedure uden formaliteter i en ikke-Schengen-stat.
NB: For lande, for hvilke der ikke gælder nogen tilbagetagelsesaftale, drejer det sig om udlændinge uden lovligt ophold, som er pågrebet i et geografisk område, som er fastlagt af disse stater.

⁽³⁾ Tilbagetagne udlændinge: Ved dette udtryk forstås antallet af udlændinge, som har været genstand for en tilbagetagelsesprocedure uden formaliteter i en ikke-Schengen-stat.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 27. juni 1996

om principper for udstedelse af Schengen-visa i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

(SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 9, 17 og 30 i denne aftale, og

ud fra følgende betragtninger:

det er i alle Schengen staternes interesse at fastslå de rettigheder og forpligtelser, som de repræsenterende og de repræsenterede stater har, da alle Schengen-staterne har repræsentationer, som repræsenterer andre stater, og steder, hvor de selv er repræsenteret;

hovedprincippet bag samarbejdet mellem Schengen-staterne er, at der bør herske fuld tillid med hensyn til den måde, hvorpå Schengen-repræsentationssystemet fungerer —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Udstedelsen af Schengen-visa i tredjelande, hvor ikke alle Schengen-stater er repræsenteret, i medfør af artikel 30, stk. 1, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, skal foregå i overensstemmelse med følgende principper:

- a) Repræsentation med hensyn til visumudstedelse gælder for lufthavnstransitvisa, fælles transitvisa og visa til kortvarige ophold, som er udstedt inden for rammerne af Schengen-gennemførelseskonventionen og i overensstemmelse med de fælles konsulære instrukser.

Den repræsenterende stat er forpligtet til at anvende bestemmelserne i de fælles konsulære instrukser inden for de samme tidsfrister, som gælder for udstedelsen af nationale visa af denne art og gyldighed.

- b) Undtagen når andet udtrykkeligt er fastsat i bilaterale aftaler, gælder repræsentationen ikke for visa udstedt til personer, der agter at tage lønnet beskæftigelse eller udøve en aktivitet, som er betinget af forudgående godkendelse fra den stat, hvori aktiviteten skal finde sted. Personer, der ansøger om sådanne visa, skal henvende sig til den akkrediterede konsulære repræsentation for den stat, hvor den omtalte aktivitet skal udøves.

- c) Schengen-staterne er ikke forpligtet til at være repræsenteret i alle tredjelande med henblik på visumudstedelse. Schengen-staterne kan vedtage, at visumansøgninger i visse tredjelande eller ansøgninger om en bestemt kategori af visum skal forelægges for repræsentationen for den stat, som er ansøgerens hoveddestination.

- d) Vurderingen af faren for ulovlig indvandring, når en visumansøgning indgives, er helt overladt til det skøn, som udøves af den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der behandler visumansøgningen.

- e) De repræsenterede stater accepterer ansvaret for behandlingen af asylansøgninger, som indgives af ihændehavere af et visum, der er udstedt af de repræsenterende stater på deres vegne, idet det udtrykkeligt anføres på sådanne visa, at de er udstedt ifølge en repræsentationsordning i overensstemmelse med bilag 13 i de fælles konsulære instrukser⁽¹⁾.

- f) Undtagelsesvis kan bilaterale aftaler indeholde bestemmelser om, at den repræsenterende stat skal sende visumansøgninger indgivet af visse kategorier af udlændinge til myndighederne i den repræsenterede stat, som er de pågældendes hovedrejsemål, eller til en af denne stats diplomatiske missioner. Det skal angives skriftligt, hvilke kategorier det drejer sig om (om nødvendigt for hver enkelt diplomatisk eller konsulær repræsentations vedkommende). Det udstedte visum betragtes således som værende udstedt med den repræsenterede stats tilladelse jf. artikel 30, stk. 1, litra a), i Schengen-gennemførelseskonventionen.

- g) De bilaterale aftaler kan tilpasses på grundlag af nationale vurderinger af asylansøgninger, der er indgivet inden for en bestemt periode af ihændehavere af visa, der er udstedt i forbindelse med en repræsentationsordning, samt af andre relevante data vedrørende visumudstedelse.

På grundlag af resultaterne kan det besluttes at ophæve repræsentationen i visse tilfælde (og eventuelt for visse nationaliteters vedkommende).

- h) Repræsentation gælder kun for udstedelse af visum. Hvis et visum ikke kan udstedes, fordi udlændingen ikke har været i stand til at forelægge tilstrækkelig dokumentation for, at

⁽¹⁾ Bilag 13 til de fælles konsulære instrukser vil blive tilpasset i så henseende. Se SCH/Com-ex(99) 13.

vedkommende opfylder betingelserne, skal udlændingen informeres om muligheden for at indgive ansøgningen til en diplomatisk repræsentation for den medlemsstat, som er vedkommendes hovedrejsemål.

j) Bilaget til dette dokument indeholder en oversigt over repræsentationerne med henblik på udstedelse af Schengen-visa i tredjelande, hvor alle Schengen-stater ikke er repræsenteret. Centralgruppen mærker sig ændringerne i denne oversigt, som foretages efter gensidige konsultationer mellem de berørte Schengen-stater (*).

i) Repræsentationsordningen kan forbedres ved at udvide konsultationsnetværket og ved at udvikle software, der gør det muligt for den repræsenterende stat at konsultere den repræsenterede stats myndigheder uden vanskeligheder.

Haag, den 27. juni 1996.

M. PATIJN
Formand

(*) Se dok. SCH/Com-ex(99) 13 bilag 4.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 19. december 1996
om udstedelse af visum ved grænsen til søfolk i transit
(SCH/Com-ex (96) 27)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 134 i ovennævnte konvention,

under henvisning til artikel 17, stk. 3, litra c) og d), i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Udstedelse af visum ved grænsen til søfolk i transit sker efter de fælles principper, der er fastlagt i dokumenterne i bilaget (SCH/II-Visa (96) 11 rev. 4, SCH/I-Front (96) 58 rev. 3, SCH/I-Front (96) 78 rev. 2 og SCH/SG (96) 62 rev.). Disse instrukser iværksættes fra den 1. februar 1997.

Luxembourg, den 19. december 1996.

M. FISCHBACH
Formand

—

UDSTEDELSE AF VISUM TIL SØFOLK I TRANSIT

Udstedelsen af visum til søfolk volder en række særlige problemer, da skibets anløbshavn ofte ikke kendes på forhånd, og søfolkene sjældent præcist ved, hvor de afmønstres. Af og til skal søfolk også påmønstre i en havn med meget kort varsel. På grund af de uforudsigelige ruter og de meget korte frister sker det ofte både i søhavne og lufthavne, at visumpligtige søfolk møder frem ved Schengen-områdets ydre grænser, uden at de er i besiddelse af et visum.

Før Schengen-konventionen fandt anvendelse, kunne der i sådanne situationer udstedes et transitvisum ved de indre grænser. Disse grænser kan nu passeres, uden at der foretages nogen kontrol.

For for det første at sikre, at Schengen-bestemmelserne om visum overholdes, og for det andet at undgå, at handelsflådens interesser skades, bør der fastlægges gennemførelsesprocedurer, således at søfolk, der på- eller afmønstres, kan indrejse i og/eller passere gennem Schengen-området.

- a) Visumpligtige søfolk, der passerer gennem Schengen-området for at på- eller afmønstre eller for at påmønstre et andet skib, skal i princippet være i besiddelse af et ensartet Schengen-visum.
- b) Ifølge afgørelse SCH/Com-ex (94) 2 rev. kan der udstedes et visum til søfolk, der på grund af tidnød og af tvingende grunde møder frem ved en ydre grænse uden et indrejsevisum, forudsat at de ikke tilhører den kategori af udlændinge, som ikke kan få udstedt visum uden forudgående høring, jf. bilag 5B i de fælles konsulære instrukser (*). Det visum, der udstedes, skal være et transitvisum, som er gyldigt i højst fem dage, og det skal fremgå af visummet, at indehaveren er sømand.

- c) Visumpligtige søfolk, der tilhører den kategori af udlændinge, som ikke kan få udstedt visum uden forudgående høring, jf. bilag 5B i de fælles konsulære instrukser, kan (ifølge afgørelse SCH/COM-ex (94) 2 rev.) få udstedt et visum, hvis gyldighed er begrænset til den visumudstedende stats territorium.
- d) Det skal ved grænsen kontrolleres, at søfolk uden Schengen-visum opfylder betingelserne for indrejse i Schengen-området.
- e) Der skal indføres en ordning for udveksling af oplysninger mellem myndighederne med ansvar for de ydre grænser, for at man kan vurdere den faktiske situation og navnlig kontrollere oplysningerne om skibets rejser, skibsbemandingslisterne og søfolkenes af- og påmønstring.
- f) Kontrollen af, om indrejsebetingelserne er opfyldt, bygger navnlig på de nødvendige oplysninger fra dette informationsudvekslingssystem. Hvis søfolkene opfylder indrejsebetingelserne, kan de få udstedt et visum ved grænsen.
- g) Inden myndighederne kan udstede et visum ved grænsen, skal der fremlægges et dokument (oplysningsskema) om den pågældende sømand, skibet, skibsrederen og afrejsdatoer osv.
- h) Bestemmelserne om udstedelse af visum ved grænsen til søfolk i transit bør integreres i den fælles håndbog (bilag 14) og i de fælles konsulære instrukser.
- i) Problemet med søfolk, der er underkastet forudgående høring jf. ovenfor, og som ønsker at rejse gennem to eller flere Schengen-stater, vil blive taget op senere på baggrund af den indhøstede erfaring.

(*) Fortroligt dokument, jf. SCH/Com-ex (98) 17.

SCH/I-Front (96) 58 rev. 3

UDKAST TIL INSTRUKSER⁽¹⁾ VEDRØRENDE UDSTEDELSE AF VISUM VED GRÆNSEN TIL SØFOLK I TRANSIT

Det eneste formål med disse instrukser (der bygger på dokument SCH/II-Visa (96) 11 rev. 3) er at fastsætte bestemmelser for udvekslingen af oplysninger mellem grænsekontrolmyndighederne i de forskellige Schengen-stater om visumpligtige søfolk i transit. Hvis der udstedes et visum ved grænsen på grundlag af de udvekslede oplysninger, ligger ansvaret hos den Schengen-stat, der har udstedt visummet.

I. Påmønstring af et skib, som befinder sig i eller forventes at anløbe en Schengen-havn**a) Indrejse i Schengen-området via en lufthavn i en anden Schengen-stat**

- Rederiet eller skibsagenten underretter grænsekontrolmyndighederne i den Schengen-havn, hvor skibet ligger ved kaj, eller som det forventes at anløbe, om, at der vil ankomme visumpligtige søfolk via en Schengen-lufthavn. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garanti-erklæring for disse søfolk.
- Ovennævnte grænsekontrolmyndigheder kontrollerer hurtigst muligt, om oplysningerne fra rederiet eller skibsagenten er korrekte og undersøger, om de andre betingelser for indrejse i Schengen-området, som er omhandlet i den fælles håndbog, og som de kan kontrollere, er opfyldt. Som led i denne undersøgelse kontrolleres også rejseruten inden for Schengen-området, f.eks. ved at kontrollere flybilletterne.
- Grænsekontrolmyndighederne i Schengen-havnen underretter grænsekontrolmyndighederne i Schengen-indrejselufthavnen ved hjælp af behørigt udfyldte Schengen-formularer (jf. bilag I), helst pr. fax (jf. bilag II for fax- og telefonnumre på kontaktpunkterne ved de vigtigste overgangssteder ved de ydre grænser), om resultaterne af undersøgelsen og oplyser, om der i princippet kan udstedes et visum ved grænsen på grundlag af disse resultater.
- Hvis resultatet af undersøgelsen af de foreliggende oplysninger er positivt og stemmer overens med sømandens angivelser eller dokumenter, kan grænsekontrolmyndighederne i Schengen-indrejse- eller -udrejselufthavnen udstede et Schengen-transitvisum ved grænsen med en gyldighed på højst fem dage. Endvidere skal sømandens rejsedokument, jf. ovenfor, i sådanne tilfælde forsynes med et Schengen-indrejse- eller -udrejsestempel og udleveres til den pågældende sømand.

b) Indrejse i Schengen-området via en land- eller søgrænse i en anden Schengen-stat

- I dette tilfælde finder den samme procedure anvendelse som ved indrejse via en Schengen-lufthavn bortset fra, at grænsekontrolmyndighederne på det grænseovergangssted, via hvilket de pågældende søfolk indrejser i Schengen-området, underrettes.

II. Afmønstring af et skib, som har anløbet en Schengen-havn**a) Udrejse fra Schengen-området via en lufthavn i en anden Schengen-stat**

- Rederiet eller skibsagenten underretter grænsekontrolmyndighederne i ovennævnte Schengen-havn om, at der indrejser visumpligtige søfolk, som afmønstrer og vil forlade Schengen-områ-

⁽¹⁾ Disse instrukser finder ikke anvendelse på søfolk, som kun kan få udstedt visum efter forudgående høring, jf. bilag 5 i de fælles konsulære instrukser.

det via en Schengen-lufthavn. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garantierklæring for disse søfolk.

- Ovennævnte grænsekontrolmyndigheder kontrollerer hurtigst muligt, om oplysningerne fra rederiet eller skibsagenten er korrekte og undersøger, om de andre betingelser for indrejse i Schengen-området, som er omhandlet i den fælles håndbog, og som de kan kontrollere, er opfyldt. Som led i denne undersøgelse kontrolleres også rejseruten inden for Schengen-området, f.eks. ved at kontrollere flybilletterne.
- Hvis resultatet af undersøgelsen af de foreliggende oplysninger er positivt, kan grænsekontrolmyndighederne udstede et Schengen-transitvisum med en gyldighed på højst fem dage.

b) *Udrejse af Schengen-området via en land- eller søgrænse i en anden Schengen-stat*

- I dette tilfælde finder den samme procedure anvendelse som ved udrejse via en Schengen-lufthavn.

III. Afmønstring af et skib, som har anløbet en Schengen-havn, og påmønstring af et skib, som afsejler fra en havn i en anden Schengen-stat

- Rederiet eller skibsagenten underretter grænsekontrolmyndighederne i ovennævnte Schengen-havn om, at der indrejser visumpligtige søfolk, som afmønstrer og vil forlade Schengen-området via en havn i en anden Schengen-stat. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garantierklæring for disse søfolk.
- Ovennævnte grænsekontrolmyndigheder kontrollerer hurtigst muligt, om oplysningerne fra rederiet eller skibsagenten er korrekte, og undersøger, om de andre betingelser for indrejse i Schengen-området, som er omhandlet i den fælles håndbog, og som de kan kontrollere, er opfyldt. Som led i denne undersøgelse kontaktes grænsekontrolmyndighederne i den Schengen-havn, hvorfra søfolkene vil forlade Schengen-området med skib. Der foretages en kontrol af, om det skib, de påmønstrer, ligger ved kaj dér eller forventes at anløbe. Som led i denne undersøgelse kontrolleres også rejseruten inden for Schengen-området, f.eks. ved at kontrollere flybilletterne.
- Hvis resultatet af undersøgelsen af de foreliggende oplysninger er positivt, kan grænsekontrolmyndighederne udstede et Schengen-transitvisum med en gyldighed på højst fem dage.

—

Bilag (*): 1: Schengen-formular for søfolk i transit

2: Liste med adresser og telefonnumre på kontaktpunkterne ved grænseovergangstederne

—

(*) Ikke offentliggjort.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 15. december 1997****om harmonisering af visumpolitikken****(SCH/Com-ex (97) 32)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 9 i ovennævnte konvention, og

ud fra følgende betragtninger:

det er i alle Schengen-parternes interesse efter fælles aftale at harmonisere deres visumpolitik inden for rammerne af deres fælles politik med hensyn til persontrafik for at undgå de eventuelle negative konsekvenser, en manglende harmonisering kunne få for indrejse og indre sikkerhed;

de ønsker så hurtigt som muligt at fjerne de eksisterende forskelle i visumreglerne i de stater, der er anført i afsnit 3 i bilag 1 i de fælles konsulære instrukser;

de tager udgangspunkt i dokumentet »Grundlæggende kriterier for optagelse på listen over lande, der er underkastet visumtvang«, vedtaget af ministrene og statssekretærerne i Madrid den 15. december 1992 (SCH/M (92) 32 rev.);

de bygger på princippet om solidaritet imellem Schengen-parterne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Schengen-staterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at ophæve visumpligten for statsborgere fra Australien, Brunei, Costa Rica, Kroatien, Guatemala, Honduras, Malaysia, Nicaragua, Panama, Paraguay, El Salvador, Singapore og Venezuela, således at ophævelsen træder i kraft senest den 1. januar 1999.
2. Bosnien-Hercegovina, Jamaica, Kenya og Malawi føjes til afsnit 1 i bilag 1 til de fælles konsulære instrukser (fælles liste over stater, hvis borgere er underkastet visumpligt i alle Schengen-stater (*)).
3. Visumpligten for de under punkt 2 nævnte stater træder i kraft senest den 1. januar 1999.
4. For så vidt angår Bolivia, Colombia og Ecuador, forpligter Schengen-staterne sig til senest den 1. januar 1999 at iværksætte den løsning, der skal gennemføres i medfør af artikel 100 C i traktaten om Den Europæiske Union.

Wien, den 15. december 1997.

K. SCHLÖGL
Formand

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 15. december 1997****om gennemførelse af den fælles aktion vedrørende ensartet udformning af opholdstilladelse****(SCH/Com-ex (97) 34 rev.)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, underskrevet den 19. juni 1990 i Schengen (herefter kaldet »Schengen-konventionen«),

under henvisning til artikel 134 i ovennævnte konvention,

under henvisning til centralgruppens afgørelse af 14. maj 1997,

under henvisning til resultaterne af mødet i centralgruppen den 28. oktober 1997 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Schengen-staterne bestræber sig på så hurtigt som muligt at gennemføre den fælles aktion af 16. december 1996 vedrørende en ensartet udformning af opholdstilladelser (dokument 97/11/RIA, offentliggjort i EFT L 7 af 10.1.1997, s. 1), eventuelt i etaper, inden udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i den fælles aktion.

Wien, den 15. december 1997.

K. SCHLÖGL
Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 15. december 1997****om retningslinjer for bevismidler og indicier i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler mellem
Schengen-stater****(SCH/Com-ex (97) 39 rev.)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 23, stk. 4, i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Vedlagte dokument SCH/II-Read (97) 3 rev. 7 om retningslinjer for bevismidler og indicier i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler mellem Schengen-stater godkendes. Det anbefales, at disse retningslinjer anvendes fra datoen for vedtagelsen af denne afgørelse.

Wien, den 15. december 1997.

K. SCHLÖGL

Formand

SCH/II-Read (97) 3 rev. 7

Vedr.: Retningslinjer for bevismidler og indicier i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler mellem Schengen-stater

Der er opstået problemer i praksis med anvendelsen af tilbagetagelsesaftaler, navnlig med hensyn til at føre bevis for udenlandske statsborgeres ulovlige ophold i eller transit gennem den anmodede kontraherende parts område.

De kontraherende parter har derfor vedtaget følgende retningslinjer, som kan være til nytte ved anvendelsen af fremtidige tilbagetagelsesaftaler, under overholdelse af national ret:

1. Bl.a. følgende dokumenter anses for at udgøre bevis for ophold eller transit:

- et indrejsestempel, som den anmodede kontraherende part har anbragt på rejsedokumentet
- et udrejsestempel fra en nabostat til en kontraherende part under hensyn til rejseruten og datoen for grænsepassagen
- et indrejsestempel, som den anmodede kontraherende part har anbragt på et falsk eller forfalsket rejsedokument
- rejsehjemmel udstedt på navn, som formelt kan dokumentere indreisen
- fingeraftryk
- en gyldig opholdstilladelse
- et gyldigt visum, som er udstedt af den anmodede kontraherende part
- et boardingpas/landingskort, som viser datoen for indrejse i den anmodede kontraherende parts område.

2. Bl.a. følgende indicier kan skabe en formodning om ophold eller transit:

- officielle erklæringer
- erklæringer fra tredjemænd
- erklæringer fra den person, der skal overføres
- en udløbet opholdstilladelse udstedt af den anmodede kontraherende part, uanset dens art
- et udløbet visum udstedt af den anmodede kontraherende part
- dokumenter udstedt på navn på den anmodede kontraherende parts område
- rejsehjemmel

- hotelregninger
 - adgangskort til offentlige eller private institutioner i de kontraherende parter
 - aftalekort til lægebesøg, tandlægebesøg osv.
 - oplysninger, som godtgør, at den person, der skal overføres, har benyttet en sluser eller et rejsebu-reau.
3. For så vidt Schengen-partnerne tager hensyn til bevismidlerne i punkt 1, når de indgår fremtidige til-bagetagelsesaftaler, udgør disse bevismidler et klart bevis for ophold eller transit. Der foretages i prin-cippet ikke yderligere undersøgelser. Der kan dog fremlægges modbeviser (f.eks. bevis for, at et doku-ment er falsk eller forfalsket).
4. For så vidt Schengen-partnerne tager hensyn til indiciene i punkt 2, når de indgår fremtidige tilbageta-gelsesaftaler, skaber disse indicier formodning om ophold eller transit. De kan i princippet gendrives med modargumenter.
-

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 21. april 1998****om taskforcens aktiviteter****(SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 6 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

I betragtning af stigningen i antallet af udlændinge, der immigrerer til Schengen-staterne, navnlig statsborgere fra Irak og andre lande, er det — inden for rammerne af de foreliggende EU-anbefalinger, der enten allerede er vedtaget eller er til drøftelse — nødvendigt at intensivere kontrollen ved de ydre grænser ifølge en fælles plan og at træffe konkrete foranstaltninger, som kan fremme effektiviteten af denne kontrol.

I overensstemmelse med reglen om særlige beføjelser kan der i Schengen-regi i særlig grad fokuseres på pull-faktorerne bag denne planløse indvandringsstrøm, uden at det tabes af syne, at andre instanser har til opgave at behandle problemets årsager i de forskellige oprindelses- og gennemrejseregioner.

Eksekutivkomitéen foreslår, at Schengen-staterne straks begynder at anvende følgende foranstaltninger for så vidt angår kontrollen ved de ydre grænser under hensyntagen til de anbefalinger, som er planlagt på andre områder inden for EU, og idet den understreger nødvendigheden af, at der også træffes egnede foranstaltninger inden for rammerne af Dublin-konventionen:

- indrejsekontrollen ved de ydre grænser styrkes gennem anvendelse af mere personale og moderne teknologi
- overvågningen af lufthavnsområder, hvortil der ikke er offentlig adgang, sikres for så vidt angår flyforbindelser fra lande uden for Schengen-området og transitpassagerer; der træffes lignende foranstaltninger i havne med international sejlads
- der ydes gensidig bistand for så vidt angår grundlæggende uddannelse og efteruddannelse af kontrolpersonalet i lufthavne og havne samt af luftfartsselskabernes medarbejdere, for eksempel gennem bilaterale udvekslingsprogrammer; moderne teknologi anvendes i højere grad og stilles til rådighed mellem parterne indbyrdes, ligesom der indsættes mere personale

- internationale færger kontrolleres, både når passagererne går ombord, og når færgerne går fra kaj
- der gennemføres harmoniserede sanktioner mod transportører, der befordrer ulovlige indvandrere til Schengen-området, og der indgås aftaler med transportørerne herom
- der gennemføres kontroller på en række særligt risiko-behæftede afgangssteder, som skal udpeges nærmere
- der udveksles oplysninger om de rejseruter og modus operandi, som benyttes til indsmugling af ulovlige indvandrere, idet det praktiske samarbejde mellem de politi- og grænsemyndigheder, som har ansvaret for at beskytte grænserne, intensiveres, ligesom samarbejdet mellem disse myndigheder og forbindelsesofficerer fra Schengen-staterne, der arbejder i tredjelande, styrkes; der udveksles embedsmænd fra de kontraherende parter efter fælles aftale for at overvåge effektiviteten af foranstaltningerne til bekæmpelse af ulovlig indvandring
- der skal i overensstemmelse med relevant national ret tages digitale fingeraftryk af alle udlændinge, der kommer ulovligt ind på Schengen-området, hvis deres identitet ikke med sikkerhed kan fastslås på grundlag af gyldige dokumenter; fingeraftrykkene opbevares med henblik på underretning af myndighederne i andre Schengen-stater; de gældende EU-regler om beskyttelse af personoplysninger skal overholdes
- det sikres i overensstemmelse med national ret, at personer, som ulovligt er indvandret på Schengen-området, og hvis identitet ikke kan fastslås med sikkerhed, ikke forsvinder, før deres identitet er fastslået med sikkerhed, eller før de fornødne foranstaltninger, som henhører under fremmedpolitiet, er truffet og gennemført
- udlændinge, der kommer fra tredjelande og er kommet ulovligt ind på de kontraherende parters område, udsendes omgående, medmindre de har opnået ret til at blive i det pågældende land
- forhandlinger med henblik på indgåelse af en tilbagetagelsesaftale mellem Schengen-staterne på den ene side og Tyrkiet, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn og Slovenien på den anden side, fremmes
- det praktiske samarbejde mellem Schengen-staterne forbedres inden for rammerne af Dublin-konventionen.

Gennemførelsen af ovennævnte foranstaltninger skal finde sted:

- under overholdelse af de enkelte medlemsstaters suverænit
- i overensstemmelse med de kontraherende parter nationale ret, dvs. hvis den pågældende nationale ret tillader det
- uden at foregribe bestemmelserne i eksisterende bilaterale aftaler
- i overensstemmelse med Schengen-gennemførelseskonventionen og særlig artikel 134 og 142, navnlig for så vidt angår Dublin-konventionen.

Under hensyn til behovet for at styre gennemførelsen af disse foranstaltninger og til at videreudvikle dem anmodes formandskabet om at nedsætte en taskforce, der mindst består af repræsentanter for de seks mest berørte stater. Denne taskforce skal mødes med korte mellemrum og efterfølgende aflægge rapport til eksekutivkomitéen.

Afgørelsen skal gennemføres som et supplement til EU's handlingsplan. Den nødvendige koordinering skal finde sted i K.4-Udvalget og den centrale gruppe.

Bruxelles, den 21. april 1998.

J. VANDE LANOTTE
Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 21. april 1998****om samarbejde mellem de kontraherende parter om udsendelse af udenlandske statsborgere ad
luftvejen****(SCH/Com-ex (98) 10)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 23 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Vedlagte dokument SCH/II-Read (97) 5 rev. 5 vedrørende samarbejde mellem de kontraherende parter om udsendelse af udenlandske statsborgere ad luftvejen godkendes. Principperne heri anvendes fra datoen for vedtagelsen af denne afgørelse.

Bruxelles, den 21. april 1998.

J. VANDE LANOTTE

Formand

SCH/II-Read (97) 5 rev. 5

NOTE FRA DET ØSTRIGSKE FORMANDSKAB

VEDR.: SAMARBEJDE MELLEM DE KONTRAHERENDE PARTER OM UDSENDELSE AF UDENLANDSKE
STATSBORGERE AD LUFTVEJEN

Det er nødvendigt at give den vilje, der findes hos alle de kontraherende parter til at samarbejde om at lette gennemførelsen af foranstaltninger til udsendelse af udenlandske statsborgere fra Schengen-området, konkret form.

Eksistensen af et område med fri bevægelighed for personer skal tilskynde de organer, der er ansvarlige for grænsekontrol og for at anvende udlændingelovgivningen, til at samarbejde, når det er nødvendigt.

De kontraherende parter er stødt på vanskeligheder ved udsendelsen af udenlandske statsborgere, som rejser gennem de andre kontraherende parters område.

Under hensyn til Rådets henstilling af 30. november 1992 om indførelse af et dokument med henblik på gennemrejse i forbindelse med udsendelse ad luftvejen foreslår det portugisiske formandskab, at alle kontraherende parter anvender et ensartet dokument ved anmodning om gennemrejse (jf. bilaget) med henblik på udsendelse af udenlandske statsborgere.

Anmodning om lettelse af gennemrejse for udenlandske statsborgere, som skal udsendes

Den foreslåede formular skal anvendes på grundlag af følgende generelle kriterier og mål:

- Anmodningen om lettelse af gennemrejse med henblik på udsendelse skal sendes til myndigheden i transitstaten hurtigst muligt, men i princippet mindst to dage i forvejen, bortset fra behørigt begrundede hastetilfælde.
- Anmodningen skal indeholde alle væsentlige oplysninger om den eller de personer, der skal udsendes fra Schengenområdet, dvs. deres identitet, endelige bestemmelsessted, det benyttede rejsedokument, oplysninger om flyvningen, identiteten på de personer, som ledsager udlændingen, samt dato og tidspunkt for flyets ankomst til lufthavnen i den anmodede kontraherende part.
- Alle anmodede parter forpligter sig til at fremsende oplysninger om den godkendte gennemrejse til grænsekontrolpersonalet på det sted, hvor gennemrejsen skal finde sted, således at gennemrejsen kan laves effektivt.
- Proceduren for lettelse af gennemrejsen indebærer foruden andre forholdsregler — hver gang det er vigtigt for en tilfredsstillende gennemførelse af udsendelsesproceduren — at en repræsentant for grænsemyndighederne i den anmodede stat ledsager den pågældende fra ankomsttidspunktet, ligesom der gøres brug af den anmodede stats faciliteter og om nødvendigt tages kontakt med andre lufthavnsrepræsentanter.
- Anmodningen kan afvises, navnlig når den anførte transitperiode overskrider det tidsrum, der er tilladt efter den anmodede stats nationale lovgivning.
- De kontraherende parter forpligter sig til at underrette hinanden om de kompetente myndigheder og respektive kontaktpersoner, som den pågældende anmodning skal sendes til.

BILAG

ANMODNING OM LETTELSE AF GENNEMREJSE MED HENBLIK PÅ UDSENDELSE AD LUFTVEJEN

_____	Fax:
_____	Tlf. nr.:
Begærende myndighed	
.....	Dato
Embedsmand	Underskrift:

.....	Fax:
.....	Tlf. nr.:
Anmodede myndighed	

UDSENDELSE MED GENNEMREJSE

I.			
Navn	Fornavn	Nationalitet/fødselsdato og fødested	Rejsedokument nr./type/udløbsdato
.....
.....
.....
.....

II.
Ledsagelse: ja/nej Navn(e):

III.
Rute/dato/transit via/bestemmelsessted

fra	til	med flyvning	Dato:
fra	til	med flyvning	Dato:
fra	til	med flyvning	Dato:
fra	til	med flyvning	Dato:

Den anmodede myndigheds afgørelse:

Ja/nej
(Navn/underskrift/dato)

IV.
Bemærkninger:

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 21. april 1998

om udveksling på stedet af statistiske oplysninger om visumudstedelse

(SCH/Com-ex (98) 12)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 9 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 16 i ovennævnte konvention, og

ud fra følgende betragtninger:

Udveksling på stedet af statistikker over imødekomne og officielt afslåede visumansøgninger gør det muligt for de forskellige repræsentationer at få et indblik i den samlede udvikling med hensyn til visumansøgninger fra lande, som hører ind under deres kompetenceområde, og i eventuelle ændringer i ansøgningsmønsteret fra den ene Schengen-partner-mission på stedet til den anden.

Dette samlede overblik vil muliggøre konsuleret samarbejde på stedet om at undersøge årsagerne til de konstaterede tendenser, navnlig med hensyn til visa-shopping, samt at drage praktiske konklusioner og — i påkommende fald — at fremsætte de fornødne anbefalinger til de respektive nationale myndigheder.

Det er en tung administrativ byrde, som pålægges de berørte diplomatiske missioner og konsulater med den månedlige udveksling af statistikker over imødekomne og officielt afslåede ansøgninger om kortfristede visa, som Arbejdsgruppe II anmoder om i sin note SCH II (95) 50, rev. 2 til centralgruppen.

På den anden side bør LTV kun udstedes i undtagelsestilfælde, og den månedlige udveksling af statistikker om sådanne visa bør derfor fortsættes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Udvekslingen af statistikker over imødekomne og officielt afslåede ansøgninger om visa til kortvarigt ophold, transit-visa og lufthavnstransitvisa skal finde sted hvert kvartal.
2. Uden at foregribe de forpligtelser, der følger af Schengen-konventionens artikel 16, og som er forklaret i bilag 14 til de fælles konsulære forskrifter, ifølge hvilke Schengen-staterne inden en frist på 72 timer skal tilstille de øvrige kontraherende parter oplysningerne vedrørende udstedelse af LTV, påmindes Schengen-medlemsstaternes diplomatiske missioner og konsulater hermed om deres pligt (SCH/Com-ex decl. 4) til hver måned at udveksle deres statistiske oplysninger om LTV, der er udstedt i løbet af den foregående måned, samt til at videresende disse statistikker til deres respektive centrale myndigheder.
3. Kapitel VIII i de fælles konsulære forskrifter vil blive suppleret i overensstemmelse hermed (*).

Bruxelles, den 21. april 1998.

J. VANDE LANOTTE
Formand

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 23. juni 1998****om de foranstaltninger, der skal træffes over for lande, som volder problemer med hensyn til udstedelse af dokumenter, som er nødvendige for udsendelse fra Schengen-området****(SCH/Com-ex (98) 18 rev.)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 23 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

De foranstaltninger, der skal træffes over for lande, som volder problemer med hensyn til udstedelse af dokumenter, som er nødvendige for udsendelse fra Schengen-området, vedtages efter proceduren i vedfø-jede dokument.

Oostende, den 23. juni 1998.

L. TOBBACK

Formand

SCH/II-Read (98) 2 rev. 2

Vedr.: Foranstaltninger, der skal træffes over for lande, som volder problemer med hensyn til udstedelse af dokumenter, som er nødvendige for udsendelse fra Schengen-området

Det belgiske formandskab har ved flere lejligheder (mødet i eksekutivkomitéen den 15. december 1997 i Wien, møderne i centralgruppen den 14. januar 1998 i Brügge og den 23. februar i Luxembourg) givet udtryk for sin vilje til at finde løsninger på problemerne med tilbagetagelse af illegale udlændinge.

Det drejer sig specifikt om de vanskeligheder, man er stødt på i forbindelse med tilbagesendelse, på grund af manglende samarbejde fra udenlandske konsulater i Schengen-hovedstæderne om udstedelse af laissez-passes. Selvom man nu på nationalt plan er begyndt at overveje mulige løsninger, kan en fælles Schengen-tilgang til dette problem måske føre til mere effektive løsninger.

En af de modeller, som Belgien går ind for, er følgende: en Schengen-stat finder, at den har alvorlige problemer med at opnå laissez-passes til hjemsendelse af illegale udlændinge. Schengen-staten underretter ambassadøren i det pågældende land og pålægger ham/hende at udarbejde foranstaltninger, som skal træffes lokalt sammen med Schengen-partnerne.

Schengen-ambassadørerne kan i første omgang tage kontakt med de lokale myndigheder for at gøre dem opmærksom på problemet med tilbagetagelse af deres statsborgere og træffe foranstaltninger til ad hoc-løsninger. Fordelen ved at træffe foranstaltninger på lokalt plan er, at landets nationale myndigheder af og til bedre kan forhandle om tilbagetagelse af deres statsborgere end dets konsulære personale i Schengen-hovedstæderne.

Undergruppen vedrørende Tilbagetagelse underrettes om alle »lokale foranstaltninger«, der træffes. Centralgruppen underretter eksekutivkomitéen om alle foranstaltninger, der træffes, og resultaterne heraf.

Hvis sådanne kontakter ikke fører til nogen resultater, vil det være nødvendigt at anvende andre midler — utvivlsomt af mere bindende karakter — for at øge bevidstheden om problemet, f.eks. visumudstedelsespolitikken. Disse foranstaltninger vil blive drøftet i Visumgruppen.

Den enkelte Schengen-stat bevarer retten til at beslutte, om den ønsker at anvende de gengældelsesforanstaltninger, der eventuelt foreslås.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 23. juni 1998****om monegaskiske opholdstilladelser****(SCH/Com-ex (98) 19)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

ud fra følgende betragtninger:

Der blev indført fri bevægelighed mellem Frankrig og Monaco, før konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen trådte i kraft;

de kontraherede parter i ovennævnte konvention har ikke stillet spørgsmålstegn ved disse regler om fri bevægelighed;

på grundlag af aftalen om godt naboskab mellem Frankrig og Monaco af 18. maj 1963, med de ændringer og tilføjelser, der fremgår af brevvekslingen mellem Frankrig og Monaco af 15. december 1997, anvender de franske myndigheder de regler og kontrolforanstaltninger, der er fastlagt i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen i forbindelse med kontrollen med udlændinges indrejse, ophold og bosættelse i Fyrstendømmet Monaco —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

- Monegaskiske opholdstilladelser tilføjes til det afsnit, der er forbeholdt de franske myndigheder i bilag IV til de fælles konsulære instrukser (*).
- Monaco-Héliport og Monaco-Port de la Condamine tilføjes på listen over grænseovergangssteder, der er godkendt til passage af de ydre grænser, i bilag I til den fælles Schengen-håndbog (**).
- Monegaskiske opholdstilladelser tilføjes til det afsnit, der er forbeholdt de franske myndigheder, i bilag XI i den fælles Schengen-håndbog (**).
- Udstedelse eller fornyelse af en monegaskisk opholdstilladelse medfører ikke, at en kontraherende part skal tilbagekalde en indberetning til SIS om, at indehaveren af opholdstilladelsen er uønsket.

Oostende, den 23. juni 1998.

L. TOBBACK
Formand

(*) Jf. SCH/Com-ex (99) 13.

(**) Fortroligt dokument. Jf. SCH/Com-ex (98) 17.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 23. juni 1998****om stempeling af visumansøgeres pas****(SCH/Com-ex (98) 21)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 9 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 17 i ovennævnte konvention,

i betragtning af at det er i alle Schengen-staternes interesse at nå til enighed om at harmonisere deres procedurer for udstedelse af visum inden for rammerne af deres fælles politik vedrørende personers frie bevægelighed for at undgå, at den samme person indgiver flere eller flere på hinanden følgende visumansøgninger,

ud fra ønsket om at styrke det konsulære samarbejde med henblik på at bekæmpe illegal indvandring og organiseret menneskesmugling,

på grundlag af bestemmelserne i kapitel VIII i de fælles konsulære instrukser (*) om samarbejdet imellem konsulaterne på stedet,

i betragtning af at gensidig udveksling af oplysninger mellem Schengen-staterne om, at en visumansøgning er blevet indgivet i en af staterne, er en hjælp til at undgå, at der indgives flere eller flere på hinanden følgende ansøgninger,

i betragtning af at stempeling til identificering af visumansøgninger er en hjælp til at undgå, at den samme person søger visum flere steder eller flere på hinanden følgende gange,

i betragtning af at en standardisering af praksis med at stemple alle visumansøgninger, uanset hvilket land de indgives i, vil bidrage til at dæmpe eventuelle forbehold over for en afvigende praksis —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Alle visumansøgeres pas skal stemples. Hvad angår diplomtпас og tjenestepas, er det den diplomatiske repræsentation eller det konsulat, der modtager ansøgningen, der skal afgøre, om disse skal stemples.

2. Stemplet skal indeholde en tredje rubrik, der er reserveret til koden for, hvilken type visum der ansøges om.

3. Stemplet kan også anvendes, hvis der ansøges om langtidsvisum.

4. Stemplet skal også anvendes, hvis en Schengen-stat handler som repræsentant for en anden Schengen-stat. I så fald skal den rubrik, der er reserveret koden, også indeholde en angivelse af, at staten repræsenterer en anden stat.

5. I undtagelsestilfælde, hvor det viser sig umuligt at anbringe stemplet, underretter den repræsentation, der har formandskabet, den kompetente Schengen-gruppe og foreslår denne at vedtage anvendelsen af alternative foranstaltninger, f.eks. udveksling af kopier af passene eller af lister over afviste visa med angivelse af grunden til afvisningen.

6. Som konsekvens af ovenstående skal punkt 2 i kapitel VIII i de fælles konsulære instrukser (*) affattes således:

»Det skal ved udveksling af oplysninger og identifikation af visumansøgninger med stempler eller andre alternative eller supplerende foranstaltninger undgås, at ansøgere indgiver deres visumansøgning til flere forskellige repræsentationer, hvad enten det sker parallelt eller efter nyligt afslag.

Uanset den høring, som repræsentationen kan gennemføre, samt den gensidige udveksling af oplysninger anbringer de et stempel med følgende tekst: »Visumansøgning af ... til ...«. i hver ansøgers pas. Med hensyn til den første oplysning anvendes seks skrifttegn, nemlig to for henholdsvis datoen, måneden og året; efter »til« anføres den kontraherende parts repræsentation. Koden for den visumkategori, der ansøges om, skal tilføjes.

(*) Jf. SCH/Com-ex (99) 13.

(*) Jf. SCH/Com-ex (99) 13.

Det overlades til den kompetente myndighed, der behandler visumansøgningen, om de også vil stemple diplomat- og tjenestepas.

Stemplet kan ligeledes anbringes ved ansøgning om et visum til længerevarende ophold.

Udstedes visum efter fuldmagt, anbringes påtegningen »R« i stemplet efter koden for den visumkategori, der ansøges om, efterfulgt af koden for den repræsenterede stat.

Ved udstedelse af visummet anbringes visummærkaten om muligt på identifikationsstemplet.

I undtagelsestilfælde, hvor det viser sig umuligt at anbringe stemplet, underretter den repræsentation, der har formandskabet, den kompetente Schengen-gruppe og foreslår denne at vedtage anvendelsen af alternative foranstaltninger, f.eks. udveksling af kopier af passene eller af lister over afviste visa med angivelse af grunden til afvisningen.

Lederne af repræsentationerne træffer på formandskabets eller eget initiativ afgørelse om, hvorvidt det er nødvendigt med alternative eller supplerende foranstaltninger.»

Oostende, den 23. juni 1998.

L. TOBBACK
Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 16. september 1998
om videregivelse af den fælles håndbog til ansøgerlandene
(SCH/Com-ex (98) 35 rev. 2)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under hensyntagen til at Schengen-reglerne skal integreres i Den Europæiske Union i medfør af den relevante protokol til Amsterdam-traktaten,

under hensyntagen til at især den fælles håndbog om kontrol af de ydre grænser er et væsentligt element i Schengen-reglerne, og at de stater, med hvilke der er tiltrædelsesforhandlinger i gang, skal underrettes derom nu, så de kan forberede sig på at overtage reglerne,

under hensyntagen til at den fælles håndbog om kontrol af de ydre grænser, med undtagelse af visse bilag, og andre dokumenter derfor bør videregives til disse stater, selv om der er tale om fortrolige dokumenter,

under hensyntagen til at der også kan blive behov for videregivelse af eksekutivkomitéens offentliggjorte afgørelser og erklæringer —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Formandskabet kan videregive den fælles håndbog om kontrol af de ydre grænser uden bilag 6b, 6c og 14b til de ansøgerstater, med hvilke der er forhandlinger i gang om deres tiltrædelse af Den Europæiske Union.
2. Centralgruppen bemyndiges til at træffe afgørelse fra sag til sag vedrørende videregivelse af andre fortrolige dokumenter til disse stater.
3. Ved videregivelse som angivet i punkt 1 og 2 skal det understreges, at der er tale om et fortroligt dokument. Den stat, der modtager den fælles håndbog om kontrol af de ydre grænser eller ethvert andet fortroligt dokument, skal forpligte sig til at behandle et sådan dokument fortroligt.
4. Formandskabet kan endvidere videregive eksekutivkomitéens offentliggjorte afgørelser og erklæringer og andre ikke-fortrolige dokumenter til stater og andre tjenester til intern brug, hvis disse kan godtgøre, at de har en legitim interesse i disse dokumenter.

Königswinter, den 16. september 1998.

M. KANTHER
Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 27. oktober 1998****om foranstaltninger til bekæmpelse af illegal indvandring****(SCH/Com-ex (98) 37 def. 2)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 6 i ovennævnte konvention,

— i betragtning af nødvendigheden af at overholde menneskerettighederne og under henvisning til de kontraherende parter forpligtelser i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention og de dertil hørende protokoller, Genève-konventionen om flygtninges retsstilling og New York-protokollen, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og konventionen om barnets rettigheder,

— under hensyntagen til de foranstaltninger, der er truffet af og inden for EU til bekæmpelse af illegal indvandring, og i anerkendelse af nødvendigheden af en integreret tilgang til problemet, og

— i erkendelse af, at en politik til bekæmpelse af illegal indvandring skal omfatte passende bestemmelser om behandling af asylansøgninger i overensstemmelse med folkerettens bestemmelser —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Schengen-staterne er i øjeblikket i særlig grad udsat for betydelige bølger af indvandring.

Schengen-staterne anser det for nødvendigt at træffe følgende foranstaltninger for at bekæmpe denne indvandring:

1. Udarbejdelse og løbende ajourføring af en situationsrapport og udarbejdelse af forslag med henblik på tilpasning af foranstaltningerne via taskforcen.
2. Tæt samarbejde med hjemlandenes og transitlandenes kompetente myndigheder i henhold til Schengen-staternes nationale ret, især i form af rådgivning og støtte via Schengen-staternes forbindelsesofficerer.

3. Støtte til hjemlandene og transitlandene på de i punkt 2 nævnte betingelser via Schengen-staternes forbindelsesofficerer med henblik på rådgivning om forebyggelse af illegal indvandring i henhold til gældende national ret, for at bekæmpe illegal indvandring i Schengen-staterne.

4. Løbende gensidig information mellem alle Schengen-stater om resultaterne af ekspertmissioner i hjemlandene og transitlandene, især de lande, der ansøger om tiltrædelse af EU, til brug i forbindelse med hjælpeforanstaltninger.

5. Gennemførelse af intensiv kontrol i henhold til Schengen-standard ved ydergrænsernes autoriserede grænseovergangsteder med hovedvægten på de grænseafsnit, der er berørt af indvandring.

6. En så fuldstændig overvågning som muligt af land- og søgrænserne uden for de autoriserede grænseovergangsteder samt i baglandet, især af de grænseafsnit, der er berørt af illegal indvandring, ved passende mobil patruljering.

7. Kontrol af ikke offentligt tilgængelige områder af havne med international skibstrafik.

8. Kontrol af færgetrafikken allerede ved ombordkørsel og indstigning.

9. Intensivering af politiets indenlandske foranstaltninger på grundlag af den nationale lovgivning, navnlig på hovedtrafikårer, så vidt muligt i samordning og tæt samarbejde med Schengen-partnerne.

10. Der tages, i overensstemmelse med den nationale lovgivning, fingeraftryk af enhver illegalt indrejst udlænding, hvis identitet ikke kan fastslås med sikkerhed, og disse opbevares med henblik på information af de andre Schengen-staters myndigheder under overholdelse af principperne i gældende databeskyttelsesbestemmelser inden for Schengen-samarbejdet og i Den Europæiske Union.

11. Det skal, i overensstemmelse med den nationale lovgivning, forhindres, at illegalt indrejste udlændinge, hvis

identitet ikke er fastslået med sikkerhed, går under jorden, inden deres identitet er fuldstændigt fastslået, eller inden de relevante udlændingeretlige bestemmelser er truffet og iværksat.

12. Omgående og systematisk udsendelse af tredjelandsstatsborgere, der er indrejst ulovligt i Schengen-staterne, hvis der ikke foreligger opholdstilladelse eller hindringer for deres udsendelse baseret på tungtvejende humanitære hensyn eller folkeretlige bestemmelser.
13. Idømmelse af sanktioner mod transportvirksomheder, der befordrer passagerer uden de krævede dokumenter for indrejse i og transit gennem et Schengen-land.
14. Udveksling af informationer — med inddragelse af Europol, for så vidt dette er tilladt i forbindelse med personoplysninger og under forudsætning af, at organerne under Europol-konventionen giver deres tilladelse — mellem de af Schengen-staterne udpegede centrale myndigheder om

situationens udvikling, de trufne foranstaltninger og de foretagne pågribelser, herunder også om menneskesmuglerorganisationer og sluserruter, samt hurtigere videregivelse af disse informationer til de kompetente tjenester.

15. Koordinering af bekæmpelsen af sluserkriminaliteten gennem udveksling af informationer — med inddragelse af Europol, for så vidt dette er tilladt i forbindelse med personoplysninger og under forudsætning af, at organerne under Europol-konventionen giver deres tilladelse — mellem de efterforskende tjenester ifølge bestemmelserne i Schengen-konventionen og den nationale lovgivning samt koordinering af operative foranstaltninger.
16. Anvendelse, med de fornødne ændringer, af de relevante foranstaltninger i EU's handlingsplan af 26. januar 1998 vedrørende tilstrømning af indvandrere fra Irak og nabo-regionen (dok. UE 5573/98).

CENTRALGRUPPENS AFGØRELSE**af 27. oktober 1998****om vedtagelse af foranstaltninger til bekæmpelse af illegal indvandring****(SCH/C (98) 117)**

CENTRALGRUPPEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen sammenholdt med
eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Den reviderede og endelige udgave af vedlagte handlingsplan vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse
af illegal indvandring (SCH/Com-ex (98) 37 def.) iværksættes i medfør af eksekutivkomitéens mandat af
16. september 1998.

Bruxelles, den 27. oktober 1998.

B. SCHATTENBERG

Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 16. december 1998****om afskaffelse af de grå lister over stater, hvis statsborgere er visumpligtige i nogle Schengen-stater****(SCH/Com-ex (98) 53 rev. 2)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN —

som henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som henviser til artikel 9 i ovennævnte konvention,

som tager i betragtning, at det er i alle Schengen-staternes interesse at fortsætte harmoniseringen af deres visumudstedelsespolitik som led i deres fælles politik for fri bevægelighed for personer med henblik på at forebygge mulige negative følger for så vidt angår indvandring og intern sikkerhed,

som ønsker hurtigst muligt at fjerne de nuværende forskelle mellem de visumregler, som Schengen-staterne anvender over for de stater, der er nævnt i del III i bilag I til de fælles konsulære instrukser(*) dvs. Bolivia og Ecuador,

som tager hensyn til dokumentet vedrørende de grundlæggende kriterier for medtagelse af visumpligtige stater i den fælles Schengen-liste (SCH/M (92) 32 rev.), som ministrene og statssekretærerne vedtog den 15. december 1992 i Madrid, og den afgørelse, som eksekutivkomitéen vedtog den 15. december 1997 i Wien (SCH/Com-ex (97) 32),

som anerkender, at de foranstaltninger, der er fastsat i punkt 1 og 2 i eksekutivkomitéens afgørelse af 15. december 1997 (SCH/Com-ex (97) 32), er blevet gennemført,

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Bolivia og Ecuador optages på listen over lande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligt i alle Schengen-stater.
2. Schengen-staterne træffer de nødvendige foranstaltninger til ophævelse af visumkravene for Estland, Letland og Litauen senest den 1. marts 1999.
3. Schengen-staterne anmoder de baltiske stater om at tiltræde FN's konvention af 28. september 1954 om statsløse personers retsstilling, således at alle med bopæl i de baltiske stater i fremtiden kan rejse uden visum til Schengen-staterne.

Denne afgørelse træder i kraft, når Schengen-staterne har meddelt, at foranstaltningerne er blevet gennemført.

Berlin, den 16. december 1998.

C. H. SCHAPPER
Formand

(*) Jf. SCH/Com-ex (99) 13.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 16. december 1998****om indførelse af en håndbog over dokumenter, der kan forsynes med visum****(SCH/Com-ex (98) 56)**

I henhold til artikel 17, stk. 3, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen har eksekutivkomitéen i bilag 11 til de fælles konsulære instrukser (*) fastlagt kriterier for de dokumenter, der kan forsynes med visum.

På baggrund heraf har Arbejdsgruppe II-Visum afsluttet arbejdet med at samle og gennemgå alle gængse rejsedokumenter, der anvendes i hele verden; dette arbejde har strakt sig over flere formandskaber. Denne oversigt over rejsedokumenter, der kan forsynes med visum, gør det muligt at anvende den procedure, der er nødvendig ifølge Schengen-konventionen, dvs. at et visum, der er gyldigt til alle Schengen-stater, kun kan udstedes, hvis det rejsedokument, visummet skal indsættes i, er anerkendt som gyldigt i alle de pågældende stater.

Begyndende med den nu afsluttede del I vil der blive udarbejdet en håndbog over dokumenter, der kan forsynes med visum. Håndbogen vil komme til at omfatte følgende dele:

- Del I Rejsedokumenter, der kan forsynes med visum
- Del II Fremmedpas, der udstedes af Schengen-staterne, og som kan forsynes med visum
- Del III Liste over rejsedokumenter, der udstedes af internationale organisationer
- Del IV Gradvis opbygning af en dokumentsamling, der indeholder kopier af originale dokumenter
- Del V Information om kendte fantasipas.

Håndbogens enkelte dele vil blive udsendt til de diplomatiske og konsulære repræsentationer, efterhånden som de foreligger. Færdiggjorte dele kan således udsendes uden at afvente, at yderligere dele bliver færdige.

Eksekutivkomitéen tager til efterretning, at del I vedrørende »Rejsedokumenter, der kan forsynes med visum« er blevet fremsendt til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med henblik på anvendelse (se bilaget — dok. SCH/II-Visa (96) 59 rev. 6), og anmoder om at få forelagt en rapport om effekten heraf inden juni 1999. De diplomatiske og konsulære repræsentationer er blevet opfordret til at vurdere nytten af dette dokument og at aflægge rapport herom inden marts 1999.

Ajourføringen af håndbogen kan forberedes af Generalsekretariatet på baggrund af relevante notater fra delegationerne.

Berlin, den 16. december 1998.

C. H. SCHAPPER

Formand

(*) Jf. SCH/Com-ex (99) 13.

SCH/II-Visa (96) 59 rev. 7

OVERSIGT OVER REJSEDOKUMENTER, SOM GIVER RET TIL AT PASSERE DE YDRE GRÆNSER, OG SOM KAN FORSYNES MED VISUM

GENERELT

Kollektive pas:

Portugal og Spanien anerkender kun kollektive pas, som er udstedt i henhold til den europæiske overenskomst om unge menneskers adgang til at rejse på kollektivt pas mellem Europarådets medlemslande af 16. december 1961 (og for Portugals vedkommende for højst 25 personer). Portugal accepterer imidlertid, at partnerne anbringer det ensartede visum. Spanien accepterer ligeledes andre kollektive pas i hvert enkelt tilfælde under overholdelse af princippet om gensidighed. Visummet anbringes på et separat ark.

Rejsedokumenter for statsløse:

Østrig, Portugal og Island er ikke kontraherende parter i konventionen om statsløse personers retsstilling, undertegnet i New York den 28. september 1954. Østrig og Portugal accepterer ikke desto mindre, at partnerne anbringer det ensartede visum på dokumenter, som udstedes af de stater, som har undertegnet denne konvention. Island vil meddele sin holdning senere.

Laissez passer:

Et laissez-passer anerkendes generelt kun for transit med henblik på tilbagevenden til udstedelseslandet.

Følgende bestemmelser finder anvendelse for så vidt angår Tyskland:

Officielle identitetsdokumenter, jf. punkt 1-9, der er udstedt af en af de stater, som Tyskland har anerkendt på internationalt plan, men som endnu ikke er blevet anerkendt formelt, accepteres, selvom de er ukendt, som pas eller dokumenter, der træder i stedet for pas, på visse betingelser og i henhold til loven og kan følgelig forsynes med et visum, så længe deres manglende anerkendelse ikke er blevet konstateret formelt. For de øvrige Schengen-landes vedkommende kan dokumenterne ikke forsynes med et visum, hvis de ikke indeholder følgende angivelser og karakteristika: fulde navn, fødselsdato, nationalitet (undtagen for pas til flygtninge og statsløse), foto, indehaverens underskrift og tilladelse til tilbagerejse, såfremt dokumentet er udstedt til andre personer end landets egne statsborgere: **disse dokumenter er markeret med X***.

Følgende bestemmelser finder anvendelse for så vidt angår Østrig:

Såfremt et rejsedokument, der er opført på listen, ikke udtrykkeligt er ledsaget af ordene »ikke anerkendt«, kan det, selvom det ikke er markeret med et kryds (X), forsynes med et visum for Østrig, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- dokumentet er udstedt af et folkeretssubjekt, som er behørigt beføjet hertil
- det indeholder utvetydigt indehaverens identitet
- det er gyldigt
- det er gyldigt for Republikken Østrig, og
- det tillader tilbagerejse til udstedelsesstaten.

Forklaring:

- 1 nationalitetspas
- 2 diplomatpas
- 3 tjenestepas
- 4 særpas
- 5 kollektivt pas
- 6 identitetsbevis for børn
- 7 søfartsbog
- 8 rejsedokument for flygtninge (Genève-konventionen af 28. juli 1951)
- 9 rejsedokument for statsløse (New York-konventionen af 28. september 1954)
- 10 rejsedokument for udlændinge
- 11 andre rejsedokumenter

☒ dokumentet giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser og kan forsynes med et visum

☐ dokumentet er ikke anerkendt af den pågældende kontraherende part

☐ »dokumentet findes ikke« eller »den eller de kontraherende parter har ikke givet nogen oplysninger«. Dokumentet behandles som et ikke-ankendt dokument **O**. Hvis rejsehjemmelen er i overensstemmelse med de bestemmelser, som Østrig har anført ovenfor, kan der anbringes et visum for Østrig.

(X) det er ikke sikkert, at dokumentet er udstedt.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11 — Identitetsdokument for andorranere	X	X			X	X	X	X			X		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			X			X						X	
5													
6													
7		X				O	X						X
8													
9													
10													
11 — Midlertidigt pas — Rejsedokument (brunt omslag)						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X		X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11 — Handelspas	X		X			X ¹		X					

¹ Behandles som nationalitetspas.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X			X			X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6°			O			O							
7			X										
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Laissez passer		O			O	O	X						

° Laissez passer (løsblad).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6			O										
7													
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Hjemrejsedokument til Republikken Armenien						X ¹							

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Armenien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Sauf conduit udstedt af de diplomatiske repræsentationer — Sauf conduit udstedt af Indvandrings- og Grænsedirektoratet			X ¹			X ²					X ²		

¹ Kun til transitformål, hvis ruten går gennem Tysklands territorium, og dette ikke udtrykkeligt er udelukket fra dokumentets territoriale anvendelsesområde.

² Anerkendt til udrejse eller transit med henblik på tilbagerejse til Angola.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X					X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10°						O							
11 — Certificado de viaje (rejsedokument) — Konsulatpas, serie C — Pasaporte provisorio (midlertidigt pas), serie A (gyldigt i 60 dage)						O X ¹ X ²							

° Pasaporte especial para extranjeros (særligt pas for udlændinge).

¹ Behandles som nationalitetspas.

² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Argentina.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													
— Identitetsdokument	X ¹	X ¹	X ¹		O	O	O	O			X ¹		
— Identitetsbevis	X ¹		X ¹		O	O	O	O			X ¹		
— Nødrejsedokument/ midlertidigt rejse- dokument (separat ark)					O	O	O	O					

° Ikke udstedt før den 7.5.1998.

¹ Kun anerkendt, hvis dokumentet indeholder en tilladelse til tilbagerejse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X						X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9					X	X		X					X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5						O					O		
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X*	X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8													
9°	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													
— Identitetsbevis					O	O							
— Nødpas (kun gyldigt til én rejse)					O	O		O					

° Er ikke udstedt før den 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10			O										
11													
— Pilgrimspas					O	O					O		
— Laissez passer (separat ark)						O							
— Sauf conduit (for udlændinge)						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5	X		O			O							
6													
7	X	X	X		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X ¹			O							
11													
— Bulgarsk flodskipperkort til sejlads på Donau	X		X			O					O		
— Rejsedokument med henblik på tilbagerejse til Bulgarien (rejsesedsage-dokument)	X					X ²					X ²		

° Rejsedokument, der udstedes til personer, som rejser alene (blåt omslag).

¹ Såfremt det nødvendige tilbagerejsevisum findes på tysk, engelsk eller fransk i det dokument, der træder i stedet for pas.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Bulgarien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3													
4	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X		X
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
— Laissez passer			X ¹										

¹ Såfremt det dokument, der træder i stedet for pas, er gyldigt for Tyskland og indeholder den krævede tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X		X			X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
— Internationalt identitetsdokument (udstedt til statsløse)		O	X ¹			O							
— Nøddokument			O										

¹ Anerkendt til et ophold på højst tre måneder, såfremt det krævede visum til fornyet indrejse allerede findes i det dokument, der anvendes som pas ved udrejsen.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4							X						
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X*	X	X	X	X	X		X		X	X
10°	X		X			O		O			X ¹		
11 — Bevis for statsborgerskab — Sauf conduit — Autorização de retorno ao Brazil (tilladelse til tilbagerejse til Brasilien) — Laissez passer (dobbelt separat ark)						X ² O		O O			X ² X ³		

° Pasaporte para estrangeiros (fremmedpas) (gult omslag) og laissez passer for udlændinge (brunt omslag).

¹ Anerkendt hvis dokumentet indeholder en tilbagerejsetilladelse.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Brasilien.³ Anerkendt til udrejse af Portugal.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis			O		O	O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*		X	X	X	X		X	X		X
2	X	X	X*		X	X	X	X		X	X		X
3	X	X			X	X		X		X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						O	X				X	X	X
8													
9													
10													
11 — Hjemrejsedokument til Republikken Belarus						X ¹							

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Belarus.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X	X		X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Tjenestepas (på dobbelt separat ark) — Midlertidigt pas (på dobbelt separat ark)						O O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3												X	
4	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis — Nødpas, kun til én rejse		O	O		O	O		O					

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Canada.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1 [∞]	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7							X	O			X		X
8	X	X		X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

[∞] Kun pas udstedt af udenrigsministeriet kan viseres.

° Med påskriften »République Démocratique du Congo«.

¹ Dette dokument er ikke udstedt før den 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Særpas for seks måneder					O						O		
— Sauf conduit, som træder i stedet for pas		O				O							
— Tjenestepas (i form af separat ark)						O							
— Ikke-konsulært laissez passer						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6 [∞]	X ¹	X ¹	X			O		X ¹					
7		X	O		X	X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X ²	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Sauf conduit						O							
— Identitetsbevis og rejse-dokument med gyldighed som midlertidigt pas						O							
— Laissez passer som erstatter diplomatpas						O							

[°] Pas (rødt omslag), der er udstedt mellem den 5.6.1997 og den 1.12.1998, og som ikke er anerkendt af de congolesiske myndigheder, viseres ikke. De nye pas, der har været i omløb siden den 1.12.1998, har brunt omslag.

[∞] Identitetsbevis og rejsedokument til børn under tre år.

¹ Kun gyldig, hvis indehaverne er ledsaget af deres forældre.

² Dette dokument er ikke udstedt før den 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X	X	X		X	X	X	X			X		
5	X	X ¹			X	X ¹		X			X		
6	X	X				X		X					
7	X	X				X	X	X					
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10°			X			O						X	
11 — Schweizisk identitetskort	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X

¹ Kollektive pas udstedt i medfør af den europæiske konvention af 16.12.1961 + kollektivt pas til unge.
° Fremmedpas (bordeauxfarvet omslag) og certifikat til udlændinge uden papirer (gråt omslag).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X					X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Sauf conduit — Laissez passer			X			O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4		X	X			X					X		
5													
6°			X		O	O							
7		X				X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Konsulatpas			X										
— Documento de viaje para extranjeros (rejsedoku- ment for udlændinge)			X										
— Titulo de viaje para extranjeros (rejsenhjælp for udlændinge)			O										
— Sauf conduit (laissez passer)						X ¹							

° Documento de viaje/rejsedokument til børn under 21 år født i udlandet af chilenske forældre.

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Chile.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			O			O							
5													
6													
7		X			X	X		X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Midlertidigt diplomatpas (separat ark)						O					O		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X			X	X	X					X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 [∞]						O							
11													
— Pas til offentlige anliggender	X	X	X			X ⁴		X					
— Rejsetilladelse		O				O							
— HKSAR (pas for Det Særlige Administrative Område Hongkong)	X	X	X ²	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
— Identitetsbevis med henblik på visum (HK)	X ¹	O	X ³	X	O	O	O	X ²	X		X		X
— Identitetsbevis (HK)*	X	X	X ³	X	O	X	X	X ²	X		X		X
— Tilbagesendelsesdokument						X ⁵							
— Laissez passer						O							

° Er ikke udstedt før den 7.5.1998.

∞ Aliens' travel document/rejsedokument for udlændinge (hæfte med gråt omslag).

* Identitetsbeviser er ikke udstedt siden den 1.7.1997 og kan ikke fornys. Deres gyldighed er på ti år. Kun certifikater udstedt inden den 1.7.1997 vil blive viseret.

¹ For så vidt side 4 i dokumentet indeholder ordene »the holder of this document may return to HK during its validity without a visa.«.² Indehaverne er som kinesiske statsborgere visumpligtige.³ I det omfang den krævede tilbagerejsetilladelse findes i det dokument, der anvendes som pas, er indehaverne visumpligtige.⁴ Behandles som nationalitetspas.⁵ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Kina.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Documento de viaje (rejsedokument)			O			O							
— Pasaporte provisional (midlertidigt pas)						X ¹					X ²		

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Colombia.² Anerkendt af Portugal, hvis dokumentet indeholder en tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X*	X	X	X	X	X		X		X	X
10°			O		O	O		O					
11			X ¹			O		O					
— Sauf conduit (i form af hæfte)			X										
— Pasaporte provisional (midlertidigt pas) (mørkegrønt hæfte)			X										
— Konsulatspas			X										

° Documento de identidad y viaje (identitetsbevis og rejsedokument) (lysegrønt hæfte).

¹ Indehaverne er visumpligtige.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X	X	X	X			X	X	X
8													
9													
10													
11						O							
— Certificado de identidad y viaje (identitetsbevis og rejsedokument)													

¹ Anerkendt af Tyskland på visse betingelser (der skal være en udrejse- (permiso de salida) og indrejsetilladelse (permiso de regreso).

° Pasaporte oficial og pasaporte de servicio (officielt pas og tjenestepas).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X					X		X
8													
9													
10													
11 — Rejsedokument						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5						X							
6													
7						O	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis	X	X	O			O	X	O			X ¹		

¹ Anerkendt af Portugal, hvis dokumentet indeholder en tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X	X						X	X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X ¹		O	O							
11 — Nødpas/Cestovni Pukaz			X		X ²								

° Cestovni Pukas Totosnoti (hæfte og separat ark).

¹ Cesterni Prakaz tataznesti i form af hæfte, hvis det krævede tilbagerejsevisum i form af en udfyldt mærkat findes i det dokument, der anvendes som pas. Tilbagerejsetilladelsen, der er trykt på side 2 i pasmodellen, er ikke tilstrækkelig; dokumentet anerkendes ikke, hvis det har form af løse ark.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Tjekkiet.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X*		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Laissez passer, der anvendes som pas (separat ark) — Særligt laissez passer						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
4													
5						O							
6													
7		X	X ¹		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O							
— Intercommonwealth Caribbean travel document (caribisk rejse- dokument til rejser inden for Commonwealth)						O							
— Identitetsbevis						O							
— Nødpas						O							

¹ Søfartsbog.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7			X ¹			X		X					X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

¹ Søfartsbog.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X		X	X		X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Diplomat-laissez passer — Laissez passer			X			X ²							

¹ Kun hvis fødested og -dato er nævnt.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Algeriet.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4		X	X			X	X	X			X		X
5						X							
6													
7						X							
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7		X	X ¹			O		X ¹			O		X
8 ²	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	X	X	X ³		X	O	X	X	X		X ⁴	X	
11					O	O		O				X	X
— Midlertidigt rejsedokument													
— Tilbagerejsetilladelse til Estland						X ⁵		O				X	X

¹ Ikke anerkendt, når det er udstedt til en tredjelandstatsborger. Den anerkendte sømandsbog, der udelukkende udstedes til estiske statsborgere, hedder »Seaman's discharge book«.

² Dokumentet er ikke udstedt før den 7.5.1998.

[°] Fremmedpas.

³ I det omfang det dokument, der anvendes som pas, indeholder den krævede tilbagerejsetilladelse (opholdstilladelse med begrænset eller ubegrænset gyldighed for Estland) med tilstrækkelig gyldighed.

⁴ Anerkendt af Portugal, hvis det indeholder en opholdstilladelse.

⁵ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Estland.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4		X	X		X	X	X	X			X		
5		X				O							
6													
7		X	X			X	X	X					X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11		X				X ¹		O					
— Studenterpas (blåt omslag)													
— Rejsedokument for palæstinensiske flygtninge			X			X ²		O					
— Midlertidigt rejsedokument					O	O							
— Laissez passer (brunt)						O							

¹ Behandles som et nationalitetspas.

² Kan kun vises, hvis det indeholder en tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11 — Laissez passer			X										

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3			X										
4	X	X		X	X		X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7		X											X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Laissez passer — Nødentitetsbevis for ikke-etioipiske statsbor- gere	X X		O			O O	O						

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7					X	X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Identitetsbevis					O	O		O					

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetskort	X	X	X		X	X	X	X			X		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4					O								
5													
6													
7						X	X						X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X		X					X
8													
9													
10													
11 — Rejsetilladelse for »British West India« — Nødpas/midlertidigt pas						O O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7			X ¹			X		X					
8													
9													
10													
11 — Laissez passer — Identifikationsdokument		X ²	O			O							

¹ Kun hvis det fremgår af søfartsbogen, at indehaveren har georgisk statsborgerskab.

² Udstedt til georgiske statsborgere med tilbagerejsevisum.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11					O	O					O		
— Identitetsbevis for udlændinge					O	O							
— Rejsecarnet					O	O							

¹ For så vidt som det dokument, der træder i stedet for pas, indeholder en tilladelse til at vende tilbage, hvis gyldighedsperiode er tilstrækkelig lang.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						X							
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						X	X					X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Rejsedokument, der træder i stedet for pas — Diplomatisk separat ark			X			O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3 [∞]	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4			X										
5													
6					X								
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

[∞] Pasaporte de servicio (tjenestepas) (blåt omslag) og pasaporte oficial (officielt pas) (brunt omslag).
[°] Dokumentet er ikke udstedt før den 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5						O					O		
6													
7					X	X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Konsulatpas — Cedula de identidad refugiado (identitetskort for flygtninge)	X					X O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Laissez passer — Rejsedokument						O					X ¹		

° Dokumentet er ikke udstedt før den 7.5.1998.

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til hjemlandet.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8													
9													
10													
11 — Rejsedokument til brug i Caribien	O												

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4		X	X ¹			X							
5													
6													
7		X	X ²		X	X	X	X			X		X
8°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Nødpas						O		O					

° Ikke udstedt før den 7.5.1998.
¹ For så vidt fødselsdatoen står i passet.
² Kun hvis det fremgår af sømandsbogen, at indehaveren er statsborger i Honduras.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5	X ¹		X ²			O							
6													
7	X		X ²			X	X	X					X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10°			O			O							
11 — Brodarska Knjizica Schiffausweis (kroatisk kort med henblik på sejlads ad indre vandveje) — Laissez passer (Putni List)	X		X ² X ³			O X ⁴						X ⁴	

° Putni List za stranca (rejsedokument for udenlandske statsborgere).

¹ Forsynet med foto af hver person, som er indskrevet i det kollektive pas.² Indehaverne er visumpligtige.³ Udelukkende til transit, hvis den logiske tilbagerejserute til Kroatien går gennem Tyskland.⁴ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Kroatien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis og rejsedokument						O							

° Dokumentet er ikke udstedt før den 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5			O										
6													
7		X	X			X	X				X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	O	X	X ¹		O	O					X ²	X	
11 — Pas for flodskippere — Hjemrejsedokument for ungarske stats-borgere (separat ark) — Rejsedokument til én rejse (separat ark)	X	O	O X ³			O X ² O		X			O X ²		

° Rejsedokument for statsløse personer.

¹ Anerkendt under forudsætning af, at opholdstilladelsen er udfærdiget på et germansk eller romansk sprog.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Ungarn.³ Kun til transit, hvis den logiske rute for tilbagerejsen til Ungarn går gennem Tysklands område; indehaverne er visumpligtige.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X			O	X						X
8													
9													
10°		O				O		O			O		
11 — »Rejsedokument for indonesiske statsborgere med samme gyldighed som pas« — »Haj Passport« (pilgrims- pas)						O O		X O			O		

° Rejsedokument, der træder i stedet for fremmedpas.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X												
5						X							
6													
7		X				X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10°	X	X	X		X	O	X	X			X ¹		X ²
11 — Laissez passer udstedt af den apostolske delega- tion i Jerusalem — Rejsedokument (brunt)		O	X ³		X ³	X ³							

° Rejsedokument, der træder i stedet for nationalt pas (orangefarvet omslag).

¹ Anerkendt af Portugal, hvis dokumentet indeholder en tilbagerejsetilladelse.² Med visa.³ Såfremt den krævede tilbagerejsetilladelse findes i det dokument, der træder i stedet for et pas.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7°		X	O			X	X						X
8													
9													
10°			O			X ¹							
11													

° Continuous certificate of discharge og continuous discharge certificate.

° Identitetsbevis.

¹ Kun anerkendt, hvis indehaveren er tibetansk flygtning.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*		X	X	X	X		X	X	X	X
4						X							
5													
6													
7		X	O		X	X	X	X			X		X
8													
9													
10													
11 — Rejsedokument for palæstinensere			X		X								

° Diplomtpas (grønt omslag) og diplomatpas til diplomatisk kurer (rødt omslag).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Laissez passer			X ¹										

¹ Kun til transit og kun hvis det fremgår af det dokument, der anvendes som pas, at den pågældende er iransk statsborger.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X*			O	X					X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X	X	X		X	X	X	X			X		
5													
6													
7°						X							
8													
9													
10													
11 — Rejsedokument			O			O							

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	X		X ¹		O	O		X			X		
11 — Rejsedokument til tilbagerejse til Japan			X ²										

° Tilladelse til tilbagerejse til Japan.

¹ Indehaverne er visumpligtige.² Kun til transit; indehaverne er visumpligtige.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7													
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X		X	X	X		X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7					X	O					X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	O						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						X ¹					X ¹		

— Nødpas for rejser til
Kongeriget Cambodja

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Cambodja.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													
— Nøddokument			O			O		O					
— Pas til udenlandske investorer			O			O		O			O		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X					X							X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						X	O						
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X	X*			O	X				X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Rejsedokument	X	X	X			O	X	X					

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3			X										
4	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X		X
5													
6													
7						O							
8													
9													
10													
11 — Nødrejsedokument, som er kun er gyldigt for én rejse til Kuwait — Laissez passer			O			X ¹	X						

¹ Anerkendt til udrejse eller transit med henblik på tilbagerejse til Kuwait.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10°			X ²			O							X
11													

¹ Kun hvis den krævede tilbagerejsetilladelse findes i passet.

° Dokument til statsløs person.

² Såfremt det dokument, der træder i stedet for pas, indeholder det krævede visum for udrejse og fornyet indrejse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						O	O				O		
8													
9													
10													
11 — Laissez passer (med samme gyldighed som pas)						X ¹							

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Laos.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4	X	X	X		X	X	X	X			X		
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
— Laissez passer			O			O					O		
— Rejsedokument for palæstinensiske flygtninge	X		O		X	X ¹		X			O		

¹ Forsynes med visum, såfremt dokumentet indeholder en tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X								X			X
4													
5°						O							
6													
7		X			X	X		X			X		X
8													
9													
10													
11													
— Rejsetilladelse til brug inden for det caribiske område						O							
— Identitetsbevis (separat ark)						O							
— Nødpas/midlertidigt pas						O							

° Kollektivt rejsedokument.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5	X	X	X*			X	X	X					
6	X	X	X*			X		X					
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X			O							
11 — Nationalt identitetskort	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X

° Pass für Ausländer (passeport pour étrangers eller passport for foreigners) (fremmedpas).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X					X				X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8													
9													
10													
11 — Nøddokument — Identitetsbevis						O O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X				X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6°	X		X			O						X	X
7		X	X			O	X					X	X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9			X										
10							X						
11 — Tilbagerejsetilladelse		X ¹				X ¹							X

° Rejsedokument for børn.

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Litauen.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7		X	O		X	X	X				X		X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 [∞]	X	X	X ³	X	X	X	X	X	X		X		X
11 — Tilbagerejsetilladelse		X ¹				X ²					X		

° Er ikke udstedt før 7.5.1998.

[∞] Identifikationsdokument (rejsedokument til statsløse personer/personas apliciba (brunt omslag), der mister sin gyldighed den 10.4.1999, og fremmedpas (violet omslag).¹ Kun til transit med Letland som bestemmelsesland.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Letland.³ Såfremt den krævede tilbagerejsetilladelse findes i det dokument, der træder i stedet for pas (stempel på let-tisk og engelsk).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X ¹	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X ²	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ²	X	X		X	X	X	X	X	X	X
4						X ²							
5													
6													
7		X	X*			X		X					X
8													
9°	X	X	X*	X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													
— Midlertidigt rejsedokument			O			O							
— Rejsedokument for palæstinensiske flygtninge	X		O		X	O		O					
— Laissez passer (hæfte med 32 sider, mørkegrønt omslag)						O							

¹ Forsynes med visum, hvis der er et stempel, som på fransk eller engelsk angiver den pågældende persons identitet, fødselsdato og fødested, datoen og stedet for passets udstedelse og dets udløbsdato.

² Forsynes med visum, hvis oplysningerne på side 2-6 vedrørende den pågældende person og udstedelsen af passet er oversat til fransk eller engelsk.

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X		X		X	X					X		
5													
6													
7		X	X		X	X	X	X					
8	X	X	O	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10°		O				O	O						
11 — Rejsedokument		X ¹				X ²							

° Pas til statsløse personer.

¹ Kun med visum til tilbagerejse.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Moldova.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Tilbagerejsetilladelse for personer af ukendt nationalitet			X ¹			O					O		

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

¹ Såfremt det dokument, der træder i stedet for pas, er forsynet med et gyldigt tilbagerejsevisum.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11 — Identitetsbevis					O	O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
4													
5			X			O							
6													
7													
8	X	X		X		(X)	O	X			X		X
9						(X)		X					X
10°			O			O	O				X		
11 — Nødpas						X ²							

° Fremmedpas.

¹ Selv om benævnelsen »Republikken Makedonien« på rejsedokumentet ikke er anerkendt, anerkendes sidstnævnte som gyldigt rejsedokument.² Anerkendt til udrejse eller transit med henblik på tilbagerejse til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3		X			X	X	X	X		X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Diplomaspas (i form af separat ark) ¹⁾ — Tjenestepas (i form af separat ark)			X			O O							

¹⁾ Kun udstedt til tidligere diplomater og deres familiemedlemmer.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X		X	X	X	X	X	X	X
4						X							
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X			X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5		X			X	X ¹	X	X			X ¹		
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Nationalt identitetskort — Nødpas — Identitetsdokument udstedt til en ansøger, som ikke kan opnå et nationalitetspas	X	X			X	X X ² O	X	X			X	X	

¹ Kun kollektive pas udstedt i medfør af den europæiske konvention af 16.12.1961.

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Malta.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7					X	X	X	X			X		X
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						O	X						
8													
9													
10													
11 — Midlertidigt rejsedokument		O				O						X	

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Nøddokument — Rejsedokument, som gør det ud for et nationali- tetspas			X ¹ X ³								X ²		

¹ Kun til transit; indehaverne er visumpligtige.³ Kun hvis Tyskland er nævnt som bestemmelsesland i det dokument, der anvendes som pas; indehaverne er visumpligtige.² Kun for malawiske statsborgere.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8													
9													
10													
11 — Documento de identidad y viaje (identitetsbevis og rejsekokument)						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X											X
8													
9													
10													
11 — Identitetsbevis (hæfte med brunt omslag, 32 sider) — Nødcertifikat		O	O		O	O		O					
		O	O		X ¹			O					

¹ Anerkendt til udrejse eller transit med henblik på tilbagerejse til Malaysia.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						O	X				X		
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Studenterpas — Rejsedokument	O					O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	X					O							
11 — Nødrejsedokument — Rejsedokument udstedt af FN's Namibia-råd			X ¹ X ²										

° Rejsedokument.

¹ Kun til transit, såfremt det dokument, der træder i stedet for pas, indeholder et foto af indehaveren, og såfremt det ligeledes er gyldigt for Tyskland.² Såfremt dokumentet indeholder en tilbagerejsetilladelse til det land, hvor den pågældende hidtil har opholdt sig, eller en tilladelse til indrejse på en anden stats område.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Diplomatspas (separat ark)						O							

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X			X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Nøddokument						X ¹							

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Nigeria.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			X										
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 [∞]			X			O		O					
11 — Sauf conduit (separat ark) — Pasaporte ordinario provisional (midlertidigt almindeligt pas) — Pasaporte provisional (midlertidigt pas)			X ¹		O	O					O		
						X ²							

° Er ikke udstedt før 7.5.1998.

∞ Identidad y viaje (identitets- og rejsedokument).

¹ Såfremt det dokument, der træder i stedet for pas, indeholder et visum til fornyet indrejse i Nicaragua, og såfremt det er gyldigt for Tyskland.² Anerkendt til udrejse eller transit med henblik på tilbagerejse til Nicaragua.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11 — Rejsedokument (separat ark)						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X ¹		O	O		O			X ¹		
11													

° Identitetsbevis.

¹ Anerkendt, hvis dokumentet indeholder en tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4						X		X					
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11 — Midlertidig rejsetilladelse — Rejsedokument (mørkegrønt)			X ¹			O							

¹ Såfremt dokumentet er gyldigt i Tyskland.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			X			X		O			X		
5													
6													
7		X	O		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Konsulatpas — Studenterpas — Sauf conduit udstedt af indenrigs- og justitsmini- steriet			X			X							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X		X	X		X		X	X	X	X	X
4		X	X			X		X					
5													
6													
7		X				X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Sauf conduit								O					

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis — Nødrejsedokument						O							

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X			O	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Rejsedokument			X			O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5	X ¹		X ²			O							
6													
7	X	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	X ³	O			O	O							
11 — Konsulatpas — Tilladelse for skibspersonale — Midlertidigt rejsedokument — Nødrejsedokument/ Paszport Blankietowy	X X X ⁴		X ⁵ X ⁶			O O							X

¹ Sammen med et identitetskort udstedt af Republikken Polen.

² Såfremt guiden er i besiddelse af et gyldigt polsk pas, og medlemmerne af gruppen er i besiddelse af et identitetskort med foto.

[°] Rejsedokument (podrozy-dokument).

³ Kun anerkendt i form af et hæfte.

⁴ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Polen.

⁵ I form af et hæfte, hvis dokumentet er gyldigt for Tyskland; kun i form af separate ark i transitøjemed.

⁶ Kun i transitøjemed.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X		X	X	X		X	X	X	X		X
3	X	X		X	X	X		X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			X										
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X		X			X		X					
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
— Rejsedokument			O			X ¹							
— Rejsetilladelse						O							

¹ Kan kun forsynes med visum, hvis rejsedokumentet indeholder en permanent tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5			X ¹										
6													
7		X	X		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Konsulatspas	X		X ²		O	X ³					X ³		
— Flodskipperkort til sejlads på Donau	X					O					O		
— Pas til statsløse personer (udstedes ligeledes til rumænere, som har mistet deres statsborgerskab)		O				O							
— Rejsehjemmel (udstedes til illegale udlændinge)		O				O					O		
— Tilbagerejsecertifikat (simpel erklæring)			X ²										

¹ Såfremt dokumentet er gyldigt for Tyskland.² Kun i transitøjemed.³ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Rumænien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X ¹		X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Flodskipperkort til sejlads på Donau	X					O					O		
— Tilbagesendelsesdokument			X ²										X

¹ Såfremt det fremgår af søfartsbogen, at indehaveren har russisk statsborgerskab, og såfremt der foreligger bevis for optagelse i skibsbemanningslisten.² Kun i transitøjemed.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Laissez passer, der træder i stedet for pas						O							

[°] Pas udstedt før 30.9.1996 er ikke længere gyldige.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3			X										
4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11 — Laissez passer			X ¹			O							

¹ Såfremt det indeholder en tilladelse til tilbagerejse i form af et visum til udrejse/ny indrejse. I øvrigt skal gyldigheden af det dokument, der anvendes som pas, samt visummet til udrejse/ny indrejse, være på mindst seks måneder.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X		X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Nødpas						O							

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X	X
4			X										
5													
6													
7		X				O							X
8	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Nødrejsedokument						O							

¹ Såfremt den krævede tilbagerejsetilladelse findes i det dokument, der træder i stedet for pas.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8													
9													
10	X					O							
11 — Identitetsbevis — Internationalt identitets- bevis med tilbage- rejsevisum — Identitetsdokument ^o	X	X	X			O O X ²	X						

^o Kun for statsborgere i Singapore.

¹ Kun til transit, hvis den logiske rute for tilbagerejsen går gennem Tyskland.

² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Singapore.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X ¹												
5						O		X					
6													
7		X				X	X	X					
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9°	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10 [∞]			O			O							
11													
— Identitetskort	X					O							
— Flodskipperkort	X					O		X					
— Nødpas (midlertidigt pas)	X					X ²							

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

∞ Fremmedpas.

¹ I forbindelse med et officielt kort, hvoraf indehaverens identitet fremgår.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Slovenien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6	X												
7			X			X	X						
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	X		X		O	O							
11													
— Rejsedokument (cestovny preukaz)	X		X ¹			X ²							

° Cestovny preukaz totnosti/rejseidentitetskort (hæfte) og cestovny preukaz totnosti (separat ark).

¹ Kun til transit, hvis den logiske rute for tilbagerejsen går gennem Tyskland.² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Slovakiet.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8°	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X					X	X	X		X		X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
— Nationalt identitetskort	X	X			X	X	X	X			X		X
— Identitetskort for statstjenestemænd	X							X					
— Børn under 15 år; foto og bekræftelse på, at de er statsborgere i San Marino	X							X					

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

¹ I form af hæfte og løse ark.

	AT ^o	BNL ^o	D ^o	DK ^o	E ^o	F ^o	GR ^o	I ^o	IS	N	P ^o	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X			X	O	
2	X	X	X*	X	X	X	X	X			X	O	
3	X	X	X*	X	X	X	X	X			X	O	
4													
5													
6													
7		X				O	X						
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X		X	X	
9													
10													
11													

^o Pas eller dokumenter, der træder i stedet for pas, og som er udstedt eller forlænget af en somalisk diplomatisk eller konsulær myndighed efter den 31.1.1991, forsynes ikke længere med visum.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7						X							X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 [∞]			X ¹			O							
11 — Handelspas — Pas (laissez passer)		X				X ² O							

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

∞ Paspoort voor vreemdelingen (fremmedpas).

¹ Såfremt det dokument, der træder i stedet for pas, indeholder et gyldigt visum til fornyet indrejse i Surinam, og såfremt det er gyldigt for Tysklands territorium.² Behandles som et nationalitetspas.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X				X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8 ²	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

¹ Bortset fra det hvide tjenestepas. Dette anses ikke for tilstrækkeligt til grænsepassage og ophold på Tysklands område.

² Dokumentet er ikke udstedt før den 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	O	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4	X	X	X		X	X	X	X			X		
5													
6													
7		X				X							X
8													
9													
10													
11 — Dokument for palæstinsiske flygtninge					X	X ¹							

¹ Kan kun forsynes med visum, hvis rejsedokumentet indeholder en permanent tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			X			X							
5													
6													
7													
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Rejsecarnet				O	O	O							
— Laissez passer				O	O	O					O		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Rejsecarnet			O		O	O							
— Laissez passer for udlændinge			O		O	O							
— Sauf conduit			O		O	O							
— Identitetsdokument for Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater					O	O					O		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5						O							
6													
7						X							
8													
9													
10°			X ¹			O							
11													
— Gratis pas			X			X ²							
— Identitetsbevis (separat ark)						X ³							
— Nøddokument						O							

° Rejsedokument for udlændinge (gult omslag).

¹ Anerkendt, såfremt det er gyldigt for Tyskland og indeholder et tilbagerejsevisum.² Udstedt til tjenestemænd, bonzer, sportsfolk osv. Behandles som nationalitetspas.³ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Thailand.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3			X			X	X					X	
4													
5													
6													
7					X		X				X		X
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1°	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7			X			O							
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

° Pas fra det tidligere Sovjetunionen forbliver gyldige indtil den 31.12.2001.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X					X		X	X			X
4	X	X	X		X	X	X	X			X		
5			X										
6													
7		X	X		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Laissez passer (til udrejse fra Tunesien)			O			O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X						
8													
9													
10						O							
11 — Tongan Protected Person passport (pas for beskyt- tet tongansk person) — Nationalt tongansk pas (forskelligt fra alminde- ligt pas) — Identitetsbevis		O	O			O		O			O		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	
5		X			X	X ¹	X	X	X		X		
6													
7		X	O			X	O						
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10	X					O							
11 — Rejsedokument, som kun er gyldigt for tilbagerejse til Tyrkiet	X					X ²							

¹ Udstedt i medfør af den europæiske konvention af 26.12.1961 (kollektivt pas og kollektivt pas for unge).

² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Tyrkiet.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4											X		
5													
6													
7		X				X	X						X
8													
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Identitetsbevis — Pas for medlemmer af parlamentet		X	X			O X					X		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3													
4													
5													
6													
7			X										
8°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis						O							

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P°	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	O	X	X
2	X		X	O		O	O	X		X	O	X	O ¹
3	X		X	O		O	O	X		X	O		O ¹
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

° Portugal accepterer, at dets partnere anbringer visa i passene. Portugal anbringer visaene på et separat ark.
¹ Accepteret som nationalitetspas.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X	X	X	X			X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6 ^o			X			X		X					X
7		X	X ¹		X	X	X	X					X
8													
9													
10 [∞]						O							
11 — Dokument med henblik på tilbagerejse til Ukraine for ukrainske stats- borgere						X ²							

^o Rejsedokument for et barn (blåt hæfte).

[∞] Rejsedokument for statsløs person.

¹ Såfremt det fremgår af søfartsbogen, at dens indehaver har ukrainsk statsborgerskab, og såfremt der foreligger bevis for optagelse i skibsbemandingslisten.

² Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Ukraine.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X* ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

¹ Denne asterisk har samme betydning som asterisken ved Tyskland (jf. indledningen).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X							X
8			X										
9													
10°	X	X	X		X	X	X	X			X		X
11													

° Kaldet »Reentry Permit« eller »Permit to Reenter the US« (tilladelse til at vende tilbage til USA).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°		X ¹	X ¹			O	X ¹				X ¹		
11													

° Título de identidad de viaje (rejsedokument).

¹ Anerkendt, hvis dokumentet indeholder en tilbagerejsetilladelse.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X									X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10°						O							
11 — Identitetskort for personer uden stats- borgerskab			X			O							

° Identitetskort for udlændinge med bopæl i Usbekistan.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9°	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Nødpas						X ¹							

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Saint Vincent og Grenadinerne.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4					X						X		
5													
6													
7		X				O	X						X
8													
9													
10													
11													
— Midlertidigt pas gyldigt i et år (separat ark)	X		X ¹		X	O	X	X			X		X
— Nødpas		O						O					

¹ Indehaverne er visumpligtige.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7°		X				O	X						X
8													
9													
10													
11													
— Laissez passer (separat ark)						X ¹							

° Seaman's passport (for officerer) og seaman's book (for fiskere).

¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Vietnam.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetsbevis						O							

° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2													
3													
4 (VIP)	X	X	X ¹		X	X	X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

¹ Såfremt indehaveren har bopæl i de selvstyrende palæstinensiske områder.

	AT	BNL	D ¹	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X		X	X	X		X	X	X	X		X
4		X				X					X		
5													
6													
7°						X							
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

¹ Alle pas og dokumenter, der træder i stedet for pas, og som er udstedt af den tidligere Arabiske Republik Yemen og den tidligere Demokratiske Folkerepublik Yemen, anerkendes ikke.
° Dokumentet er ikke udstedt før 7.5.1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5			O			O		X					
6			X			O					O		
7						X	X	X			X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X	X	X	X	X	X		X		X	X
10°			O			O							
11 — Flodskipperkort til sejlads på Donau — Nødrejsedokument (laissez passer)	X					O X ¹					O		X

° Putni List Za Strance (laissez passer for udlændinge).
¹ Anerkendt til udrejse og transit med henblik på tilbagerejse til Jugoslavien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6			X								X		
7		X											X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X ¹			O					X		
11 — Midlertidigt pas — Nødpas		X ⁴			X ²	X ³ X ²	X ²				X ⁴	X	X

° Rejsedokument.
¹ Såfremt dokumentet indeholder en tilbagerejsegaranti («reentry permit»), som er gyldig i mindst et år.
² Anerkendt til udrejse eller transit med henblik på tilbagerejse til Sydafrika.
³ Kun anerkendt for sydafrikanske statsborgere og kan kun viseres i otte uger efter udstedelsesdatoen.
⁴ Kun anerkendt for sydafrikanske statsborgere

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X			X				X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						X							X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X	X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													
— (Lokalt) rejsedokument (identitetsbevis)		O			O	O							
— Midlertidigt rejse- dokument		O			O								

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Nødrejsedokument		O			O	O							X
— Midlertidigt pas		O			O								
— Pas til forretningsrejser			X										

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 28. april 1999****om indførelse af en håndbog over dokumenter, der kan forsynes med visum****(SCH/Com-ex (99) 14)**

På sit møde den 16. december 1998 besluttede eksekutivkomitéen at indføre en håndbog over dokumenter, der kan forsynes med visum (SCH/Com-ex (98) 56).

Denne håndbog vil omfatte følgende dele:

- Del I Rejsedokumenter, der kan forsynes med visum
- Del II Fremmedpas, der udstedes af Schengen-staterne, og som kan forsynes med visum
- Del III Liste over rejsedokumenter, der udstedes af internationale organisationer
- Del IV Gradvis opbygning af en dokumentsamling, der indeholder kopier af originale dokumenter
- Del V Information om kendte fantasipas

Eksekutivkomitéen tager til efterretning, at foruden del I — »Rejsedokumenter, der kan forsynes med visum« — som den fik forelagt den 16. december 1998, foreligger nu også del II, III og V (se bilag (*)).

Dermed foreligger de vigtigste dele af håndbogen over dokumenter, der kan forsynes med visum. Den gradvise opbygning af en dokumentsamling, der indeholder kopier af originale dokumenter, er i gang på EU-plan. Håndbogen over ægte dokumenter, der udsendes af Interpol, kan også benyttes.

Den reviderede udgave af del I samt del II, III og V vil blive udsendt til de diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet. De kan også udsendes til grænsemyndigheder og andre myndigheder, der arbejder med udlænderetlige spørgsmål.

De foreliggende dele af håndbogen over dokumenter, der kan forsynes med visum, bør revideres, når det er nødvendigt, f.eks. hver tredje måned, første gang den 1. juli 1999.

Luxembourg, den 28. april 1999.

C. H. SCHAPPER
Formand

(*) Se bilaget til dok. SCH/Com-ex (98) 56.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 16. decembre 1998

om indførelse af en ensartet udformet garantierklæring vedrørende invitation, underhold og logi

(SCH/Com-ex (98) 57)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

— sikkerhedsfeatures.

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

Formularen indføres i løbet af 1999 i de stater, der anvender konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, og hvis nationale lovgivning åbner mulighed for denne type dokumentation.

under henvisning til artikel 9 i ovennævnte konvention,

i betragtning af, at det er i alle Schengen-staternes interesse — inden for rammerne af deres fælles politik for persontrafik — at anvende fælles regler for visumudstedelse for at forebygge eventuelle negative følger med hensyn til indrejse og den indre sikkerhed,

1. I kapitel V, punkt 1.4, i de fælles konsulære instrukser indsættes følgende afsnit:

ud fra ønsket om at bygge videre på de gode erfaringer med de fælles konsulære instrukser og at harmonisere visumudstedelsesproceduren yderligere,

»Hvis Schengen-staternes nationale lovgivning kræver en garantierklæring som dokumentation for invitationer fra privatpersoner eller for invitationer til forretningsfolk, sker dette i form af en ensartet udformet formular⁽¹⁾.«

ledet af Schengen-partnerens solidaritetsprincip —

2. Schengen-staterne udfylder den ensartet udformede formular i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Kapitel V, punkt 1.4 i de fælles konsulære instrukser: — »Kontrol af den øvrige dokumentation, som er vedlagt ansøgningen« — omhandler anvendelse af en ensartet udformet formular som dokumentation for logi.

3. Den ensartet udformede formular, som Schengen-staterne skal anvende som dokumentation for invitation, underhold og logi, udarbejdes centralt efter specifikationerne i bilag A (teknisk beskrivelse af sikkerhedsfeatures) og bilag A1 og A2 (model). De obligatoriske standardelementer i formularen findes i bilag B.

Denne formular giver mulighed for stor fleksibilitet og for at tilpasse anvendelsen til de enkelte kontraherende parter juridiske situation, eftersom Schengen-staterne på nuværende tidspunkt anvender meget forskellige formularer for forskellige typer forpligtelser.

4. Modeller af de dokumenter, der udarbejdes af de kontraherende parter, indsættes i de fælles konsulære instrukser som bilag 15.

Disse forskelle øger især risikoen for misbrug, og der indføres derfor et dokument, som skal forebygge falsk og forfalskning.

5. Frankrig leverer de andre Schengen-stater de film, der er nødvendige til fremstillingen. Omkostningerne fordeles mellem de kontraherende parter.

Følgende elementer er derfor standardiseret:

— opbygning og struktur samt

⁽¹⁾ Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Grækenland, Island, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Norge, Portugal, Sverige, Tyskland og Østrig anvender disse principper.

6. Dokumentets sikkerhedsmæssige koncept gennemgås regelmæssigt (f.eks. hvert andet år). Uanset de generelle ændringer, der må foretages, fordi formularen forfalskes, eller fordi tekniske sikkerhedsforanstaltninger er blevet kendt, vil dokumenternes sikkerhedsfeatures blive tilpasset hvert andet år.

8. Afgørelsen træder i kraft, når de kontraherende parter har meddelt, at de har iværksat de nødvendige foranstaltninger.

Berlin, den 16. december 1998.

C. H. SCHAPPER

Formand

7. Dokumentet udformes på mindst tre sprog.

FORTROLIGT

Bilag A

Teknisk beskrivelse af formularen

Bundesrepublik Deutschland

VERPFLICHTUNGSERKLÄRUNG
DÉCLARATION DE PRISE EN CHARGE
FORMAL OBLIGATION

D 00000000

Bundesdruckerei
Artikel-Nr. 10150

Ich, der/die Unterzeichnende Je, soussigné(e) I, the undersigned

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽²⁾ / Document d'identité⁽¹⁾ / Titre de séjour⁽²⁾
Identity card⁽¹⁾ / Residence title⁽²⁾

wohnhaft in / Adresse / Address

Beruf / Profession / Profession

Zuständige Behörde
Autorité compétente
Competent authority

**verpflichte mich gegenüber
der Ausländerbehörde/Aus-
landsvertretung, für**

**m'engage auprès du ser-
vice des étrangers/de la
représentation diplomatique
à héberger**

**take full responsibility
towards the aliens
authority/diplomatic
representation for
accommodating**

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Reisepass Nr. / Passeport n° / Passport No

wohnhaft in / Adresse / Address

Verwandschaftsbeziehung mit dem Antragsteller / Lien de parenté avec le demandeur / Family
relationship to applicant

⁽¹⁾
Art / type / type
Nummer / numéro / number

und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽³⁾ / accompagné(e) de son conjoint⁽³⁾
/ accompanied by his or her spouse⁽³⁾

⁽²⁾
Nur bei seulement pour applicable to
Ausländern, les étrangers foreigners only,
Art des Titels type de titre type of title

und Kinder⁽³⁾ / accompagné(e) de ses enfants⁽³⁾ / accompanied by children⁽³⁾

⁽³⁾
Name / nom / surname
Vorname / prénom / first name
Geburtstag / date de naissance / date of birth
Geschlecht / sexe / sex

vom ... an bis zum ... / du ... au ... / from ... to ...

**nach § 84 des Ausländerge-
setzes die Kosten für den
Lebensunterhalt und nach
§§ 82 und 83 des Auslän-
dergesetzes die Kosten für
die Ausreise o. g. Auslän-
ders/in zu tragen.**

**et à prendre en charge le
coût de la vie conformé-
ment au § 84 de la loi sur
les étrangers et les frais de
retour de l'étranger ci-
dessus conformément aux
§§ 82 et 83 de la loi sur les
étrangers.**

**and for bearing the living
costs according to § 84 of
the Aliens Act and the
departure costs of the
above foreigner according
to §§ 82 and 83 of the
Aliens Act.**

Die Verpflichtung umfasst die Erstattung sämtlicher öffentlicher Mittel, die für den Lebensunterhalt einschließlich der Versorgung mit Wohnraum und der Versorgung im Krankheitsfall und bei Pflegebedürftigkeit aufgewendet werden (z. B. Arztbesuch, Medikamente, Krankenhausaufenthalt). Dies gilt auch, soweit die Aufwendungen auf einem gesetzlichen Anspruch beruhen, im Gegensatz zu Aufwendungen, die auf einer Beitragsleistung beruhen.

Die vorliegende Verpflichtung umfasst auch die Ausreisekosten (z. B. Flugticket) o. g. Ausländers/in nach §§ 82 und 83 des Ausländergesetzes.

Ich wurde von der Ausländerbehörde hingewiesen auf

- den Umfang und die Dauer der Haftung,
- die Möglichkeit von Versicherungsschutz,
- die zwangsweise Beitreibung der aufgewendeten Kosten im Wege der Vollstreckung, soweit ich meiner Verpflichtung nicht nachkomme, sowie
- die Strafbarkeit z. B. bei vorsätzlichen, unrichtigen oder unvollständigen Angaben (§ 92 des Ausländergesetzes — Freiheitsstrafe bis zu drei Jahren oder Geldstrafe).

Ich bestätige, zu der Verpflichtung aufgrund meiner wirtschaftlichen Verhältnisse in der Lage zu sein.

Behörden- vermerke	Réserve à l'administration	Official remarks	Anschrift der Wohnung, in der die Unterschrift sichergestellt wird, falls abweichend vom gewöhnlichen Wohnsitz des Unterkunftgebers /
-----------------------	-------------------------------	---------------------	--

Adresse du logement dans lequel l'hébergement sera assuré, au cas où il serait différent
du logement habituel de l'hébergeant /

Address of the lodging where accommodation will be provided, if different from the under-
signed's normal address

Ich bin / j'en suis / I am

☐ Mieter
locataire
tenant

☐ Eigentümer
propriétaire
owner

Arbeitgeber / Employeur / Employer

Sonstige Angaben zu Wohn-, Einkommens- und Vermögensverhältnissen (Größe der Woh-
nung, Höhe des Einkommens) /

Renseignements complémentaires concernant le logement, les revenus et la situation
financière /

Other details of housing conditions, income and financial situation

Gebühren

Der/die Verpflichtungserklärende

Ich versichere, die vorstehenden Angaben nach bestem Wissen
und Gewissen richtig und vollständig gemacht zu haben und
gehe eine entsprechende Verpflichtung ein.

Ort Datum

Unterschrift

Bemerkungen

Beglaubigungsvermerk der Ausländerbehörde/Auslandsvertre-
tung

Die Unterschrift der/des Verpflichtungserklärenden ist vor mir
vollzogen worden. Die Beglaubigung der Unterschrift dient nur
zur Vorlage bei der deutschen Auslandsvertretung.

Behörde: _____
Ort Datum
Im Auftrag (Siegel)

Stellungnahme der Ausländerbehörde / Auslandsvertretung

Die finanzielle Leistungsfähigkeit des/der Verpflichtungserklären-
den wurde nachgewiesen / glaubhaft gemacht.

Behörde: _____
Ort Datum
Im Auftrag (Siegel)

République française

ATTESTATION D'ACCUEIL
 NACHWEIS DER UNTERKUNFT
 PROOF OF ACCOMMODATION

F _____

 cerfa
 n° 10798*01

Je, soussigné(e)

Ich, der/die Unterzeichnende

I, the undersigned

**Document souscrit en appli-
 cation du décret n° 82-442 du
 27 mai 1982 modifié pris pour
 l'application de l'article 5 de
 l'ordonnance n° 45-2658 du
 2 novembre 1945 modifiée
 relative aux conditions d'entrée
 et de séjour des étrangers en
 France**

nom / Name / surname

prénom(s) / Vorname(n) / first name

né(e) le / à / Geburtstag und -ort / date and place of birth

nationalité / Staatsangehörigkeit / nationality

 document d'identité⁽¹⁾ ou titre de séjour⁽¹⁾ / Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽¹⁾ /
 identity⁽¹⁾ or residence document⁽²⁾

adresse complète / wohnhaft in / full address

 Département, commune
 Zuständige Verwaltung
 Competent authority
atteste pouvoir accueillir:
**bescheinige folgende
 Person(en) unterbringen
 zu können:**
**declare being able to
 accommodate:**

nom / Name / surname

prénom(s) / Vorname(n) / first name

né(e) le / à / geboren am / in / born on / at

nationalité / Staatsangehörigkeit / nationality

passeport n° / Reisepass-Nr. / passport No

adresse / wohnhaft in / address

 accompagné(e) de son conjoint⁽²⁾ / und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽²⁾
 / accompanied by spouse⁽²⁾

 accompagné(e) de ses enfants⁽²⁾ / und Kinder⁽²⁾ / accompanied by children⁽²⁾
⁽¹⁾ type / Art / type
 numéro / Nummer / number

⁽²⁾ nom / Name / surname
 prénom / Vorname / first name
 date de naissance / Geburtstag / date of birth
 sexe / Geschlecht / sex

 pendant (... jours) entre le ... et le ... / für (... Tage) zwischen dem ... und dem ... / for (... days)
 from ... to ...

LA LOI N° 78-17 DU 6 JANVIER 1978 RELATIVE À L'INFORMATIQUE, AUX FICHIERS ET AUX LIBERTÉS s'applique aux réponses faites sur ce formulaire et garantit un droit d'accès et de rectification pour les données vous concernant auprès de la préfecture.

ARTICLE 21 DE L'ORDONNANCE DU 2 NOVEMBRE 1945 MODIFIÉE: toute personne française ou étrangère résidant en France ou sur le territoire d'un autre État partie à la Convention de Schengen qui aura, par aide directe ou indirecte, facilité ou tenté de faciliter l'entrée, la circulation ou le séjour irrégulier d'un étranger en France ou sur le territoire d'un autre État partie de la Convention de Schengen sera punie d'un emprisonnement de 5 ans et d'une amende de 200 000 francs.

ARTICLE 441-5 DU CODE PÉNAL: le fait de procurer frauduleusement à autrui un document délivré par une administration publique aux fins de constater un droit, une identité ou d'accorder une autorisation est puni de 5 ans d'emprisonnement et de 500 000 francs d'amende. Ces peines peuvent être portées à 7 ans d'emprisonnement et à 700 000 francs d'amende dans les cas évoqués au deuxième alinéa du même article.

ARTICLE 441-6 DU CODE PÉNAL: le fait de se faire délivrer indûment, notamment en fournissant une déclaration mensongère, par une administration publique un document destiné à constater un droit, une identité ou une qualité ou à accorder une autorisation est puni de 2 ans d'emprisonnement et de 200 000 francs d'amende.

1°) Cas où l'accueil est assuré au domicile principal de l'hébergeant:

réservé à l'administration

adresse: se reporter à celle mentionnée au recto

justificatifs du domicile principal de l'hébergeant:

2°) Cas où l'accueil est assuré au domicile secondaire de l'hébergeant:

réservé à l'administration

adresse complète:

justificatifs du domicile secondaire de l'hébergeant:

L'hébergeant

L'autorité publique compétente:

J'atteste sur l'honneur l'exactitude des renseignements portés ci-dessus.

Date:

LU ET APPROUVÉ,

Date et signature

Signature et cachet

L'autorité consulaire

Les services de contrôle à l'entrée sur le territoire

Date et cachet

Date et cachet

Bilag B

Für die Sprachfassung gilt Folgendes:
Die Sprache des Ausstellerstaates plus zwei weitere.

Pour la version linguistique:
La langue de l'État de délivrance plus deux autres langues.

The following applies to the languages:
The language of the issuing State plus two others.

00000000

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽¹⁾ / Document d'identité⁽¹⁾ / Titre de séjour⁽¹⁾ / Identity card⁽¹⁾ / Residence title⁽¹⁾

wohnhaft in / Adresse / Address

Beruf / Profession / Profession*

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Reisepass Nr. / Passeport n° / Passport No

wohnhaft in / Adresse / Address

Verwandtschaftsbeziehung mit dem Antragsteller / Lien de parenté avec le demandeur / Family relationship to applicant*

und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽²⁾ / accompagné(e) de son conjoint⁽²⁾ / accompanied by his or her spouse⁽²⁾

und Kinder⁽²⁾ / accompagné(e) de ses enfants⁽²⁾ / accompanied by children⁽²⁾

vom ... an bis zum ... / du ... au ... / from ... to ...**

⁽¹⁾
type / Art / type
Nummer / numéro / number

⁽²⁾
Name / nom / surname
Vorname / prénom / first name
Geburtstag / date de naissance / date of birth
Geschlecht / sexe / sex

*
fakultativ / facultatif / optional

**
oder eine analoge Formulierung / ou une formulation analogue / or a similar wording

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 16. december 1998
om koordineret anvendelse af dokumentrådgivere
(SCH/Com-ex (98) 59 rev.)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 12 og 26 i ovennævnte konvention, og

under hensyntagen til sin erklæring af 16. september 1998 (dokument SCH/Com-ex (98) decl. 3) —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Planen for en koordineret anvendelse af dokumentrådgivere i fly- og skibstrafik samt ved konsulære repræsentationer (dokument SCH/I-Front (98) 171 rev. 4) godkendes hermed.
2. Oversigten over de lokaliteter, hvor det på grundlag af en vurdering af den aktuelle situation i princippet anses for at være formålstjenligt at udstationere dokumentrådgivere, og udpegningen af de nuværende nøglelokaliteter og -regioner (dokument SHC/I-Front (98) 184 rev. 3) tages hermed til efterretning.

Berlin, den 16. december 1998.

C. H. SCHAPPER
Formand

SCH/I-Front (98) 171 rev. 4

PRINCIPPER FOR GENNEMFØRELSEN

På mødet den 16. september 1998 understregede eksekutivkomitéen, at dokumentrådgivning spiller en særlig vigtig rolle i bekæmpelsen af ulovlig indvandring i Schengen-området (SCH/Com-ex (98) decl. 3).

Eksekutivkomitéen gav også mandat til at iværksætte nedenstående praktiske foranstaltninger.

Den koordinerede anvendelse af dokumentrådgivere i fly- og skibstrafik samt ved konsulære repræsentationer gennemføres efter følgende retningslinjer:

1. Foranstaltninger til oprettelse af fælles dokumentrådgiverteam

- a) Schengen-landene afholder om nødvendigt informationsseminarer af varierende indhold og varighed alt efter behovene i de enkelte tilfælde om følgende temaer:

- afsløring af falske og forfalskede dokumenter
- modi operandi
- anskaffelse af materiel til afsløring af falske og forfalskede dokumenter
- retlige bestemmelser og regler om kontrol.

Disse rådgivningsaktiviteter gennemføres:

- for luftfartsselskaber eller rederier
- med henblik på at bistå et eller flere Schengen-landes konsulære repræsentationer i tredjelande
- med henblik på at bistå grænsemyndigheder eller indvandringsmyndigheder i tredjelandes lufthavne og havne med udgående international trafik.

Dokumentrådgiverne bistår ligeledes transportselskaber og det personale, der er ansvarligt for udførelse af kontrol før ombordstigning i lufthavne og havne med udgående international trafik.

Schengen-staterne bestræber sig på at udstationere rådgivere i perioder af 2-3 ugers varighed. De enkelte stater forbeholder sig ret til at iværksætte unilaterale opfølgningsprocedurer.

- b) Schengen-staterne udpeger centrale kontaktpunkter, hvortil meddelelse om behov for rådgivning og mulighederne for at yde bistand gives, og som træffer beslutning om alle organisatoriske spørgsmål, ligesom de indsamler alle oplysninger vedrørende dokumentrådgivning. Det centrale kontaktpunkt i den Schengen-stat, som har foreslået en udstationering, er ansvarlig for den operationelle koordinering (forberedelse, gennemførelse og opfølgning med hensyn til bestemte udstationseringsaktiviteter). Både formandskabet og det ansvarlige kontaktpunkt tager hensyn til parallelle aktiviteter, der gennemføres i EU-regi.

- c) De centrale kontaktpunkter samarbejder direkte på grundlag af tillid.
- d) De centrale kontaktpunkter fastlægger regelmæssigt behovet for uddannelsesmateriale, som de om nødvendigt ajourfører på grundlag af deres praktiske erfaringer; de centrale kontaktpunkter underretter omgående hinanden om nye modi operandi.
- e) Formandskabet hører i god tid delegationerne om behovet for at anmode om EU-finansiering (Odysseus) og indgiver via EU-formandskabet — for så vidt angår praktiske foranstaltninger i forbindelse med uddannelseskurser, bistand og udarbejdelse af uddannelsesmateriale — ansøgning om finansiel bistand fra Odysseus-programmet til Europa-Kommissionen. Den første af disse ansøgninger indgives sammen med en beskrivelse af det projekt, som skal gennemføres (deltagerlande, koordinering af grupper, lokalitet og bidrag til finansiering), senest den 31. marts 1999 (ansøgningsfrist).

2. Udvælgelse af lokaliteter, hvor det er formålstjenligt at udstationere dokumentrådgivere

Udvælgelsen af lokaliteter, hvor der findes konsulære repræsentationer, og (eller) transportselskaber har deres udenlandske kontorer, og hvor det under hensyn til den aktuelle situation i hvert enkelt tilfælde anses for formålstjenligt at udstationere dokumentrådgivere, foretages af Grænseundergruppen i en særskilt note.

Også personalet ved de nationale luftfartsselskaber og rederier, der transporterer personer ind i Schengen-området, bør tilbydes uddannelse afhængigt af den kapacitet, der er til rådighed, selvom selskabet eller rederiet ikke figurerer på ovennævnte oversigt.

Hvis der er tilstrækkelig kapacitet til det, kan der endvidere tilbydes dokumentrådgivning til transportselskaber, som ikke direkte betjener destinationer i Schengen-området, men som organiserer rejser til afgangsteder med forbindelse via fly og skib til Schengen-området.

Under alle omstændigheder bør der, når de enkelte rådgivningsprojekter er fastlagt, omgående tages direkte kontakt til de konsulære repræsentationer og transportselskaberne. Principielt skal alle Schengen-staternes konsulære repræsentationer underrettes om den planlagte udstationering af dokumentrådgivere ved de lokale repræsentationer.

3. Udpegning af nøglelokaliteter og -regioner

Anvendelsen af dokumentrådgivere baseres på en ajourført situationsvurdering. Grænseundergruppen udpeger nøglelokaliteter og -regioner i en særskilt note.

4. Dokumentrådgivernes profil

Personale, der arbejder som dokumentrådgivere, skal være fagligt og personligt egnet. Dokumentrådgiverne bør have mindst fem års praktisk erfaring.

Dokumentrådgivere bør have et tilstrækkeligt kendskab til det sprog, der hyppigst anvendes i forbindelse med fly- og skibstrafik på den lokalitet, hvor de stationeres, og bør især have et godt kendskab til engelsk luftfarts- og dokumentterminologi (IATA's uddannelsesmateriale). Embedsmænd, der arbejder som dokumentrådgivere, skal også have de nødvendige pædagogiske og didaktiske evner til denne opgave.

5. **Rapporteringsforanstaltninger og planer for den videre udvikling**

Efter udstationeringens afslutning udarbejder dokumentrådgiverne en skriftlig rapport om forløbet deraf og de svage punkter, der er blevet afsløret, om modus operandi og de afhjælpende foranstaltninger, der allerede er truffet. Rapporten sendes til den ansvarlige stat og videre til Schengen-sekretariatet til uddeling til alle delegationerne i Grænseundergruppen.

Formandskabet udarbejder hvert halve kalenderår en sammenfattende rapport samt en analyse til Arbejdsgruppe I om Politi og Sikkerhed vedrørende de aktiviteter, der er gennemført i den pågældende halvårsperiode.

Formandskabet udarbejder også forslag til den videre procedure, herunder planlægning af yderligere rådgivningsforanstaltninger og tekniske eller taktiske forbedringer og forelægger dem for Grænseundergruppen til godkendelse.

SCH/I-Front (98) 184 rev. 3

**KOORDINERET ANVENDELSE AF DOKUMENTRÅDGIVERE I FLY- OG SKIBSTRAFIK SAMT VED
KONSULÆRE REPRÆSENTATIONER**

Oversigt over lokaliteter, hvor det for tiden anses for formålstjenligt at udstationere dokumentrådgivere, og udpegning af nuværende mållokaliteter og -regioner

**I. Oversigt over lokaliteter, hvor det for tiden anses for formålstjenligt at udstationere dokument-
rådgivere**

På grundlag af en vurdering af den aktuelle situation anses det for tiden i princippet for formålstjenligt at udstationere dokumentrådgivere ved konsulære repræsentationer og/eller luftfartsselskabers og rederiers kontorer på følgende lokaliteter (listen vil blive ajourført efter behov):

- *Abidjan* (Côte d'Ivoire):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig, Portugal
- *Abu Dhabi* (De Forenede Arabiske Emirater):
Vigtig transitlufthavn for flyvninger til Europa; rådgivning og uddannelse bør derfor især rettes mod luftfartsselskaberne
- *Accra* (Ghana):
Luftfartsselskaber
- *Ankara* (Tyrkiet):
Luftfartsselskaber
- *Bamako* (Mali):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig
- *Bangkok* (Thailand):
Luftfartsselskaber
- *Bissau* (Guinea Bissau):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Portugal
- *Brazzaville* (Congo):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig
- *Casablanca* (Marokko):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Spanien
- *Colombo* (Sri Lanka):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig

- *Dacca* (Bangladesh):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig
- *Dakar* (Senegal):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig, Portugal, Spanien
- *Douala* (Cameroun):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig
- *Dubai* (De Forenede Arabiske Emirater):
Vigtig transitlufthavn for flyvninger til Europa; rådgivning og uddannelse bør derfor især rettes mod luftfartsselskaberne
- *Haiti*:
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig
- *Ho-Chi-Minh-City* (Vietnam):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig
- *Hongkong*:
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig
- *Islamabad* (Pakistan):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Spanien
- *Istanbul* (Tyrkiet):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Spanien
- *Karachi* (Pakistan):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Tyskland (intensiv rådgivning og uddannelse ønskelig)
- *Kiev* (Ukraine):
Repræsentationer: Portugal
- *Kuwait*:
Luftfartsselskaber
- *Lagos* (Nigeria):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Tyskland, Frankrig, Spanien

- *Lima* (Peru):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Spanien
- *Luanda* (Angola):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Portugal
- *Macao*:
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Portugal
- *Malabo* (Ækvatorialguinea):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Spanien
- *Maputo* (Mozambique):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Portugal
- *Moskva* (Rusland):
Luftfartsselskaber
- *Nador* (Marokko):
Repræsentationer: Spanien
- *Nairobi* (Kenya):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Tyskland, Frankrig
- *Peking* (Kina):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig, Spanien
- *Praia* (Kap Verde):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Portugal
- *Rabat* (Marokko):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Spanien
- *Rio de Janeiro* (Brasilien):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Portugal
- *São Tomé* (São Tomé og Príncipe):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Portugal

- *Sal* (Kap Verde):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Portugal
- *Sanaa* (Yemen):
Luftfartsselskaber
- *Santo Domingo* (Den Dominikanske Republik):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Spanien
- *Shanghai* (Kina):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig
- *Skopje* (Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien):
Luftfartsselskaber
- *Tanger* (Marokko):
Luftfartsselskaber
Rederier
Repræsentationer: Spanien
- *Tetuan* (Marokko):
Repræsentationer: Spanien
- *Tirana* (Albanien):
Luftfartsselskaber
- *Tunis* (Tunesien):
Luftfartsselskaber
- *Yaoundé* (Cameroun):
Luftfartsselskaber
Repræsentationer: Frankrig

II. Udpegning af nuværende nøglelokaliteter og -regioner

Blandt de lokaliteter, der er udvalgt i afsnit I ovenfor, anses anvendelse af dokumentrådgivere, som foretages på baggrund af en aktuel situationsvurdering, for at være særlig vigtig på følgende lokaliteter. Listen er ikke endelig og vil blive ajourført efter behov:

- Abidjan
- Abu Dhabi
- Accra
- Bamako
- Brazzaville

-
- Casablanca
 - Dakar
 - Dubai
 - Istanbul
 - Lagos
 - Moskva
 - Tirana
 - Tunis

Målet bør være en øjeblikkelig koordineret anvendelse af dokumentrådgivere på ovennævnte lokaliteter.

Endvidere bør dokumentrådgivere hurtigst muligt udstationeres på følgende lokaliteter (i den anførte rækkefølge):

- Bangkok
 - Ankara
 - Karachi
 - Nairobi
 - Sanaa
 - Skopje
-

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 28. april 1999****om ophævelse af tidligere udgaver af håndbogen og de fælles konsulære visuminstrukser og
godkendelse af de nye udgaver****(SCH/Com-ex (99) 13)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN —

som henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som endvidere henviser til på den ene side artikel 3, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 17, 18 og 25 i ovennævnte konvention og på den anden side artikel 9 og 17 i ovennævnte konvention,

som tager i betragtning, at Schengen-staterne i forbindelse med deres fælles politik med hensyn til persontrafik har en interesse i, at visumudstedelsen foregår på en ensartet måde for at undgå mulige negative konsekvenser i forbindelse med indvandring og indre sikkerhed,

som er inspireret af ønsket om at bygge videre på de positive erfaringer, der er gjort i forbindelse med de fælles konsulære instrukser, og med henblik på at fortsætte harmoniseringen af proceduren for visumudstedelse,

som er styret af princippet om solidaritet mellem Schengen-staterne —

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

- I. 1. Den ny udgave af de fælles konsulære instrukser (tillæg 1 (*) med bilag, og
2. Den ny udgave af den fælles håndbog (tillæg 2 (**)) med bilag vedtages hermed.

Ved udarbejdelsen af disse udgaver er der taget hensyn til følgende ændringer:

Ændringer i bilag 1, 2, 3, 5, 7, 9, 10, 12 og 15 i de fælles konsulære instrukser og i de tilsvarende bilag 5, 5A, 14B, 10, 6B, 6C og 14A i den fælles håndbog.

- II. De dokumenter, der vedrører de tidligere udgaver af de fælles konsulære instrukser eller den fælles håndbog og disses bilag, og som er opført i tillæg 3, ophæves med vedtagelsen af denne nye udgave.
- III. Det dokument, som vedrører repræsentation i forbindelse med visaudstedelse er vedlagt tillæg 4 til orientering (***).
- IV. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Luxembourg, den 28. april 1999.

C. H. SCHAPPER
Formand

(*) Bilag 5, 9 og 10 er fortrolige. Jf. SCH/Com-ex (98) 17.

(**) Fortroligt dokument. Jf. SCH/Com-ex (98) 17.

(***) Dokument SCH/II (95) 16, rev. 19: ikke-offentliggjort.

Tillæg 1

FÆLLES KONSULÆRE INSTRUKSER TIL DE DIPLOMATISKE MISSIONER OG FASTE KONSULATER

INDHOLDSFORTEGNELSE

I. **Generelle bestemmelser**

1. Gyldighedsområde
2. Definition og visumkategorier
 - 2.1. Ensartet visum
 - 2.1.1. Lufthavnstransitvisum
 - 2.1.2. Transitvisum
 - 2.1.3. Visum til kortvarigt ophold eller rejsevisum
Visum til flere indrejser
 - 2.1.4. Kollektivt visum
 - 2.2. Visum til længerevarende ophold
 - 2.3. Visum med begrænset territorial gyldighed
 - 2.4. Nødvisum udstedt ved grænsen

II. **Den kompetente statsrepræsentation i udlandet**

1. Definition af den kompetente stat
 - 1.1. Den stat, der har kompetence til at behandle ansøgninger
 - 1.2. Behandling af visumansøgninger efter fuldmagt fra den kompetente stat
2. Høring af den behandlende stats egen centrale myndighed, den centrale myndighed i en anden stat eller andre stater, jf. artikel 17, stk. 2
 - 2.1. Høring af den centrale myndighed i den behandlende stat
 - 2.2. Høring af den eller de centrale myndigheder i den behandlende stat eller andre stater
 - 2.3. Høringsprocedure i forbindelse med repræsentation
3. Indgivelse af ansøgning i en anden stat end bopælsstaten
4. Fuldmagt til udstedelse af ensartet visum

III. **Modtagelse af ansøgningen**

1. Formular til visumansøgning — Antal formularer
2. Dokumenter, som skal vedlægges ansøgningen
3. Ansøgerens troværdighed med hensyn til, om han agter at vende tilbage — Subsistensmidler
4. Personlig samtale med ansøgeren

IV. **Retsgrundlag**

V. Behandling af ansøgningen og afgørelse*Væsentlige kriterier for gennemgangen af ansøgningen*

1. Behandling af visumansøgninger
 - 1.1. Kritisk gennemgang af visumansøgningen
 - 1.2. Kontrol af ansøgerens identitet
 - 1.3. Kontrol af rejsedokumentet
 - 1.4. Kontrol af den øvrige dokumentation, som er vedlagt ansøgningen
 - Dokumentation for rejsens formål
 - Dokumentation for rejserute, befordringsmiddel og tilbagerejse
 - Dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler
 - Dokumentation for logi
 - Anden form for dokumentation, som i givet fald skal forelægges
 - 1.5. Undersøgelse af, om ansøgeren er i god tro
2. Procedure ved afgørelser
 - 2.1. Fastlæggelse af visumkategori og antal indrejser
 - 2.2. Den sagsbehandlende myndigheds ansvar
 - 2.3. Særlige procedurer for høring af andre centrale myndigheder
 - a) Procedure
 - b) Videre sendelse af ansøgningen til den centrale myndighed i repræsentationens eget land
 - c) Indholdet af høringen
 - d) Ansøgningens fremsendelse fra den centrale myndighed i den stat, hvor ansøgningen er indgivet, til andre centrale myndigheder
 - e) Svarfrist — Anmodning om forlængelse
 - f) Afgørelse på grundlag af resultatet af høringen
 - g) Fremsendelse af specifikke dokumenter
 - 2.4. Ikke-behandling eller afvisning
3. Visum med begrænset territorial gyldighed

VI. Udfyldning af visummærkatet

1. Rubrikken til fælles oplysninger — felt 8
 - 1.1. Rubrikken »gyldigt til«
 - 1.2. Rubrikken »fra ... til«
 - 1.3. Rubrikken »antal indrejser«
 - 1.4. Rubrikken »opholdets varighed ... dage«
 - 1.5. Rubrikken »udstedt i ... den«
 - 1.6. Rubrikken »pasnummer«
 - 1.7. Rubrikken »visumkategori«

2. Rubrik for særlig angivelse af de enkelte stater (anmærkninger) — rubrik 9
3. Rubrik for den udstedende myndigheds stempel — rubrik 4
4. Den maskinlæsbare rubrik — rubrik 5
5. Andre vigtige oplysninger om udfyldelse af visummærkaten
 - 5.1. Underskrift
 - 5.2. Annullering af et allerede udfyldt visum
 - 5.3. Indsættelse af visummærkaten i passet
 - 5.4. Pas og andre rejsedokumenter, der kan forsynes med visum

VII. Forvaltning og organisation

1. Den visumudstedende myndigheds interne organisation
2. Databaser og arkivering af ansøgningsformularer
3. Registrering af visa
4. Gebyr for udstedelsen af visummet

VIII. Samarbejdet mellem konsulaterne på stedet

1. Målet med samarbejdet mellem konsulaterne på stedet
2. Undgåelse af ansøgninger, som indgives parallelt eller efter et afslag
3. Undersøgelse af, om ansøgerne er i god tro
4. Udveksling af statistiske oplysninger

FORTEGNELSE OVER BILAG TIL DE FÆLLES KONSULÆRE INSTRUKSER

1. — Fælles liste over lande, hvis statsborgere er visumpligtige i samtlige Schengen-stater
— Ajourført oversigt over stater, hvis statsborgere ikke er visumpligtige i nogen Schengen-stat
— Ajourført oversigt over stater, hvis statsborgere kun er visumpligtige i nogle Schengen-stater
2. Bestemmelser om rejsetrafik for indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas samt laissezpasser, som nogle mellemstatslige internationale organisationer udsteder til deres ansatte
3. Liste over stater, for hvis statsborgere der kræves visum til lufthavnstransit, idet denne visumpligt ligeledes gælder for personer, som er i besiddelse af rejselegitimation udstedt af disse stater
4. Liste over dokumenter, som muliggør indrejse uden visum
5. Liste over tilfælde, hvor de centrale myndigheder i udstedelsesstaten, i en anden stat eller andre stater skal høres i henhold til artikel 17, stk. 2
6. Liste over honorære konsuler, som i undtagelsestilfælde og midlertidigt har bemyndigelse til at udstede visa
7. Vejledende beløb, som de nationale myndigheder hvert år fastsætter med hensyn til, hvor meget en udlænding mindst skal råde over ved grænsepassage
8. Model til visummærkat samt dens tekniske og sikkerhedsrelevante kendetegn
9. Oplysninger, som hver stat i givet fald skal anføre i feltet »Anmærkninger«
10. Bestemmelser om udfyldelse af det maskinlæsbare felt
11. Rejselegitimation, der kan forsynes med visum
12. Gebyrer (i euro) for de kontraherende Schengen-parter udstedelse af visa
13. Udfyldning af visummærkat
14. Principper for og fremgangsmåde ved underretning af de kontraherende parter ved udstedelse af visum med begrænset geografisk gyldighed, ved annullering, ophævelse og nedsættelse af gyldighedsperioden for ensartet visum samt ved udstedelse af nationale opholdstilladelser
15. Modeller til harmoniserede formularer til indbydelser, beviser for overnatning eller beviser for overtagelse af forpligtelser med hensyn til subsistensmidler

FÆLLES KONSULÆRE INSTRUKSER**til de diplomatiske missioner og faste konsulater for de kontraherende parter i
Schengen-konventionen**

BETINGELSERNE FOR UDSTEDELSE AF ENSARTET VISUM MED HENBLIK PÅ OPHOLD I DET OMRÅDE, DER ER
OMFATTET AF DE KONTRAHERENDE PARTER I SCHENGEN-KONVENTIONEN

I. GENERELLE BESTEMMELSER**1. Gyldighedsområde**

I henhold til bestemmelserne i kapitel III, afdeling 1 og 2, i den »konvention af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser«, som Italien, Spanien, Portugal, Grækenland og Østrig senere har tiltrådt, gælder følgende fælles bestemmelser for behandling af ansøgninger om visum til ophold i højst tre måneder — herunder for behandling af ansøgninger om transitvisa — på det område, der er omfattet af de kontraherende parter i Schengen-konventionen (*).

Udstedelsen af visum til ophold i højst tre måneder er endvidere underlagt de nationale procedurer og giver kun ret til ophold på det nationale territorium. Indehavere af et sådant visum kan dog rejse gennem de øvrige kontraherende parters område for at begive sig til den kontraherende part, der har udstedt det, medmindre de ikke opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), d) og e) eller er opført på den nationale liste over uønskede personer i den kontraherende part, gennem hvis område de ønsker at rejse.

2. Definition og visumkategorier**2.1. Ensartet visum**

Ensartet visum, anbragt i et pas, et rejsedokument eller et andet dokument, som er godkendt til grænsepassage, udstedes af en kontraherende part, som hermed giver en tilladelse eller træffer en afgørelse, der giver den visumpligtige udlænding ret til at henvende sig til et grænseovergangssted ved den ydre grænse til den visumudstedende stat eller ved grænsen til en anden kontraherende part og afhængigt af visumkategorien anmode om transit eller ophold, såfremt de øvrige betingelser for indrejse eller transit er opfyldt. Besiddelse af ensartet visum giver dog ikke tredjelandstatsborgeren en absolut ret til indrejse.

2.1.1. Lufthavnstransitvisum

Dette visum giver den transitvisumpligtige tredjelandstatsborger ret til under en mellemlanding, overførsel mellem to delstrækninger eller internationale flyvninger at opholde sig i en lufthavns internationale transitzone, men giver ikke ret til indrejse på den pågældende stats område. Krav om lufthavnstransitvisum udgør en undtagelse i forhold til det generelle transitprivilegium, hvorefter man kan opholde sig i det nævnte område uden visum.

Lufthavnstransitvisum kræves for statsborgere fra de i bilag 3 nævnte lande samt personer, der ikke er statsborgere i disse lande, men som er i besiddelse af et rejsedokument udstedt af myndighederne i disse lande.

Undtagelser fra kravet om lufthavnstransitvisum er fastsat i del III i bilag 3.

(*) I henhold til artikel 138 i Schengen-konventionen finder disse bestemmelser kun anvendelse på Den Franske Republiks og Kongeriget Nederlandenes europæiske område.

2.1.2. Transitvisum

Dette visum giver en tredjelandstatsborger tilladelse til at rejse gennem de kontraherende parter område for at komme fra et tredjeland til et andet.

Transitvisum kan udstedes til transit en, to eller undtagelsesvis flere gange, idet varigheden af gennemreisen dog ikke må overstige fem dage.

2.1.3. Visum til kortvarigt ophold eller rejsevisum — Visum til flere indrejser

Dette visum giver en tredjelandstatsborger ret til at indrejse på de kontraherende parter område med henblik på uafbrudt ophold eller forskellige på hinanden følgende ophold af en samlet varighed på højst tre måneder pr. halvår fra datoen for første indrejse, såfremt formålet med indreisen ikke er indvandring. Det udstedes i reglen til en eller flere indrejser.

Visum til kortvarigt ophold kan udstedes med henblik på *flere ophold* til visse tredjelandstatsborgere, der f.eks. af forretningsmæssige grunde ofte er nødt til at rejse til en eller flere kontraherende parter, idet den samlede varighed af opholdet ikke må overstige tre måneder pr. halvår. Gyldigheden af dette visum til flere indrejser kan andrage et år eller i undtagelsestilfælde mere end et år for visse personer (jf. punkt V.2, 2.1).

2.1.4. Kollektivt visum

Transitvisum eller visum til ophold af en varighed på højst 30 dage kan anbringes i et kollektivt pas, såfremt dette er lovligt efter de nationale bestemmelser og er bestemt for en gruppe af tredjelandstatsborgere, der allerede eksisterede som gruppe, før der blevet truffet beslutning om at foretage en rejse, og som ved indreisen på og opholdet i samt ved udreisen fra den kontraherende parts område hele tiden rejser som en samlet gruppe.

Kollektivt visum kan udstedes til grupper på mindst fem og højst 50 personer. Der skal mindst være én gruppeleder, som skal medbringe sit eget pas, hvori der om nødvendigt skal være anbragt et visum udstedt i den pågældendes navn.

2.2. Visum til længerevarende ophold

Til ophold af en varighed på mere end tre måneder udsteder den pågældende kontraherende part et nationalt visum i overensstemmelse med de nationale bestemmelser.

Det nationale visum gælder dog som ensartet transitvisum i højst fem dage fra indrejsedatoen og giver visumindehaveren ret til gennemrejse til den stat, som har udstedt visummet, såfremt den pågældende opfylder de nødvendige indrejsebetingelser og ikke er opført på den nationale liste over uønskede personer i den eller de kontraherende parter, som vedkommende agter at rejse igennem (jf. bilag 4).

2.3. Visum med begrænset territorial gyldighed

I undtagelsestilfælde kan en kontraherende part udstede visum og anbringe det i et pas, et rejsedokument eller et andet dokument, som er gyldigt til grænsepassage, udelukkende med henblik på ophold på en eller flere staters område; ind- og udreisen skal ligeledes finde sted henholdsvis til og fra denne stats eller disse staters område(r) (jf. punkt V.3)

2.4 Nødvisum udstedt ved grænsen (*)

(*) I undtagelsestilfælde kan der ved grænsen på de betingelser, der er fastsat i del II, punkt 5, i den fælles håndbog vedrørende kontrol ved de ydre grænser, udstedes visum til kortvarigt ophold eller transitvisum.

II. DEN KOMPETENTE STATSREPRÆSENTATION I UDLANDET

Ønsker en visumpligtig tredjelandstatsborger (bilag 1) at indrejse i en kontraherende part i Schengen-konventionen, skal vedkommende rette henvendelse til den kompetente stats konsulatsafdeling.

1. Definition af den kompetente stat

1.1. Den stat, der har kompetence til at behandle ansøgninger

Følgende stater er i nævnte rækkefølge kompetente til at behandle ansøgninger om og udstede ensartet visum til kortvarigt ophold eller transitvisum:

- a) — Den kontraherende part, på hvis område rejsemålet befinder sig; er der flere rejsemål, er det den stat, hvor hovedrejsemålet ligger, der er kompetent. En transitstat kan under ingen omstændigheder betragtes som hovedrejsemål.

Vedkommende repræsentation i udlandet bestemmer ud fra ansøgningen, i hvilken stat hovedrejsemålet ligger i hvert enkelt tilfælde og efter en vurdering af de samlede omstændigheder og navnlig under hensyn til rejsemålet, rejseruten og opholdets varighed. Ved sagsbehandlingen støtter repræsentationen sig navnlig til den dokumentation, ansøgeren har forelagt.

- Hvis et eller flere rejsemål udgør grunden eller et supplement til et andet rejsemål, går repræsentationen navnlig ud fra det væsentlige formål eller mål med rejsen.
- Hvis der ikke er noget rejsemål, som udgør grunden eller et supplement til et andet rejsemål, går repræsentationen navnlig ud fra, hvilket ophold der varer længst (hvis varigheden er den samme, dog den kontraherende part, hvor første ophold finder sted).

- b) — Den kontraherende part, hvor første indrejse finder sted til, såfremt ingen kontraherende part kan fastlægges som hovedrejsemål.

Den stat, hvor første indrejse finder sted, er den stat, via hvis ydre grænse ansøgeren efter en kontrol af hans dokumenter indrejser på Schengen-staternes område.

- Hvis ansøgeren ikke er visumpligtig i den første kontraherende part, skal denne ikke nødvendigvis udstede visum; den må dog gerne gøre det med ansøgerens samtykke; ellers overdrages kompetencen til den første bestemmelsesstat, hvor der er visumpligt, eller til den første transitstat, hvor der er visumpligt.
- Vedkommende kontraherende part har i så fald kompetence til at behandle ansøgninger om og udstede visum med begrænset gyldighed til en stats eller Benelux-staternes område.

1.2. Behandling af visumansøgninger efter fuldmagt fra den kompetente stat

- a) Hvis der i et land ikke findes nogen repræsentation for den stat, der i henhold til artikel 12 i Schengen-konventionen har kompetence til at behandle visumansøgninger, kan ensartet visum udstedes af repræsentationen for den kontraherende part, som varetager den kompetente stats interesser.

Visummet udstedes på vegne af den repræsenterede stat og — såfremt de centrale myndigheder skal høres — med dens forudgående tilladelse. Hvis Benelux-staterne har en repræsentation i landet, repræsenterer denne automatisk de øvrige Benelux-stater.

- b) Hvis den stat, som har kompetence til at behandle visumansøgninger, har en repræsentation i hovedstaden i en stat, men ikke på det område, hvor ansøgningen er indgivet, og hvis en anden eller flere andre Schengen-stater har en repræsentation i dette område, kan visum — undtagelsesvis og udelukkende i geografisk meget udstrakte stater — udstedes af en anden kontraherende part efter fuldmagt fra den for behandlingen kompetente stat, såfremt der er truffet en klar aftale mellem de to stater; en sådan aftale skal overholdes ved visumudstedelsen.
- c) Bestemmelsen i litra a) og b) giver under alle omstændigheder ansøgeren valget mellem at henvende sig til den repræsenterende diplomatiske eller konsulære repræsentation eller den egentlig kompetente repræsentation for den stat, der er rejsens hovedmål.
- d) Arbejdsgruppe II — Visum udarbejder en oversigt over de aftalte regler for repræsentation og tager dem periodisk op til revision.
- e) Udstedelsen af Schengen-visum i tredjelande, hvor ikke alle Schengen-stater er repræsenteret, jf. Schengen-konventionens artikel 30, stk. 1, litra a), sker efter følgende linjer:
 - Bestemmelserne om repræsentation af en anden stat ved behandlingen af visumansøgninger gælder også for ensartet lufthavnstransitvisum, transitvisum og visum til kortvarigt ophold, såfremt disse udstedes i henhold til Schengen-konventionen og de fælles konsulære visuminstrukser. Den repræsenterende stat er forpligtet til at efterkomme bestemmelserne i de fælles konsulære visuminstrukser lige så hurtigt som ved udstedelse af egne visa af samme kategori og med samme gyldighed.
 - Medmindre der foreligger klare bilaterale aftaler, finder bestemmelserne om repræsentation af en anden stat ikke anvendelse på visum, som udstedes med henblik på udøvelse af lønnet beskæftigelse eller en aktivitet, som kræver forudgående tilladelse fra den stat, hvor den skal udøves. Ansøgere om et sådant visum skal henvende sig til den akkrediterede konsulære repræsentation for den stat, hvor aktiviteten skal udøves.
 - Schengen-staterne er ikke forpligtet til at lade sig repræsentere i alle tredjelande med henblik på udstedelse af visum. De kan beslutte, at visumansøgninger skal indgives i bestemte tredjelande, eller at ansøgninger om en bestemt type visum skal indgives til en fast konsulær repræsentation for den stat, som er rejsens hovedmål.
 - Repræsentationen i udlandet har eneansvaret for at vurdere sandsynligheden for ulovlig indvandring, når der ansøges om visum.
 - De repræsenterede stater har kompetence med hensyn til asylansøgninger, som indgives af indehavere af et visum, såfremt det fremgår af den udtrykkelige påtegning på visummet, at det er udstedt af repræsenterende stater på vegne af repræsenterede stater.
 - I undtagelsestilfælde kan det anføres i bilaterale aftaler, at visumansøgninger fra visse kategorier af tredjelandstatsborgere af den repræsenterende stat skal forelægges for myndighederne i den repræsenterende stat, hvor rejsemålet findes, eller videresendes til denne stats faste konsulære repræsentation. Disse kategorier skal fastlægges skriftligt (eventuelt for hver diplomatiske eller konsulære repræsentation). Visumudstedelsen betragtes som foregået efter tilladelse fra den repræsenterede stat, jf. Schengen-konventionens artikel 30, stk. 1, litra a).

- De bilaterale aftaler kan i tidens løb tilpasses på grundlag af de enkelte staters vurderinger af asylansøgninger, der i et bestemt tidsrum er indgivet af indehavere af visa, udstedt efter fuldmagt, samt andre relevante oplysninger i forbindelse med udstedelse af visa. Endvidere kan det aftales, at der skal ses bort fra repræsentationsbestemmelserne, når det drejer sig om bestemte repræsentationer (og eventuelt bestemte nationaliteter).
- Repræsentation finder kun sted, når det drejer sig om visumudstedelse. Hvis en visumansøgning ikke kan imødekommes, fordi den ansøgende tredjelandsstatsborger ikke i tilstrækkelig grad kan godtgøre at opfylde betingelserne, skal ansøgeren oplyses om muligheden for at indgive visumansøgningen til det faste konsulat for den medlemsstat, hvor rejsemålet ligger.
- Repræsentationsbestemmelserne kan udbygges endnu mere ved en videreudvikling af software, hvorved repræsentationer i udlandet, som repræsenterer en anden stat, uden ret meget ekstra arbejde kan høre de centrale myndigheder i den repræsenterede stat.
- Oversigten over de repræsentationsbestemmelser, der gælder for udstedelse af Schengen-visa i tredjelande, hvor ikke alle Schengen-stater er repræsenteret, forelægges for centralgruppen, så den kan notere sig de ændringer, der er foretaget i denne oversigt efter overenskomst mellem de berørte medlemsstater.

2. Høring af den behandlende stats egen centrale myndighed, den centrale myndighed i en anden stat eller andre stater, jf. artikel 17, stk. 2

2.1. Høring af den centrale myndighed i den behandlende stat

Den repræsentation, der behandler visumansøgningen, skal søge sin egen centrale myndighed om tilladelse, høre den eller på forhånd orientere den om den afgørelse, som den vil træffe efter den nationale lovgivning eller praksis i de tilfælde, der følger heraf, og under overholdelse af den deri fastsatte form og frist. De tilfælde, hvor de centrale myndigheder i den behandlende stat skal høres, er nævnt i bilag 5, del A.

2.2. Høring af den eller de centrale myndigheder i den behandlende stat eller andre stater

Den repræsentation, der behandler visumansøgningen, skal søge om tilladelse fra dens egen centrale myndighed, som videre sender ansøgningen til de kompetente centrale myndigheder i en anden stat eller andre stater (jf. punkt V. 2, 2.3). Så længe eksekutivkomitéen ikke har udarbejdet en liste over de tilfælde, hvor de øvrige centrale myndigheder skal høres, skal bilag 5, del B, i disse konsulære instrukser betragtes som en foreløbig liste.

2.3. Høringsprocedure i forbindelse med repræsentation

- a) Hvis der indgives visumansøgninger fra statsborgere i de i bilag 5, del C, anførte lande til en diplomatisk mission eller konsulær repræsentation, som handler efter fuldmagt fra en anden kontraherende part, høres den repræsenterede stat.
- b) De oplysninger, som udveksles vedrørende disse visumansøgninger, svarer til de oplysninger, som for øjeblikket fremsendes som led i den i bilag 5, del B, omhandlede høring. Der skal dog på formularen være en obligatorisk rubrik til henvisninger til den repræsenterede stats område.
- c) De nuværende bestemmelser i de fælles konsulære instrukser finder anvendelse på fristerne, deres forlængelse og den måde, hvorpå svaret skal gives.
- d) Den høring, der er fastsat i bilag 5, del B, foretages af den repræsenterede stat.

3. Indgivelse af ansøgning i en anden stat end bopælsstaten

Hvis der ansøges om visum i en stat, som ikke er ansøgerens bopælsstat, og hvis der næres betænkelighed med hensyn til ansøgerens faktiske hensigter (navnlig sandsynlighed for ulovlig indvandring), kan visum kun udstedes efter høring af repræsentationen i ansøgerens bopælsland og/eller statens egen kompetente centrale myndighed.

4. Fuldmagt til udstedelse af ensartet visum

Med undtagelse af de tilfælde, der er anført i bilag 6, er det kun Schengen-parternes repræsentationer i udlandet, som har fuldmagt til at udstede ensartet visum.

III. MODTAGELSE AF ANSØGNINGEN

1. Formular til visumansøgning — Antal formularer

En tredjelandstatsborger skal mindst udfylde visumansøgningen i et eksemplar, som bl.a. kan anvendes til høring af de centrale myndigheder. Hvis det er fastsat i de nationale bestemmelser, kan de kontraherende parter også kræve ansøgningen udfyldt i flere eksemplarer.

2. Dokumenter, som skal vedlægges ansøgningen

Tredjelandstatsborgeren skal vedlægge følgende dokumenter:

- a) et gyldigt dokument til grænsepassage, hvori der kan anbringes et visum
- b) i givet fald dokumentation for formålet med opholdet og forholdene omkring opholdet.

Hvis ansøgerens omdømme ifølge de oplysninger, vedkommende repræsentation ligger inde med, tilsiger det, kan det personale, som har kompetence til at udstede visum, se bort fra dokumentationen for formålet med opholdet og forholdene omkring opholdet.

3. Ansøgerens troværdighed med hensyn til, om han agter at vende tilbage — Subsistensmidler

Ansøgeren må overbevise den repræsentation, som behandler ansøgningen, om, at han råder over tilstrækkelige midler til sit underhold, og at tilbagerejsen til hjemlandet er sikret.

4. Personlig samtale med ansøgeren

Ansøgeren skal principielt opfordres til at møde personligt frem på repræsentationen for mundtligt at redegøre for formålet med sin ansøgning, navnlig hvis der hersker begrundet tvivl om det faktiske formål med rejsen og om, hvorvidt han virkelig vil rejse tilbage.

Hvis der ikke hersker tvivl om, at ansøgeren er i god tro, kan dette princip fraviges under hensyn til, at ansøgeren er kendt, og at repræsentationen ligger langt fra hans bopæl; dette gælder også for grupperejser, som kendte og troværdige organisationer står inde for.

IV. RETSGRUNDLAG

Der kan udstedes *ensartet visum*, hvis indrejsebetingelserne i artikel 15 og 5 i Schengen-gennemførelseskonventionen af 19. juni 1990 er opfyldt.

Artikel 15

Visa efter artikel 10 må i princippet kun udstedes, hvis den pågældende udlænding opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e).

Artikel 5

1. En udlænding kan få tilladelse til at indrejse i og opholde sig på de kontraherende parter område i indtil tre måneder, hvis den pågældende opfylder følgende betingelser:

- a) den pågældende skal være i besiddelse af et eller flere gyldige grænsepassagedokumenter, der fastlægges af eksekutivkomitéen
- b) den pågældende skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves
- c) den pågældende skal om nødvendigt forelægge dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder og have de nødvendige midler til sit underhold både med hensyn til hele det påtænkte ophold og til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejsen til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller være i stand til på lovlig vis at erhverve sig disse midler
- d) den pågældende må ikke være indberettet som uønsket
- e) den pågældende må ikke udgøre en trussel for en af de kontraherende parter offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

2. En udlænding, der ikke opfylder alle betingelserne, skal nægtes indrejse i de kontraherende parter område, medmindre en kontraherende part finder det nødvendigt at fravige dette princip af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser. I så fald begrænses indrejetilladelsen til den pågældende kontraherende parts område, og denne skal underrette de øvrige kontraherende parter herom.

Disse regler berører ikke anvendelsen af de særlige bestemmelser i asylretten eller bestemmelserne i artikel 18.

Visum med begrænset territorial gyldighed må kun udstedes, hvis betingelserne i artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, og artikel 16 sammenholdt med artikel 5, stk. 2, er opfyldt (jf. punkt V.3).

Artikel 11, stk. 2

2. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke til hinder for, at en kontraherende part i løbet af det pågældende halvår om nødvendigt udsteder et nyt visum, der kun har gyldighed på vedkommende lands område.

Artikel 14, stk. 1

1. Rejsedokumenter, der ikke anerkendes som gyldige af nogen af de kontraherende parter, må ikke påtegnes visum. Hvis rejsedokumentet kun anerkendes som gyldigt af en eller flere af de kontraherende parter, begrænses visummet til denne eller disse kontraherende stater.

Artikel 16

Finder en kontraherende part det af en af de grunde, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, nødvendigt at fravige princippet efter artikel 15 og udstede visum til en udlænding, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, begrænses gyldigheden af dette visum til vedkommende kontraherende parts område, og denne skal underrette de øvrige kontraherende parter herom.

V. BEHANDLING AF ANSØGNINGEN OG AFGØRELSE

Repræsentationen gennemgår først den dokumentation, der er vedlagt visumansøgningen (1) og lægger derefter denne dokumentation til grund for, om ansøgningen skal imødekommes (2):

Væsentlige kriterier for gennemgangen af ansøgningen

Der erindres om, at man ved behandlingen af visumansøgninger skal være opmærksom på følgende: Schengen-parternes sikkerhed, bekæmpelsen af ulovlig indvandring samt andre aspekter af de internationale forbindelser. Afhængigt af, hvilket land det drejer sig om, kan et bestemt aspekt tillægges større betydning; man skal dog hele tiden have opmærksomheden henvendt på alle aspekterne.

Af hensyn til sikkerheden skal det undersøges, om de krævede kontrolforanstaltninger er gennemført: søgning i databaserne over personer, som er indberettet til Schengen-informationssystemet som uønskede, samt høring af de centrale myndigheder, hvis det drejer sig om lande, hvor høring er nødvendig.

Repræsentationen er eneansvarlig for vurderingen af indvandringsrisikoen. Ved gennemgangen af visumansøgningen skal det fastslås, om ansøgeren har til hensigt at indvandre til Schengen-staternes område ved hjælp af et visum, som er udstedt med henblik på turisme, studier, erhvervsaktivitet eller familiebesøg, for at bosætte sig dér. Opmærksomheden skal især rettes mod »personkredse med forøget risikofaktor« såsom arbejdsløse og personer, som ikke har fast indtægt. Hvis der især hersker tvivl om ægtheden af dokumenterne og den forelagte dokumentation, udsteder repræsentationen ikke noget visum.

Gennemgangen af ansøgninger fra personer, hvis omdømme tilsiger det, og hvorom der er udvekslet oplysninger som led i af det konsulære samarbejde, lettes derimod.

1. Behandling af visumansøgninger**1.1. Kritisk gennemgang af visumansøgningen**

- varigheden af det ophold, der ansøges om, skal svare til formålet med opholdet
- formularen skal være udfyldt fuldstændigt og korrekt. Der skal være vedlagt et foto af ansøgeren, og ansøgningen skal om muligt indeholde oplysning om hovedmålet for rejsen.

1.2. Kontrol af ansøgerens identitet

Ved kontrol af ansøgerens identitet skal det undersøges, om ansøgeren er indberettet til Schengen-informations-systemet (SIS) som uønsket, om der foreligger andre (sikkerheds)risici, som kan være en hindring for udstedelse af visum; derudover skal det med hensyn til ulovlig indvandring undersøges, om tidligere opholdsfrister er blevet overskredet.

1.3. Kontrol af rejsedokumentet

- Det kontrolleres, om dokumentet er forskriftsmæssigt: det skal være fuldstændigt og må ikke være ændret, falsk eller forfalsket.
- Rejsedokumentets territoriale gyldighed kontrolleres; det skal være gyldigt for indrejse på Schengen-staternes område.
- Kontrol af rejsedokumentets gyldighed; det bør være gyldigt i tre måneder længere end visummet (artikel 13, stk. 2, i Schengen-konventionen).
- Af tvingende humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser kan der dog i undtagelsestilfælde udstedes visum på grundlag af rejsedokumenter, hvis gyldighed er mindre end ovennævnte frist (tre måneder); rejsedokumentet skal dog i så fald være gyldigt længere end visummet og gøre det muligt for tredjelandstatsborgeren at rejse tilbage.
- Kontrol af varigheden af ansøgerens tidligere ophold på den kontraherende parts område.

1.4. Kontrol af den øvrige dokumentation, som er vedlagt ansøgningen

Omfanget og arten af dokumentationen afhænger af sandsynligheden for ulovlig indvandring samt af lokale forhold (f.eks. konvertibel valuta) og kan variere fra land til land. Repræsentationerne kan aftale, hvordan de vil tilpasse kontrollen af dokumentationen til disse forhold.

Den vedlagte dokumentation skal vedrøre formålet med rejsen, anvendte befordringsmidler, tilbage-rejsen samt godtgøre, at ansøgeren har tilstrækkelige subsistensmidler:

- Dokumentation for rejsens formål kan f.eks. være:
 - private invitationer
 - officielle invitationer
 - deltagelse i en grupperejse
- Dokumentation for rejserute, befordringsmiddel og tilbagerejsen, f.eks.:
 - billet eller flybillet (hen- og hjemrejse)
 - valuta til brændstof eller forsikring af køretøjet
- Dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler

Dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler kan være: kontanter i konvertibel valuta, rejse-checks, checks udstedt på en konto i fremmed valuta, kreditkort eller enhver anden form for dokumentation, hvorved det godtgøres, at ansøgeren råder over valuta.

Omfanget af subsistensmidler skal stå i et passende forhold til varigheden af og formålet med rejsen samt leveomkostningerne i den eller de Schengen-stater, der skal besøges. Med henblik herpå fastsætter de kontraherende parter nationale myndigheder hvert år de vejledende beløb, som er nødvendige for grænsepassage (jf. bilag 7) (*).

— Dokumentation for logi

Følgende dokumenter kan bl.a. gælde som dokumentation for logi:

- a) hotelreservationer eller lignende
- b) dokumenter, som godtgør, at visumansøgeren er i besiddelse af en lejekontrakt i eget navn til en bolig eller et tilsvarende skøde i den kontraherende part, hvor han ønsker at tage ophold
- c) hvis tredjelandstatsborgeren angiver at bo i en privatpersons bolig eller på anden måde at være privat indkvarteret, skal repræsentationen undersøge, om den pågældende person rent faktisk kan finde logi dér

— enten ved at høre de nationale myndigheder, såfremt det viser sig nødvendigt

— eller på grundlag af ansøgerens indkvarteringsbevis, udfærdiget som en harmoniseret formular, som behandles af den kontraherende parts kompetente myndighed efter de gældende nationale bestemmelser. Modellen til denne harmoniserede standardformular kan udarbejdes af eksekutivkomitéen

— eller på grundlag af ansøgerens officielle indkvarteringsbevis i den form, der er fastsat i den kontraherende parts bestemmelser, som behandles efter de gældende nationale bestemmelser.

Forelæggelsen af det indkvarteringsbevis, der er omhandlet i de to foregående led, er ikke nogen yderligere forudsætning for udstedelse af visum. Dette bevis skal betragtes som et praktisk hjælpemiddel til over for konsulaterne at dokumentere indkvartering eller i givet fald subsistensmidler. Hvis en kontraherende part anvender et sådant dokument, skal det mindst indeholde navn og adresse på værten og gæsten eller gæsterne samt angive varigheden og formålet med besøget, det mulige slægtskabsforhold, samt at værten har retmæssigt ophold i landet.

Efter at repræsentationen har udstedt visum, anbringer den sit stempel på dokumentet og anfører visumnummeret heri for at forhindre, at dokumentet anvendes endnu engang.

Denne kontrol har under alle omstændigheder til formål at forhindre invitationer i form af ven-tjenester, svigagtige invitationer eller invitationer fra tredjelandstatsborgere, som befinder sig i en uretmæssig eller usikker situation.

Hvis ansøgeren kan dokumentere at råde over tilstrækkelige subsistensmidler til at afholde udgifterne til forplejning og logi i den eller de kontraherende parter, der skal besøges, kan han ved ansøgning om ensartet visum fritages fra pligten til at forelægge dokumentation

(*) Disse vejledende beløb fastsættes efter de relevante bestemmelser i del I i den fælles håndbog vedrørende kontrol ved de ydre grænser.

- Anden form for dokumentation, som i givet fald skal forelægges, f.eks.:
 - dokumentation for, hvor ansøgeren bor og har sin tilknytning i hjemlandet
 - tilladelse fra forældrene (ved mindreårige)
 - dokumentation for ansøgerens sociale og beskæftigelsesmæssige situation.

Hvis Schengen-staternes nationale lovgivning som bevis for invitationer fra privatpersoner eller til handelsrejsende kræver forsørgelsesattest eller bevis for indkvartering, sker dette i form af en harmoniseret formular.

1.5. *Undersøgelse af, om ansøgeren er i god tro*

Med henblik på at undersøge, om ansøgeren er i god tro, undersøges det, om denne person er kendt som bona fide-person inden for rammerne af det konsulære samarbejde.

Derudover lægges de oplysninger, som er udvekslet mellem repræsentationerne, til grund (jf. del VIII, punkt 3).

2. **Procedure ved afgørelser**

2.1. *Fastlæggelse af visumkategori og antal indrejser*

Ensartet visum kan være (artikel 11):

- et visum, der er gyldigt for en eller flere indrejser, idet dog hverken varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold må overstige tre måneder pr. halvår regnet fra den første indrejsedato
- et visum med en gyldighed på et år, som giver ret til ophold i tre måneder pr. halvår og til flere indrejser; dette visum kan udstedes til personer, som frembyder de nødvendige garantier, og som er af særlig interesse for en kontraherende part. Derudover kan der til bestemte kategorier af personer undtagelsesvis udstedes visum med en gyldighed på fra et til fem år, som giver ret til flere indrejser
- et transitvisum, som giver indehaveren ret til at rejse en, to eller undtagelsesvis flere gange gennem de kontraherende parters område til et tredjeland område, idet transittiden dog ikke må overstige fem dage, såfremt indreisen til dette tredjeland på forhånd er sikret, og gennemreisen normalt fører gennem de kontraherende parters område.

2.2. *Den sagsbehandlende myndigheds ansvar*

De diplomatiske repræsentanter eller lederne af konsulatsafdelingen har afhængigt af deres nationale beføjelser og den praktiske fremgangsmåde ved udstedelsen af visum på repræsentationerne det samlede og koordinerende ansvar.

Repræsentationen træffer afgørelse på grundlag af alle de oplysninger, den har til rådighed og under hensyn til den konkrete situation i forbindelse med den enkelte ansøgning.

2.3. Særlige procedurer for høring af andre centrale myndigheder

De kontraherende parter har besluttet at oprette et nyt system med henblik på gennemførelsen af høringen af de centrale myndigheder.

Hvis det tekniske system for høringerne svigter, kan følgende foranstaltninger anvendes i en overgangsperiode og afhængigt af det enkelte tilfælde:

- begrænsning af konsultationerne til et strengt nødvendigt minimum
- anvendelse af det lokale net af ambassader og konsulater i de pågældende stater til at styre høringerne
- anvendelse af nettet af de kontraherende parters ambassader, som findes i a) det land, hvorfra der ansøges, b) det land, som ansøgningen er rettet til
- anvendelse af de sædvanlige systemer: telefax, telefon mv. ved kommunikation mellem kontaktpunkterne
- forstærket kontrol af hensyn til de fælles interesser.

Ved udstedelse af ensartet visum til de i bilag 5B anførte kategorier af ansøgere, hvor det er nødvendigt at høre en central myndighed, Udenrigsministeriet eller andre instanser (artikel 17, stk. 2, i Schengen-konventionen af 1990), følges følgende procedure:

Ved ansøgninger fra en person, som henhører under denne kategori, skal repræsentationen først ved søgning i Schengen-informationssystemet sikre sig, at ansøgeren ikke er indberettet som uønsket.

Derudover gælder følgende:

a) Procedure

Proceduren i litra b) skal ikke anvendes, hvis ansøgeren er indberettet til Schengen-informationssystemet som uønsket.

b) Videre sendelse af ansøgningen til den centrale myndighed i repræsentationens eget land

I tilfælde, som kræver høring, meddeler repræsentationen den centrale myndighed i sit eget land, at der er ansøgt om et visum.

- Hvis denne centrale myndighed behandler ansøgninger, som den har kompetence til at behandle, er det ikke nødvendigt at indlede eller fortsætte en høringsprocedure med en eller flere andre centrale myndigheder.
- Hvis denne centrale myndighed behandler en ansøgning efter fuldmagt fra en anden kompetent stat, skal den underrette den centrale myndighed i denne stat om indgivelsen af ansøgningen. Hvis den centrale myndighed i den repræsenterede stat, eller den centrale myndighed i den repræsenterende stat, såfremt dette er forudsat i fuldmagtsbestemmelserne, beslutter at nægte at udstede visummet, er det ikke nødvendigt at indlede eller fortsætte høringsproceduren med en eller flere andre centrale myndigheder.

c) Indholdet af høringen

For at sikre ensartet høring af de centrale myndigheder sender den repræsentation, der behandler ansøgningen, sin egen centrale myndighed følgende oplysninger:

1. Den repræsentation, som visumansøgningen er indgivet til
2. Ansøgerens efternavn(e), fornavn(e), fødested og fødselsdato samt, hvis kendt, ansøgerens forældres navne
3. Ansøgerens nationalitet samt, hvis kendt, tidligere nationalitet
4. Det forelagte rejsedokuments type og nummer samt udstedelsesdato og gyldighed
5. Rejsens varighed og formål
6. Sandsynlige rejsedatoer
7. Bopæl, stilling, arbejdsgiver
8. Oplysninger fra de kontraherende parter, navnlig om tidligere visumansøgninger og tidligere ophold på de kontraherende parters område
9. Den grænse, over hvilken ansøgeren agter at indrejse
10. Andre efternavne (fødenavn, evt. giftenavn; målet er at udvide identifikationsmulighederne i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning i de kontraherende parter samt den nationale lovgivning i den stat, hvor ansøgeren er statsborger)
11. Andre hensigtsmæssige oplysninger fra repræsentationerne, f.eks. medrejsende personer, der er indført i ansøgerens pas (ægtefælle, børn), samt visum, ansøgeren allerede har fået, og visumansøgninger, der er knyttet til samme rejsemål.

Disse oplysninger udledes af ansøgningsformularen i den rækkefølge, som de dér er angivet i.

De centrale myndigheder lægger disse oplysninger til grund for høringen, idet det er den ansøgende stat, der i princippet vælger forsendelseskanalen. Under alle omstændigheder skal det kunne godtgøres, på hvilken dato og hvilket klokkeslæt ansøgningen er indgivet, og hvornår den blev modtaget hos de myndigheder, den er stilet til.

d) Ansøgningens fremsendelse fra den centrale myndighed i den stat, hvor ansøgningen er indgivet, til andre centrale myndigheder

Den centrale myndighed i den stat, hvor ansøgningen er indgivet, videresender ansøgningen til den eller de centrale myndigheder i den eller de stater, som har anmodet om høring. De centrale myndigheder er de myndigheder, som staterne har udpeget til at udføre disse opgaver.

Denne eller disse myndigheder meddeler den begærende centrale myndighed resultatet af høringen efter den nødvendige kontrol.

e) Svarfrist — Anmodning om forlængelse

Resultatet fremsendes til den anmodende centrale myndighed i løbet af højst syv kalenderdage.

Hvis de anmodede centrale myndigheder i løbet af de syv kalenderdage beder den begærende myndighed om forlængelse af fristen, kan fristen forlænges med yderligere syv dage.

I undtagelsestilfælde kan den anmodede centrale myndighed med angivelse af grundene hertil bede om en forlængelse af fristen på mere end syv dage.

Den anmodede centrale myndighed skal i hastetilfælde sørge for at afgive svar så hurtigt som muligt.

Hvis der efter udløbet af den første frist eller efter udløbet af forlængelsen ikke foreligger noget svar, sidestilles det med, at der ikke rejses indvendinger fra de anmodede myndigheder, og der er ikke noget til hinder for udstedelsen af visum.

f) Afgørelse på grundlag af resultatet af høringen

Den centrale myndighed i den stat, hvor visumansøgning er indgivet, kan i tilslutning hertil give repræsentationen i udlandet tilladelse til at udstede ensartet visum.

Den konsulære myndighed, der har kompetence til at behandle visumansøgningen, kan 14 dage efter fremsendelsen af ansøgningen udstede visum via den myndighed, som har kompetence til at foretage høringen, såfremt der ikke foreligger en udtrykkelig afgørelse fra dens egen centrale myndighed. Det påhviler dog hver central myndighed at underrette landets egne repræsentationer fra begyndelsen af høringsfristen.

Hvis den begærende centrale myndighed er blevet anmodet om en ekstraordinær forlængelse af fristen, meddeler den dette til den for ansøgningen kompetente repræsentation; denne kan først træffe afgørelse om ansøgningen, når dens egen centrale myndighed har afgivet svar.

g) Fremsendelse af specifikke dokumenter

I undtagelsestilfælde kan den ambassade, som visumansøgningen er indgivet til, efter anmodning fra den konsulære repræsentation for den hørte stat i Schengen-konventionen fremsende visum-ansøgningsformularen (med foto), jf. Schengen-konventionens artikel 17.

Denne procedure anvendes kun på steder, hvor den hørende og den hørte stat har diplomatiske missioner eller konsulære repræsentationer, og kun for så vidt angår de nationaliteter, der er omhandlet i bilag 5, del B.

Svaret eller anmodningen om forlængelse af fristen for høringen må under ingen omstændigheder fremsendes lokalt bortset fra høringer, som efter de gældende bestemmelser i bilag 5, del B, i de fælles konsulære visuminstrukser finder sted på lokalt plan. I princippet anvendes høringsnettet til udveksling af oplysninger mellem de centrale myndigheder.

2.4. Ikke-behandling eller afvisning

Hvis ansøgning om udstedelse af et ensartet visum ikke behandles eller ansøgningen afvises af repræsentationen, finder den pågældende kontraherende parts nationale bestemmelser anvendelse på proceduren og de eventuelle ankemuligheder.

Afvises en visumansøgning, og de nationale retsregler bestemmer, at denne afvisning skal begrundes, skal dette ske på grundlag af følgende tekst:

»Deres visumansøgning er blevet afvist i henhold til artikel 15 og artikel 5 i Schengen-konventionen af 19. juni 1990, da De ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e) (der bedes sat kryds ud for det relevante); det er fastsat heri, at... (ordlyden af den eller de betingelser, der kommer i betragtning).«

Denne tekst kan eventuelt suppleres med detaljerede oplysninger eller andre oplysninger i overensstemmelse med de forpligtelser, som er fastsat i de nationale lovgivninger på dette område.

Hvis en diplomatisk mission eller konsulær repræsentation, som handler efter fuldmagt fra en kontraherende stat, ser sig nødsaget til ikke at gå videre med behandlingen af en visumansøgning, underrettes ansøgeren om dette og om, at han kan henvende sig til vedkommende diplomatiske mission eller konsulære repræsentation i den stat, som har kompetence til at behandle ansøgningen.

3. Visum med begrænset territorial gyldighed

Der kan udstedes visum med begrænset territorial gyldighed på en eller flere kontraherende parters nationale område:

- 1) hvis en repræsentation af de grunde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i Schengen-konventionen (af humanitære grunde, af hensyn til nationale interesser eller af internationale forpligtelser), finder det nødvendigt at fravige princippet i artikel 15 i nævnte konvention (artikel 16)
- 2) hvis det i artikel 14 i Schengen-konventionen omhandlede tilfælde opstår:
 - »1. Rejsedokumenter, der ikke anerkendes som gyldige af nogen af de kontraherende parter, må ikke påtegnes visum. Hvis rejsedokumentet kun anerkendes som gyldigt af en eller flere af de kontraherende parter, begrænses visummet til denne eller disse kontraherende stater.
 2. Hvis rejsedokumentet ikke anerkendes som gyldigt af en eller flere af de kontraherende parter, kan visummet udstedes i form af en indrejsetilladelse.«
- 3) hvis en repræsentation på grund af sagens hastende karakter ikke har hørt de centrale myndigheder (af humanitære grunde, af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser), eller der er rejst indvendinger fra den centrale myndighed
- 4) hvis det er nødvendigt, at repræsentationen på ny udsteder visum til en ansøger inden for et halvt år, som han allerede har fået visum til for et ophold på tre måneder.

I tilfælde 1), 3) og 4) kan gyldigheden begrænses til en kontraherende stats, samtlige Benelux-landenes eller to Benelux-landes område. I tilfælde 2) kan gyldigheden begrænses til en eller flere kontraherende parter, samtlige Benelux-landenes eller to Benelux-landes område.

De øvrige kontraherende parters repræsentationer skal underrettes om udstedelsen af et sådant visum.

VI. UDFYLDNING AF VISUMMÆRKATEN

Bilag 8 og 13 indeholder udfyldte modeller til visummærkater samt oplysninger om de tekniske sikkerhedsfeatures.

1. Rubrikken til fælles oplysninger — felt 8**1.1. Rubrikken »gyldigt til«**

I denne rubrik anføres visummets *territoriale gyldighed*.

Der er kun tre muligheder for at udfylde denne rubrik:

- a) Schengen-stater.
 - b) Angivelse af den eller de Schengen-stater, hvortil visummet er gyldigt (i dette tilfælde anvendes følgende landekoder: A for Østrig, F for Frankrig, D for Tyskland, E for Spanien, GR for Grækenland, P for Portugal, I for Italien, L for Luxembourg, N for Nederlandene og B for Belgien).
 - c) Benelux-landene.
- Hvis visummærkaten anvendes som ensartet visum i henhold til artikel 10 og 11 i Schengen-konventionen eller som visum uden territorial begrænsning til den udstedende stats område, anføres ordene »Schengen-staterne« i dette felt på den udstedende stats sprog.
- Hvis visummærkaten udstedes som visum, hvor ind- og udrejsen samt opholdet er begrænset til et bestemt område, anføres i dette felt på landets eget sprog *navnet på den kontraherende part*, til hvis område visumindehaverens indrejse, ophold og udrejse er begrænset.
- I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 14 i Schengen-konventionen, kan den territoriale gyldighed begrænses til en eller flere kontraherende parters område. I så fald skal navnet på de pågældende stater anføres på mærkaten.
- Det territoriale gyldighedsområde, som anført i denne del af visummet, må ikke begrænses til et geografisk område, der er mindre end en kontraherende part.

1.2. Rubrikken »fra ... til«

Her anføres visummets gyldighed.

Efter ordet »fra« angives *den første dag, fra hvilken indrejse* til det område, som følger af visummets territoriale gyldighed, *er tilladt*; dette angives på følgende måde:

- To cifre for datoen; for den 1.-9. i en måned sættes et nul foran.
- Bindestreg.

- To cifre for måneden; ved måneder, som angives med encifrede tal, sættes et nul foran.
- Bindestreg.
- For årstallet angives de to sidste tal.
- Eksempel: 15-04-94 = 15. april 1994.

Efter ordet »indtil« angives *visummets sidste gyldighedsdag*, indtil hvilken udrejsen fra visummets gyldighedsområde skal have fundet sted inden kl. 24.00.

Denne dato angives på samme måde som første gyldighedsdag.

1.3. Rubrikken »antal indrejser«

Angivelse af det *mulige antal indrejser*, som visumindehaveren kan foretage til visummets gyldighedsområde, og dermed *angivelse af det antal forskellige ophold, hvorpå de i punkt 1.4 anførte dage kan foretages*.

Der kan gives tilladelse til en enkelt indrejse eller to eller flere indrejser uden nærmere angivelser; disse angivelser anføres i feltet til højre for teksten med »01«, »02« eller med »MULT«, hvis der er givet tilladelse til mere end to indrejser.

I et transitvisum kan der gives tilladelse til en eller to indrejser, som angives med »01« eller »02«; kun i undtagelsestilfælde må der gives tilladelse til mere end to indrejser på samme visummærkat; dette angives med »MULT«.

Hvis antallet af udrejser ikke stemmer overens med antallet af indrejser, bliver visummet ugyldigt, uanset om det samlede antal dage, opholdet må vare, ikke er opbrugt.

1.4. Rubrikken »opholdets varighed ... dage«

Angivelse af det *antal dage, som visumindehaveren må opholde sig i visummets gyldighedsområde(*)*; her drejer det sig enten om et uafbrudt ophold eller om flere dage under forskellige ophold inden for det tidsrum, der er anført i punkt 1.2, og i overensstemmelse med det antal indrejser, som der er givet tilladelse til i punkt 1.3.

Mellem ordene »opholdets varighed« og »dage« anføres antallet af dage, som opholdet må vare, idet det første tal er et nul, hvis antallet af dage er under ti.

Opholdet må højst vare 90 dage pr. halvår.

(*) For transitvisum må antallet af dage i dette felt ikke overstige fem.

1.5. Rubrikken »udstedt i ... den«

Angivelse af den by, hvor repræsentationen er beliggende, på den visumudstedende kontraherende parts sprog. Denne angivelse indsættes mellem »i« og »den«; udstedelsesdatoen indsættes efter ordet »den«.

Denne dato angives på samme måde som i punkt 1.2.

Det skal fremgå af stemplet i felt nr. 4, hvilken myndighed der har udstedt visummet.

1.6. Rubrikken »pasnummer«

Her anføres nummeret på det pas, visummet anbringes i. Efter sidste skrifttegn anføres antallet af mindreårige børn, der ledsager pasindehaveren, og som er indskrevet i passet, eller i givet fald ægtefællen (for mindreårige børn angives et tal efterfulgt af »X« — f.eks. 1X = et mindreårigt barn, 3X = tre mindreårige børn og for ægtefællen et »Y«).

Det pasnummer, der indføres, er det serienummer, som er påtrykt eller stanset ind i alle eller de fleste sider af passet.

1.7. Rubrikken »visumkategori«

For at kontrolpersonalet hurtigt kan se, hvilken visumkategori der er tale om, anføres den kategori, som det ensartede visum er udstedt for, med A, B, C eller D således:

A: Lufthavnstransitvisum

B: Transitvisum

C: Visum til kortvarigt ophold

D: Nationalt visum til længerevarende ophold

For visum med geografisk begrænset gyldighed samt kollektivt visum anvendes bogstaverne A, B eller C alt efter tilfældet.

2. **Rubrik for særlig angivelse af de enkelte stater (anmærkninger) — rubrik 9**

Til forskel fra rubrik 8 (fælles, obligatoriske oplysninger) er denne rubrik forbeholdt angivelser, som kan være nødvendige i praksis på grundlag af de nationale bestemmelser. I princippet står det dog hvert land frit for at anføre de oplysninger, som det finder nødvendige; af hensyn til den rigtige forståelse skal alle kontraherende parter imidlertid underrettes om disse oplysninger (jf. bilag 9).

3. **Rubrik for den udstedende myndigheds stempel — rubrik 4**

Den udstedende myndigheds stempel anbringes i rektangelet mellem visummærkatens venstre side og rubrikken »anmærkninger« (begrænsning i siden) og mellem rubrikken med dybtryk og den maskinlæsbare rubrik (begrænsning for oven/for neden).

Stemplets dimensioner og tekst samt den stempelfarve, der skal anvendes, fastlægges af den enkelte kontraherende part.

4. Den maskinlæsbare rubrik — rubrik 5

Både visummærkatens format og størrelsen af den maskinlæsbare rubrik er godkendt af ICAO efter anmodning fra Schengen-staterne. Denne rubrik består af to dele med hver 36 tegn (OCR B-10 tegn/tommer). Bilag 10 indeholder anvisninger på, hvordan denne rubrik skal udfyldes.

5. Andre vigtige oplysninger om udfyldelse af visummærkatet

5.1. Underskrift

Hvis det kræves i de nationale retsforordninger eller ifølge national praksis, at der skal være en håndskreven underskrift, underskrives visummærkatet — efter anbringelsen i passet — af den person, som har beføjelse hertil.

Visummærkatet skal i givet fald underskrives ved højre kant af rubrikken »anmærkninger«, idet man skal sikre sig, at skriften går ud over visummets kant til siden i passet eller rejsedokumentet, uden at det maskinlæsbare felt berøres.

5.2. Annullering af et allerede udfyldt visum

På en visummærkat må der hverken foretages ændringer eller sletninger. Hvis der begås en fejl ved udfyldelsen af visummærkatet, skal mærkatet gøres ugyldig på følgende måde:

- ved tilintetgørelse af visummet eller ved et diagonalt snit, hvis fejlen er konstateret før indsættelsen i rejsedokumentet
- ved et Andreaskors med rødt tryk, hvis fejlen konstateres, efter at visummærkatet er indsat i rejsedokumentet; derefter indsættes en ny visummærkat.

5.3. Indsættelse af visummærkatet i passet

Visummærkatet udfyldes før indsættelsen i passet. Visummærkatet stemples og underskrives efter anbringelsen i passet eller rejsedokumentet.

Hvis visummet er korrekt udfyldt, anbringes det på den første side, der hverken må være stemplet eller påskrevet, bortset fra stemplet til identifikation af ansøgningen. Pas, hvor der ikke er plads til visummærkatet, og som er udløbet, eller med hvilke tredjelandstatsborgeren hverken kan udrejse eller rejse tilbage til sit hjemland eller indrejse i et tredjeland inden for visummets gyldighedsperiode, afvises (jf. artikel 13 i Schengen-konventionen).

5.4. Pas og andre rejsedokumenter, der kan forsynes med visum

Kriterierne for, om et rejsedokument kan forsynes med visum, jf. artikel 17, stk. 3, litra a), i Schengen-konventionen, følger af bilag 11.

I henhold til Schengen-konventionens artikel 14 må der ikke indsættes en visummærkat i et rejsedokument, hvis dette ikke er gyldigt for nogen af de kontraherende parter. Hvis rejsedokumentet kun er gyldigt for en eller flere kontraherende parter, skal visummets gyldighed også begrænses til disse kontraherende parter.

Hvis rejsedokumentet fra en eller flere kontraherende parter ikke accepteres som gyldigt, kan visummet udstedes i form af en tilladelse. Denne tilladelse på et separat ark har kun virkning som visum med begrænset territorial gyldighed.

VII. FORVALTNING OG ORGANISATION

1. Den visumudstedende myndigheds interne organisation

Den visumudstedende myndigheds interne organisation henhører under den enkelte kontraherende stats kompetence.

Lederen af repræsentationen skal sørge for, at den visumudstedende myndighed struktureres således, at enhver forsømmelighed, som kan fremme tyveri eller forfalskninger, undgås.

- Det personale, som har beføjelse til at udstede visum, må på stedet ikke være udsat for noget pres.
- Det skal undgås, at der opstår »gamle« vaner, som kan slække på personalets årvågenhed (f.eks. ved regelmæssig omrokering af personalet på de pågældende arbejdspladser).
- Ved opbevaring og anvendelse af visummærkaterne skal man iagttage de samme sikkerhedskriterier som dem, der gælder for andre sikkerhedsdokumenter.

2. Databaser og arkivering af ansøgningsformularer

Det påhviler hver kontraherende part at føre databaserne og visumarkivet på forskriftsmæssig vis og — ved visumansøgninger, som kræver høring — at opbevare ansøgerens foto.

Ved visumudstedelse skal ansøgningsformularen opbevares i mindst et år. Afviste ansøgningsformularer skal mindst opbevares i fem år.

For at gøre det lettere at identificere dokumenterne i forbindelse med høringen og de centrale myndigheders svar forsynes de med de tilsvarende journalnumre fra kartoteket og arkivet.

3. Registrering af visa

De udstedte visa registreres af hver kontraherende part efter den sædvanlige praksis dér. Annullerede visummærkater skal registreres som annullerede.

4. Gebyr for udstedelsen af visummet

De gebyrer, som opkræves for udstedelsen af visummet, er omhandlet i bilag 12.

VIII. SAMARBEJDET MELLEM KONSULATERNE PÅ STEDET

1. Målet med samarbejdet mellem konsulaterne på stedet

Samarbejdet mellem konsulaterne på stedet koncentrerer generelt om sandsynligheden for ulovlig indvandring samt behandling af visumansøgninger, udveksling af oplysninger om anvendelsen af falske dokumenter og mulige sluseret, samt afvisning af åbenbart grundløse asylansøgninger eller asylansøgninger, som er indgivet med svigagtig hensigt. Samarbejdet skal ligeledes muliggøre udveksling af oplysninger om bona fide-ansøgere samt udarbejdelse af fælles oplysninger til offentligheden om betingelserne for udstedelse af Schengen-visum. I det konsulære samarbejde på stedet tages der hensyn til forvaltningen samt de sociale og økonomiske strukturer.

Repræsentationerne holder møder på et plan, som de anser for passende; mødernes hyppighed afhænger af begivenhederne. Hver repræsentation aflægger rapport til dens egne centrale myndigheder om indholdet af disse møder. Formandskabet kan anmode om en samlet halvårlig rapport.

2. Undgåelse af ansøgninger, som indgives parallelt eller efter et afslag

Det skal ved udveksling af oplysninger og identifikation af visumansøgninger med stempler eller andre alternative eller supplerende foranstaltninger undgås, at ansøgere indgiver deres visumansøgning til flere forskellige repræsentationer, hvad enten det sker parallelt eller efter et nyligt afslag.

Uanset den høring, som repræsentationen kan gennemføre, samt den gensidige udveksling af oplysninger anbringer de et stempel med følgende tekst: »Visumansøgning af ... til ...« i hver ansøgers pas. Med hensyn til den første oplysning anvendes seks skrifttegn, nemlig to for henholdsvis datoen, måneden og året; efter »til« anføres den kontraherende parts repræsentation. Koden for den visumkategori, der ansøges om, skal tilføjes.

Det overlades til den kompetente myndighed, der behandler visumansøgningen, om de også vil stemple diplomat- og tjenstepas.

Stemplet kan ligeledes anbringes ved ansøgning om et visum til længerevarende ophold.

Udstedes visum efter fuldmagt, anbringes påtegningen »R« i stemplet efter koden for den visumkategori, der ansøges om, efterfulgt af koden for den repræsenterede stat.

Ved udstedelse af visummet anbringes visummærkatens om muligt på identifikationsstemplet.

I undtagelsestilfælde, hvor det viser sig umuligt at anbringe stemplet, underretter den repræsentation, der har formandskabet, den kompetente Schengen-gruppe og foreslår denne at vedtage anvendelsen af alternative foranstaltninger, f.eks. udveksling af kopier af passene eller af lister over afviste visa med angivelse af grunden til afvisningen.

Lederne af repræsentationerne træffer på formandskabets eller eget initiativ afgørelse om, hvorvidt det er nødvendigt med alternative eller supplerende foranstaltninger.

3. Undersøgelse af, om ansøgerne er i god tro

For at gøre det lettere at konstatere, om ansøgerne er i god tro, kan repræsentationerne udveksle oplysninger om disse i henhold til de nationale bestemmelser og på grundlag af de aftaler, der er indgået på stedet inden for rammerne af samarbejdet, og efter bestemmelserne i punkt 1 i dette kapitel.

Der kan regelmæssigt udveksles oplysninger om ansøgere, der er nægtet visum, fordi de har benyttet stjalne eller falske eller forfalskede dokumenter, uden angivelse af grunden ikke er udrejst inden for den frist, som er anført på tidligere udstedte visa, udgør en fare for sikkerheden, og navnlig hvis der hersker mistanke om forsøg på ulovlig indvandring på Schengen-staternes område.

Sådanne oplysninger udarbejdes og udveksles i fællesskab og er et hjælpemiddel til brug ved vurdering af visumansøgningerne. De træder dog ikke i stedet for kontrollen af visumansøgningen eller søgningen i Schengen-informationssystemet eller hørings af de centrale myndigheder.

4. Udveksling af statistiske oplysninger

4.1. Udveksling af statistiske oplysninger om udstedte og formelt afviste visa til kortvarigt ophold, transit og lufthavnstransit finder sted hvert kvartal.

4.2. Uanset forpligtelsen i artikel 16 i Schengen-konventionen, der er klart formuleret i bilag 14 til de fælles konsulære instrukser, og på grundlag af hvilken Schengen-staterne inden 72 timer skal fremsende oplysninger om udstedelse af visum med begrænset territorial gyldighed, tilrådes det Schengen-staternes diplomatiske og konsulære repræsentationer hver måned at udveksle statistiske oplysninger om de visa med begrænset territorial gyldighed, som er udstedt i den foregående måned, og videresende disse oplysninger til deres respektive centrale myndighed.

BILAG 1

- I. Fælles liste over lande, hvis statsborgere er visumpligtige i samtlige Schengen-stater
- II. Ajourført oversigt over stater, hvis statsborgere ikke er visumpligtige i nogen Schengen-stat
- III. Ajourført oversigt over stater, hvis statsborgere kun er visumpligtige i nogle Schengen-stater

Følgende lister, der svarer til Schengen-eksekutivkomitéens afgørelser, viser situationen pr. 1. maj 1999. Oplysninger om eventuelle ændringer efter den 1. maj 1999 kan indhentes hos de kompetente tjenestegrene i Kommissionen eller Generalsekretariatet for Rådet.

- I. Fælles liste over lande (*), hvis statsborgere er visumpligtige i samtlige Schengen-stater

DE FORENEDE ARABISKE EMIRATER (**)	FJI (**)
AFGHANISTAN (**)	MIKRONESIEN
ANTIGUA OG BARBUDA	GABON (**)
ALBANIEN (**)	GRENADA
ARMENIEN (**)	GEORGIEN (**)
ANGOLA (**)	GHANA (**)
ASERBAJDZJAN (**)	GAMBIA (**)
BOSNIEN-HERCEGOVINA	GUINEA (**)
BARBADOS	ÆKVATORIALGUINEA (**)
BANGLADESH (**)	GUINEA BISSAU (**)
BURKINA FASO (**)	GUYANA (**)
BULGARIEN (**)	HAITI (**)
BAHRAIN (**)	INDONESIEN (**)
BURUNDI (**)	INDIEN (**)
BENIN (**)	IRAK (**)
BAHAMAS	IRAN (**)
BHUTAN (**)	JAMAICA
BOTSWANA	JORDAN (**)
BELARUS (**)	KENYA
BELIZE	KIRGISISTAN (**)
CONGO (DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK) (**)	CAMBODJA (**)
DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK (**)	KIRIBATI
CONGO-BRAZZAVILLE (**)	COMORERNE (**)
CÔTE D'IVOIRE (**)	SAINT CHRISTOPHER OG NEVIS
CAMEROUN (**)	NORDKOREA (**)
KINA (**)	KUWAIT (**)
CUBA (**)	KASAKHSTAN (**)
KAP VERDE (**)	LAOS (**)
DJIBOUTI (**)	LIBANON (**)
DOMINICA	SAINT LUCIA
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK (**)	SRI LANKA (**)
ALGERIET (**)	LIBERIA (**)
EGYPTEN (**)	LESOTHO
ERITREA (**)	LIBYEN (**)
ETIOPIEN (**)	MAROKKO (**)
	MOLDOVA (**)

MADAGASKAR (**)	SIERRA LEONE (**)
MARSHALLØERNE	SENEGAL (**)
DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK	SOMALIA (**)
MAKEDONIEN (**)	SURINAM (**)
MALI (**)	SAO TOME OG PRINCIPE (**)
BURMA/MYANMAR (**)	SYRIEN (**)
MONGOLIET (**)	SWAZILAND
NORDMARIANERNE	TCHAD (**)
MAURETANIEN (**)	TOGO (**)
MAURITIUS (**)	THAILAND (**)
MALDIVERNE (**)	TADSIKISTAN (**)
MALAWI	TURKMENISTAN (**)
MOZAMBIQUE (**)	TUNESIEN (**)
NAMIBIA	TONGA
NIGER (**)	TYRKIET (**)
NIGERIA (**)	TRINIDAD OG TOBAGO
NEPAL (**)	TUVALU
NAURU	TAIWAN (**)
OMAN (**)	TANZANIA (**)
PERU (**)	UKRAINE (**)
PAPUA NY GUINEA (**)	UGANDA (**)
FILIPPINERNE (**)	USBKISTAN (**)
PAKISTAN (**)	SAINT VINCENT OG GRENADINERNE
PALAU	VIETNAM (**)
QATAR (**)	VANUATU
RUMÆNIEN (**)	SAMOA
RUSLAND (**)	YEMEN (**)
RWANDA (**)	FORBUNDSREPUBLIKKEN JUGOSLAVIEN (SERBIEN OG MONTENEGRO) (**)
SAUDI-ARABIEN (**)	SYDAFRIKA
SALOMONØERNE	ZAMBIA (**)
SEYCHELLERNE	ZIMBABWE
SUDAN (**)	

(*) Denne liste berører ikke den enkelte Schengen-stats holdning til de nævnte landes internationale status eller dens forbindelser med disse lande.

(**) Nævnt i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 574/1999 af 12. marts 1999 om fastlæggelse af, hvilke tredjelandes statsborgere der skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

II. Ajourført oversigt over de stater, hvis statsborgere ikke er visumpligtige i nogen Schengen-stat

ANDORRA	ESTLAND
ARGENTINA	MONACO
AUSTRALIEN	GUATEMALA
BRUNEI	HONDURAS
BOLIVIA	KROATIEN
BRASILLEN (*)	UNGARN
CANADA	ISRAEL (**)
SCHWEIZ	ISLAND
CHILE	JAPAN
COSTA RICA	SYDKOREA
CYPERN	LIECHTENSTEIN
TJEKKIET	LITAUEN
ECUADOR	LETLAND

MALTA	SINGAPORE
MEXICO	SLOVENIEN
MALAYSIA	SLOVAKIET
NICARAGUA	SAN MARINO
NORGE	EL SALVADOR
NEW ZEALAND	USA (***)
PANAMA	URUGUAY
POLEN (*)	VATIKANSTATEN
PARAGUYA	VENEZUELA

(*) Søfolk, som er statsborgere i denne stat, er dog underlagt visumpligt i Grækenland.

(**) I Frankrig er der endvidere visumpligt for kortvarige ophold for skibs- eller flybesætningsmedlemmer i tjeneste.

(***) I Frankrig er der visumpligt for følgende kategorier af statsborgere i USA:

- studerende
- journalister på tjenesterejse
- skibs- eller flybesætningsmedlemmer under udøvelse af tjenesten.

III. Ajourført oversigt over stater, hvis statsborgere kun er visumpligtige i nogle Schengen-stater

COLOMBIA

Oversigt over lande, hvis statsborgere er visumpligtige i nogle Schengen-stater

	Benelux	Tyskland	Grækenland	Spanien	Frankrig	Italien	Østrig	Portugal
Colombia	V		V		V			V

BILAG 2

Bestemmelser om rejsetrafik for indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt laissezpasser, som nogle mellemstatslige internationale organisationer udsteder til deres ansatteI. *Bestemmelser om rejsetrafikken ved de ydre grænser*

1. *Den fælles liste over visumpligtige stater gælder ikke* for indehavere af ovennævnte pas. Schengen-staterne forpligter sig dog til på forhånd at underrette de øvrige medlemsstater om planlagte ændringer af reglerne for rejser med disse pas og at tage hensyn til de øvrige Schengen-staters interesser ved fastlæggelsen af sådanne ændringer.
2. I bestræbelserne på at harmonisere reglerne for rejser med denne type pas på en særlig fleksibel måde er der til orientering som bilag til de fælles konsulære visuminstrukser føjet en *liste over de stater, hvis statsborgere generelt er visumpligtige i en eller flere Schengen-stater undtagen statsborgere, som er i besiddelse af et diplomat- og/eller tjenestepas eller andet særligt pas. Der gengives ligeledes en liste over de omvendte tilfælde.* Eksekutivkomitéen sørger for, at begge lister ajourføres.
3. De bestemmelser om rejsetrafikken, der er fastsat i dette dokument, gælder hverken for indehavere af såkaldte normale pas til offentlige anliggender eller for indehavere af tjenestepas, officielle pas eller særlige pas mv., som er udstedt af tredjelande, hvis sædvaner ved udstedelse af pas ikke svarer til den praksis, der anvendes på internationalt plan eller i Schengen-staterne. Med henblik herpå kan eksekutivkomitéen på forslag af en ekspertgruppe udarbejde en liste over pas, hvis indehavere medlemsstaterne ikke indrømmer nogen særbehandling.
4. Personer, til hvilke en stat for første gang udsteder et visum med henblik på akkreditering, kan i det mindste rejse igennem de øvrige staters område for at begive sig til den medlemsstat, som har udstedt det i artikel 18 omhandlede visum.
5. Akkrediterede medlemmer af de diplomatiske missioner eller konsulære repræsentationer, som er i besiddelse af et særligt identitetskort udstedt af vedkommende udenrigsministerium, samt disses familiemedlemmer kan passere Schengen-områdets ydre grænse mod forevisning af et sådant identitetskort samt evt. deres rejselegitimation.
6. Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas er principielt fritaget for forpligtelsen til at godtgøre, at de råder over tilstrækkelige midler til deres underhold, men er fortsat visumpligtige, såfremt dette er fastsat. Hvis det drejer sig om private rejser, kan der om nødvendigt kræves samme dokumentation som ved visumansøgere med almindeligt pas.
7. Ved ansøgninger om visum til diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas skal der fremlægges en skrivelse fra vedkommende udenrigsministerium eller diplomatiske repræsentation (når visumansøgningen indgives i et tredjeland), såfremt ansøgeren agter at foretage en tjenesterejse. I forbindelse med private rejser kan der ligeledes kræves en sådan officiel skrivelse.
- 8.1. Ved ansøgninger om visum til diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas høres de øvrige staters centrale myndigheder. Forudgående høring er ikke nødvendig, såfremt en medlemsstat har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om afskaffelse af visumpligten for indehavere af diplomat- og/eller tjenestepas (i de tilfælde, der er anført i bilag 5 i de fælles konsulære instrukser).

Hvis en stat rejser indvendinger, kan den Schengen-stat, der har kompetence til at behandle ansøgningen, udstede visum med begrænset territorial gyldighed.
- 8.2. Schengen-staterne forpligter sig til i fremtiden kun med de øvrige medlemsstaters samtykke at indgå aftaler om afskaffelse af visumpligten for indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas med tredjelande, for hvis statsborgere en anden Schengen-stat kræver forudgående høring i forbindelse med visumudstedelse.
- 8.3. Hvis en tredjelandstatsborger, der er indberettet som uønsket, ansøger om visum med henblik på akkreditering, og hvis der i det pågældende tilfælde er foreskrevet forudgående høring, gennemføres høringsproceduren som omhandlet i artikel 25 i Schengen-konventionen.

9. Indrejse for indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas begrænses i medfør af den særlige bestemmelse i artikel 5, stk. 2, i Schengen-konventionen til den pågældende medlemsstats område, og denne stat skal underrette de øvrige medlemsstater herom.

II. Regler for passage af de indre grænser

I princippet finder bestemmelsen i Schengen-konventionens artikel 19 ff. anvendelse, medmindre der er udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed.

Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas kan — medmindre de er visumpligtige — frit færdes på de kontraherende parters område i tre måneder efter indrejседatoen eller i den periode, for hvilken det udstedte visum er gyldigt.

Akkrediterede medlemmer af diplomatiske missioner eller konsulære repræsentationer, som er i besiddelse af et særligt identitetskort udstedt af vedkommende udenrigsministerium, samt disses familiemedlemmer kan mod forevisning af et sådant identitetskort samt evt. deres rejselegitimation frit færdes i indtil tre måneder på de øvrige medlemsstaters område.

- III. Den ordning for rejsetrafik, som er beskrevet i dette dokument, finder anvendelse på de laissezpasser, som de mellemstatslige internationale organisationer, som alle Schengen-stater er medlem af, udsteder for deres ansatte; disse er i følge de grundlæggende traktater fritaget for pligten til at melde sig som udlænding samt fra pligten til at ansøge om opholdstilladelse (jf. s. 66 i den fælles håndbog).

Bestemmelse om rejsetrafikken for indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas

Liste A

Stater, hvis statsborgere generelt er visumpligtige i en eller flere Schengen-stater, medens statsborgere i disse stater, som er indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas, ikke er visumpligtige.

	BNL	D	GR	E	F	I	AU	P
Antigua og Barbuda			DD					
Albanien			DD			D		
Angola								DD
Bosnien-Hercegovina			D				D	
Barbados						DD	DD	
Burkina Faso						DD		
Bulgarien		D	DD	D	D		D	D
Benin						DD		
Bahamas							DD	
Botswana						DD		
Côte d'Ivoire	DD				DD	DD	DD	
Kap Verde								DD
Dominica						DD		
Den Dominikanske Republik						DD		
Algeriet						DD		

	BNL	D	GR	E	F	I	AU	P
Egypten						DD		
Fiji						DD		
Gabon					D			
Ghana		DD						
Gambia						DD		
Guyana						DD		
Indien		D						
Jamaica	DD							
Kuwait						DD		
Lesotho						DD		
Marokko	DD	D	DD	D	D	DD	DD	DD
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien					D	DD	D	
Mauretanien						DD		
Maldiverne							DD	
Malawi	DD							
Mozambique								DD
Niger						DD		
Peru			DD			DD	DD	
Filippinerne		DD	DD	DD		DD	DD	
Pakistan	DD	DD					DD	
Rumænien	D		D	D	D	D	D	D
Seychellerne							D	
Senegal	DD	DD			D	DD	DD	
Sao Tome og Principe								DD
Swaziland						DD		
Tchad	D	DD						
Togo						DD		
Thailand	DD	DD				DD	DD	
Tunisien	DD		DD	D	D	DD	DD	DD
Tyrkiet	DD	DD	DD	DD	DD	DD	DD	

	BNL	D	GR	E	F	I	AU	P
Trinidad og Tobago							DD	
Uganda						DD		
Venezuela								D
Samoa						DD		
Forbundsrepublikken Jugoslavien			DD			DD		
Sydafrika							DD	
Zimbabwe			DD					

DD: Indhavere af diplomat- eller tjenestepas er undtaget fra visumpligten.

D: Kun indehavere af diplomatpas er undtaget fra visumpligten.

Liste B

Stater, hvis statsborgere generelt IKKE er visumpligtige i en eller flere Schengen-stater, medens statsborgere i disse stater, som er indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas, er visumpligtige.

	BNL	D	GR	E	F	I	AU	P
Australien								X
Chile					X			
Israel					X			
Mexico							X	
Paraguay								X
USA			X		X (*)			

(*) Såfremt de er på tjenesterejse.

BILAG 3

Liste over stater, for hvis statsborgere der kræves visum til lufthavnstransit, idet denne visumpligt ligeledes gælder for personer, som er i besiddelse af rejselegitimation udstedt af disse stater^(*)

Schengen-staterne må ikke foretage ændringer i del I i bilag 3 til de fælles konsulære visuminstrukser uden på forhånd at indhente de øvrige kontraherende parter samtykke.

Hvis en kontraherende part agter at ændre del II i dette bilag, er den forpligtet til at underrette de øvrige kontraherende parter herom og tage hensyn til deres interesser.

DEL I

Liste over stater, for hvis statsborgere der kræves lufthavnstransitvisum til samtlige Schengen-stater, idet denne visumpligt ligeledes gælder for personer, som er i besiddelse af rejselegitimation udstedt af disse stater^{(1) (2)}

AFGHANISTAN

BANGLADESH

CONGO (Den Demokratiske Republik)⁽³⁾ERITREA⁽³⁾

ETIOPIEN

GHANA

IRAK

IRAN

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

SRI LANKA

Disse personer har dog ikke visumpligt, hvis de er i besiddelse af en opholdstilladelse som omhandlet i del III i dette bilag, fra en EØS-stat (afsnit A) eller en opholdstilladelse fra et af følgende lande: Andorra, Canada, Japan, Monaco, San Marino, Schweiz eller USA, som sikrer ubegrænset ret til tilbagerejse (afsnit B).

Denne liste suppleres og gennemgås periodisk i Visumgruppen efter fælles overenskomst. Hvis der opstår problemer, kan de kontraherende stater udsætte anvendelsen af de pågældende foranstaltninger, indtil der er fundet en løsning i fællesskab. De kontraherende stater kan udelukke visse opholdstilladelser fra denne undtagelse, hvis det er fastsat i del III.

Med hensyn til indehavere af diplomatpas, tjenestepas eller andre officielle pas træffer den enkelte medlemsstat afgørelse om undtagelserne fra kravet om lufthavnstransitvisum.

(*) Ved udstedelse af visum til lufthavnstransit skal de centrale myndigheder ikke høre.

(¹) For samtlige Schengen-stater gælder, at der for følgende ikke kræves lufthavnstransitvisum:

— besætningsmedlemmer på fly, såfremt de er statsborgere i kontraherende parter i Chicago-konventionen.

(²) For Benelux-landene, Frankrig og Spanien gælder, at der for følgende ikke kræves lufthavnstransitvisum:

— indehavere af tjeneste- eller diplomatpas.

(³) For Tyskland gælder, at visumpligten træder i kraft efter afslutningen af den indledte nationale procedure.

DEL II

Liste over stater, for hvis statsborgere der kun kræves lufthavnstransitvisum i nogle af Schengen-staterne, idet denne visumpligt ligeledes gælder for personer, som er i besiddelse af rejselegitimation udstedt af disse stater

	BNL ⁽¹⁾	D	GR	E ⁽²⁾	F ⁽³⁾	I ⁽⁴⁾	AU ⁽⁵⁾	P
Albanien					X			
Angola	X	X	X	X	X			
Bulgarien		X						
Côte d'Ivoire				X				
Indien	X	X ⁽⁶⁾	X	X		X		
Gambia		X						
Guinea-Bissau				X				
Haiti					X			
Indonesien								X
Jordan		X						
Libanon	X	X						
Liberia				X	X		X	X
Libyen					X			
Mali				X				
Rumænien		X						
Sudan		X	X					
Sierra Leone				X	X			
Senegal				X		X		X
Syrien	X	X	X					
Togo				X				
Tyrkiet	X	X ⁽⁶⁾	X					

⁽¹⁾ Disse statsborgere er kun visumpligtige, hvis de ikke er i besiddelse af en opholdstilladelse, som er gyldig i en EØS-stat, Canada eller USA. Indehavere af diplomatpas, tjenestepas eller særligt pas er ligeledes fritaget.

⁽²⁾ For indehavere af diplomat- eller tjenestepas eller officielle pas kræves der ikke lufthavnstransitvisum (VFT). Dette gælder også for indehavere af et almindeligt pas, hvis de er bosiddende i en EØS-medlemsstat, USA eller Canada og er i besiddelse af et gyldigt indrejsevisum til en af disse stater.

⁽³⁾ For følgende kategorier kræves der ikke noget VFT:

- indehavere af tjeneste- eller diplomatpas
- indehavere af de opholdstilladelser, som er anført i del III
- flybesætningsmedlemmer, som er statsborgere i en kontraherende part i Chicago-konventionen.

⁽⁴⁾ Der er kun visumpligt, hvis disse statsborgere ikke har gyldig opholdstilladelse til EØS-medlemsstaterne, Canada eller USA.

⁽⁵⁾ For transitvisumpligtige tredjelandstatsborgere kræves der ikke lufthavnstransitvisum til østrigske lufthavne, såfremt de i den tid, opholdet i lufthavnen varer, er i besiddelse af:

- en opholdstilladelse fra Andorra, Canada, Japan, Monaco, San Marino, Schweiz, Vatikanstaten eller USA, som garanterer en absolut ret til tilbagerejse
- et visum eller en opholdstilladelse fra en Schengen-stat, for hvilken tiltrædelseskonventionen er sat i kraft
- en opholdstilladelse fra en EØS-medlemsstat.

⁽⁶⁾ Der er kun visumpligt, hvis disse statsborgere ikke har gyldigt visum til EØS-medlemsstaterne, Schweiz, Canada eller USA.

DEL III

A. Liste over EØS-opholdstilladelser, hvis indehavere ikke har lufthavnstransitvisumpligt, hvis tilladelsen fremvises:

DANMARK:

- *Opholdstilladelse* (opholdstilladelse i form af et kort med bogstavet C, D, E, F, G, H, J, K eller L)
- *Opholdstilladelse* (opholdstilladelse i form af en lyserød/hvid mærkat med bogstavet B, C eller H, som anbringes i passet)
- *Tilbagerejsetilladelse* (tilbagerejsetilladelse i form af et stempel i passet med romertal I, II eller III)

FINLAND:

- *Oleskelulupa uppehållstillstånd* — *residence permit* (opholdstilladelse i form af et kort for EU- eller EØS-statsborgere med bopæl i Finland og disses familiemedlemmer)
- Opholdstilladelse i form af en mærkat på engelsk, hvorpå arten og varigheden af opholdet er tydeligt angivet: Påskrift: »Suomi Finland«, »Visa« og »Permit«
- *Opholdstilladelse i form af en mærkat, der ligner visummærkaten, med finsk tekst »Oleskelulupa Ja Työlupa«* (opholds- og arbejdstilladelse)
- *Oleskelulupa uppehållstillstånd* (ensartet EU-opholdstilladelse med finsk og svensk tekst)

DET FORENEDE KONGERIGE:

- *Leave to remain in the United Kingdom for an indefinite period* (tidsubegrænset opholdstilladelse i Det Forenede Kongerige. Kun tilstrækkeligt, hvis opholdet uden for Det Forenede Kongerige højst har varet 2 år)
- *Certificate of entitlement to the right of abode* (bopælstilladelse)

IRLAND:

- *Residence permit* i forbindelse med *re-entry visa* (opholdstilladelse kun i forbindelse med et visum til fornyet indrejse)

ISLAND:

- *Alien's passport* i forbindelse med *re-entry permit* (udlændingepas (brunt omslag) med en tilladelse til tilbagerejse, stempler i passet) (*)
- *Temporary residence permit* i forbindelse med *re-entry permit* (tidsbegrænset opholdstilladelse (rødt kort) med en tilladelse til tilbagerejse, stempler i passet)
- *Permanent residence permit* (tidsbegrænset opholdstilladelse) (gult kort med grønne striber)
- *Permanent work and residence permit* (tidsbegrænset opholds- og arbejdstilladelse) (grønt kort)

LIECHTENSTEIN:

- *Livret pour étranger B* (opholdstilladelse, gyldighedsperiode kun 1 år) (*)
- *Livret pour étranger C* (etableringstilladelse, gyldighedsperiode: 5 eller 10 år)

(*) Denne opholdstilladelse medfører ikke dispensation for lufthavnstransitvisumpligten i Tyskland.

NORGE:

- *Opholdstillatelse* (tidsbegrænset opholdstilladelse)
- *Arbejdstillatelse* (tidsbegrænset arbejdstilladelse)
- *Bosettingstillatelse* (tidsbegrænset opholds- og arbejdstilladelse)

SVERIGE:

- Tidsbegrænset opholdstilladelse i form af en mærkat med teksten »SVERIGE Bevis om permanent uppehållstillstånd; SWEDEN Certificate of permanent residence permit«, som indsættes i passet
- Opholds- og arbejdstilladelse i form af en mærkat med teksten »SVERIGE Uppehålls och arbetstillstånd; SWEDEN Residence and work permit«, som indsættes i passet

- B. Liste over opholdstilladelser med ubegrænset ret til tilbagerejse; indehaverne har ikke lufthavnstransitvisumpligt, hvis tilladelsen fremvises:

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (foreløbig opholds- og arbejdstilladelse) (hvid); udstedes med henblik på sæsonarbejde. Gyldigheden afhænger af arbejdsforholdets længde, men er i princippet på mindre end 6 måneder. Kan ikke forlænges (*)
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (opholds- og arbejdstilladelse) (hvid), udstedes for 6 måneder og kan forlænges med 1 år (*)
- *Tarjeta de estancia* (opholdstilladelse) (hvid); udstedes for 6 måneder og kan forlænges med 1 år (*)
- *Tarjeta temporal de residencia* (tidsbegrænset bopælsstilladelse) (lyserød); udstedes kun for 1 år og kan forlænges to gange med samme tidsrum (*)
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (almindelig bopælsstilladelse) (gul); udstedes for 3 år og kan forlænges med 3 år ad gangen (*)
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (privilegeret bopælsstilladelse) (grøn); udstedes for 5 år og kan hver gang forlænges med samme tidsrum
- *Autorización de residencia* (bopælsstilladelse) (grøn); udstedes for 1 år og kan forlænges med 3 år ad gangen (*)
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (tidsbegrænset bopæls- og arbejdstilladelse) (lyserød); udstedes for 2 år og kan forlænges med 2 år (*)
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (almindelig bopæls- og arbejdstilladelse) (gul); udstedes for 5 år
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (privilegeret bopæls- og arbejdstilladelse) (grøn); udstedes for 10 år og kan hver gang forlænges med samme tidsrum

CANADA:

- *Returning Resident Permit* (tilladelse til tilbagerejse for personer med bopæl i landet; separat ark i passet)

SCHWEIZ:

- *Livret pour étranger B* (opholdstilladelse, tilstrækkelig inden for en gyldighedsperiode på 1 år) (*)
- *Livret pour étranger C* (etableringstilladelse, tilstrækkelig inden for en gyldighedsperiode på 5 eller 10 år)

(*) Denne opholdstilladelse medfører ikke dispensation for lufthavnstransitvisumpligten i Tyskland.

MONACO:

- *Carte de séjour de résident temporaire de Monaco* (tidsbegrænset opholdstilladelse) (*)
- *Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco* (almindelig opholdstilladelse)
- *Carte de séjour de résident privilégié de Monaco* (opholdstilladelse for privilegerede personer)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (opholdstilladelse for ægtefællen til en person, som er statsborger i Monaco)

JAPAN:

- *Re-entry permit to Japan* (tilladelse til genindrejse i Japan) (*)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* (almindelig opholdstilladelse (ubegrænset gyldighed))
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* (kontinuerlig særlig opholdstilladelse (ubegrænset gyldighed))
- *Carta d'Identità di San Marino (validità illimitata)* (identitetskort fra San Marino (ubegrænset gyldighed))

USA

- *Form I-551 permanent resident card* (gyldigt i 2 (*) eller 10 år)
- *Form I-551 Alien registration receipt card* (gyldigt i 2 (*) eller 10 år)
- *Form I-551 Alien registration receipt card* (ubegrænset gyldighed)
- *Form I-327 Reentry document* (gyldigt i 2 år — udstedes til indehavere af I-551) (*)
- *Resident alien card* (identitetskort for udlændinge med bopæl i USA; gyldighed i 2 (*) eller 10 år eller ubegrænset. Dette dokument er kun tilstrækkeligt, hvis opholdet uden for USA ikke har oversteget et år)
- *Permit to reenter* (tilladelse til fornyet indrejse, gyldighed på 2 år. Dette dokument er kun tilstrækkeligt, hvis opholdet uden for USA ikke har oversteget 2 år) (*)
- *Valid temporary residence stamp* i et gyldigt pas (gyldigt i 1 år efter udstedelsesdatoen) (*)

(*) Denne opholdstilladelse medfører ikke dispensation for lufthavnstransitvisumpligten i Tyskland.

BILAG 4

Liste over dokumenter, som muliggør indrejse uden visum

BELGIEN

- Carte d'identité d'étranger
Identiteitskaart voor vreemdelingen
Personalausweis für Ausländer
(identitetskort for udlændinge)
- Certificat d'inscription au registre des étrangers
Bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister
Bescheinigung der Eintragung im Ausländerregister
(bevis for indskrivning i udlændingeregistret)
- Særlige opholdstilladelser udstedt af Udenrigsministeriet:
 - Carte d'identité diplomatique
Diplomatieke identiteitskaart
Diplomatischer Personalausweis
(identitetskort for diplomater)
 - Carte d'identité consulaire
Consulaire identiteitskaart
Konsularer Personalausweis
(konsulært identitetskort)
 - Carte d'identité spéciale — couleur bleue
Bijzondere identiteitskaart — blauw
Besonderer Personalausweis — blau
(særligt identitetskort — blå)
 - Carte d'identité spéciale — couleur rouge
Bijzondere identiteitskaart — rood
Besonderer Personalausweis — rot
(særligt identitetskort — rødt)
 - Certificat d'identité pour les enfants âgés de moins de cinq ans des étrangers privilégiés titulaires d'une carte d'identité diplomatique, d'une carte d'identité consulaire, d'une carte d'identité spéciale — couleur bleue ou d'une carte d'identité — couleur rouge
Identiteitsbewijs voor kinderen, die de leeftijd van vijf jaar nog niet hebben bereikt, van een bevoorrecht vreemdeling dewelke houder is van een diplomatieke identiteitskaart, consulaire identiteitskaart, bijzondere identiteitskaart — blauw of bijzondere identiteitskaart — rood
Identitätsnachweis für Kinder unter fünf Jahren, von privilegierten Ausländern, die Inhaber eines diplomatischen Personalausweises sind, eines konsularen Personalausweises, eines besonderen Personalausweises — blau oder eines besonderen Personalausweises — blau
(identitetskort for børn under fem år til privilegerede udlændinge, som er indehavere af et identitetskort for diplomater, et konsulært identitetskort, et særligt identitetskort — blå eller et særligt identitetskort — rødt)
 - Certificat d'identité avec photographie délivré par une administration communale belge à un enfant de moins de douze ans
Door een Belgisch gemeentebestuur aan een kind beneden de 12 jaar afgegeven identiteitsbewijs met foto

Von einer belgischen Gemeindeverwaltung einem Kind unter dem 12. Lebensjahr ausgestellter Personalausweis mit Lichtbild

(identitetskort med foto udstedt af en belgisk kommune til et barn under 12 år)

- Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union

TYSKLAND

- Aufenthaltserlaubnis für die Bundesrepublik Deutschland
(opholdstilladelse i Forbundsrepublikken Tyskland)
- Aufenthaltserlaubnis für Angehörige eines Mitgliedstaates der EG
(opholdstilladelse for EØS-statsborgere)
- Aufenthaltsberechtigung für die Bundesrepublik Deutschland
(opholdstilladelse i Forbundsrepublikken Tyskland)
- Aufenthaltsbewilligung für die Bundesrepublik Deutschland
(opholdstilladelse i Forbundsrepublikken Tyskland)
- Aufenthaltserlaubnis für die Bundesrepublik Deutschland
(opholdstilladelse i Forbundsrepublikken Tyskland)

Disse opholdstilladelser gælder kun i stedet for et visum til visumfri indrejse, hvis de er påtegnet i et pas eller udstedt i forbindelse med et pas; de gælder ikke, hvis de er udstedt som nationalt dokument i stedet for et identitetskort.

Opholdstilladelserne »Aussetzung der Abschiebung (Duldung)« (udsættelse af udsendelse) samt »Aufenthalts-gestattung für Asylbewerber« (opholdstilladelse for asylansøgere) giver heller ikke visumfri indrejse.

- Særlige opholdstilladelser udstedt af Udenrigsministeriet:
 - Diplomatenausweis
(identitetskort for diplomater) (rødt)
 - Ausweis für bevorrechtigte Personen
(identitetskort for privilegerede personer) (blåt)
 - Ausweis
(identitetskort) (gult)
 - Personalausweis
(identitetskort) (grønt)
- Særlige opholdstilladelser udstedt af de enkelte delstater:
 - Ausweis für Mitglieder des Konsularkorps
(identitetskort for medlemmer af det konsulære korps) (hvidt)
 - Ausweis
(identitetskort) (gråt)
 - Ausweis für Mitglieder des Konsularkorps
(identitetskort for medlemmer af det konsulære korps) (hvidt med grønne streger)

- Ausweis
(identitetskort) (gult)
- Ausweis
(identitetskort) (grønt)
- Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union

GRÆKENLAND

- Άδεια παραμονής αλλοδαπού για εργασία
(arbejdstilladelse)
- Άδεια παραμονής μελών οικογενείας αλλοδαπού
(opholdstilladelse udstedt i forbindelse med familiesammenføring)
- Άδεια παραμονής αλλοδαπού για σπουδές
(opholdstilladelse udstedt i studieøjemed)
- Άδεια παραμονής αλλοδαπού (χρώμα λευκό)
(opholdstilladelse til tredjelandstatsborgere (hvid)
(Udstedes til tredjelandstatsborgere, som er gift med græske statsborgere; gyldighed et år, men forlænges, så længe ægteskabet består.)
- Δελτίο ταυτότητας αλλοδαπού (χρώμα πράσινο)
(identitetskort for tredjelandstatsborgere) (grønt)
(Udstedes udelukkende til tredjelandstatsborgere af græsk afstamning; gyldighed to til fem år.)
- Ειδικό Δελτίο Ταυτότητας Ομογενούς (χρώμα μπεζ)
(særligt identitetskort for personer af græsk afstamning) (beige)
(Udstedes til albanske statsborgere af græsk afstamning; det er gyldigt i tre år. Det samme identitetskort udstedes også til ægtefæller til og efterkommere af græsk afstamning uanset deres statsborgerskab, såfremt slægtskabsforholdet kan dokumenteres ved et officielt dokument.)
- Lister over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union

SPANIEN

Indehavere af en gyldig tilbagerejsetilladelse har ret til indrejse uden visum.

Følgende opholdstilladelser giver inden for deres respektive gyldighedsperiode udlændinge, som på grund af deres stats-tilhørsforhold ellers ville være omfattet af visumkravet, mulighed for at rejse ind på spansk område uden visum:

- Permiso de Residencia Inicial
(foreløbig opholdstilladelse)
- Permiso de Residencia Ordinario
(almindelig opholdstilladelse)
- Permiso de Residencia Especial
(særlig opholdstilladelse)

- Tarjeta de Estudiante
(identitetskort for studerende)
- Permiso de Residencia tipo A
(opholdstilladelse, kategori A)
- Permiso de Residencia tipo b
(opholdstilladelse, kategori b)
- Permiso de Trabajo y de Residencia tipo B
(arbejds- og opholdstilladelse, kategori B)
- Permiso de Trabajo y de Residencia tipo C
(arbejds- og opholdstilladelse, kategori C)
- Permiso de Trabajo y de Residencia tipo d
(arbejds- og opholdstilladelse, kategori d)
- Permiso de Trabajo y de Residencia tipo D
(arbejds- og opholdstilladelse, kategori D)
- Permiso de Trabajo y de Residencia tipo E
(arbejds- og opholdstilladelse, kategori E)
- Permiso de Trabajo fronterizo tipo F
(arbejdstilladelse i grænseområdet, kategori F)
- Permiso de Trabajo y Residencia tipo P
(arbejds- og opholdstilladelse, kategori P)
- Permiso de Trabajo y Residencia tipo Ex
(arbejds- og opholdstilladelse, kategori Ex)
- Tarjeta de Reconocimiento de la excepción a la necesidad de obtener Permiso de Trabajo y Permiso de Residencia
(art. 16 Ley 7/85)
(attest for fritagelse fra kravet om arbejds- og opholdstilladelse — artikel 16 i lov 7/85)
- Permiso de Residencia para Refugiados
(opholdstilladelse for flygtninge)
- Lista de personas que participan en un viaje escolar dentro de la Unión Europea
(liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union)
- Tarjeta de Familiar Residente Comunitario
(identitetskort til et familiemedlem til en EF-statsborger)
- Tarjeta temporal de Familiar de Residente Comunitario
(midlertidigt identitetskort til et familiemedlem til en EF-statsborger)

Indehavere af følgende gyldige, af Udenrigsministeriet udstedte akkrediteringsbeviser har ret til indrejse uden visum:

- Tarjeta especial (særligt identitetskort, rødt) med følgende angivelse på omslaget »Cuerpo Diplomático. Embajador. Documento de Identidad« (Det diplomatiske korps. Ambassadør. Identitetsdokument), udstedt til den akkrediterede ambassadør

- Tarjeta especial (særligt identitetskort, rødt) med følgende angivelse på omslaget »Cuerpo Diplomático. Documento de Identidad« (Det diplomatiske korps. Identitetsdokument), udstedt til de akkrediterede medlemmer af en diplomatisk repræsentation, med diplomatstatus. For ægtefælle og børn tilføjes ved udstedelsen et F
- Tarjeta especial (særligt identitetskort, gult) med følgende angivelse på omslaget »Misiones Diplomáticas. Personal Administrativo y Técnico. Documento de Identidad« (Diplomatiske repræsentationer. Administrativt og teknisk personale. Identitetskort), udstedt til administrativt personale ved en akkrediteret diplomatisk repræsentation. For ægtefælle og børn tilføjes ved udstedelsen et F
- Tarjeta especial (særligt identitetskort, rødt), med følgende angivelse på omslaget »Tarjeta Diplomática de Identidad« (Diplomatidentitetskort), udstedt til medlemmer med diplomatstatus af repræsentationen for Ligaen af arabiske stater og til det akkrediterede personale ved repræsentationen for den almindelige palæstinensiske delegation (Oficina de la Delegación General). For ægtefælle og børn tilføjes ved udstedelsen et F
- Tarjeta especial (særligt identitetskort, rødt), med følgende angivelse på omslaget »Organismos Internacionales. Estatuto Diplomático. Documento de Identidad« (Internationale organisationer. Diplomatstatus. Identitetskort), udstedt til personale med diplomatstatus, og som er akkrediteret ved internationale organisationer. For ægtefælle og børn tilføjes ved udstedelsen et F
- Tarjeta especial (særligt identitetskort, blåt), med følgende angivelse på omslaget »Organismos Internacionales. Estatuto Diplomático. Documento de Identidad« (Internationale organisationer. Administrativt og teknisk personale. Identitetskort), udstedt til administrativt personale, som er akkrediteret ved internationale organisationer. For ægtefælle og børn tilføjes ved udstedelsen et F
- Tarjeta especial (særligt identitetskort, grønt), med følgende angivelse på omslaget »Functionario Consular de Carrera. Documento de Identidad« (Konsulatsejersmand. Identitetskort), udstedt til faste konsulatsejersmænd, som er akkrediteret i Spanien. For ægtefælle og børn tilføjes ved udstedelsen et F
- Tarjeta especial (særligt identitetskort, grønt) med følgende angivelse på omslaget »Empleado Consular. Expedida a favor de ... Documento de Identidad« (Konsulatsfunktionær. Udstedt til ... Identitetskort), udstedt til konsulatsfunktionærer, der er beskæftiget med administrative opgaver, og som er akkrediteret i Spanien. For ægtefælle og børn tilføjes ved udstedelsen et F
- Tarjeta especial (særligt identitetskort, gråt) med følgende angivelse »Personal de Servicio. Misiones Diplomáticas, Oficinas Consulares y Organismos Internacionales. Expedida a favor de ... Documento de Identidad« (Tjenestepersonale. Diplomatiske missioner, konsulære repræsentationer og internationale organisationer. Udstedt til ... Identitetskort). Udstedt til personer, der er beskæftiget med husligt arbejde ved konsulære repræsentationer, konsulater og internationale organisationer (tjenestepersonale) og hos personale med diplomatstatus eller konsulatsejersmand (private tjenestefolk). For ægtefælle og børn tilføjes ved udstedelsen et F

FRANKRIG

1. Myndige tredjelandstatsborgere, som er i besiddelse af følgende dokumenter:

- Carte de séjour temporaire comportant une mention particulière qui varie selon le motif du séjour autorisé (opholdstilladelse med en særlig angivelse af grunden til opholdet)
- Carte de résident (kort for personer med bopæl i landet)
- Certificat de résidence d'Algérie comportant une mention particulière qui varie selon le motif du séjour autorisé (1 ans, 10 ans) (opholdstilladelse til algerier med særlig angivelse af grunden til opholdet) (1 år, 10 år)
- Certificat de résidence d'Algérie portant la mention «membre d'un organisme officiel» (2 ans) (opholdstilladelse til algerier med angivelsen »medlem af en officiel instans») (2 år)

- Carte de séjour des Communautés Européennes (1 an, 5 ans, 10 ans)
(EF-opholdstilladelse) (1 år, 5 år, 10 år)
- Carte de séjour de l'Espace Economique Européen
(EØS-opholdstilladelse)
- Officielle identitetskort udstedt af Udenrigsministeriet med samme gyldighed som opholdstilladelser:
 - a) Cartes diplomatiques (diplomatidentitetskort)
 - Carte portant la mention «corps diplomatique» délivrée aux chefs de mission diplomatique (couleur blanche)
(kort med angivelsen »corps diplomatique«, som udstedes til missionschefer) (hvidt)
 - Carte portant la mention «corps diplomatique» délivrée au personnel des représentations diplomatiques accréditées en France (couleur orange)
(kort med angivelsen »corps diplomatique«, som udstedes til personalet ved diplomatiske repræsentationer, som er akkrediteret i Frankrig) (orange)
 - Carte portant la mention «organisations internationales» et en deuxième page «assimilé à un chef de mission diplomatique» (couleur blanche)
(kort med angivelsen »organisations internationales« og på side 2 »sidestillet med chef for en diplomatisk mission« (hvidt)
 - Carte portant la mention «Organisations internationales» et en deuxième page «assimilé à un membre de mission diplomatique» (couleur bleue)
(kort med angivelsen »corps diplomatique« og på side 2 »sidestillet med medarbejder ved en diplomatisk repræsentation« (blåt)
 - b) Cartes spéciales (særlige kort)
 - Carte spéciale portant la mention «carte consulaire» délivrée aux fonctionnaires des postes consulaires (couleur verte)
(særligt kort med angivelsen »carte consulaire«, der udstedes til embedsmænd ved de konsulære repræsentationer i Frankrig) (grønt)
 - Carte spéciale portant la mention «organisations internationales» délivrée aux fonctionnaires internationaux des organisations internationales situées en France) (couleur verte)
(særligt kort med angivelsen »organisations internationales«, der udstedes til internationale embedsmænd ved internationale organisationer i Frankrig) (grønt)
 - Carte spéciale portant la menzione «carte spéciale» délivrée au personnel administratif et technique, de nationalité étrangère, des missions diplomatiques et des postes consulaires et des organisations internationales (couleur beige)
(særligt kort med angivelsen »carte speciale«, der udstedes til det udenlandske administrative og tekniske personale ved diplomatiske og konsulære missioner og internationale organisationer (beige)
 - Carte spéciale portant la menzione «carte spéciale» délivrée au personnel de service, de nationalité étrangère, des missions diplomatiques et des postes consulaires et des organisations internationales (couleur grise)
(særligt kort med angivelsen »carte speciale«, der udstedes til det udenlandske tjenestegørende personale ved diplomatiske og konsulære repræsentationer og internationale organisationer) (gråt)
 - Carte spéciale portant la mention «carte spéciale» délivrée au personnel privé, de nationalité étrangère, au service des agents diplomatiques ou assimilés, des fonctionnaires consulaires et des fonctionnaires internationaux (couleur grise)
(særligt kort med angivelsen »carte spéciale«, der udstedes til det udenlandske privatansatte personale, som gør tjeneste for diplomater og hermed ligestillede, konsulatsansatte og internationale embedsmænd) (gråt)

- Carte spéciale portant la mention «carte spéciale» délivrée au personnel étranger en mission officielle et de statut particulier (couleur bleu-gris)
(særligt kort med angivelsen »carte speciale«, der udstedes til det udenlandske personale ved officielle missioner og med særlig status) (blågråt)
- 2. Mindreårige tredjelandstatsborgere skal være i besiddelse af følgende dokumenter:
 - Document de circulation pour étrangers mineurs
(rejседokument for udenlandske mindreårige)
 - Visa de retour (sans condition de nationalité et sans présentation du titre de séjour, auquel ne sont pas soumis les enfants mineurs)
(visum til tilbagerejse) (uanset statsborgerskab, der kræves ikke forelæggelse af opholdstilladelse, da disse betingelser ikke gælder for mindreårige)
 - Passeport diplomatique/de service/ordinaire des enfants mineurs des titulaires d'une carte spéciale du Ministère des Affaires étrangères revêtu d'un visa de circulation
(diplotmatpas, tjenestepas, almindeligt for mindreårige børn af indehavere af et særligt kort fra Udenrigsministeriet, forsynet med et særligt visum for forretningsfolk)
- 3. Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union

Anm. 1:

Der gøres opmærksom på, at modtagelsesbeviset for den første ansøgning om opholdstilladelse ikke er gyldigt. Derimod anerkendes modtagelsesbeviset for ansøgning om forlængelse eller ændring af opholdstilladelsen som gyldigt, hvis det forelægges sammen med den gamle opholdstilladelse.

Anm. 2:

Beviser for ansættelse (»attestations de fonction«), som er udstedt af Udenrigsministeriets protokoljeneste, har ikke gyldighed som opholdstilladelse. Indehaverne af sådanne dokumenter skal være i besiddelse af opholdstilladelse efter de almindelige retsregler (jf. punkt 1-6 på listen).

ITALIEN

- Carta di soggiorno (validità illimitata)
(opholdstilladelse) (ubegrænset gyldighed)
- Permesso di soggiorno con esclusione delle sottoelencate tipologie:
(opholdstilladelse undtagen nedenstående typer):
 - 1) Permesso di soggiorno provvisorio per richiesta asilo politico ai sensi della Convenzione di Dublino
(foreløbig opholdstilladelse med henblik på ansøgning om politisk asyl i henhold til Dublin-konventionen)
 - 2) Permesso di soggiorno per cure mediche
(opholdstilladelse med henblik på lægebehandling)
 - 3) Permesso di soggiorno per motivi di giustizia
(opholdstilladelse i retligt øjemed)
- Carta d'identità MAE — Corpo diplomatico
(identitetskort udstedt af Udenrigsministeriet (det diplomatiske korps))
- Carta d'identità — Organizzazioni internazionali e Missioni estere speciali
(identitetskort) (internationale organisationer og særlige opgaver i udlandet)
- Carta d'identità — Rappresentanze diplomatiche
(identitetskort) (diplomatiske missioner)
- Carta d'identità — Corpo consolare
(identitetskort) (det konsulære korps)
- Carta d'identità — Uffici consolari
(identitetskort) (konsulatskontorer)
- Carta d'identità — Rappresentanze diplomatiche (personale amministrativo e tecnico)
(identitetskort — diplomatiske missioner (administrativt og teknisk personale))
- Carta d'identità — Rappresentanze diplomatiche e consolari (personale di servizio)
(identitetskort — diplomatiske missioner og konsulære repræsentationer)
(privatansatte)
- Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union

LUXEMBOURG

- Carte d'identité d'étranger
(identitetskort for udlændinge)
- Autorisation de séjour provisoire apposée dans le passeport national
(foreløbig opholdstilladelse, indsat i passet)
- Carte diplomatique délivrée par le Ministère des Affaires Etrangères
(identitetskort for diplomater, udstedt af Udenrigsministeriet)
- Titre de légitimation délivré par le Ministère des Affaires Etrangères au personnel administratif et technique des Ambassades
(légitimation udstedt af Udenrigsministeriet, til administrativt og teknisk personale ved ambassaderne)
- Titre de légitimation délivré par le Ministère de la Justice au personnel des institutions et organisations internationales établies au Luxembourg
(légitimation udstedt af Justitsministeriet for personale ved internationale institutioner og organisationer med hjemsted i Luxembourg)
- Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union

NEDERLANDENE

- Formularer med følgende betegnelse
 - Vergunning tot vestiging (Muster »A«)
(bopælstilladelse)
 - Toelating als vluchteling (Muster »B«)
(indrejsetilladelse som flygtning)
 - Verblijf voor onbepaalde duur (Muster »C«)
(tidsubegrænset opholdstilladelse)
 - Vergunning tot verblijf (Muster »D«)
(opholdstilladelse)
 - Voorwaardelijke vergunning tot verblijf (Muster »D« met aantekening »voorwaardelijk«
(betinget opholdstilladelse med angivelsen »betinget«)
 - Verblijfskaart van een onderdaan van een Lid-Staat der EEG (Muster »E«)
(EF-opholdstilladelse)
- Vergunning tot verblijf (in de vorm van een stempel in het paspoort)
(opholdstilladelse i form af et stempel i passet)
- Vreemdelingendocument met daarop de lettercode »A«, »B«, »C«, »D«, »E«, »F1«, »F2« resp. »F3«
(dokument udstedt til udlændinge)
- Legitimatiebewijs voor leden van diplomatieke of consulaire posten
(identitetskort for medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer)
- Legitimatiebewijs voor ambtenaren met een bijzondere status
(identitetskort for embedsmænd med særlig status)
- Legitimatiebewijs voor ambtenaren van internationale organisaties
(identitetskort for embedsmænd ved internationale organisationer)

- Identiteitskaart voor leden van internationale organisaties waarvan de zetel in Nederland is gevestigd (identitetskort for medlemmer af internationale organisationer med hjemsted i Nederlandene)
- Visum voor terugkeer (Tilbagerejsevisum)
- Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union

Forklaring til teksten i de første to led

Opholdstilladelser, som omhandlet i de første to led, er ikke blevet udstedt efter den 1. marts 1994 (Model D og stempel i passet fra den 1. juni 1994). De dokumenter, som er i cirkulation endnu, er gyldige til senest den 1. januar 1997.

Forklaring til teksten i tredje led

Siden 1. marts 1994 er der blevet udstedt et »Vreemdelingendocument«. Dette dokument, der er udformet som et »kreditkort«, vil gradvis træde i stedet for de opholdstilladelser, der er nævnt i de første to led. Bogstavkoden bibeholdes for den pågældende kategori.

»Vreemdelingendocument« med bogstavkode E udstedes såvel til EF-statsborgere som statsborgere fra EØS-stater.

Den betingede opholdstilladelse (»voorwaardelijke vergunning tot verblijf«) har bogstavkoden F1, F2 hhv. F3.

Forklaring til teksten i syvende led

Nedenfor følger en liste over de internationale organisationer med hjemsted i Nederlandene, hvis medarbejdere (herunder disses familiemedlemmer, der bor under samme tag) har identitetsdokumenter, som ikke er udstedt af Udenrigsministeriet:

1. Den Europæiske Rumorganisation (European Space Research and Technology Centre — EWO)
2. Den Europæiske Patentmyndighed
3. International Tea Promotion Association (ITPA)
4. Det Internationale Kontor for national Landbrugsforskning (International Service for National Agricultural Research — ISNAR)
5. Teknisk Center for Samarbejde inden for landbruget og i Landdistrikterne (Technical Centre for Agricultural and Rural Co-operation — CTA)
6. Institut for ny Teknologi (United Nations University for New Technologies — UNU-INTECH)
7. African Management Services Company AMSCO BV)

ØSTRIG

- Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahme der Europäischen Union vom 16. Dezember 1996 zur einheitlichen Gestaltung der Aufenthaltstitel
(opholdstilladelse i form af en mærkat, jf. Den Europæiske Unions fælles aktion af 16. december 1996 om ensartet udformning af opholdstilladelser)
(fra den 1. januar 1998 udstedes eller forlænges opholdstilladelser udelukkende i denne form; under »tilladelsens art« anføres i øjeblikket:
»Niederlassungsbewilligung« (bopælstilladelse), »Aufenthaltsurlaubnis« (opholdstilladelse), »Befr. Aufenthaltsrecht« (begrænset opholdstilladelse))

- Opholdstilladelser udstedt inden den 1. januar 1998 inden for rammerne af gyldighedsfristen — uanset om der er anført »ubegrænset«:
 (»Wiedereinreise — Sichtvermerk« (genindrejse — visum) eller »Einreise — Sichtvermerk« (indrejse - visum) blev indtil den 31. december 1992 udstedt af de indenlandske myndigheder, men også af de konsulære myndigheder i form af et stempel:
 »Gewöhnlicher Sichtvermerk« (almindeligt visum) udstedtes fra 1. januar 1993 til 31. december 1997 i form af en mærkat — fra den 1. september 1996 i overensstemmelse med forordning (EF) 1683/95;
 »Aufenthaltsbewilligung« (opholdstilladelse) udstedt fra 1. januar 1993 til 31. december 1997 i form af en særlig mærkat.)
- Konventionsreisepass, ausgestellt ab 1. Januar 1993
 (konventionsrejsepas er blevet udstedt fra 1. januar 1993)
- Legitimationskarten für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb und blau, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten
 (legitimationskort udstedt af Udenrigsministeriet til person med privilegier og immuniteter (rødt, gult og blåt))
- Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union

Følgende anses ikke som opholdstilladelse og giver dermed ikke adgang til indrejse i Østrig uden visum:

- Lichtbildausweis für Fremde gemäß § 85 FremdenGesetz 1997
 (udlændingepas med foto, § jf. 85 i udlændingelov af 1997)
- Durchsetzungsaufschub und Abschiebungsaufschub nach Aufenthaltsverbot oder Ausweisung
 (udsættelse af håndhævelse og udsættelse af udsendelse efter udstedelse af opholdsforbud eller udvisning)
- Bewilligung zur Wiedereinreise trotz bestehenden Aufenthaltsverbotes, in Form eines Visums erteilt, jedoch als eine solche Bewilligung gekennzeichnet
 (tilladelse til genindrejse uanset bestående opholdsforbud, udstedt i form af visum, men med påtegning om tilladelse til genindrejse)
- Vorläufige Aufenthaltsberechtigung gemäß § 19 Asylgesetz 1997, bzw. § 7 AsylG 1991
 (foreløbig opholdstilladelse, jf. § 19 i asyllov af 1997, hhv. § 7 i asyllov af 1991)
- Befristete Aufenthaltsberechtigung gemäß § 15 Asylgesetz 1997, bzw. § 8 AsylG 1991, als Duldung des Aufenthaltes trotz abgelehntem Asylantrag
 (midlertidig opholdstilladelse jf. § 15 i asyllov af 1997, hhv. § 8 i asyllov af 1991 (Duldung) efter afvisning af asylansøgning)

PORTUGAL

- Cartão de Identidade (emitido pelo Ministério dos Negócios Estrangeiros)
 Corpo Consular, Chefe de Missão
 (identitetskort for det konsulære korps, chefen for missionen, udstedt af Udenrigsministeriet)
- Cartão de Identidade (emitido pelo Ministério dos Negócios Estrangeiros)
 Corpo Consular, Funcionário de Missão
 (identitetskort for det konsulære korps, ansat ved missionen, udstedt af Udenrigsministeriet)

- Cartão de Identidade (emitido pelo Ministério dos Negócios Estrangeiros) Pessoal Auxiliar de Missão Estrangeira
(identitetskort for hjælpeansatte ved den udenlandske repræsentation, udstedt af Udenrigsministeriet)
 - Cartão de Identidade (emitido pelo Ministério dos Negócios Estrangeiros) Funcionário Administrativo de Missão Estrangeira
(identitetskort til administrativt personale ved en udenlandsk repræsentation, udstedt af Udenrigsministeriet)
 - Cartão de Identidade (emitido pelo Ministério dos Negócios Estrangeiros)
Corpo Diplomático, Chefe de Missão
(identitetskort for det diplomatiske korps, chefen for missionen, udstedt af Udenrigsministeriet)
 - Cartão de Identidade (emitido pelo Ministério dos Negócios Estrangeiros)
Corpo Diplomático, Funcionário de Missão
(identitetskort for det diplomatiske korps, medlem af missionen, udstedt af Udenrigsministeriet)
 - Título de Residência (1 ano)
(opholdstilladelse, gyldig for 1 år)
 - Título de Residência Anual (1 ano)
(opholdstilladelse, gyldig for 1 år)
 - Título de Residência Anual (cor de laranja)
(opholdstilladelse, gyldig for 1 år — orange)
 - Título de Residência Temporário (5 anos)
(midlertidig opholdstilladelse, gyldighed 5 år)
 - Título de Residência Vitalício
(opholdstilladelse for livstid)
 - Cartão de Residência de Nacional de um Estado Membro da Comunidade Europeia
(EF-opholdstilladelse)
 - Cartão de Residência Temporário
(midlertidig opholdstilladelse)
 - Cartão de Residência
(opholdstilladelse)
 - Autorização de Residência Provisório
(foreløbig opholdstilladelse)
 - Título de Identidade de Refugiado
(flygtningepas)
-

FORTROLIGT*BILAG 5*

*BILAG 6***Liste over honorære konsuler, som i undtagelsestilfælde og midlertidigt har bemyndigelse til at udstede visa**

Under hensyn til den beslutning, som blev truffet af ministrene og statssekretærerne på deres møde den 15. december 1992, har alle Schengen-aftalens medlemsstater anerkendt, at følgende honorære konsuler har bemyndigelse til for det anførte tidsrum at udstede ensartede visa:

De nuværende honorære konsuler for Nederlandene

- i Nassau (Bahamas), indtil der oprettes repræsentation for en medlemsstat, hvor posten besættes med en embedsmand
- i Manama (Bahrain) indtil fem år efter ikrafttrædelsen af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen.

BILAG 7

Vejledende beløb, som de nationale myndigheder hvert år fastsætter med hensyn til, hvor meget en udlænding mindst skal råde over ved grænsepassage

BELGIEN

Ifølge lovgivningen skal det ganske vist kontrolleres, at udlændingen har tilstrækkelige subsistensmidler, men der er ikke fastlagt bestemte kriterier.

Administrativt går man i praksis frem på følgende måde:

— *Udlændinge der bor hos en privatperson*

Dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler kan forelægges af personen selv; en sådan erklæring skal dog bekræftes af kommunalforvaltningen i bopælskommunen.

Ansvarsovertagelse vedrører kun udgifterne til forplejning og logi, lægeudgifter, samt udgifter til udlændingens tilbagerejse, hvis denne ikke selv kan bestride disse. Med denne foranstaltning skal det undgås, at myndighederne skal afholde disse udgifter. Ansvaret skal overtages af en *creditværdig* person; er denne udlænding, skal vedkommende være i besiddelse af opholdstilladelse hhv. bopælstilladelse.

I givet fald forlanges det, at udlændingen skal fremlægge dokumentation for sine indtægter.

Har udlændingen ingen midler selv, skal han dog have mindst ca. 1 500 BEF til rådighed pr. opholdsdag.

— *Udlændinge der er indlogeret på hotel*

Kan udlændingen ikke dokumentere, at han har midler selv, skal han råde over mindst ca. 2 000 BEF pr. opholdsdag.

I de fleste tilfælde skal vedkommende desuden forelægge rejsehjemmel (flybillet) til tilbagerejse til hjem- eller bopælslandet.

TYSKLAND

Ifølge § 60, stk. 2, i Ausländergesetz (udlændingelov) af 9. juli 1990 (AuslG) kan en udlænding bl.a. afvises ved grænsen, hvis der foreligger en udvisningsgrund.

Dette er f.eks. tilfældet, hvis en udlænding for sig selv, sine slægtninge på forbundsområdet eller personer i hans husholdning modtager eller bliver nødt til at modtage social bistand (§ 46, Nr. 6 i AuslG).

Kontrolpersonalet har ingen vejledende beløb. I praksis skal udlændingen dog mindst råde over et dagligt beløb på 50 DEM. Desuden skal vedkommende have hjemrejsebilletter eller råde over tilsvarende midler.

Dog skal udlændingen, før han nægtes indrejse, have lejlighed til på lovlig vis og inden for en rimelig frist at tilvejebringe de fornødne finansielle midler til ophold i Forbundsrepublikken, f.eks. ved:

- en bankgaranti udstedt af et tysk pengeinstitut
- en selvskyldnerkaution fra værten
- telegrafisk pengeoverførsel
- deponering af et sikkerhedsbeløb hos den udlændingemyndighed, der har kompetence med hensyn til opholdet.

GRÆKENLAND

Det er i ministerielt dekret nr. 3011/2/1f af 11. januar 1992 fastsat, hvilket beløb udlændinge, der ikke er EU-statsborgere, skal råde over ved indrejse til Grækenland.

På grundlag af dette dekret kræves ved indrejse til Grækenland af statsborgere fra ikke-EU-medlemsstater, at vedkommende råder over 5 000 GRD pr. dag (pr. person) i udenlandsk valuta og et mindstebeløb på 35 000 GRD.

For hvert af udlændingens mindreårige familiemedlemmer skal vedkommende mindst råde over halvdelen af dette beløb pr. dag.

Statsborgere i ikke-EU-medlemsstater, hvor loven kræver, at græske statsborgere veksler deres valuta ved grænsen, er af hensyn til gensidighed underlagt samme krav i Grækenland.

SPANIEN

Tredjelandstatsborgere skal dokumentere, at de råder over tilstrækkelige subsistensmidler; det pågældende minimumsbeløb er angivet nedenfor:

- a) Subsistensmidler for ophold i Spanien: 5 000 ESP — eller modværdien i udenlandsk valuta — multipliceret med antallet af opholdsdage i Spanien og antallet af medrejsende familiemedlemmer eller andre personer, som er tilknyttet husstanden. Størrelsen af det beløb, der skal dokumenteres, skal under alle omstændigheder udgøre mindst 50 000 ESP pr. person uafhængigt af opholdets planlagte varighed.
- b) Ved tilbagerejsen til hjemlandet eller transit gennem et tredjeland skal der forevises billet(ter), der ikke kan overdrages, og som lyder på den rejsendes navn, med angivelse af reisetidspunktet for det pågældende transportmiddel.

Tredjelandstatsborgeren skal som dokumentation for sine subsistensmidler forevise disse — såfremt han råder over dem i kontanter — eller fremvise bekræftede checks, rejsechecks, kvitteringer eller kreditkort eller tilsvarende bankgaranti. Hvis sådan dokumentation ikke kan forelægges, anerkender det spanske grænsepoliti enhver anden dokumentation, som det anser for tilstrækkelig.

FRANKRIG

Det vejledende beløb med hensyn til subsistensmidler, som en tredjelandstatsborger skal have til det påtænkte ophold hhv. sin rejse gennem Frankrig, hvis han rejser til et tredjeland, svarer til den mindsteløn, der er knyttet til den økonomiske vækst (SMIC), og som udregnes hver dag på grundlag af en sats, der fastlægges den 1. januar i det indeværende år.

Dette beløb tilpasses regelmæssigt i overensstemmelse med udviklingen i leveomkostningerne i Frankrig:

- automatisk, når prisindekset er steget med mere end 2%
- ved en regeringsbeslutning efter vurdering i den nationale kommission for overenskomstforhandlinger med henblik på at sikre en forhøjelse, der er større end prisudviklingen.

Siden den 1. juli 1998 har det daglige mindstebeløb (SMIC) været 302 FRF.

Indehaveren af dokumentation for logi skal råde over et mindstebeløb, der svarer til en halv SMIC-dagssats, for at opholde sig i Frankrig, dvs. 151 FRF om dagen.

ITALIEN

Der er ikke fastlagt noget nøjagtigt vejledende beløb for de subsistensmidler, som kontrolleres af grænsemyndighederne, når ikke-EF-statsborgere, som agter at opholde sig nogen tid i Italien, passerer grænsen, selv om der henvises hertil i artikel 3, stk. 5, i lov nr. 39 af 28. februar 1990 med hensyn til hasteforskrifter vedrørende indrømmelse af asyl, indrejse og ophold til ikke-EF-statsborgere, samt regulering af situationen for de ikke-EF-statsborgere og statsløse, som allerede måtte befinde sig på italiensk højhedsområde.

Det påhviler grænsekontrolmyndighederne at bedømme, om udlændingen råder over tilstrækkelige subsistensmidler. I den forbindelse undersøges navnlig varighed af og formål med opholdet, statstilhørsforholdet (dette er vigtigt, hvis udlændingen kommer fra et land, som for så vidt angår ulovlig indvandring indebærer en risiko), udlændingens personlige forhold, samt det benyttede transportmiddel.

Om udlændingen råder over tilstrækkelige subsistensmidler dokumenteres ikke kun ved fremvisning af rede penge, men også ved fremvisning af kreditkort, postchecks, rejsechecks mv.

På grundlag af artikel 3, stk. 6, i ovennævnte lov betragtes en udlænding ikke som værende uden tilstrækkelige subsistensmidler, hvis vedkommende forelægger dokumentation for, at han har ejendom i Italien, lønnet arbejde (f.eks. opholds- og arbejdstilladelse) eller tilsagn fra en godkendt virksomhed eller forening eller privatperson, som kautionerer for vedkommendes logi og ophold, samt for udlændingens hjemrejse.

Derudover skal udlændingen altid være i besiddelse af en hjemrejsebillet eller råde over tilsvarende midler (herunder det relevante beløb, som lægges til de midler, der anses for at være nødvendige til opholdet).

LUXEMBOURG

I luxembourgsk lovgivning fastsættes ikke noget vejledende beløb, som skal kontrolleres ved grænsen. Det afgøres i de enkelte tilfælde, om en udlænding råder over tilstrækkelige midler. I den forbindelse tages der navnlig hensyn til opholdets formål og logiets art.

NEDERLANDENE

Det beløb, der lægges til grund ved kontrol af tilstrækkelige subsistensmidler, som udlændingen skal råde over, andrager 75 NLG pr. person om dagen.

Det nævnte grundlag anvendes fortsat smidigt, da svaret på spørgsmålet om, hvorvidt udlændingen har tilstrækkelige midler, stadig afhænger af flere faktorer, f.eks. opholdets forventede varighed, rejsens formål, den pågældendes personlige forhold osv.

ØSTRIG

I henhold til § 32, stk. 2, nr. 3, i Fremdenengesetz (østrigsk udlændingelov) skal udlændinge afvises ved grænsen, hvis de ikke har bopæl i landet og ikke råder over tilstrækkelige midler til at afholde udgifterne til deres ophold og udrejse.

Der findes dog ingen vejledende beløb. Alt efter opholdets formål, art og varighed afgøres det i hvert enkelt tilfælde, idet — bortset fra rede penge — alt efter omstændighederne også rejsechecks, kreditkort, bankgarantier eller kautionserklæringer fra personer med tilstrækkelig troværdighed, som er bosat i Østrig, kan accepteres som dokumentation i så henseende.

PORTUGAL

Ved indrejse til og ophold i Portugal skal tredjelandstatsborgere råde over følgende beløb:

— 15 000 PTE — pr. indrejse

— 8 000 PTE — pr. opholdsdag.

Der kræves ikke dokumentation for disse beløb, hvis tredjelandstatsborgeren kan godtgøre, at der er sørget for kost og logi for den tid, opholdet varer.

—

BILAG 8

Model til visummærkat samt dens tekniske og sikkerhedsrelevante kendetegn

Siden den 7. september 1996 har de tekniske og sikkerhedsrelevante kendetegn som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 fundet anvendelse på ensartet udformning af visa.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1683/95**af 29. maj 1995****om ensartet udformning af visa**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 C, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktatens artikel 100 C, stk. 3, skal Rådet inden den 1. januar 1996 vedtage foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa;

indførelsen af ensartet udformning af visa er et vigtigt skridt på vejen mod harmonisering af visumpolitikken; i henhold til traktatens artikel 7 A oprettes der et indre marked, som indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for personer i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat; det vil sammen med de foranstaltninger, der skal vedtages i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, udgøre et sammenhængende hele;

den ensartede visummærkat skal indeholde alle nødvendige oplysninger og opfylde særdeles høje tekniske krav, især med hensyn til beskyttelse mod efterligning og forfalskning; den skal desuden kunne anvendes i alle medlemsstater og være forsynet med universelt genkendelige sikkerhedstræk, som kan ses med det blotte øje;

i denne forordning fastlægges udelukkende sådanne visumspecifikationer, som ikke er hemmelige; de skal suppleres med yderligere specifikationer, som skal forblive hemmelige for at forhindre efterligning og forfalskning, men som ikke må indeholde personoplysninger eller henvisninger hertil; Kommissionen bør beføjes til at fastlægge yderligere specifikationer;

for at sikre, at de pågældende oplysninger ikke stilles til rådighed for flere personer end højst nødvendigt, er det tillige af

afgørende betydning, at hver enkelt medlemsstat kun udpeger ét organ, der er eneansvarligt for trykning af den ensartede visummærkat, og medlemsstaterne skal om fornødent frit kunne udskifte organet; de enkelte medlemsstater skal af sikkerhedsmæssige årsager meddele Kommissionen og de andre medlemsstater navnet på det pågældende organ;

for at få den tilsigtede virkning skal denne forordning gælde for alle visa, som er omfattet af artikel 5; medlemsstaterne kan frit anvende konceptet fra den ensartet udformede visummærkat til visa, som kan anvendes til andre formål end de i artikel 5 omhandlede, såfremt det ved synlige forskelle sikres, at forveksling med det ensartet udformede visum er udelukket;

med hensyn til de personoplysninger, som ifølge forordningens bilag skal anføres på den ensartede visummærkat, skal det sikres, at medlemsstaternes og Fællesskabets bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger overholdes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De visa, medlemsstaterne udsteder i overensstemmelse med artikel 5, udformes som en ensartet, selvkøbende visummærkat. De skal svare til specifikationer i bilaget.

Artikel 2

Yderligere tekniske specifikationer, der skal sikre mod efterligning og forfalskning af visa, indføres efter proceduren i artikel 6.

Artikel 3

1. De i artikel 2 nævnte specifikationer er hemmelige og må ikke offentliggøres. De meddeles kun til de organer, der er

udpeget af medlemsstaterne til at forestå trykningen, og til personer, der er behørigt bemyndiget af en medlemsstat eller af Kommissionen.

2. Hver medlemsstat udpeger ét organ, der har eneansvaret for trykning af medlemsstatens visa. Medlemsstaten meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnet på dette organ. Et og samme organ kan udpeges af to eller flere medlemsstater til dette formål. Medlemsstaten har ret til at skifte organ. Den meddeler i så fald Kommissionen og de andre medlemsstater dette.

Artikel 4

1. Med forbehold af videregående relevante bestemmelser om databeskyttelse har personer, til hvem der er udstedt et visum, ret til at kontrollere de personoplysninger, der figurerer på visummet, og om nødvendigt at få dem berigtiget eller slettet.

2. Den ensartet udformede visummærkat indeholder ingen maskinlæsbare oplysninger, som ikke tillige fremgår af de rubrikker, der beskrives i punkt 6-12 i bilaget til denne forordning, eller som er angivet i indehaverens rejsedokument.

Artikel 5

I denne forordning forstås ved visum en tilladelse, der gives af en medlemsstat, eller en afgørelse, der træffes af en medlemsstat, og som er obligatorisk for indrejse på dens område med henblik på

- et påtænkt ophold i den pågældende medlemsstat eller i flere medlemsstater af sammenlagt højst tre måneders varighed
- transit gennem den pågældende medlemsstats eller flere medlemsstaters område eller lufthavnstransitområde.

Artikel 6

1. I de tilfælde, hvor der henvises til proceduren i denne artikel, finder følgende bestemmelser anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1995.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på to måneder ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod foranstaltningerne.

Artikel 7

Hvis medlemsstaterne anvender konceptet fra den ensartet udformede visummærkat til andre formål end de i artikel 5 omhandlede, træffes der passende foranstaltninger til at sikre, at forveksling med det i artikel 5 omhandlede visum er udelukket.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på den tyvende dag efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 finder anvendelse seks måneder efter, at de i artikel 2 omhandlede foranstaltninger er truffet.

På Rådets vegne

H. de CHARETTE

Formand

BILAG

Sikkerhedstræk

1. På dette sted er der et vifteformet tegn bestående af ni ellipser.
2. På dette sted er der et optisk variabelt mærke (kinegram eller lignende). Alt afhængig af synsvinklen kommer der tolv stjerner, »E« tegn og en globus til syne i forskellige størrelser og farver.
3. På dette sted er der et logo bestående af et eller flere bogstaver, der angiver den udstedende medlemsstat (eller »BNL« for Beneluxlandene, dvs. Belgien, Luxembourg og Nederlandene) med en latent imageeffekt. Dette logo fremtræder lyst, når man ser direkte på det, og mørkt, når det drejes 90°. Følgende logo anvendes: A for Østrig, BNL for Benelux, D for Tyskland, DK for Danmark, E for Spanien, F for Frankrig, FIN for Finland, GR for Grækenland, I for Italien, IRL for Irland, P for Portugal, S for Sverige, UK for Det Forenede Kongerige.
4. Midt på dette sted står ordet »visum« med store bogstaver i optisk variabel farve. Det fremtræder grønt eller rødt afhængig af synsvinklen.
5. Denne rubrik indeholder visumnummeret, som fortrykkes og begynder med det eller de bogstaver, der angiver den udstedende medlemsstat, som beskrevet under punkt 3 ovenfor. En særlig type anvendes.

Rubrikker, der skal udfyldes

6. Denne rubrik begynder med ordene »gyldigt til«. Den udstedende myndighed angiver her det eller de områder, hvor visummet er gyldigt.
7. Denne rubrik begynder med ordet »fra«, og ordet »til« forekommer længere henne på linjen. Her angiver den udstedende myndighed den periode, hvor visummet gælder.
8. Denne rubrik begynder med ordene »antal indrejser«, længere henne på linjen forekommer ordene »opholdets varighed« (dvs., hvor længe ansøgeren agter at blive) og længere henne igen »dage«.
9. Denne rubrik begynder med ordene »udstedt i« og anvendes til angivelse af udstedelsesstedet.

10. Denne rubrik begynder med ordet »den« (hvorefter den udstedende myndighed anfører udstedelsesdagen), og længere henne på linjen forekommer ordet »pasnummer« (hvor indehaverens pasnummer anføres).
11. Denne rubrik begynder med ordet »visumtype«. Den udstedende myndighed anfører visumkategorien i overensstemmelse med artikel 5 og 7 i denne forordning.
12. Denne rubrik begynder med ordet »bemærkninger«. Den benyttes af den udstedende myndighed til angivelse af eventuelt andre oplysninger, der skønnes nødvendige, forudsat at de er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4. De følgende to en halv linje forbeholdes sådanne bemærkninger.
13. Denne rubrik indeholder de relevante maskinlæsbare oplysninger, der skal lette kontrollen ved de ydre grænser.

Papiret er pastelgrønt med røde og blå markeringer.

De ord, der benævner rubrikkerne, anføres på engelsk og fransk. Den udstedende medlemsstat kan tilføje et tredje officielt EF sprog. Ordet »visum« i den øverste linje kan imidlertid anføres på et hvilket som helst officielt EF-sprog.

FORTROLIGT*BILAG 9*

FORTROLIGT*BILAG 10*

*BILAG 11***Rejselegitimation, der kan forsynes med visum**

Følgende rejselegitimation kan ifølge artikel 17, stk. 3, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen anerkendes som gyldige, såfremt de opfylder de forudsætninger, der er nævnt i både artikel 13 og 14 samt i tilstrækkelig grad bevidner indehaverens identitet, og for så vidt angår litra a) og b) vedkommendes statsborgerret/statsborgerskab:

- a) Rejselegitimation, der ifølge internationale almindelige retsfor skrifter er udstedt i stater eller områder, der er anerkendt af alle medlemsstater.
- b) Pas eller anden rejselegitimation, hvoraf det fremgår, at der er givet tilladelse til tilbagerejse; dette gælder også for dokumenter, der er udstedt i stater eller områder, der ikke er anerkendt af alle medlemsstater, såfremt eksekutivkomiteén anerkender, at der kan påstemples et fælles visum i dokumentet, hvorved følgende lister skal anerkendes enstemmigt:

- både listen over de nævnte pas og anden rejselegitimation
- og listen over de ikke-ankendte stater og områder, hvori disse dokumenter kan udstedes.

Eventuel opstilling af sådanne lister, der kun udarbejdes med henblik på implementering af gennemførelsesaftalen, berører ikke spørgsmålet om anerkendelse af de stater og områder, der ikke er anerkendt af medlemsstaterne.

- c) Rejselegitimation til flygtninge, udstedt i henhold til konventionen om flygtninges retsstilling af 1951.
- d) Rejselegitimation til statsløse personer, udstedt i henhold til konventionen om statsløse personers retsstilling af 1954⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Portugal og Østrig er ganske vist ikke kontraherende parter i denne konvention, men de vil alligevel anerkende, at rejselegitimation, der udstedes ifølge denne konvention, kan påstemples et fælles visum, der er udstedt af Schengen-staterne.

BILAG 12

Gebyrer (i euro) for de kontraherende Schengen-parters udstedelse af visa

A. Lufthavnstransit	10 EUR
B. Transit med en, to eller flere indrejser	10 EUR
C1. Meget kortvarigt ophold (indtil 30 dage)	15-25 EUR
C2. Kortvarigt ophold (indtil 90 dage)	30 EUR + 5 EUR med flere indrejser, begyndende med den anden indrejse
C3. Flere indrejser, gyldighed et år	50 EUR
C4. Flere indrejser, gyldighed indtil fem år	50 EUR + 30 EUR for hvert ekstra år
D. Nationalt visum til længerevarende ophold	Gebyr fastsættes af de kontraherende stater, evt. gratis
— med begrænset geografisk gyldighed	Mindst 50 % af prisen for visum A, B eller C
— udstedt ved grænsen	Det dobbelte af det gebyr, der betales for den ønskede visumkategori. Disse visa kan udstedes gratis
— gruppevisum, kategori A og B (5-50 personer)	10 EUR + 1 EUR pr. person
— gruppevisum, kategori C1 (30 dage)	30 EUR + 1 EUR pr. person
— gruppevisum, kategori C1 (30 dage) mere end to indrejser (5-50 personer)	30 EUR + 3 EUR pr. person

Principper:

- I. Gebyrerne betales i konvertibel valuta eller i national valuta på grundlag af den gældende officielle vekselkurs.
- II. Gebyrerne kan i enkelte tilfælde nedsættes eller frafaldes i overensstemmelse med national lovgivning af hensyn til kulturelle, udenrigspolitiske, udviklingspolitiske eller andre væsentlige offentlige interesser.
- III. Gruppevisa udstedes i overensstemmelse med national lovgivning og for højst 30 dage.

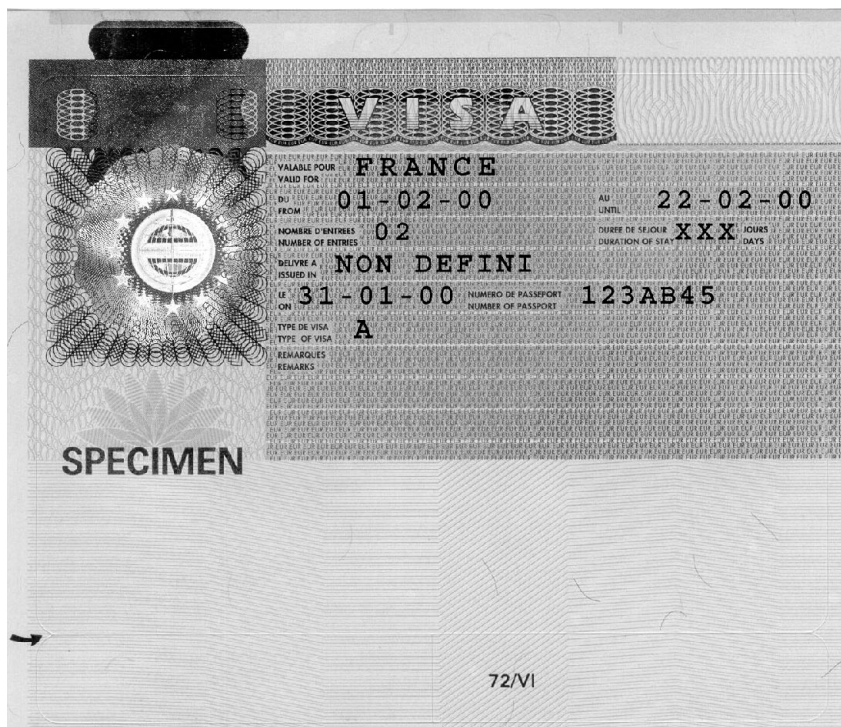
BILAG 13

Udfyldning af visummærkat

Generelt kan visum tidligst udstedes tre måneder før første anvendelse.

Eksempel 2 A

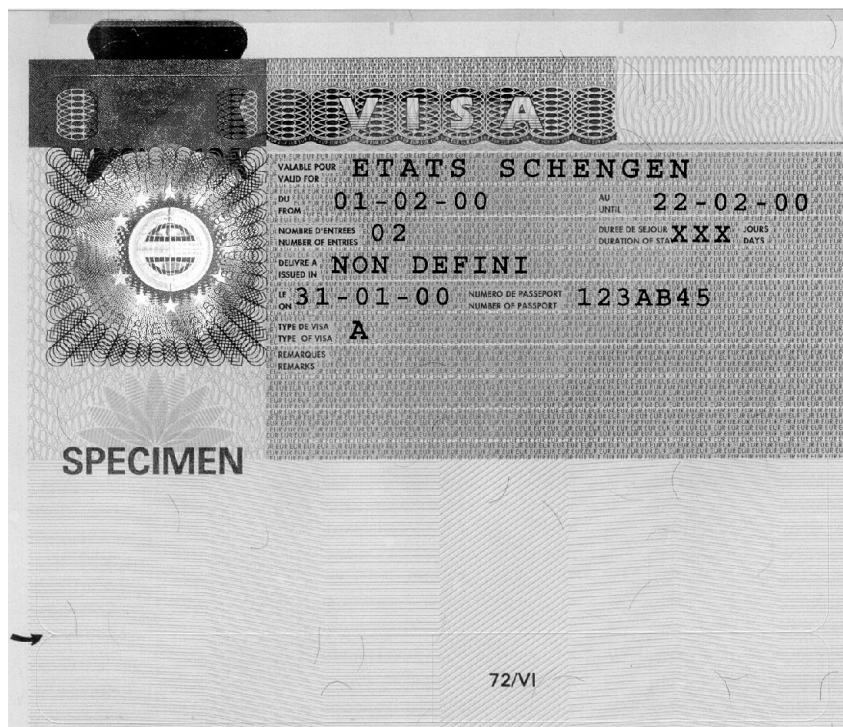
LUFTHAVNSTRANSITVISUM TIL TO INDREJSER (Gyldighedsområde: en stat)

- Dette visum giver ret til lufthavnstransit ved ud- og hjemrejse.
- I dette tilfælde beregnes visummets gyldighedsperiode som følger: Dato for hjemreisen + syv dage (i det viste eksempel: hjemrejse den 15.02.00).
- Hvis det kun drejer sig om transit via én lufthavn, opgives navnet på den pågældende stat i rubrikken »gyldig til« (Eksempel 2A). Hvis det i undtagelsestilfælde drejer sig om transit via to forskellige Schengen-stater ved ud- og hjemreisen, udfyldes rubrikken med »Schengen-stater« (jf. eksempel 2B nedenfor).

Eksempel 2 B

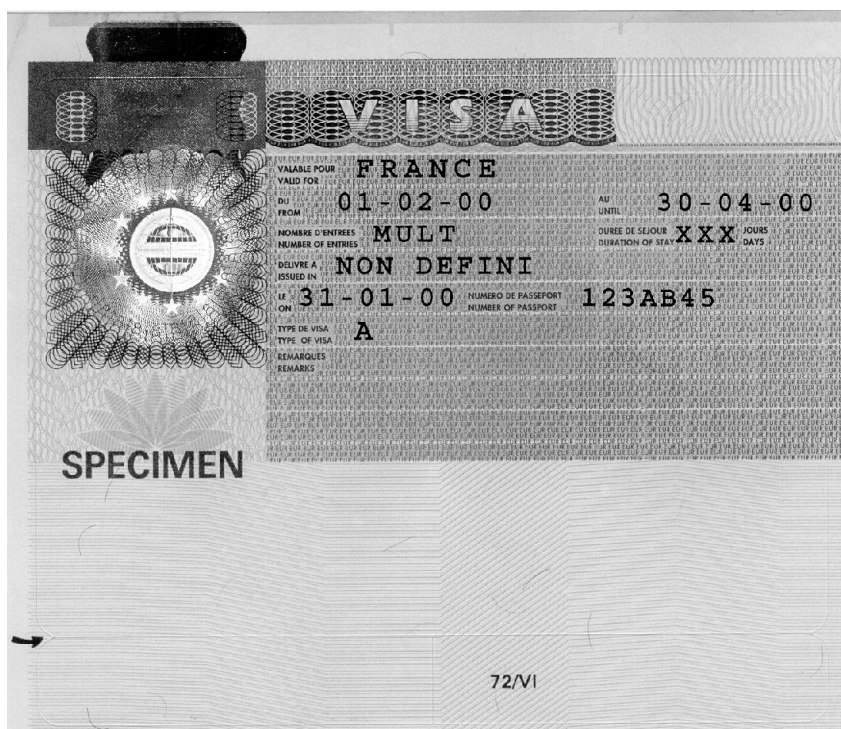
LUFTHAVNSTRANSITVISUM MED TO INDREJSER (Gyldighedsområde: flere stater)

Rubrikken »gyldig til« udfyldes med »Schengenstater«, hvilket giver ret til transit via lufthavne i to forskellige stater.

Eksempel 3

LUFTHAVNSTRANSITVISUM TIL FLERE INDREJSER (må kun udstedes i undtagelsestilfælde)

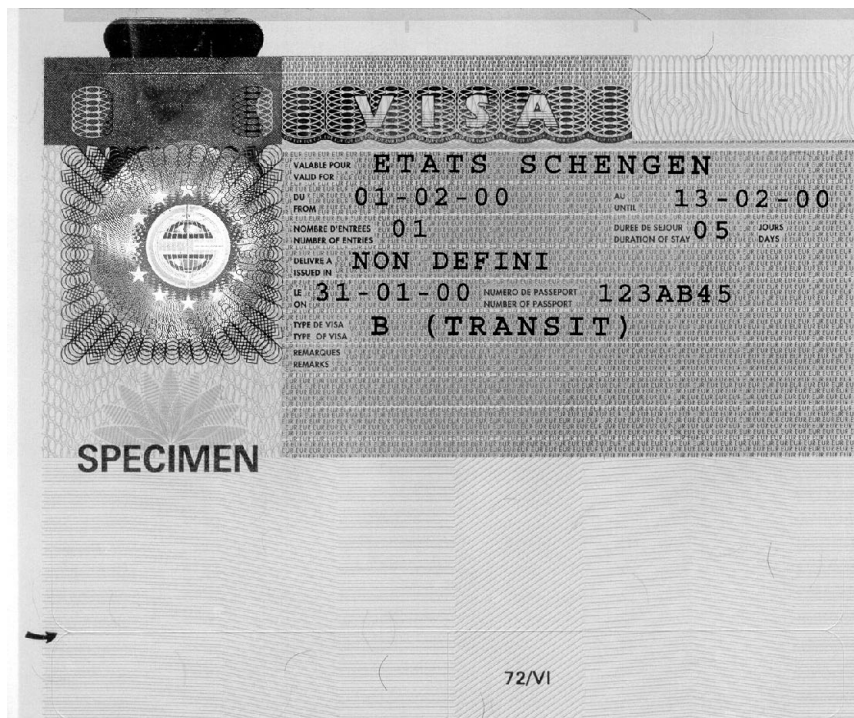

- For et lufthavnstransitvisum til flere indrejser beregnes gyldighedsperioden således: Dato for afrejsen + tre måneder.
- Rubrikken »gyldig til« udfyldes som for lufthavnstransitvisummet til to indrejser.

TRANSITVISUM

Eksempel 4

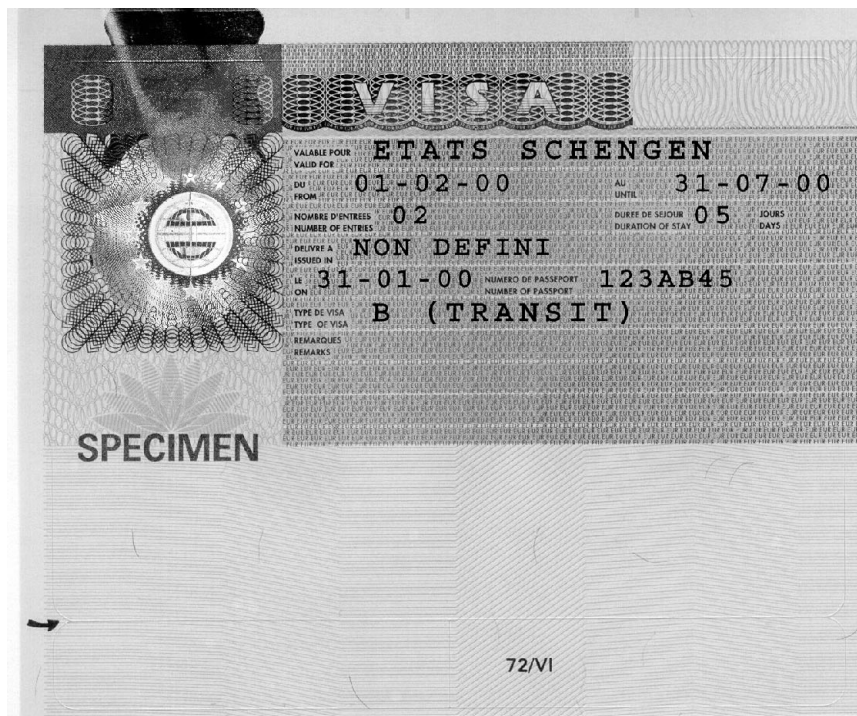
TRANSITVISUM TIL ÉN INDREJSE

- Visumkategori: B; det anbefales at tilføje ordet »TRANSIT«.
- Gyldighedsperioden beregnes fra afrejsedatoen (f.eks. 01.02.00). Fristen beregnes således: Afrejsedato + (højest fem dage) + syv dage (yderligere frist, hvis hjemrejsen udsættes).
- Opholdet må ikke vare mere end fem dage.

Eksempel 5

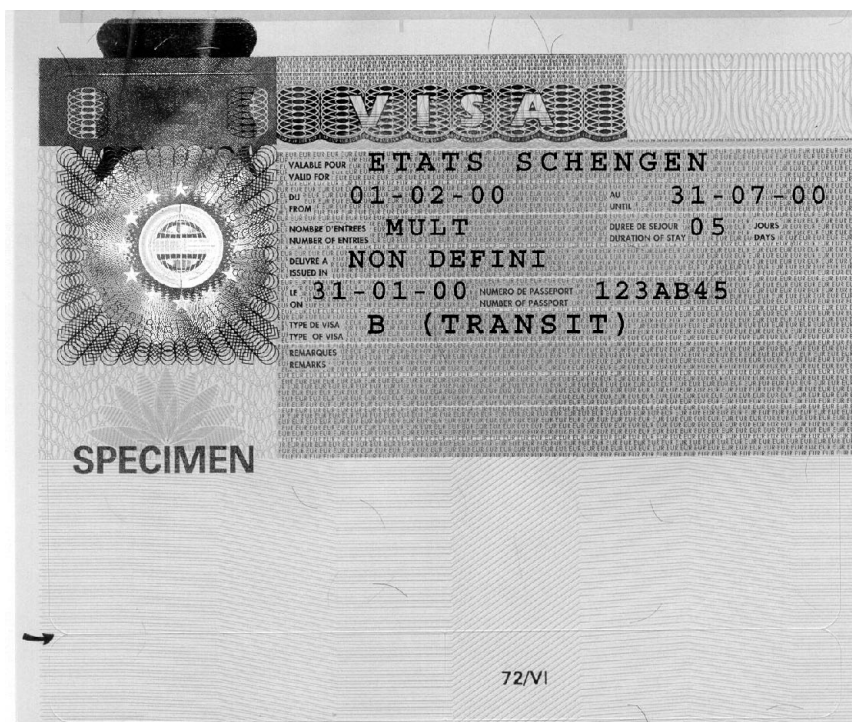
TRANSITVISUM TIL TO INDREJSER

- Gyldighedsperiode: hvis de forskellige datoer for transitten ikke er kendt, hvilket oftest er tilfældet, beregnes gyldighedsperioden som regel således: Afrejsedato + seks måneder.
- Opholdet må ikke vare mere end fem dage pr. transit.

Eksempel 6

TRANSITVISUM TIL FLERE INDREJSER (må kun udstedes i undtagelsestilfælde)

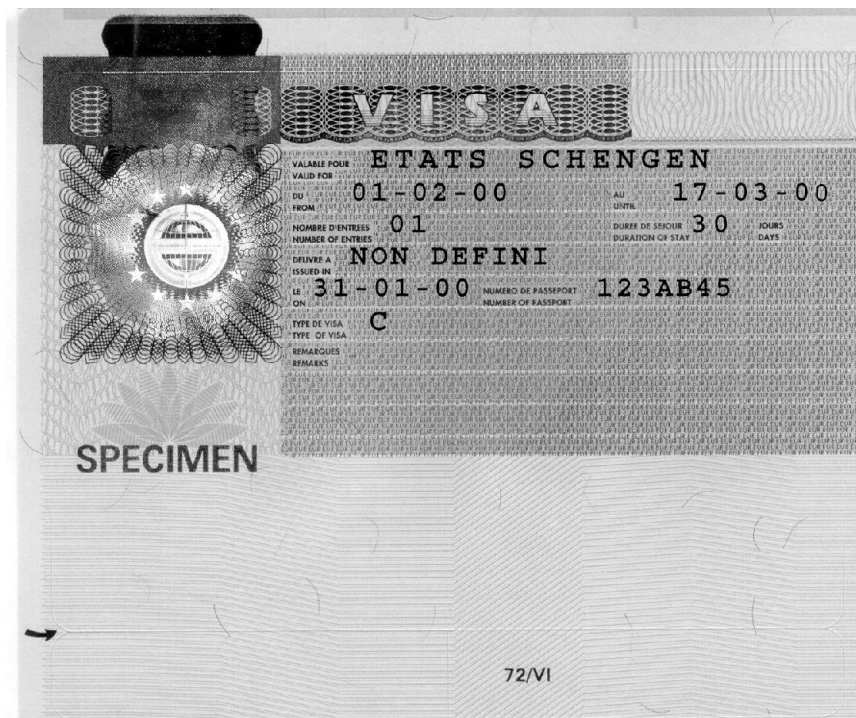

- Gyldighedsperioden beregnes som i eksempel 5.
- Opholdet må ikke vare længere end fem dage pr. transit.

KORTTIDSVISUM

Eksempel 7

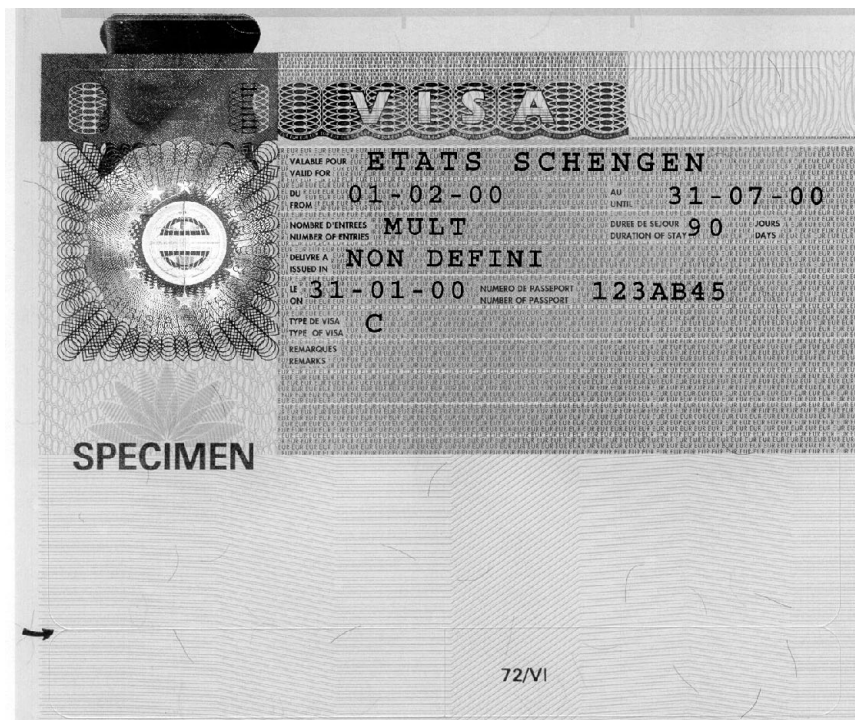
KORT OPHOLD (ET ENKELT)

- Visumkategori C.
- Gyldighedsperioden beregnes fra afrejsedato (f.eks. 01.02.00). Perioden beregnes således: Afrejsedato + ophold + 14 dages yderligere frist.
- Opholdet må ikke vare længere end 90 dage pr. halvårsperiode (i eksemplet 30 dage).

Eksempel 8

KORT OPHOLD (FLERE)

- Gyldighedsperioden beregnes fra afrejsedatoen og må ikke være længere en seks måneder, perioden beregnes nøjagtigt på grundlag af dokumentation.
- Opholdet må ikke vare længere end 90 dage for hver halvårsperiode (angivet i det viste eksempel, men opholdet kan også være af kortere varighed). Til denne beregning lægges de på hinanden følgende ophold sammen. Varigheden afhænger i øvrigt af den forelagte dokumentation.

Eksempel 9

KORT OPHOLD (REJSE)

- Visum til et kort ophold og med flere indrejser med en gyldighedsperiode på mere end seks måneder: et, to, tre år, i undtagelsestilfælde fem år (VIP). I det viste eksempel er gyldighedsperioden fastlagt til tre år. Opholdet beregnes som i eksempel 8 (højest 90 dage).

VISUM MED BEGRÆNSET GEOGRAFISK GYLDIGHED

Dette visum kan enten være et visum til kortvarigt ophold eller transitvisum.

Anvendelsesområdet kan begrænses til en stats eller flere staters område.

Eksempel 10

VISUM MED BEGRÆNSET GEOGRAFISK GYLDIGHED KAN BEGRÆNSES TIL EN STATS ELLER FLERE
STATERS OMRÅDE

- I det viste eksempel er området begrænset til en stat, Frankrig.
- Visumkategori C (Dette tilfælde svarer til eksempel 7).

Eksempel 11

VISUM MED BEGRÆNSET GEOGRAFISK GYLDIGHED, DER ER UDSTEDT TIL ET KORT OPHOLD OG TIL FLERE STATER

- I dette tilfælde indføres landekoden i rubrikken »gyldig til« (Belgien: B, Tyskland: D, Grækenland: GR, Spanien: E, Frankrig: F, Italien: I, Luxembourg: L, Nederlandene: NL, Østrig: A., Portugal: P. Når det drejer sig om Benelux-landene: BNL).
- I det viste tilfælde er den geografiske gyldighed begrænset til Frankrig og Spanien.

Eksempel 12

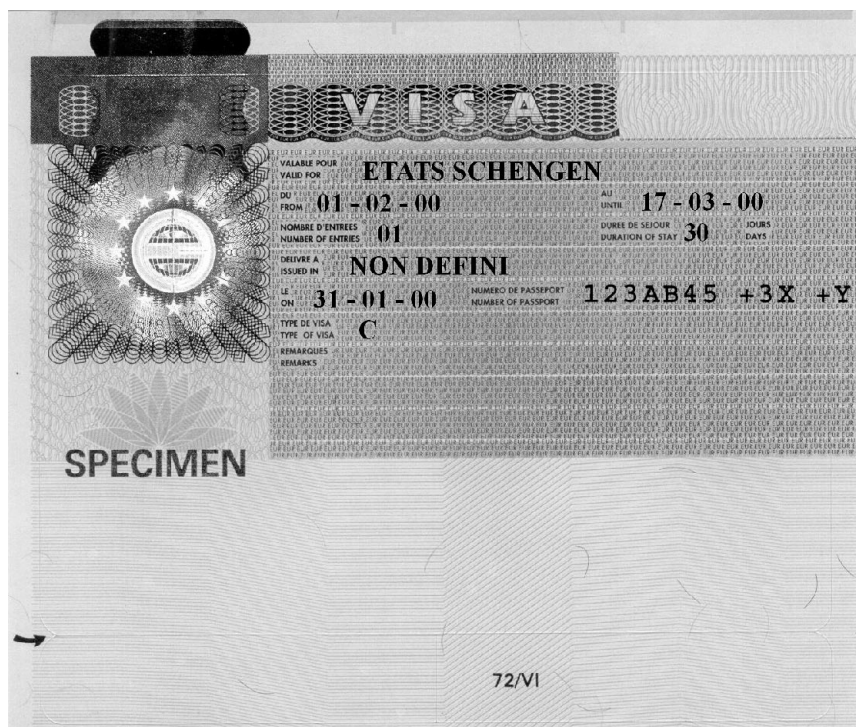
VISUM MED BEGRÆNSET GEOGRAFISK GYLDIGHED, DER ER UDSTEDT TIL TRANSIT OG TIL EN ENKELT STAT

- Visumkategori: B.
- I det viste eksempel er gyldighedsområdet begrænset til en stat: Frankrig.

MEDREJSENDE PERSONER

Eksempel 13

- I dette tilfælde er et eller flere børn eller i undtagelsestilfælde ægtefællen indføjet i passet.
- Hvis et eller flere børn er omfattet af visummet tilføjes i rubrikken »pasnummer« efter pasnummeret »+nX« (n = antal børn), hvis det drejer sig om ægtefællen indføjes »+Y«. I det viste eksempel (kort ophold, én indrejse, opholdets varighed 30 dage) gælder visummet for pasindehaveren, tre børn og ægtefællen.

VISUM UDSTEDT PÅ VEGNE AF EN ANDEN STAT

Eksempel 14

Det drejer sig om tilfælde, hvor en Schengen-stats diplomatiske eller konsulære repræsentation har udstedt et visum i stedet for en anden Schengen-stat.

I så tilfælde udfyldes rubrikken »Bemærkninger« med et R efterfulgt af koden for det land, i hvis navn visummet er udstedt.

Følgende landekoder anvendes:

Belgien:	B
Tyskland:	D
Grækenland:	GR
Spanien:	E
Frankrig:	F
Italien:	I
Luxembourg:	L
Nederlandene:	NL
Østrig:	A
Portugal:	P

I dette eksempel har den belgiske ambassade i Brazzaville udstedt et visum på Spaniens vegne.

SAMMENDRAG

	»gyldig til«	Kategori	Antal indrejser	»fra ... til«		Hvert ophold højest (dage)
Lufthavns- transit	TYSKLAND (f.eks.) eller SCHENGEN-STATEN	A	01	Afrejsedato	Afrejsedato + 7 dage	XXX
			02	Afrejsedato	Hjemrejsedato + 7 dage	
			MULT ⁽¹⁾	1. afrejsedato	1. afrejsedato + antal til- ladte opholdsmåneder (højest 3 måneder)	
Transit	SCHENGEN-STATEN eller TYSKLAND (f.eks.)	B	01	Afrejsedato	Afrejsedato + ophold + 7 dage	XXX eller fra 1-5
			02	1. afrejsedato	1. afrejsedato + antal til- ladte opholdsmåneder	
			MULT ⁽¹⁾	1. afrejsedato	(højest 6 måneder)	
Kortvarigt ophold	SCHENGEN-STATEN eller TYSKLAND (f.eks.)	C	01	Afrejsedato	Afrejsedato + ophold + 15 dage	fra 1-90
			MULT ⁽²⁾	1. afrejsedato	1. afrejsedato + antal til- ladte opholdsmåneder (højest 5 år)	

⁽¹⁾ MULT betyder flere rejser og dermed mere end to indrejser.

⁽²⁾ MULT betyder flere rejser og dermed mere end én indrejse.

BILAG 14

Principper for og fremgangsmåde ved underretning af de kontraherende parter ved udstedelse af visum med begrænset geografisk gyldighed, ved annullering, ophævelse og nedsættelse af gyldighedsperioden for ensartet visum samt ved udstedelse af nationale opholdstilladelser**1. UNDERRETNING VED UDSTEDELSE AF VISUM MED BEGRÆNSET GEOGRAFISK GYLDIGHED****1.1. Generelt**

En tredjelandstatsborger skal generelt opfylde de betingelser, der fastlagt i artikel 5, stk. 1, i Schengen-gennemførelseskonventionen, for at få tilladelse til at indrejse i Schengen-statens område.

En tredjelandstatsborger, der ikke opfylder alle disse betingelser, skal nægtes indrejse henholdsvis visum, medmindre en kontraherende part finder det nødvendigt at fravige dette princip af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser. Den pågældende kontraherende part må i så fald kun udstede et geografisk begrænset visum, og den skal underrette de øvrige kontraherende parter herom (artikel 5, stk. 2, artikel 16 i Schengen-gennemførelseskonventionen).

I princippet gælder følgende for udstedelse af geografisk begrænset visum til kortvarigt ophold på grundlag af gennemførelseskonventionen og de fælles konsulære instruktioner (SCH/II — Visa (93) 11, rev. 6, corr. 4, kap. V, nr. 3):

- a) Udstedelse af geografisk begrænset visum er en undtagelsesforanstaltning. Betingelserne for udstedelsen skal undersøges omhyggeligt i hvert enkelt tilfælde.
- b) Dette betyder ikke, at de kontraherende Schengen-parter vil gøre omfattende brug af muligheden for at udstede geografisk begrænset visum, hvilket ikke ville være i overensstemmelse med meningen og formålet med Schengen-reglerne. Man skal altså ikke regne med, at der vil blive udstedt ret mange af disse visa, og det vil derfor ikke blive nødvendigt automatisk at underrette de øvrige kontraherende parter.

1.2. Procedureregler

Ved fastlæggelsen af procedurereglerne for underretning af de øvrige kontraherende parter om udstedelse af geografisk begrænset visum skal der skelnes mellem visum, der udstedes af de diplomatiske og konsulære repræsentationer, og visum, der udstedes af grænsemyndighederne. Følgende procedureregler finder anvendelse:

1.2.1. De diplomatiske og konsulære repræsentationers udstedelse af visum

Generelt anvendes de regler, der er fastlagt for overgangsproceduren for høring af de centrale myndigheder (artikel 17, stk. 2, i gennemførelseskonventionen), analogt på underretning af de øvrige kontraherende stater (jf. SCH/II-Visa (94) 7). De kontraherende parter skal give meddelelse herom, hvis de anvender afvigende regler. I princippet skal oplysninger meddeles inden for 72 timer.

1.2.2. Grænsemyndighedernes udstedelse af visum

De øvrige kontraherende parters centrale myndigheder underrettes i princippet inden for 72 timer.

1.2.3. Det er nødvendigt, at de kontraherende stater udpeger de kontaktsteder, der skal modtage oplysningerne.**1.2.4. Ved indførelsen af en automatiseret procedure for gennemførelsen af konsultationerne mellem de centrale myndigheder (gennemførelseskonventionens artikel 17, stk. 2) skal de øvrige kontraherende parter underrettes om udstedelsen af et geografisk begrænset visum, såfremt visummet udstedes, fordi en (eller flere) kontraherende part(er) har gjort indvendinger mod udstedelsen af et Schengen-visum inden for rammerne af høringsproceduren. Hvis geografisk begrænset visum udstedes under andre omstændigheder, må denne procedure ikke anvendes til at sende de nødvendige oplysninger mellem staterne.**

1.2.5. Følgende oplysninger sendes til de kontraherende parter:

Visumindehaverens efternavn, fornavn og fødselsdato

Visumindehaverens nationalitet

Dato og sted for udstedelsen af det geografisk begrænsede visum

Grunde til, at visummet er geografisk begrænset:

- humanitære grunde
- nationale interesser
- internationale forpligtelser
- rejselegitimation, der ikke er gyldigt for alle kontraherende parter
- andet visum inden for seks måneder
- de centrale myndigheder er på grund af sagens hastende karakter ikke blevet hørt
- en central myndighed har fremsat indvendinger under høringen.

2. ANNULLATION AF ET ENSARTET VISUM, OPHÆVELSE AF DETS GYLDIGHED ELLER FORKORTELSE AF GYLDIGHEDSPERIODEN

På grundlag af de principper, som eksekutivkomitéen har vedtaget for annullation, ophævelse og forkortelse af gyldighedsperioden for et ensartet visum (SCH/Com-ex(93)24) skal de øvrige kontraherende parter underrettes i følgende tilfælde:

2.1. **Annullation af visum**

Annullation af et Schengen-visum skal forhindre personer i at rejse ind på de kontraherende parters område, hvis det efter udstedelsen viser sig, at forudsætningerne for udstedelsen ikke var opfyldt.

En kontraherende part, der annullerer et visum, som er udstedt af en anden kontraherende part, underretter i princippet den udstedende parts centrale myndigheder inden for 72 timer.

Denne meddelelse skal indeholde følgende oplysninger:

Visumindehaverens efternavn, fornavn og fødselsdato

Visumindehaverens nationalitet

Rejselegitimationens art og nummer

Visummærkatets nummer

Visumkategori

Dato og sted for udstedelsen af visummet

Dato og grunde til annullationen.

2.2. **Ophævelse af et visums gyldighed**

Ophævelse af et visums gyldighed gør det muligt at annullere visummets resterende gyldighed, uanset om indrejse har fundet sted.

En kontraherende part, der ophæver et ensartet visums gyldighed, skal i princippet underrette den udstedende part inden for 72 timer. Denne meddelelse skal indeholde samme oplysninger som under punkt 2.1.

2.3. Forkortelse af et visums gyldighedsperiode

Hvis en kontraherende Schengen-part forkorter et visums gyldighedsperiode, og det pågældende visum er udstedt af en anden kontraherende part, underretter den i princippet denne parts centrale myndigheder inden for 72 timer. Denne meddelelse skal indeholde samme oplysninger som under punkt 2.1.

2.4. Procedure

Hvis et visums gyldighed annulleres, ophæves eller dets gyldighedsperiode forkortes, sendes oplysningerne til den kontraherende part, der har udstedt visummet, i princippet til de centrale myndigheder, som denne part har udpeget.

3. UNDERRETNING OM NATIONALE OPHOLDSTILLADELSER (GENNEMFØRELSESKONVENTIONENS ARTIKEL 25)

Ifølge gennemførelseskonventionens artikel 25, stk. 1, konsulterer en kontraherende part, der påtænker at udstede opholdstilladelse til en udlænding, der er indberettet som uønsket, først den indberettende kontraherende part og tager hensyn til denne parts interesser. En forudsætning for udstedelsen af opholdstilladelsen kan især være humanitære grunde eller internationale forpligtelser. Det skal i alle tilfælde dreje sig om tungtvejende grunde.

Ifølge artikel 25, stk. 1, andet afsnit, sletter den indberettende kontraherende part indberetningen af den pågældende i Schengen-staterne, men kan opføre vedkommende på sin nationale liste over uønskede personer.

Det er nødvendigt ved anvendelse af ovennævnte bestemmelser, at den kontraherende part, der påtænker at udstede opholdstilladelsen, og den indberettende kontraherende part følger følgende procedure

- forudgående konsultation for at tage hensyn til den indberettende parts interesser
- underretning om udstedelsen af opholdstilladelsen, så den indberettende part kan slette indberetningen.

Ifølge gennemførelseskonventionens artikel 25, stk. 2, skal den indberettende kontraherende part ligeledes høres, hvis det først bagefter, dvs. efter udstedelsen af opholdstilladelsen, viser sig, at indehaveren af opholdstilladelsen er indberettet som uønsket.

Under hensyn til gennemførelseskonventionen finder udstedelse af opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger, der er indberettet af en af de kontraherende parter med henblik på nægtelse af adgang, kun sted i undtagelsestilfælde.

Den kommunikation, der er nævnt i gennemførelseskonventionens artikel 25, er snævert forbundet med, hvordan Schengen-informationssystemet (SIS) fungerer. Det skal undersøges, om fremsendelsen af oplysninger kan understøttes af det fremtidige Sirene-system.

De procedureregler, der er fastlagt i nærværende dokument, tages op til revision for så vidt angår deres anvendelighed senest 12 måneder efter Schengen-gennemførelseskonventionens ikrafttræden.

—

BILAG 15

Modeller til harmoniserede formularer til indbydelser, beviser for overnatning eller beviser for overtagelse af forpligtelser med hensyn til subsistensmidler

Bundesdruckerei
 Artikel-Nr. 10150

Ich, der/die Unterzeichnende Je, soussigné(e) I, the undersigned

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽²⁾ / Document d'identité⁽¹⁾ / Titre de séjour⁽²⁾Identity card⁽¹⁾ / Residence title⁽²⁾

wohnhaft in / Adresse / Address

Beruf / Profession / Profession

 Zuständige Behörde
 Autorité compétente
 Competent authority

**verpflichte mich gegenüber
 der Ausländerbehörde/Aus-
 landsvertretung, für**
**m'engage auprès du ser-
 vice des étrangers/de la
 représentation diplomatique
 à héberger**
**take full responsibility
 towards the aliens
 authority/diplomatic
 representation for
 accommodating**

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Reisepass Nr. / Passeport n° / Passport No

wohnhaft in / Adresse / Address

 Verwandtschaftsbeziehung mit dem Antragsteller / Lien de parenté avec le demandeur / Family
 relationship to applicant

⁽¹⁾
 Art / type / type
 Nummer / numéro / number

 und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽³⁾ / accompagné(e) de son conjoint⁽³⁾
 / accompanied by his or her spouse⁽³⁾
⁽²⁾
 Nur bei seulement pour applicable to
 Ausländern, les étrangers foreigners only,
 Art des Titels type de titre type of title
und Kinder⁽³⁾ / accompagné(e) de ses enfants⁽³⁾ / accompanied by children⁽³⁾
⁽³⁾
 Name / nom / surname
 Vorname / prénom / first name
 Geburtstag / date de naissance / date of birth
 Geschlecht / sexe / sex

vom ... an bis zum ... / du ... au ... / from ... to ...

**nach § 84 des Ausländerge-
 setzes die Kosten für den
 Lebensunterhalt und nach
 §§ 82 und 83 des Auslän-
 dergesetzes die Kosten für
 die Ausreise o. g. Auslän-
 ders/in zu tragen.**
**et à prendre en charge le
 coût de la vie conformé-
 ment au § 84 de la loi sur
 les étrangers et les frais de
 retour de l'étranger ci-
 dessus conformément aux
 §§ 82 et 83 de la loi sur les
 étrangers.**
**and for bearing the living
 costs according to § 84 of
 the Aliens Act and the
 departure costs of the
 above foreigner according
 to §§ 82 and 83 of the
 Aliens Act.**

Die Verpflichtung umfasst die Erstattung sämtlicher öffentlicher Mittel, die für den Lebensunterhalt einschließlich der Versorgung mit Wohnraum und der Versorgung im Krankheitsfall und bei Pflegebedürftigkeit aufgewendet werden (z. B. Arztbesuch, Medikamente, Krankenhausaufenthalt). Dies gilt auch, soweit die Aufwendungen auf einem gesetzlichen Anspruch beruhen, im Gegensatz zu Aufwendungen, die auf einer Beitragsleistung beruhen.

Die vorliegende Verpflichtung umfasst auch die Ausreisekosten (z. B. Flugticket) o. g. Ausländers/in nach §§ 82 und 83 des Ausländergesetzes.

Ich wurde von der Ausländerbehörde hingewiesen auf

- den Umfang und die Dauer der Haftung,
- die Möglichkeit von Versicherungsschutz,
- die zwangsweise Beitreibung der aufgewendeten Kosten im Wege der Vollstreckung, soweit ich meiner Verpflichtung nicht nachkomme, sowie
- die Strafbarkeit z. B. bei vorsätzlichen, unrichtigen oder unvollständigen Angaben (§ 92 des Ausländergesetzes — Freiheitsstrafe bis zu drei Jahren oder Geldstrafe).

Ich bestätige, zu der Verpflichtung aufgrund meiner wirtschaftlichen Verhältnisse in der Lage zu sein.

Behörden- vermerke	Réserve à l'administration	Official remarks	Anschrift der Wohnung, in der die Unterschrift sichergestellt wird, falls abweichend vom gewöhnlichen Wohnsitz des Unterkunftgebers /
-----------------------	-------------------------------	---------------------	--

Adresse du logement dans lequel l'hébergement sera assuré, au cas où il serait différent
du logement habituel de l'hébergeant /

Address of the lodging where accommodation will be provided, if different from the under-
signed's normal address

Ich bin / j'en suis / I am

☐ Mieter
locataire
tenant

☐ Eigentümer
propriétaire
owner

Arbeitgeber / Employeur / Employer

Sonstige Angaben zu Wohn-, Einkommens- und Vermögensverhältnissen (Größe der Woh-
nung, Höhe des Einkommens) /

Renseignements complémentaires concernant le logement, les revenus et la situation
financière /

Other details of housing conditions, income and financial situation

Gebühren

Der/die Verpflichtungserklärende

Ich versichere, die vorstehenden Angaben nach bestem Wissen
und Gewissen richtig und vollständig gemacht zu haben und
gehe eine entsprechende Verpflichtung ein.

Ort _____ Datum _____

Unterschrift

Bemerkungen

Beglaubigungsvermerk der Ausländerbehörde/Auslandsvertre-
tung

Die Unterschrift der/des Verpflichtungserklärenden ist vor mir
vollzogen worden. Die Beglaubigung der Unterschrift dient nur
zur Vorlage bei der deutschen Auslandsvertretung.

Behörde: _____

Ort _____ Datum _____

Im Auftrag _____ (Siegel)

Stellungnahme der Ausländerbehörde / Auslandsvertretung

Die finanzielle Leistungsfähigkeit des/der Verpflichtungserklären-
den wurde nachgewiesen / glaubhaft gemacht.

Behörde: _____

Ort _____ Datum _____

Im Auftrag _____ (Siegel)

cerfa
 n° 10798*01

Je, soussigné(e)

Ich, der/die Unterzeichnende

I, the undersigned

Document souscrit en application du décret n° 82-442 du 27 mai 1982 modifié pris pour l'application de l'article 5 de l'ordonnance n° 45-2658 du 2 novembre 1945 modifiée relative aux conditions d'entrée et de séjour des étrangers en France

nom / Name / surname

prénom(s) / Vorname(n) / first name

né(e) le / à / Geburtstag und -ort / date and place of birth

nationalité / Staatsangehörigkeit / nationality

document d'identité⁽¹⁾ ou titre de séjour⁽¹⁾ / Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽¹⁾ / identity⁽¹⁾ or residence document⁽²⁾

adresse complète / wohnhaft in / full address

 Département, commune
 Zuständige Verwaltung
 Competent authority
atteste pouvoir accueillir:
**bescheinige folgende
 Person(en) unterbringen
 zu können:**
**declare being able to
 accommodate:**

nom / Name / surname

prénom(s) / Vorname(n) / first name

né(e) le / à / geboren am/in / born on / at

nationalité / Staatsangehörigkeit / nationality

passeport n° / Reisepass-Nr. / passport No

adresse / wohnhaft in / address

 accompagné(e) de son conjoint⁽²⁾ / und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽²⁾
 / accompanied by spouse⁽²⁾

 accompagné(e) de ses enfants⁽²⁾ / und Kinder⁽²⁾ / accompanied by children⁽²⁾
⁽¹⁾ type / Art / type
 numéro / Nummer / number

⁽²⁾ nom / Name / surname
 prénom / Vorname / first name
 date de naissance / Geburtstag / date of birth
 sexe / Geschlecht / sex

 pendant (... jours) entre le ... et le ... / für (... Tage) zwischen dem ... und dem ... / for (... days)
 from ... to ...

LA LOI N° 78-17 DU 6 JANVIER 1978 RELATIVE À L'INFORMATIQUE, AUX FICHIERS ET AUX LIBERTÉS s'applique aux réponses faites sur ce formulaire et garantit un droit d'accès et de rectification pour les données vous concernant auprès de la préfecture.

ARTICLE 21 DE L'ORDONNANCE DU 2 NOVEMBRE 1945 MODIFIÉE: toute personne française ou étrangère résidant en France ou sur le territoire d'un autre État partie à la Convention de Schengen qui aura, par aide directe ou indirecte, facilité ou tenté de faciliter l'entrée, la circulation ou le séjour irrégulier d'un étranger en France ou sur le territoire d'un autre État partie de la Convention de Schengen sera punie d'un emprisonnement de 5 ans et d'une amende de 200 000 francs.

ARTICLE 441-5 DU CODE PÉNAL: le fait de procurer frauduleusement à autrui un document délivré par une administration publique aux fins de constater un droit, une identité ou d'accorder une autorisation est puni de 5 ans d'emprisonnement et de 500 000 francs d'amende. Ces peines peuvent être portées à 7 ans d'emprisonnement et à 700 000 francs d'amende dans les cas évoqués au deuxième alinéa du même article.

ARTICLE 441-6 DU CODE PÉNAL: le fait de se faire délivrer indûment, notamment en fournissant une déclaration mensongère, par une administration publique un document destiné à constater un droit, une identité ou une qualité ou à accorder une autorisation est puni de 2 ans d'emprisonnement et de 200 000 francs d'amende.

1°/Cas où l'accueil est assuré au domicile principal de l'hébergeant:

réservé à l'administration

adresse: se reporter à celle mentionnée au recto

justificatifs du domicile principal de l'hébergeant:

2°/Cas où l'accueil est assuré au domicile secondaire de l'hébergeant:

réservé à l'administration

adresse complète:

justificatifs du domicile secondaire de l'hébergeant:

L'hébergeant

L'autorité publique compétente:

J'atteste sur l'honneur l'exactitude des renseignements portés ci-dessus.

Date:

LU ET APPROUVÉ,

Date et signature

Signature et cachet

L'autorité consulaire

Les services de contrôle à l'entrée sur le territoire

Date et cachet

Date et cachet

Tillæg 2

FORTROLIGT

FÆLLES HÅNDBOG

FORTROLIGT

Tillæg 3

Følgende afgørelser truffet af eksekutivkomitéen og centralgruppen ophæves:

a) Afgørelser truffet af eksekutivkomitéen

SCH/Com-ex (93) 4 rev. 2 af 14. december 1993
SCH/Com-ex (93) 5 rev. af 14. december 1993
SCH/Com-ex (94) 5 af 27. juni 1994
SCH/Com-ex (94) 6 af 27. juni 1994
SCH/Com-ex (94) 7 af 27. juni 1994
SCH/Com-ex (94) 12 af 27. juni 1994
SCH/Com-ex (94) 20 rev. af 21. november 1994
SCH/Com-ex (94) 23 rev. af 22. november 1994
SCH/Com-ex (94) 24 rev. af 22. december 1994
SCH/Com-ex (95) 1 af 28. april 1995
SCH/Com-ex (95) 4 af 28. april 1995
SCH/Com-ex (95) 15 rev. 2 af 29. juni 1995
SCH/Com-ex (95) 22 rev. af 20. december 1995
SCH/Com-ex (96) 14 rev. af 27. juni 1996
SCH/Com-ex (96) 24 af 19. december 1996
SCH/Com-ex (97) 13 af 24. juni 1997
SCH/Com-ex (97) 21 af 7. oktober 1997
SCH/Com-ex (97) 36 af 15. december 1997
SCH/Com-ex (97) 41 af 15. december 1997
SCH/Com-ex (98) 13 af 21. april 1998
SCH/Com-ex (98) 36 af 16. september 1998
SCH/Com-ex (98) 38 corr. af 16. september 1998
SCH/Com-ex (98) 54 af 16. december 1998
SCH/Com-ex (98) 55 af 16. december 1998

b) Afgørelser truffet af centralgruppen

SCH/C (96) 16 af 12. marts 1996
SCH/C (96) 32 af 26. april 1996
SCH/C (96) 40 af 28. maj 1996
SCH/C (96) 41 af 23. maj 1996
SCH/C (96) 96 af 11. maj 1996
SCH/SG (97) 9 af 17. januar 1997
SCH/C (97) 95 af 7. juli 1997
SCH/SG (97) 79 af 7. oktober 1997
SCH/Pers (98) 9 rev. af 30. marts 1998
SCH/SG (98) 25 rev. 2 af 31. marts 1998
SCH/C (98) 135 af 15. december 1998

2.3. POLITISAMARBEJDE

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 16. december 1998

om grænseoverskridende politisamarbejde om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger

(SCH/Com-ex (98) 51 rev. 3)

EKSEKUTIVKOMITÉEN —

som henviser til artikel 39 og 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som understreger behovet for, at Schengen-staterne gennem et tættere samarbejde yderligere forbedrer forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger,

som bekræfter betydningen af gensidig bistand i politisager i medfør af artikel 39 i Schengen-konventionen for at nå dette mål,

som er overbevist om, at i visse tilfælde, hvor der ikke er behov for at iværksætte tvangsforanstaltninger, kan politisamarbejde — under de retlige myndigheders kontrol — være umiddelbart påkrævet for at sikre, at forsinkelse i behandlingen af en anmodning ikke får negative konsekvenser for efterforskningen,

som tager i betragtning, at det af hensyn til den operationelle sikkerhed og retssikkerheden er nødvendigt at udarbejde en fælles liste over de områder, der kan være omfattet af et sådant politisamarbejde, og at fastlægge, hvilke kanaler der skal anvendes til fremsendelse af politianmodninger —

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. I overensstemmelse med målene i artikel 39 i Schengen-konventionen bestræber Schengen-staterne sig på at udbygge politisamarbejdet om bekæmpelse af kriminalitet i et sådant omfang, at det dækker behovet for hurtig og effektiv indsats mod lovovertrædere, der opererer internationalt. Til dette formål er det særlig vigtigt at udarbejde en fælles liste over de aktiviteter, der kan anmodes om, og som kan udføres i henhold til Schengen-staternes lovgiv-

ning i tilfælde, der ikke kræver de retlige og/eller administrative myndigheders forudgående samtykke, og uden at dette berører de retlige myndigheders kontrol med sådanne sager. Hvis der opnås enighed om en sådan liste, vil den endelige afgørelse blive truffet af centralgruppen.

2. Uden at dette berører den fælles liste, der skal vedtages i medfør af stk. 1 ovenfor, skal Schengen-staterne på de nationale datablade i Håndbogen for Grænseoverskridende Politisamarbejde anføre, hvilke aktiviteter i henhold til artikel 39, stk. 1, i konventionen deres politimyndigheder ifølge den nationale lovgivning kan anmode om og udføre på de i stk. 1 anførte betingelser.
3. Hvis den nationale ret tillader det, kan Schengen-staterne yderligere styrke politisamarbejdet om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger ved at indgå bilaterale aftaler og specificere, hvilke aktiviteter ud over dem, der er anført på den i stk. 1 omhandlede liste, der kan være omfattet af den gensidige politibistand uden de retlige og/eller administrative myndigheders mellemkomst. Det bør også fremgå af de bilaterale aftaler, hvordan politianmodninger skal fremsendes til de kompetente myndigheder, og hvordan anvendelsen af de fremsendte oplysninger som bevismateriale i strafferetlig forfølgning kan forenkles.
4. Arbejdsgruppe I fremsender med Arbejdsgruppe III's godkendelse en årsberetning til centralgruppen, der udarbejdes på grundlag af de kontraherende parter erfaringer med hensyn til de fremskridt, der er gjort i arbejdet med at styrke politisamarbejdet om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger.

Berlin, den 16. december 1998.

C. H. SCHAPPER

Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 16. december 1998****om håndbogen vedrørende grænseoverskridende politisamarbejde****(SCH/Com-ex (98) 52)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 2, stk. 3, artikel 7, 39-41, 46, 47 og 92 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Schengen-håndbogen vedrørende grænseoverskridende politisamarbejde (dokument SCH/I (98) 90 (*)), der findes i bilaget hertil, godkendes. Samtidig ophæves eksekutivkomitéens erklæring af 29. juni 1995 (dokument SCH/Com-ex (95) decl. 2).
2. Schengen-håndbogen vedrørende politisamarbejde om offentlig orden og sikkerhed (dokument SCH/I (97) 36 rev. 5) er indarbejdet i håndbogen vedrørende grænseoverskridende politisamarbejde. Eksekutivkomitéens afgørelse af 24. juni 1997 (dokument SCH/Com-ex (97) 6 rev. 2) ophæves.
3. De kontraherende parter indarbejder håndbogen vedrørende grænseoverskridende politisamarbejde i deres nationale regelsæt og sender den til de enkelte politikredse med henblik på iværksættelse.
4. Schengen-sekretariatet er ansvarligt for løbende ajourføring af håndbogen, der føres som løsblads-system. Med henblik herpå underretter de kontraherende parter løbende Generalsekretariatet om ændringer i deres nationale datablade.
5. Formandskabet konsulterer hvert halve år staterne om behovet for ajourføring af håndbogens generelle del og foretager ajourføringen.
6. Formandskabet sender Den Europæiske Union håndbogen til orientering.

Berlin, den 16. december 1998.

Formand

C. H. SCHAPPER

(*) Fortroligt dokument.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 28. april 1999****om reglerne for telekommunikation****(SCH/Com-ex (99) 6)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR –

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 44 i ovennævnte konvention,

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Hermed godkendes de taktiske og operationelle krav, som de fremtidige digitale grænseoverskridende radiosystemer til Schengen-staternes politi- og toldmyndigheder skal opfylde, og som er fastsat i overensstemmelse med mandatet i medfør af artikel 44 i Schengen-konventionen; samtidig godkendes reglerne for udarbejdelse og administration af ensartede krypteringsalgoritmer samt de andre aftaler, der er indgået i Telekommunikationsundergruppens regi, og som er omhandlet i de følgende ni dokumenter:

1. SCH/I-Telecom (92) 21 rev. 2 (*) af 12. juni 1992

»Fastlæggelse af politi- og toldmyndighedernes behov for radiokommunikation«

2. SCH/I-Telecom (95) 18 (*) af 8. juni 1995

»Digitalt radiokommunikationssystem til sikkerhedsorganisationerne (taktiske og operationelle krav)«

3. SCH/I-Telecom (96) 44 rev. 5 (*) af 14. november 1997

»Krav til terminaler og deres brugergrænseflader i Schengen-staternes fremtidige digitale trunkede radiosystemer«

4. SCH/I-Telecom (95) 33 rev. 2 (*) af 6. december 1995

»Anmodning til ETSI om en undersøgelse af europæiske normer, der opfylder Schengen-myndighedernes funktionelle krav«

5. SCH/I-Telecom (95) 35 (*) af 21. november 1995

»Schengen-kravene på telekommunikationsområdet og TETRA-normen«

6. SCH/I-Telecom/Crypto (95) 37 rev. 4 (*) af 8. juli 1996

»Digitalt radiokommunikationsnetværk til sikkerhedsorganisationerne (sikkerhedskrav)«

7. SCH/I-Telecom/Crypto (97) 7 rev. 5 (*) af 24. februar 1998

»Aftale om brug og opbevaring af Schengen-algoritmer«

(*) Dette dokument er restreint.

8. SCH/I-Telecom/Crypto (97) 10 rev. 2 (*) af 24. februar 1998

»Kriterier for udarbejdelse af Schengen-algoritmer«

9. SCH/I (98) 17 rev. 4 (*) af 26. maj 1998

»Ændring af Telekommunikationsundergruppens mandat vedrørende undersøgelse af forskellige digitale radiokommunikationssystemers interoperabilitet«

Luxembourg, den 28. april 1999.

C. H. SCHAPPER

Formand

(*) Dette dokument er restreint.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 28. april 1999****om forbindelsesofficerer****(SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 7 og 47 i ovennævnte konvention,

under hensyntagen til sin erklæring af 16. september 1998 (dok. SCH/Com-ex (98) decl. 2 rev.) —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Planen for gensidig udstationering af forbindelsesofficerer, som skal rådgive og yde støtte ved gennemførelsen af sikrings- og kontrolopgaver ved de ydre grænser (dok. SCH/I-Front (98) 170 rev. 5), godkendes hermed.
2. Det anbefales, at deltagerstaterne omgående udstationerer forbindelsesofficerer til steder, de vælger ud fra listen i dok. SCH/I-Front (99) 9 rev. 3, og at de, hvor det er relevant, indgår de bilaterale aftaler, der er nødvendige. Den vejledende liste er ikke bindende og ajourføres løbende.

Luxembourg, den 28. april 1999.

Formand

C. H. SCHAPPER

SCH/I-Front (98) 170 rev. 5

GENSIDIG Udstationering af forbindelsesofficerer, som skal rådgive og yde bistand ved gennemførelsen af sikrings- og kontrolopgaver ved de ydre grænser

Eksekutivkomitéen vedtog på sit møde den 16. september 1998 erklæring SCH/Com-ex (98) decl. 2 rev. 2, hvori den pålægger centralgruppen at undersøge, om den rådgivning og bistand, der ydes af ansatte i en af de kontraherende stater, mens der udføres kontrol ved de ydre grænser i en anden kontraherende stat, kan forbedre grænsesikkerheden.

På mødet den 28. september 1998 drøftede Grænseundergruppen indgående, om forbindelsesofficerer, der er udstationeret ved de ydre grænser, kan yde rådgivning og bistand, og vedtog uden forbehold, at det er tilfældet.

Med henblik på at opfylde den resterende del af eksekutivkomitéens mandat forelægger undergruppen følgende plan for gensidig udstationering af forbindelsesofficerer, som skal rådgive og yde bistand ved gennemførelsen af sikrings- og kontrolopgaver ved de ydre grænser.

1. GENERELT**1.1. Retlig ramme**

Udstationeringen af forbindelsesofficerer og deres virke henhører under Schengen-konventionens artikel 47, stk. 1-3, og artikel 7, tredje punktum. Ifølge disse bestemmelser kan forbindelsesofficerer udstationeres permanent eller midlertidigt for at fremme og fremskynde samarbejdet mellem de kontraherende parter. Dette gælder udtrykkeligt også gensidig bistand mellem de myndigheder, der har til opgave at overvåge de ydre grænser. Endvidere vil denne udstationering på det operationelle plan altid bygge på bilaterale aftaler mellem deltagerstaterne, som om nødvendigt kan suppleres af mere specifikke aftaler mellem de pågældende administrative myndigheder. De stater, der udveksler forbindelsesofficerer, kan således indgå bilaterale aftaler, der afviger fra nedenstående bestemmelser. Indgåelsen af bilaterale aftaler kan imidlertid på ingen måde hindre gensidige konsultationer og underretninger.

1.2. Operationsområder

Forbindelsesofficererne kan udstationeres ved operative enheder af grænsepolitiet, der arbejder ved sø- eller landgrænser og tilsvarende lufthavne samt kystvagten. Efter anmodning fra det faste personale ved de operative enheder i Schengen-staternes grænsepolitimyndigheder yder de rådgivning og bistand med overvågning og kontrol ved de ydre Schengen-grænser efter aftale med værtslandet og i overensstemmelse med de instrukser, de modtager. Under udførelsen af deres opgaver kan de observere og indsamle beviser om formodede forbindelser til illegal indvandring og grænseoverskridende kriminalitet. De må imidlertid ikke udføre opgaver, der berører stateres suverænitet. Officererne udstationeres først og fremmest ved grænseovergangssteder og grænsestrækninger, der har særlig interesse med hensyn til illegal indvandring til Schengen-området.

Forbindelsesofficerernes aktiviteter må ikke stride mod værtslandets suverænitet; udførelsen af deres opgaver må ikke berøre dets nationale lovgivning og administrative bestemmelser.

Forbindelsesofficerernes opgaver, på hvilke der er anført en række eksempler nedenfor, må kun udføres i forbindelse med rådgivning og bistand til de myndigheder i værtslandet, der er ansvarlige for grænsepolitiopgaver.

I alle tilfælde udføres opgaverne

- i overensstemmelse med den nationale lovgivning
 - i nøje overensstemmelse med de særlige bestemmelser, der er indeholdt i de forskellige bilaterale aftaler, som om nødvendigt kan suppleres med mere specifikke aftaler
- og
- efter aftale med værtslandets myndigheder og i overensstemmelse med deres instrukser.

Opgaverne kan omfatte:

Udveksling af oplysninger

- regelmæssig indsamling og udveksling af oplysninger om bestemte sager
- kontakter mellem kompetente myndigheder især i henhold til Schengen-konventionens artikel 39 og 46
- underretning af værtslandets myndigheder om sager vedrørende indrejse og udrejse i forbindelse med den udstationerede forbindelsesofficers hjemland

Rådgivning og bistand til værtslandets politi

- rådgivning og bistand til værtslandets politi i forbindelse med
 - afhøring af rejsende
 - kontrol af ægtheden af dokumenter, der er udstedt i forbindelsesofficerens hjemland
- rådgivning og bistand til værtslandets grænsepoliti med opfølgende arbejde såsom
 - udarbejdelse af rapporter
 - optagelse af forklaringer
 - afhøringer
 - indsamling af statistikker
- rådgivning og bistand til værtslandets politi i forbindelse med
 - vurdering af dokumenter, som forbindelsesofficerer har specielt kendskab til
 - planlægning af grænseovervågningsforanstaltninger
 - vurdering af grænsepolitiets operationer
- rådgivning og bistand til værtslandets politi i forbindelse med ajourføring af situationsrapporten
- ledsagelse af værtslandets politi ved grænsekontroller

Derudover kan følgende opgaver udføres i lufthavne og søhavne:

- rådgivning/underretning af myndigheder i forbindelse med tilbagesendelsesforanstaltninger truffet af forbindelsesofficerernes hjemland under hensyntagen til gældende tilbagesendelsesaftaler
- rådgivning til kontaktpersoner for rejsende eller transportvirksomheder fra forbindelsesofficerernes hjemland.

1.3. Forbindelsesofficerernes profil

De officerer, der udstationeres, skal fagligt og personligt være velegnede til en eventuel langvarig udstationering i udlandet. De skal have erfaring med grænsetrafik. Om muligt bør de have et grundigt kendskab til værtslandets sprog og som mindstekrav kunne det arbejdssprog, der mest bruges på udstationeringsstedet.

I princippet foretrækkes det at udstationere fagligt højt kvalificerede officerer.

1.4. Logistik

Værtslandet skal forsyne den udsendende stat med logistisk støtte under iagttagelse af begge staters suverænitet og i overensstemmelse med relevante bilaterale aftaler.

- Forbindelsesofficererne bør, i det omfang de lokale betingelser gør det muligt, have deres eget kontor stillet til rådighed af værtsmyndighederne eller i det mindste kunne dele et kontor. Forbindelsesofficeren skal kunne anvende alle værtsmyndighedens logistiske faciliteter.
- Forbindelsesofficerernes bolig og ophold skal betales af den udsendende stat. Værtslandet skal hjælpe med at finde en bolig.
- Forbindelsesofficerernes officielle tilknytning til værtslandet (den udsendende stats ambassade eller værtslandets ministerium/myndigheder) skal fastlægges i de bilaterale aftaler.
- Lægebehandling
Den udsendende stat skal sikre, at forbindelsesofficeren er dækket af en passende sygeforsikring i værtslandet i tilfælde af sygdom. Der bør om nødvendigt tegnes en supplerende forsikring.

2. UDSATIONERINGSSTEDER

Grænseundergruppen fastlægger særskilt de steder, som Schengen-staterne får anbefalet som udstationeringssteder. Denne vejledende liste er på ingen måder bindende og ajourføres løbende.

3. EVALUERING/OPFØLGNING

Når det skønnes hensigtsmæssigt, udveksler Schengen-staterne erfaringer om udstationeringen af forbindelsesofficerer i Grænseundergruppen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Efter Schengens integration i Den Europæiske Union fortsættes Grænseundergruppens arbejde i det rådsorgan, der er kompetent med hensyn til de ydre grænser.

SCH/I-Front (99) 9 rev. 3

Gensidig udstationering af forbindelsesofficerer, som skal rådgive og yde bistand ved gennemførelsen af sikrings- og kontrolopgaver ved de ydre grænser

Vejledende liste over steder, der i øjeblikket anbefales Schengen-staterne til udstationering af forbindelsesofficerer

Nedenfor følger listen over de steder, som Grænseundergruppen i øjeblikket anbefaler medlemsstaterne til udstationering af forbindelsesofficerer.

Den vejledende liste er på ingen måder bindende og ajourføres løbende af Grænseundergruppen⁽¹⁾.

1. Belgien

— Bruxelles (Zaventem lufthavn)

2. Tyskland

— Lufthavnen i Frankfurt/Main

— München (Franz-Joseph-Strauss-lufthavnen)

— Frankfurt/Oder (landgrænse med Polen)

— Ludwigsdorf (landgrænse med Polen)

— Zinnwald (landgrænse med Tjekkiet)

— Waidhaus (landgrænse med Tjekkiet)

— Hamburg (havnen)

3. Frankrig

— Marseille (havnen)

— Paris (Charles de Gaulle-lufthavnen)

4. Grækenland

— Athen (lufthavnen)

— Thessaloniki (lufthavnen)

— Kakabia (landgrænse med Albanien)

— Kastanies (landgrænse med Tyrkiet)

— Samos

— Korfu

⁽¹⁾ Efter Schengens integration i Den Europæiske Union fortsættes Grænseundergruppens arbejde i det rådsorgan, der er kompetent med hensyn til de ydre grænser.

5. Italien

- Rom — Fiumicino (lufthavn)
- Brindisi (søhavn)
- Trapani
- Trieste (landgrænse med Slovenien)
- Milano (Malpensa lufthavn)

6. Nederlandene

- Amsterdam (Schiphol lufthavn)

7. Østrig

- Wien-Schwechat (lufthavn)
- Nickelsdorf motorvej (landgrænse med Ungarn)
- Spielfeld (landgrænse med Slovenien)
- Berg (landgrænse med Slovakiet)
- Drasenhofen (landgrænse med Tjekkiet)

8. Spanien

- Algeciras (havn)
 - Madrid (lufthavn)
-

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 28. april 1999

om generelle principper for aflønning af informanter

(SCH/Com-ex (99) 8 rev. 2)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 70-76 i ovennævnte konvention –

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eksekutivkomitéen godkender centralgruppens afgørelse af 22. marts 1999 om de generelle principper for aflønning af informanter (SCH/C (99) 25, SCH/Stup (98) 72 rev.).

Luxembourg, den 28. april 1999.

C. H. SCHAPPER

Formand

Vedr.: Generelle principper for aflønning af informanter

1. *Indledning*

International narkokriminalitet, andre former for alvorlig kriminalitet og organiseret kriminalitet er et voksende problem, der også berører Schengen-staterne.

Kriminelle, især dem, der er involveret i ulovlig narkotikahandel, bliver mere og mere professionelle og tilpasser sig nye geopolitiske, retlige, økonomiske og teknologiske omstændigheder, anvender forretningsmæssige strukturer og væver ulovlige forretninger sammen med lovlige handelsaktiviteter. De er også rede til at handle hensynsløst for at nå deres mål, idet de truer med eller bruger vold mod personer og ejendom og forsøger at manipulere politikere, forretningsfolk og offentlige ansatte, idet deres vigtigste motivation er at opnå den størst mulige fortjeneste og indflydelse.

De kriminelle netværks modus operandi er karakteriseret ved specialisering, arbejdsdeling og skarp adskillelse af de forskellige aktiviteter. Ulovlige fortjenester »geninvesteres« i nye kriminelle aktiviteter eller indskydes i lovlige handelsaktiviteter for at opnå indflydelse og skabe et kriminelt monopol.

Selv særlige efterforskningsmetoder bliver i stigende grad ineffektive. Det er derfor blevet en meget vigtig teknik for kortlægningen og bekæmpelsen af organiseret narkokriminalitet aktivt at opsøge oplysninger ved undercovervirksomhed og ved at anvende operationelle efterforskningsmetoder såsom systematisk evaluering. I den forbindelse bør der især fokuseres på systematisk, koordineret og målrettet brug af informanter.

Informanter skal vinde forbrydernes tillid, så de kan indhente oplysninger om de kriminelle organisationers strukturer.

Formandskabet har derfor foretaget en undersøgelse i Schengen-staterne (jf. dok. SCH/Stup (98) 25). Der blev derefter udsendt et dok. SCH/Stup (98) 60 rev. med en redegørelse for resultaterne. Undersøgelsen viste, at loven og til dels også retspraksis med hensyn til aflønning af informanter varierer meget i de forskellige Schengen-stater. Narkotikagruppen blev derfor på mødet den 21. oktober 1998 enig om at udarbejde ikke-bindende retningslinjer for aflønning af og immaterielle fordele til informanter.

De generelle principper for aflønning af informanter skal anvendes som ikke-bindende retningslinjer inden for Schengen-området og skal bidrage til en yderligere udvikling af told- og politisamarbejde på dette følsomme område. De bør også tjene som reference for de Schengen-stater, der i øjeblikket er ved at udarbejde eller supplere tilsvarende bestemmelser.

2. *Generelt*

Informanters samarbejde med politi- og toldmyndigheder er ofte økonomisk motiveret. Man bør derfor give dem økonomiske incitamenter, der tager hensyn til forholdene på markedet og svarer til deres personlige situation, afspejler de færdigheder, der kræves til operationen og står i et rimeligt forhold til den risiko, de løber, og resultatet af efterforskningen. Økonomiske betragtninger skal også lægges til grund, da det ofte er billigere at bruge informanter.

Hvis det sikres, at nedenstående retningslinjer følges i hele Schengen-området, bliver det især muligt at sikre overensstemmelse med taktiske og lovgivningsmæssige krav i forbindelse med narkotikaefterforskning samtidig med, at der tages hensyn til specifikke bilaterale og regionale aspekter og overtrædelsens særlige art. Det vil i øvrigt også forhindre, at der opstår »informantturisme«, det vil sige, at politi- og toldmyndigheder, som anvender informanter, konkurrerer med hinanden bilateralt eller med andre tjenester i Schengen-området.

3. *Principper*

Principperne må ikke foregribe nationale bestemmelser.

Aflønningen af informanterne skal stå i rimeligt forhold til resultatet af den efterforskning, der er gennemført som et led i retsforfølgningen og/eller faren ved at bruge en informant på den ene side og på den anden informantens personlige risiko. Det økonomiske incitament må ikke forlede informanten til at begå en forbrydelse.

Særlige kriterier:

- Mængden af oplysninger og de resultater, de fører til, dvs. værdien og betydningen af den narkotika, der beslaglægges, antallet og vigtigheden af de forbrydere, der arresteres, og/eller værdien af de konfiskerede formuegoder.
- Kvaliteten af oplysningerne, f.eks. strategisk eller taktisk nyttige oplysninger om metoder, forbrydernes logistiske strategi, den kriminelle organisations mål, hvordan den reagerer på de foranstaltninger, der træffes af de strafferetlige myndigheder.
- Informantens personlige karakteristika, f.eks. i hvilken grad han/hun er involveret i operationen, særlige vanskeligheder, risici og farer, troværdighed og motivation.
- Den kriminelle organisation/det kriminelle hierarkis betydning, medlemmernes kriminelle aktiviteter, deres indflydelse i de kriminelle miljøer, i hvor høj grad de er infiltreret i det offentlige liv, den reelle eller potentielle skade, sagens sociale relevans og i hvor høj grad den har rod i det lokale kriminelle miljø, samt om oplysningerne også kan anvendes til strategiske formål.

Betalingen for samarbejdet er som regel knyttet til en enkelt sag. Der må ikke være tale om at dække informantens leveomkostninger i en ubegrænset periode.

Informanter kan også få tilbudt særlig beskyttelse eller andre foranstaltninger efter operationen (såkaldt vidnebeskyttelse), og der kan træffes foranstaltninger til at yde social beskyttelse.

Informantens omkostninger (udgifter) kan refunderes i særlige tilfælde.

Betaling sker, efter at opgaven er udført. Delvis betaling kan finde sted, efter at dele af opgaven er løst. Der bør ikke udbetales forskud.

En informants indtægter er omfattet af de nationale regler for skat og social sikring.

Generelt er det politi- og toldmyndigheder, der betaler omkostningerne ved at anvende en informant. Hvis efterforskningen udføres af flere Schengen-organer sammen, bør de på et tidligt tidspunkt blive enige om, hvordan omkostningerne skal fordeles. Bidrag fra tredjeparter bør som princip ikke indgå i betalingen af en informant.

Der kan også tilbydes immaterielle fordele afhængigt af de bestemmelser i national ret, der gælder i de forskellige Schengen-stater, og de regnes som materielle bidrag. I den forbindelse skal der tages hensyn til arten af fordelene, dens betydning for informanten og omkostningerne for den stat, der tilbyder den. Beskyttelse af informanten i farlige situationer, bedre afsoningsforhold og fuld eller delvis eftergivelse af straffen i overensstemmelse med national ret hører også ind under kategorien immaterielle fordele.

Hvis en informant handler utilstodeligt, f.eks. ved ikke at overholde aftalen, ved at begå en forbrydelse i en særlig sag, ved bevidst eller uforsvarligt at give urigtige oplysninger, ved uretmæssigt ikke at følge de modtagne instruktioner eller ved forsætligt at afvige fra taktiske forskrifter, kan betalingen nedsættes, tilbageholdes eller kræves helt tilbagebetalt afhængigt af, hvor alvorlig informantens forseelse er. Hvis to eller flere Schengen-stater berøres eller kan berøres af en sådan situation, bør det pågældende nationale politi give meddelelse herom (»advarsel«) så hurtigt som muligt.

De kompetente centrale myndigheder bør udveksle oplysninger om gældende kriterier for aflønning i de forskellige stater.

CENTRALGRUPPENS AFGØRELSE**af 22. marts 1999****om de generelle principper for aflønning af informanter****(SCH/C (99) 25)**

Informanter spiller en vigtig rolle i indsatsen mod alvorlig grænseoverskridende kriminalitet og især kriminalitet i forbindelse med narkotika, da de sædvanligvis nyder gerningsmændenes tillid, og anvendelse af sådanne personer kan således bidrage til at få et generelt billede af hemmelige kriminelle organisationer og strukturer.

Narkotikagruppen har taget dette spørgsmål op under det tyske formandskab og har undersøgt lovgivning og praksis i forbindelse med aflønning af informanter i alle Schengen-staterne. På grundlag af resultaterne af denne undersøgelse har Narkotikagruppen udarbejdet vejledende principper for aflønning af informanter i form af penge og immaterielle fordele. Disse generelle principper skal betragtes som vejledende retningslinjer i Schengen-området og skal bidrage til at fremme politi- og toldsamarbejdet på dette følsomme område. De skal også tjene som eventuel vejledning for de Schengen-stater, der i øjeblikket er i færd med at udarbejde eller supplere sådanne bestemmelser.

Centralgruppen anerkender og tilslutter sig de — ikke-bindende — »Generelle principper for aflønning af informanter« (dok. SCH/Stup (98) 72 rev. 2) med forbehold af eksekutivkomitéens godkendelse.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 28. april 1999****om forbedring af politisamarbejdet om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger****(SCH/Com-ex (99) 18)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN,

der henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

der henviser til artikel 39 i ovennævnte konvention,

der ønsker at fortsætte bestræbelserne på at forbedre vilkårene for politisamarbejde over landegrænserne,

der tager hensyn til eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 (dok. SCH/Com-ex (98) 51 rev. 3),

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Principperne for politisamarbejde om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger, som indeholdt i formandskabets note (dok. SCH/I (98) 75 rev. 5) af 28. april 1999 godkendes hermed.

Luxembourg, den 28. april 1999.

C.H. SCHAPPER
Formand

SCH/I (98) 75 rev. 5

Vedr.: Anvendelse af konventionens artikel 39: forbedring af politisamarbejdet med henblik på forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger

Det tyske formandskab bestræber sig på at forbedre politisamarbejdet mellem de kontraherende parter om efterforskning af strafbare handlinger. På mødet i Arbejdsgruppe I den 14. september 1998 forelagde formandskabet en note, der skitserer problemerne og løsningsmulighederne (SCH/I (98) 55 rev.).

Alle delegationerne var enige om, at der kunne gøres meget for at udbedre manglerne ved politisamarbejdet med hensyn til efterforskning af strafbare handlinger, hvis bestemmelserne i Schengen-konventionen blev fortolket ensartet og anvendt på grundlag af dens mål.

De kontraherende parter er enige om, at det forbedrede politisamarbejde om opklaring af strafbare handlinger ikke må anfægte de retlige myndigheders beføjelser.

Følgende løsninger kan gennemføres på kort sigt:

1. Liste

Med henblik på anvendelse af Schengen-konventionens artikel 39 og på forbedring af opklaring og forebyggelse af strafbare handlinger kan Schengen-staternes politimyndigheder udveksle oplysninger under forudsætning af, at

- udvekslingen af oplysninger ikke kræver anvendelse af tvangsforanstaltninger
- udvekslingen af oplysninger er tilladt under den anmodede stats lovgivning, og at de aktiviteter, der skal udføres, ikke er forbeholdt de retlige myndigheder eller kræver deres samtykke.

Forbedringer af opklaringen og forebyggelsen af kriminalitet opnås ved hjælp af samarbejde mellem politistyrker i Schengen-staterne, uden at de retlige myndigheder involveres, når der er grund til mistanke, eller der opstår konkrete farlige situationer, især ved tiltag som nævnt nedenfor. Denne liste er ikke udtømmende, og gennemførelsen af foranstaltningerne forudsætter, at de er tilladt i henhold til national ret i den anmodede og den anmodende stat:

- identifikation af køretøjers ejere og førere
- forespørgsler om kørekort
- opsporing af opholdssted og bopæl
- identifikation af telekommunikationsabonnenter (telefon, fax og Internet), forudsat at disse oplysninger er offentligt tilgængelige
- oplysninger fra de pågældende personer via politiet på frivilligt grundlag ⁽¹⁾
- identifikation af personer
- overførsel af politietfterretninger fra politiets databaser eller filer under forudsætning af, at det er i overensstemmelse med de relevante lovbestemmelser om databeskyttelse
- udarbejdelse af planer og koordinering af undersøgelsesforanstaltninger og hastesøgninger (uafhængigt af søgninger i SIS)

⁽¹⁾ Ifølge lovgivningen i Østrig, Tyskland og Nederlandene finder princippet om frivillige politiafhøringer anvendelse.

- opsporing af varers oprindelse, især våben og køretøjer (opsparing af salgskanaler)
- undersøgelse af beviser (såsom skade på køretøjer efter flugt fra et ulykkessted, sletninger i dokumenter osv.).

Schengen-staterne kan ifølge Schengen-konventionens artikel 39 aftale med enkelte eller alle kontraherende parter at fastlægge andre områder, hvor politiet kan yde gensidig bistand uden at involvere de retlige myndigheder.

2. Anvendelse af betingelsen om samtykke fra de retlige myndigheder (artikel 39, stk. 2)

Omgående anvendelse af oplysninger som bevismidler i en straffesag er kun mulig, hvis den anmodede kontraherende stat ikke kræver en formel retsanmodning ud over politiets anmodning. De retsforfølgende myndigheders knappe ressourcer skal bruges til at klare presserende problemer i forbindelse med forebyggelse af kriminalitet og ikke begrænses unødigt af krav om samtykke.

Det fremgår på ingen måde af artikel 39, stk. 2, at der skal indhentes samtykke fra de retlige myndigheder til fremlæggelse af dokumenter som bevismateriale. Det er derfor de kontraherende parter, der skal fastsætte proceduren for at indhente samtykke.

Schengen-staterne er enige om, at politiet og de retlige myndigheder kan fremsende anmodninger om samtykke og de dertil hørende dokumenter på en hvilken som helst måde, der gør en hurtig fremsendelse mulig under forudsætning af, at fremsendelsen sker i skriftlig form, så det er muligt at identificere dokumentets forfatter (f.eks. telefax eller e-post).

3. Forenkling af procedurerne

Strafferetlige efterforskninger, navnlig i presserende sager, kan også fremmes ved at forenkle procedurerne. For eksempel ved bilaterale aftaler mellem to Schengen-stater, hvorved politimyndighederne, på foranledning af de retlige myndigheder, samarbejder direkte ved at bistå hinanden med politiafhøringer, eftersøgninger og beslaglæggelse af genstande, når en forsinkelse ville indebære en risiko.

De kontraherende parter vil undersøge de erfaringer, der er indvundet med denne eller tilsvarende aftaler for at fastlægge, om der kan udarbejdes passende procedurer for hele Schengen-området.

2.4. RETLIGT SAMARBEJDE

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 14. december 1993****om forbedring af det praktiske retlige samarbejde om at bekæmpe ulovlig narkotikahandel****(SCH/Com-ex (93) 14)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«),

under henvisning til artikel 48-53 og 70-76 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Med henblik på at forbedre det praktiske retlige samarbejde om at bekæmpe ulovlig narkotikahandel sørger de kontraherende parter for, at den anmodede part, hvis denne ikke agter at efterkomme en anmodning om gensidig retshjælp eller kun agter at efterkomme den delvis, underretter den begærende stat om årsagerne hertil og eventuelt om de betingelser, der skal være opfyldt, før en sådan anmodning kan efterkommes.

Denne afgørelse træder i kraft, når alle de stater, der er parter i Schengen-konventionen, har meddelt, at de har afsluttet de procedurer, der i deres retssystem er nødvendige for at gøre disse afgørelser bindende på deres område.

Paris, den 14. december 1993.

A. LAMASSOURE

Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 28. april 1999

om aftalen om samarbejde om retsforfølgning af færdselsforseelser

(SCH/Com-ex (99) 11 rev. 2)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til den fælleserklæring, der blev fremsat af ministrene og statssekretærerne på mødet i Schengen den 19. juni 1990 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Aftalen om samarbejde om retsforfølgning af færdselsforseelser om fuldbyrdelse af afgørelser om bøder og afgifter for færdselsforseelser (SCH/III (96) 25 rev. 18) godkendes.

Delegationernes repræsentanter anmodes om at udarbejde en forklarende rapport til aftalen, som især beskæftiger sig med de punkter, der er omhandlet i bilaget til denne afgørelse.

Luxembourg, den 28. april 1999.

C.H. SCHAPPER

Formand

SCH/III (96) 25 rev. 18

**AFTALE VEDRØRENDE SAMARBEJDE OM SAGSANLÆG FOR FÆRDSELSEFORSEELSER OG
HÅNDHÆVELSE AF ØKONOMISKE STRAFFE PÅLAGT I HENSEENDE DERAFT**

Regeringerne i Belgien, Tyskland, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene, parter i gennemførelseskonventionen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem Beneluxlandenes Økonomiske Union, Tyskland og Frankrig om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser underskrevet i Schengen den 19. juni 1990, herefter refereret til som »1990-konventionen«, så vel som Italien, Spanien og Portugal, Grækenland, Østrig, Danmark, Sverige og Finland, som tiltrådte 1990-konventionen ved underskrivelse af aftalerne henholdsvis den 27. november 1990, den 25. juni 1991, den 6. november 1992, den 28. april 1995 og den 19. december 1996, og regeringerne i Norge og Island, som har underskrevet en samarbejdsaftale med fornævnte den 19. december 1996, herefter refereret til som »kontraherende parter«,

Eftersom den fri bevægelighed for personer der henvises til i 1990-konventionen, endvidere bevægeligheden for personer over internationale grænser;

Eftersom det er almindelig erfaring, at borgere fra Schengen-staterne også begår færdselsforseelser, når de opholder sig på en kontraherende parts område, andet end på hvis område de sædvanligvis opholder sig;

Eftersom det har vist sig ikke altid at være muligt, på trods af anerkendte forsøg på at gribe kraftigt ind over for færdselsforseelser, at fastslå identiteten af gerningsmændene, før de returnerer til en kontraherende parts område, hvor de sædvanligvis opholder sig, og håndhæve økonomiske straffe i henseende til de forseelser, der er begået;

Overbevist om at samarbejde mellem kontraherende parter på dette felt er ønskeligt, på trods af den kendsgerning at forskellige myndigheder er ansvarlige for håndhævelse hos de kontraherende parter;

Gennemførelsen af ministrenes og departementschefernes fælleserklæring af 19. juni 1990, som fastlægger, at der skal afholdes drøftelser for at forbedre samarbejdet omkring at sagsøge færdselsforseelser og at undersøge rækkevidden af den gensidige håndhævelse af økonomiske straffe,

HAR VEDTAGET FØLGENDE:

AFSNIT I

Bestemmelser*Artikel 1*

Ved »økonomisk straf« forstår forpligtelse til at betale et pengebeløb i henseende af en færdselsforseelse, hvor beløbet er fastsat af de kontraherende parters retslige eller administrative myndighed.

Ved »kompetent myndighed« forstår de kontraherende parters retslige eller administrative myndighed, som er ansvarlig for retsforfølgning af færdselsforseelser og håndhævelse af økonomiske straffe i henseende deraf.

Ved »beslutning« forstår en handling, af en de kontraherende parters kompetente myndigheder, der fastslår en færdselsforseelse, i henseende af hvilken en økonomisk straf er blevet pålagt en person, imod hvilken der kan eller kunne være blevet indgivet appel.

I denne aftales hensigter:

Ved »færdselsforseelser« forstår adfærd, som overtræder færdselsbestemmelser, og som er at betragte som kriminelt eller administrativt forseelse, deriblandt brud på regler angående køre- og hviletidsbestemmelser og regler om farligt gods.

Ved »forespørgende myndighed« forstår den kontraherende parts kompetente myndighed, i hvis område færdselsforseelsen blev begået.

Ved »forespurgt myndighed« forstås den kontraherende parts kompetente myndighed, i hvis område en person, der er mistænkt for at have begået en færdselsforseelse, eller som har fået pålagt en økonomisk straf i henseende deraf, enten bor eller har sit sædvanlige ophold.

Ved »forespørgende kontraherende part« forstås den kontraherende part, i hvis område en beslutning er blevet overleveret i henseende af en person, som enten bor eller har sit sædvanlige ophold i en anden kontraherende parts område.

Ved »forespurgt kontraherende part« forstås den kontraherende part, i hvis område en person, i henseende af hvem en beslutning er blevet overleveret i et andet kontraherende parts område, enten bor eller har sit sædvanlige ophold.

AFSNIT II

Principper

Artikel 2

1. De kontraherende parter forpligter sig til at tilstå hinanden det mest omfattende samarbejde vedrørende sagsanlæg for færdselsforseelser og håndhævelse af beslutninger i henseende deraf i henhold til bestemmelserne i denne aftale.

2. Stk. 1 skal være uden præjudice over for begæring af bredere bestemmelser af bilaterale eller multilaterale aftaler gældende mellem de kontraherende parter.

3. Afsnit IV af denne aftale gælder ikke:

a) håndhævelse af en beslutning, som indbefatter frihedsstraf som hovedstraffen

b) færdselsforseelser, som falder sammen med forseelser, der ikke kun angår færdsel, medmindre udelukkende færdselsforseelsen sagsøges, eller at den sagsøges særskilt.

AFSNIT III

Samarbejde om sagsanlæg for færdselsforseelser

Artikel 3

1. De kompetente myndigheder kan, ved at videregive et bilindregistreringsnummer gennem deres nationale indregistreringsmyndigheder, udbede sig information fra nationale indregistreringsmyndigheder hos andre kontraherende parter vedrørende type og fabrikat af motorkøretøjet, så vel som identitet og adresse på den person eller de personer, hos hvem det pågældende motorkøretøj var indregistreret, da færdselsforseelsen blev begået.

2. De kontraherende parters indregistreringsmyndighed skal straks sende hinanden den information, der henvises til i stk. 1, med henblik på videregivelse til den kompetente myndighed. De skal ligeledes sende navn og adresse på den forespurgte myndighed, hvis det er en anden myndighed.

3. En kontraherende part kan udpege en anden central myndighed til udveksling af den information, der henvises til i stk. 2.

4. Den relevante bestemmelse i 1990-konventionen og deraf i særdeleshed artikel 126-128 skal gælde for videregivelse af personlige data i henhold til stk. 1.

Artikel 4

1. Den forespørgende myndighed kan sende alle meddelelser vedrørende de konsekvenser og beslutninger, der er relevante for færdselsforseelsen, direkte til de personer, der er mistænkte for at have begået en færdselsforseelse. Bestemmelserne i artikel 52 i 1990-konventionen skal gælde ifølge overensstemmelse.

2. De meddelelser og beslutninger, der er henvist til i stk. 1, skal indeholde eller vedføjes al information, som modtageren behøver for at kunne reagere, specielt vedrørende:

- a) færdselsforseelsens art, sted, dato og tidspunkt for forseelsen og måden, hvorpå den blev fastslået
 - b) indregistreringsnummer og om muligt type og fabrikant på motorkøretøjet, med hvilken færdselsforseelsen blev begået, eller i mangel af disse oplysninger enhver identifikation af køretøjet
 - c) størrelsen af den økonomiske straf, som kan være blevet pålagt, eller, hvor behørigt, den økonomiske straf, der er blevet pålagt, tidsfrist for betalingen og betalingsmåde
 - d) mulighed for at påkalde frigørende omstændigheder, så vel som tidsfrister og procedurer for at fremlægge disse omstændigheder
 - e) de mulige kanaler for appel mod beslutningerne, procedurer og tidsfrister for indgivelse af appel, så vel som kontaktdetaljer om den myndighed, hvortil en appel skal indgives.
- c) den økonomiske straf er ikke begrænset af fristudløb under den forespørgende kontraherende parts lov
 - d) en beslutning vedrører en person, som bor eller har sit sædvanlige ophold i den forespurgte kontraherende parts område
 - e) størrelsen på den pålagte bøde eller økonomiske straf er på mindst 40 EUR.
2. De kontraherende parter kan bilateralt ændre rækkevidden af bestemmelserne under stk. 1, litra e).

Artikel 5

1. Hvis adressaten ikke svarer på meddelelserne eller beslutningerne ifølge artikel 4 inden for den fastsatte periode, eller hvis den forespørgende myndighed betragter yderligere information som værende nødvendig for at anvende denne aftale, kan sidstnævnte straks søge assistance fra den forespurgte myndighed. En oversættelse til det officielle sprog eller til et af de forespurgte kontraherende parter officielle sprog skal vedføjes til disse anmodninger om assistance.

2. Bestemmelse af titel III, afsnit 2, i 1990-konventionen skal gælde for de anmodninger, der henvises til i stk. 1.

AFSNIT IV

Gensidig håndhævelse af beslutninger

Artikel 6

1. Overdragelsen af beslutningers håndhævelse kan kun kræves under denne aftale i de tilfælde hvor:

- a) alle kanaler for appel mod beslutningen er prøvet, og beslutningen er retsgyldig i den forespørgende kontraherende parts område
- b) de kompetente myndigheder har krævet, specielt i henhold til artikel 4, at den involverede person betaler den pålagte økonomiske straf, men til ingen nytte

Artikel 7

1. Overdragelsen af en beslutnings håndhævelse kan ikke afvises, medmindre den forespurgte kontraherende part anser at:

- a) den færdselsforseelse, der giver anledning til en beslutning, ikke er tilladt under forespurgte kontraherende parts lov
- b) anmodningens håndhævelse er i modstrid med princippet om non bis in idem ifølge artikel 54-58 i 1990-konventionen
- c) den økonomiske straf er begrænset af fristudløb under den forespørgende kontraherende parts lov
- d) den involverede person er bevilliget amnesti eller benådning af den forespurgte kontraherende part, hvis færdselsforseelsen er begået på sidstnævntes område.

2. Den forespurgte kontraherende part skal informere den forespørgende kontraherende part så hurtigt som muligt i tilfælde af afvisning af anmodningen og angive årsagerne hertil.

Artikel 8

1. Beslutningen skal håndhæves uden forsinkelse af den forespurgte kontraherende parts kompetente myndighed.

2. Den økonomiske straf skal være betalbar i den forespurgte kontraherende parts valuta. Beløbet skal beregnes på grundlag af den gældende officielle vekselkurs, når den nævnte beslutning i stk. 1 er taget.

3. Skulle det ved konverteringen komme for dagen, at størrelsen på den økonomiske straf, der blev pålagt ved beslutningen, overskrider det maksimale beløb foreskrevet i den forespurgte kontraherende parts lov i henseende af samme type færdselsforseelser, skal beslutningens tvangsinddrivelse ikke overskride dette maksimale beløb.

4. På tidspunktet for indlevering af dens dokument til ratificering, accept eller godkendelse, kan hver stat af årsager som forfatningsmæssig kendelse eller lignende vigtighed erklære, at den har i sinde at afvige fra håndhævelsen af stk. 1. Dette kan ske ved at fremkomme med en erklæring, som definerer de tilfælde, i hvilke den økonomiske straf, der skal håndhæves, må erklæres retsgyldig ved en retslig beslutning af den forespurgte kontraherende part før håndhævelse. Denne retslige beslutning vedkommer dog ikke den forespørgende kontraherende part beslutningsindhold og -beløb som skal håndhæves.

Artikel 9

1. Håndhævelsen af beslutningen skal gælde for den forespurgte kontraherende parts lov.

2. Enhver del af den økonomiske straf, der allerede er håndhævet i den forespørgende kontraherende part, skal trækkes fra den straf, der skal håndhæves i den forespurgte kontraherende part.

3. I tilfælde hvor en økonomisk straf ikke kan håndhæves, enten fuldstændig eller dele af den, kan en alternativ forvaringssanktion eller tvangstilbageholdelse anvendes af den forespurgte kontraherende part, hvis det er tilladt i begge kontraherende stater, medmindre det er klart udelukket af den forespørgende kontraherende part.

Artikel 10

Den forespørgende kontraherende part kan ikke gå videre med beslutningens håndhævelse, når først den har anmodet om overdragelse af håndhævelsen. Retten til håndhævelse skal hjemfalde den forespørgende part, når det meddeles af den forespurgte kontraherende part om sidstnævntes afvisning af eller manglende evne til at håndhæve.

Artikel 11

Den forespurgte kontraherende part skal afslutte beslutningens håndhævelse, så snart denne (den forespurgte kontraherende part) informeres af den forespørgende kontraherende part om enhver beslutning, forholdsregel eller anden omstændighed, som er årsag til, at beslutningens håndhævelse er afbrudt, eller at beslutningen ophører med at være retsgyldig.

Artikel 12

1. Anmodning om overdragelse af en beslutnings håndhævelse og alle meddelelser relateret hertil skal fremsættes skrift-

ligt. De kan sendes gennem enhver behørig kanal, som efterlader et skriftligt dokument, inklusive en fax.

2. Dokumenter skal sendes direkte mellem de kontraherende parter kompetente myndigheder, af hvilke kontaktdetaljerne skal leveres af bilindregistreringsmyndighederne (artikel 3, stk. 2). Disse dokumenter skal sendes via den kontraherende parts udpegede centralmyndighed, hvis kontaktdetaljerne fra den kompetente myndighed ikke kan udledes fra den information, der henvises til i første punktum.

Artikel 13

1. Anmodningen om overdragelse af en beslutnings håndhævelse skal vedføjes en kopi af beslutningen og en erklæring fra den kontraherende parts kompetente myndighed, der bekræfter, at de betingelser, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c), er opfyldt.

2. Den forespørgende kontraherende part skal, hvor det er behørigt, ledsage sin anmodning med anden information, der er relevant for overdragelsen af en beslutnings håndhævelse, især information vedrørende de specielle omstændigheder af forseelsen, som blev taget i betragtning, da den økonomiske straf blev fastsat, og om muligt teksten af den gældende retsbestemmelse.

3. Hvis den forespurgte kontraherende part betragter den information, der er tilvejebragt af den forespørgende part, som værende for mangelfuld til at anvende denne aftale, skal den udbede sig den ønskede information.

4. Oversættelsen af de relevante dokumenter til det officielle sprog eller til et af den forespurgte kontraherende parts officielle sprog skal vedføjes.

Artikel 14

Den forespurgte kontraherende parts kompetente myndighed skal informere den forespørgende kontraherende parts kompetente myndigheder om håndhævelsen af den økonomiske straf, eller om manglende evne til at håndhæve beslutningen, hvor det er behørigt.

Artikel 15

Den økonomiske straf og sagsomkostningerne indgået af den forespørgende kontraherende part skal håndhæves. Pengebeløb, der er opnået gennem beslutningers håndhævelse, skal tilfalde den forespurgte kontraherende part.

Artikel 16

Kontraherende parter skal ikke af hinanden kræve refusion af omkostninger, der stammer fra håndhævelse af denne aftale.

AFSNIT V

Sidste beslutninger*Artikel 17*

1. Eksekutivkomitéen, der blev grundlagt af 1990-konventionen, skal have den generelle opgave at overvåge den korrekte håndhævelse af denne aftale. Bestemmelserne i artikel 132 i 1990-konvention skal være gældende.

2. Den Samlede Tilsynsførende Autoritet, der blev grundlagt af 1990-konventionen, skal være ansvarlig i sager om beskyttelse af personlige data, for levering og udtalelser om de fælles aspekter, som er resultatet fra implementeringen af denne aftale.

3. Ved forslag fra en kontraherende part kan eksekutivkomitéen beslutte at forandre mængden, foreskrevet i artikel 6, stk. 1, litra e).

Artikel 18

Denne aftale skal gælde for territoriet for de kontraherende parter. Denne aftale skal imidlertid ifølge artikel 138 i 1990-konventionen med hensyn til Den Franske Republik kun gælde for det europæiske territorium af Den Franske Republik og med hensyn til Kongeriget Nederlandene kun gælde for det europæiske territorium af Kongeriget Nederlandene. Ifølge artikel 5, stk. 1, i tiltrædelsesaftalen for Kongeriget Danmark til 1990-konventionen, skal denne aftale ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Artikel 19

1. Denne aftale skal også være anvendelig for trafikforseelser begået før dens ikrafttræden.

2. Ved deponering af sit instrument til ratificering, accept eller godkendelse, må hver stat erklære, så langt som det angår og i relationerne med de kontraherende parter, som har udført en lignende erklæring, at denne aftale kun skal gælde for trafik-

forseelser, der er sket efter dens ikrafttræden, eller efter den er blevet anvendelig.

Artikel 20

1. Denne aftale er genstand for ratificering, accept eller godkendelse. Instrumenterne til ratificering, accept eller godkendelse skal deponeres hos regeringen i Storhertugdømmet Luxembourg, som skal underrette alle de kontraherende parter herom.

2. Denne aftale skal træde i kraft på den første dag i den anden måned efter datoen for deponering af det sidste instrument for ratificering, accept eller godkendelse for de stater, hvori 1990-konventionen er trådt i kraft som tilstræbt i paragraf 1, dokument 2, i den sidste forordning i den ovenfor nævnte konvention.

Regeringen i Storhertugdømmet Luxembourg skal underrette alle de kontraherende parter om datoen for dens ikrafttræden.

I respekt for andre stater skal denne aftale træde i kraft den første dag i den anden måned efter den dato, hvor instrumenterne for ratificering accept eller godkendelse, men tidligst på datoen for ikrafttræden af tiltrædelsesaftalen for denne stat til 1990-konventionen eller til 1996-samarbejdsaftalen.

3. I afventning af denne aftales ikrafttrædelse må enhver stat, hvori 1990-konventionen er trådt i kraft på det tidspunkt, hvor dets instrumenter for ratificering, accept eller godkendelse, når de deponerer dette instrument eller på ethvert senere trin, erklære denne aftale anvendelig i dens relationer med de stater, der udtrykker en lignende erklæring. Denne erklæring skal tage effekt den første dag i den anden måned efter datoen efter deponering.

Artikel 21

1. Hver kontraherende part skal have ret til at forelægge et forslag til ændring af denne aftale til depositaren. Depositaren skal informere de øvrige kontraherende parter om dette forslag.

2. De kontraherende parter skal godkende enhver ændring til denne aftale ved fælles samtykke.

3. Ændringerne skal træde i kraft på den første dag i den anden måned efter datoen for deponering af det sidste instrument for ratificering, accept eller godkendelse.

Artikel 22

1. Senest ved deponeringen af dens instrument til ratificering, accept eller godkendelse, skal hver stat underrette depositaren om navnene og adresserne på autoriteterne, der er nævnt i artikel 1 og 3 og artikel 11, stk. 2.

2. Listen over autoriteter ifølge stk. 1 kan, ved en form for nedvurdering fra artikel 19, stk. 1, senere til enhver tid ændres ved anmeldelse til depositaren.

3. Depositaren skal informere enhver kontraherende part om de udpegede autoriteter og de senere ændringer.

Artikel 23

Denne aftale skal være åben for tiltrædelse til alle stater, der deltager i 1990-konventionen.

Til bevidnelse hvoraf undertegnede, behørigt bemyndiget med dette for øje, har underskrevet denne aftale.

Foretaget i Luxembourg, denne otteogtyvende dag af april i året et tusinde ni hundrede og nioghalvfems, i en enkelt original på det nederlandske, engelske, franske, tyske, græske, italienske, portugisiske og spanske sprog, alle otte tekster er ligeligt ægte. Teksterne på det danske, finske, islandske, norske og svenske sprog, som forelægges på en dato efter undertegnelsen, skal være ligeligt ægte.

EKSEKUTIVKOMITÉENS ERKLÆRING**af 26. juni 1996****om udlevering****(SCH/Com-ex (96) decl. 6 rev. 2)**

I betragtning af, at den frie bevægelighed for personer, der er fastsat i Schengen-aftalen og konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, er ledsaget af udligningsforanstaltninger, der har til formål at opretholde sikkerheden på Schengen-staternes område;

i betragtning af, at det retlige samarbejde i straffesager er et væsentligt aspekt af disse foranstaltninger;

i betragtning af, at konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen indeholder bestemmelser, der skal forenkle det retlige samarbejde i straffesager, navnlig udlevering;

under henvisning til de erfaringer, der er gjort på udleveringsområdet, især med hensyn til terroristhandlinger, siden konventionen trådte i kraft;

under hensyn til den betydning, som de kontraherende parter tillægger en effektiv bekæmpelse af terrorisme på deres fælles område;

under hensyn til den erklæring om bekæmpelse af terrorisme, der blev vedtaget af eksekutivkomitéen den 21. februar 1996 i Haag;

idet der ses med tilfredshed på aftalen af 26. juni 1996 mellem Den Europæiske Unions medlemsstater om en konvention om udvidelse af mulighederne for udlevering, der er et positivt fremskridt i samarbejdet mellem medlemsstaterne,

ERKLÆRER DE KONTRAHERENDE PARTER FØLGENDE:

1. Ved behandlingen af en udleveringsbegæring tager den anmodede stat hensyn til nødvendigheden af at beskytte Schengen-området som et område med fri bevægelighed og sikkerhed.
2. Den anmodede stat tager de nødvendige skridt til at sikre, at der, hvis der træffes afgørelse om at suspendere tilbageholdelsen af en eftersøgt person, inden udlevering kan finde sted, træffes passende foranstaltninger, således at den pågældende ikke har mulighed for at undgå udlevering som følge af afgørelsen; hvis lovgivningen i den anmodede stat ikke giver et tilstrækkeligt retsgrundlag for de pågældende foranstaltninger, sørger den anmodede stat for i overensstemmelse med de forfatningsmæssige krav at iværksætte retlige foranstaltninger, der kan opfylde ovennævnte mål.
3. Den anmodede stat underretter straks den begærende stat, hvis tilbageholdelsen af den eftersøgte person suspenderes, inden udlevering kan finde sted.
4. Indtil der er enighed om et retsgrundlag som fastsat i punkt 2, træffer de berørte parter bilateralt alle nødvendige foranstaltninger for at undgå handlinger, der vil kunne bringe lov og orden i en Schengen-medlemsstat i fare.

EKSEKUTIVKOMITÉENS ERKLÆRING**af 9. februar 1998****om bortførelse af mindreårige****(SCH/Com-ex (97) decl. 13 rev. 2)**

I betragtning af, at bortførelse af mindreårige eller én af forældrenes ulovlige fjernelse af en mindreårig fra den person, der har fået tilkendt forældremyndigheden, er spørgsmål, som optager de kontraherende parter i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen;

under henvisning til artikel 93 i ovennævnte konvention, hvori det hedder at Schengen-informationssystemet har til formål at bevare den offentlige orden og sikkerhed og sikre anvendelsen af denne konventions bestemmelser om persontrafik;

i betragtning af, at det er den berørte stat selv, der i overensstemmelse med de nationale bestemmelser beslutter, om der i Schengen-informationssystemet skal optages en indberetning af bortføreren eller af den af forældrene, der fjerner den mindreårig fra den person, der har fået tilkendt forældremyndigheden;

i betragtning af, at det ikke er muligt at medtage de nødvendige oplysninger i indberetningen af den mindreårig i medfør af artikel 97 i ovennævnte konvention;

i betragtning af, at der bør findes en ensartet løsning, således at en mindreårig, der er blevet bortført eller ulovligt fjernet af en af forældrene fra den person, der har fået tilkendt forældremyndigheden, kan lokaliseres og gives tilbage til denne person så hurtigt som muligt;

HENSTILLER EKSEKUTIVKOMITÉEN FØLGENDE:

1. Hvis en mindreårig er blevet ulovligt fjernet af en af forældrene eller af tredjemand fra den person, der har fået til-

kendt forældremyndigheden, er det under alle omstændigheder hensigtsmæssigt at optage en indberetning af den mindreårig i medfør af artikel 97.

2. Denne indberetning skal være ledsaget af en M-formular, der fremsendes til alle Sirene-bureauer, og skal indeholde fuldstændige detaljer vedrørende omstændighederne i forbindelse med den mindreåriges forsvinden samt oplysninger med henblik på identifikation af bortføreren og den eller de person(er) eller den institution, der lovligt har fået tilkendt ansvaret for den mindreåriges uddannelse eller forældremyndigheden.
3. Såfremt disse oplysninger på grund af nationale procedurer ikke kan fremsendes som fastsat i punkt 2, skal de i tilfælde af et positivt søgeresultat snarest muligt sendes til Sirene-bureauet i den stat, der har fået søgeresultatet.
4. De myndigheder, der indlæser indberetningerne i Schengen-informationssystemet bør følge denne procedure og fremsende alle de nødvendige oplysninger til det relevante Sirene-bureau, så disse derefter kan udsendes via en M-formular.
5. Det er lige så afgørende, at de myndigheder, der er ansvarlige for grænsekontrollen ved de ydre grænser, systematisk kontrollerer mindreåriges identitetspapirer og rejsedokumenter. Dette er især vigtigt, hvis mindreårige rejser i selskab af kun én voksen.
6. Dokumenter bør også så vidt muligt kontrolleres ved kontrolforanstaltninger eller lignende procedurer inden for området.

2.5. SIS

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 14. december 1993****om finansieringsordningen for oprettelses- og driftsudgifter for Schengen-informationssystemet (C.SIS)****(SCH/Com-ex (93) 16)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 92 og 119 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Finansieringsordningen for oprettelsesudgifter og udgifter i forbindelse med den tekniske støttefunktion for Schengen-informationssystemet (C.SIS), der er knyttet som bilag til denne afgørelse, er hermed vedtaget (*).

Denne afgørelse træder i kraft, når alle de kontraherende parter i Schengen-konventionen har meddelt, at de procedurer, der kræves i henhold til deres retssystem, for at disse afgørelser er bindende på deres område, er afsluttet.

Paris, den 14. december 1993.

A. LAMASSOURE

Formand

(*) Ajourført udgave: se SCH/Com-ex (97) 35.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE

af 25. april 1997

om indgåelse af en aftale om forundersøgelsen vedrørende SIS II

(SCH/Com-ex (97) 2 rev. 2)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til den afgørelse, der blev vedtaget på mødet den 19. december 1996 i Luxembourg, om at oprette et andengenerations-SIS, SIS II, der ikke kun skal give mulighed for integration af alle Schengen-stater, men ligeledes omfatte nye funktioner,

ud fra den betragtning, at oprettelsen af SIS II forudsætter, at der udføres en forundersøgelse med henblik på at fastlægge arkitekturen i det nye system, og ud fra den betragtning, at der i den forbindelse skal indledes en procedure i overensstemmelse med direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler,

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Det pålægges herved Portugal at arbejde tæt sammen med de øvrige Schengen-stater om at indgå en aftale om forundersøgelsen vedrørende SIS II ved at indlede en procedure i overensstemmelse med direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler og i overensstemmelse med gældende portugisisk lovgivning.
2. Det pålægges herved Portugal at tage sig af koordinationen og budgetforvaltningen af dette projekt i tæt samarbejde med de øvrige Schengen-stater.

3. Der udarbejdes finansielle bestemmelser, der skal gælde for alle budgetspørgsmål i forbindelse med forundersøgelsen vedrørende SIS II; disse bestemmelser skal give Portugal alle retlige og finansielle garantier.
4. Der udarbejdes administrative bestemmelser med henblik på klart at fastlægge beføjelser og forpligtelser for alle berørte parter, navnlig den ordregivende myndighed, Schengen-staterne og Schengen-sekretariatet.
5. Schengen-sekretariatet skal koordinere projektet, herunder den administrative styring og koordinationen mellem de forskellige Schengen-arbejdsgrupper, i tæt samarbejde med projektlederen og lederen af budgetforvaltningen.
6. Eksekutivkomitéen giver herved centralgruppen mandat til at overvåge proceduren, især med hensyn til:
 - a) specifikationer for forundersøgelsen vedrørende SIS II og udbudsbekendtgørelsen
 - b) de finansielle og administrative bestemmelser.

Lissabon, den 25. april 1997.

F. SEIXAS da COSTA
Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 7. oktober 1997****om Norges og Islands andel i udgifterne til oprettelse og drift af C.SIS****(SCH/Com-ex (97) 18)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 92 og 119 i ovennævnte konvention,

under henvisning til artikel 2 og 3 i samarbejdsaftalen mellem de kontraherende parter i Schengen-aftalen og konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen på den ene side og Republikken Island og Kongeriget Norge på den anden —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Island og Norge, herefter benævnt »samarbejdsaftalens stater«, bidrager til udgifterne i forbindelse med oprettelse og drift af C.SIS som følger:

Samarbejdsaftalens staters bidrag svarer til disse staters andel af de kontraherende staters og samarbejdsaftalens staters samlede bruttonationalprodukt.

De kontraherende parters andel beregnes i henhold til artikel 119, stk. 1, i Schengen-konventionen.

2. Beregningsmåde:

— Islands og Norges bidrag beregnes på basis af en sammenligning af bruttonationalprodukterne i alle de kontraherende stater og i samarbejdsaftalens stater.

— Efter fradrag af Islands og Norges andele beregnes de kontraherende parters/EU-medlemsstaternes andele på grundlag af det ensartede momsregningsgrundlag i henhold til artikel 119, stk. 1, andet punktum, i Schengen-konventionen.

3. Skæringsdagen for de nordiske landes betaling af bidrag fastsættes til den 1. januar 1997.

Wien, den 7. oktober 1997.

K. SCHLÖGL
Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 7. oktober 1997****om udvikling af SIS****(SCH/Com-ex (97) 24)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 92, stk. 3, i denne konvention,

under henvisning til den undersøgelse, der er foretaget af SIS-Styringsgruppen (dok. SCH/OR.SIS (97) 146 rev. 2),

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Sideløbende med aktiviteterne vedrørende SIS II, skal der foretages en revision af det nuværende C.SIS, der er beregnet til at fungere med 10 stater. Systemet skal under alle omstændigheder forberedes til at skulle fungere med 15 stater, således at integrationen af de nordiske stater kan finde sted på den nye platform, så snart SIS er stabiliseret med 10 stater.

De nordiske stater skal integreres så tidligt som muligt i løbet af år 2000.

Gennemførelsen af denne afgørelse skal ske efter følgende principper:

1. Den sideløbende udvikling af SIS I og SIS II påvirker på ingen måde udviklingen af SIS II som et strategisk mål. Kun SIS II vil kunne opfylde et vist antal væsentlige operationelle krav.
2. Dette projekt skal gennemføres ved hjælp af en bunden licitation med Frankrig i rollen som den tilkendende myndighed.
3. Den sideløbende udvikling af SIS I og SIS II indebærer, at alle staterne skal være indstillet på at stille de fornødne personalemæssige og økonomiske ressourcer til rådighed.

Wien, den 7. oktober 1997.

K. SCHLÖGL
Formand

SCH/OR.SIS (97) 146 rev. 2

Vedr.: Udvikling af SIS

1. Den note, som den stående arbejdsgruppe (PWP) og styringsgruppen har udfærdiget om den videre udvikling af SIS (SCH/OR.SIS (97) 105 rev.), blev forelagt på mødet i centralgruppen den 23. juni 1997. Der blev ikke på dette møde nået til enighed om, hvordan fremgangsmåden skal være.
2. På mødet den 8. juli 1997 gav styringsgruppen PWP mandat til at analysere de foretrukne scenarier igen ud fra et teknisk synspunkt og til at udarbejde en oversigt over krav og omkostninger.
3. Det intensive arbejde i PWP i sommermånederne har ført til note SCH/OR.SIS-SIS (97) 425 rev. (jf. bilaget) om muligheden for en teknisk videreudvikling af det nuværende system, der tager hensyn til de nordiske stater deltagelse i SIS (SCH/OR.SIS (97) 425 rev.).

Under dette arbejde og navnlig under drøftelserne med konsortiet blev det klart, at en afgørelse om den videre udvikling af SIS må træffes hurtigt. Medmindre systemet opgraderes ved en udskiftning af hardware og software, vil det sandsynligvis ikke være i stand til at klare datoproblemet ved årtusindskiftet.

Ifølge konsortiets officielle erklæringer kan der ikke gives sikkerhed for, at problemerne i det nuværende system kan løses. Endvidere er konsortiet af den opfattelse, at ændringerne ikke vil være omfattet af de eksisterende vedligeholdelseskontrakter.

4. Tekniske faktorer gør det umuligt at integrere de nordiske stater i SIS før årtusindskiftet.

Efter at have drøftet PWP's undersøgelser henstiller Styringsgruppen til Centralgruppen, at den:

omgående træffer afgørelse om den ovenfor skitserede procedure og — på baggrund af den situation, der gælder for afgørelser på eksekutivkomitéens niveau — forelægger sagen for eksekutivkomitéen med henblik på at træffe videre afgørelse.

Arbejdet med SIS II vil foregå sideløbende med foranstaltningerne med henblik på at forny det nuværende C.SIS for 10 stater. Imidlertid vil der blive gjort forberedelser med henblik på at få det til at virke for 15 stater, således at de nordiske stater får mulighed for at blive integreret umiddelbart efter stabiliseringen af SIS med 10 stater på den nye platform.

De nordiske stater bør integreres så tidligt som muligt i løbet af 2000. Projektet med at forny og udvide SIS vil derfor bestå af to faser. Den første fase omfatter forberedelser i forbindelse med hardware og tekniske specifikationer for et system, der opererer med 15 stater, samt implementering for 10 stater. Den anden fase omfatter integrationen af de nordiske stater.

Under implementeringen bør der tages hensyn til følgende retningslinjer:

1. Den sideløbende udvikling af SIS I og SIS II påvirker på ingen måde udviklingen af SIS II som et strategisk mål. Kun SIS II vil kunne opfylde de væsentlige operationelle krav, der stilles til SIS. (Det operationelle anvendelsesområde for SIS I vil fortsat være det samme efter fornyelsen).
2. Styringsgruppen mener, at den eneste måde, hvorpå man kan sikre sig, at dette scenario realiseres, er gennem en begrænset udbudsprocedure. Proceduren skal varetages af Frankrig i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Schengen-konventionen.
3. Den sideløbende udvikling af SIS I og SIS II kræver, at alle stater viser, at de er parat til at stille de fornødne ressourcer til rådighed for så vidt angår både finansielle midler og personale. Omkostningerne i forbindelse med opdatering af SIS I skønnes at være ca. 16 mio. FRF (eksklusive omkostningerne i forbindelse med tilpasning af de nationale Schengen-informationssystemer).

Styringsgruppen understreger, at enhver forsinkelse i beslutningsprocessen vil bringe driften af systemet efter den 1. januar 2000 i fare.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE
af 15. december 1997
om ændring af finansierungsordningen for C.SIS
(SCH/Com-ex (97) 35)

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 92 og 119 i ovennævnte konvention,

under henvisning til artikel 2 og 3 i samarbejdsaftalen mellem de kontraherende parter, der har indgået Schengen-aftalen og konventionen om dennes gennemførelse, på den ene side og Republikken Island og Kongeriget Norge på den anden side —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Finansierungsordningen vedrørende udgifterne i forbindelse med anlæg og drift af C.SIS Schengen, (SCH/Com-ex (93) 16 rev.) af 20. december 1996 ændres som følger:

Wien, den 15. december 1997.

K. SCHLÖGL
Formand

SCH/Com-ex (93) 16 rev. 2

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 92 og 119 i ovennævnte konvention,

under henvisning til artikel 2 og 3 i samarbejdsaftalen mellem de kontraherende parter, der har indgået Schengen-aftalen og Schengen-konventionen, på den ene side og Republikken Island og Kongeriget Norge på den anden side —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

en finansieringsordning vedrørende udgifterne i forbindelse med anlæg og drift af den tekniske støttefunktion for Schengen-informationssystemet (C.SIS), der er knyttet hertil, vedtages hermed.

FINANSIERINGSORDNING FOR ANLÆG OG DRIFT AF SCHENGEN C.SIS

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Budgettet for Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion i Strasbourg, der er fastsat i artikel 92 og 119 i Schengen-aftalen af 14. juni 1985, i det følgende benævnt »C.SIS«, består af

- anlægsbudgettet for den centrale del af informationssystemet, hvis udgifter godkendes af eksekutivkomitéen efter modtagelse af centralgruppens udtalelse
- driftsbudgettet, hvis årlige udgifter godkendes af eksekutivkomitéen efter modtagelse af centralgruppens udtalelse.

I C.SIS's anlægs- og driftsbudgetter tages der så vidt muligt hensyn til det flerårige skema for SIS's anlægs- og driftsbudgetter

Det flerårige skema for SIS's anlægs- og driftsbudgetter, der dækker mindst tre år, indeholder et overslag over de forventede udgifter.

Det flerårige skema for SIS's anlægs- og driftsbudgetter ajourføres hvert år af SIS-Styringsgruppen og godkendes af centralgruppen i løbet af det første kvartal af kalenderåret.

1. C.SIS's egne midler

C.SIS's egne midler til både anlægs- og driftsbudgettet udgøres af bidrag fra de kontraherende parter og staterne i samarbejdsaftalen, i det følgende benævnt »de samarbejdende stater«. De samarbejdende staters bidrag fastsættes på grundlag af deres andel i alle de kontraherende parters og samarbejdende staters BNI-aggregat. De kontraherende parters bidrag fastsættes på grundlag af den enkelte kontraherende parts andel i det ensartede beregningsgrundlag for momsen, jf. artikel 2, nr. 1), litra c), i Rådets afgørelse af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter.

Opdelingen af bidragene mellem de kontraherende parter på den ene side og de samarbejdende stater på den anden side fastsættes på grundlag af den enkelte kontraherende parts og samarbejdende stats andel i alle de kontraherende parters og samarbejde staters BNI-aggregat det foregående år. Opdelingen af bidragene mellem de kontraherende parter fastsættes hvert år under hensyntagen til de samarbejdende staters bidrag på grundlag af den enkelte kontraherende parts andel af egne midler i De Europæiske Fællesskabers momsindtægter, således som de er fastsat ved den seneste ændring til De Europæiske Fællesskabers budget for det foregående regnskabsår.

De kontraherende parters og de samarbejdende staters bidrag til hvert budget beregnes og fastsættes i franske franc af den franske kontraherende part.

2. Betaling af bidrag

Den enkelte kontraherende part og samarbejdende stat overfører deres bidrag til følgende konto:

Compte trésor public
Banque de France
No. 9000-3
(statskassens centrale regnskabskontor)

Den enkelte betaling deponeres i en støttefond, der er oprettet under Den Franske Republiks budget (fond de concours No. 09.1.4.782) med Indenrigsministeriet som modtager.

3. Nye staters tiltrædelse

Hvis nye kontraherende parter tiltræder, gælder følgende fra tiltrædelsesdatoen:

- de kontraherende parters og de samarbejdende staters bidrag tilpasses i henhold til afsnit I.1 i denne finansieringsordning
- de kontraherende parters og de samarbejdende staters bidrag tilpasses med henblik på at fastsætte den nye kontraherende parts bidrag til C.SIS's driftsudgifter at regne fra året for tiltrædelsen
- de kontraherende parters og de samarbejdende staters bidrag tilpasses med henblik på at påligne den nye kontraherende part en del af de udgifter, der tidligere er afholdt til anlæg af C.SIS. Dette beløb beregnes i forhold til den andel, den nye kontraherende parts momsindtægter udgør af De Europæiske Fællesskabers samlede momsindtægter for de år, hvor udgifterne blev afholdt til anlæg af C.SIS forud for den nye kontraherende parts tiltrædelse. Dette beløb tilbagebetales til de andre stater i forhold til deres bidrag, beregnet i henhold til afsnit I.1 i denne ordning.

AFSNIT II

ANLÆGSBUDGET

Den Franske Republik afholder alle acontoudgifterne til anlæg af C.SIS i overensstemmelse med de regler, der gælder for de franske offentlige finanser. De beløb, der fastsættes som den enkelt medlemsstats og samarbejdende stats bidrag beregnes og fastsættes i franske franc af den franske kontraherende part i henhold til afsnit I.1 i denne finansieringsordning.

1. Overslag over udgifter

I løbet af året forud for det år, hvor budgettet skal gennemføres, opstiller den franske kontraherende part et årligt budgetforslag for C.SIS's anlægsudgifter, hvori der så vidt muligt tages hensyn til det foreløbige flerårige skema for anlæg og drift af SIS. Dette budgetforslag forelægges for centralgruppen til udtalelse og for eksekutivkomitéen til vedtagelse senest seks måneder inden regnskabsårets begyndelse.

Hvis budgetforslaget forkastes, opstiller den franske kontraherende part et nye forslag inden for to måneder, som efter centralgruppens udtalelse øjeblikkelig forelægges for eksekutivkomitéen til vedtagelse.

Ved udgangen af hvert kvartal i regnskabsåret godkender centralgruppen, efter at den har modtaget SIS-Styringsgruppens udtalelse, C.SIS's anlægsudgifter samt alle andre uforudsete udgifter, som skal dokumenteres i et støttedokument.

I løbet af de seks måneder, der følger efter regnskabsårets afslutning, opstiller den franske kontraherende part et flerårigt skema over de af C.SIS's anlægsudgifter, som centralgruppen har godkendt indtil regnskabsårets udgang.

Dette skema forelægges for eksekutivkomitéen til godkendelse samtidig med det årlige budgetforslag for C.SIS's anlægsudgifter.

De respektive staters bidrag forfalder til betaling, efter at eksekutivkomitéen har godkendt udgifterne, og skal betales efter proceduren i afsnit II.2.

De kontraherende parter og de samarbejdende stater forpligter sig til at dække alle anlægsudgifter op til det beløb, der er godkendt af eksekutivkomitéen.

De kontraherende parter og de samarbejdende stater kan vælge at betale deres bidrag til anlæg af C.SIS i form af en acointindbetaling eller hele deres anslåede bidrag.

2. Betalingsmetode

Som regel forfalder de kontraherende parter og de samarbejdende staters bidrag til betaling på den dato, hvor den franske kontraherende part foretager betalingerne.

Ikke desto mindre og med henblik på at begrænse antallet af indkaldelser af betalinger sender den franske kontraherende part indkaldelser af betalinger til staterne to gange årligt, den 30. april og den 31. oktober, for at tage hensyn til staternes frist for at indgå en udgiftsforpligtelse.

Den franske kontraherende part sender en skrivelse med en indkaldelse af betaling til staterne via de udpegede administrative myndigheder, hvis nærmere kontaktoplysninger den har fået meddelt.

Denne skrivelse indeholder:

- retsgrundlagene for indkaldelsen af betaling
- størrelsen af det godkendte C.SIS's anlægsbudget

- det beløb, der skal betales for den pågældende periode
- de nødvendige oplysninger om betaling af bidraget som fastsat i afsnit I.2 i finansieringsordningen.

Følgende dokumenter vedlægges denne skrivelse:

- et skema, der viser de samarbejdende staters andel beregnet på grundlag af BNI, og et skema, der viser den enkelte stats andel af C.SIS's driftsbudget for så vidt angår de afholdte udgifter i en given periode beregnet på grundlag af dens momsandel i SIS
- kopier af dokumenter, der garanterer det beløb, der skal overføres.

For at sikre en smidig betalingsoverførsel bør den enkelte stat vedlægge sin overførsel en note, der indeholder følgende oplysninger:

FORMÅL: betaling af den ... stats andel for 199.. til Schengen-informationssystemet

BELØB: ... franc

MODTAGER: Indenrigsministeriet, Direktoratet for Datatransmission og Databehandling

3. Finansiering foretaget af en anden stat end Den Franske Republik

Hvis en kontraherende part eller samarbejdende stat efter aftale med de andre kontraherende parter og samarbejdende stater direkte afholder en del af C.SIS's anlægsudgifter, fordeles disse udgifter mellem de kontraherende stater i overensstemmelse med den fordelingsnøgle, der fastsættes af den franske kontraherende part for det regnskabsår, hvor udgifterne er afholdt.

Den kontraherende part eller samarbejdende stat, der direkte har afholdt disse udgifter, underretter den franske kontraherende part herom, og denne indkalder bidrag fra de kontraherende parter og de samarbejdende stater, der beregnes i henhold til denne finansieringsordning.

Den franske kontraherende part tilbagebetaler de afholdte udbetalinger, så snart de skyldige bidrag er blevet modtaget fra de andre kontraherende parter og samarbejdende stater.

AFSNIT III

DRIFTSBUDGET

Den Franske Republik afholder alle acontoudgifterne til drift af C.SIS i overensstemmelse med de regler, der gælder for de franske offentlige finanser. De beløb, der fastsættes som den enkelte medlemsstats og samarbejdende stats bidrag beregnes og fastsættes i franske franc af den franske kontraherende part i henhold til afsnit I.1 i denne finansieringsordning.

1. Forslag til driftsbudget

I løbet af året forud for det år, hvor budgettet skal gennemføres, opstiller den franske kontraherende part et årligt budgetforslag for C.SIS's driftsudgifter. Budgetforslaget forelægges for centralgruppen til udtalelse og for eksekutivkomitéen til vedtagelse senest seks måneder inden regnskabsårets begyndelse.

I dette driftsbudget tages der så vidt muligt hensyn til det flerårige skema for anlæg og drift af SIS.

Dokumenter om overslag over udgifter vedlægges budgetforslaget.

De kontraherende parter vedtager budgetforslaget med enstemmighed.

Hvis budgetforslaget forkastes, opstiller den franske kontraherende part et nye forslag inden for en måned, som efter centralgruppens udtalelse øjeblikkelig forelægges for eksekutivkomitéen til vedtagelse.

I løbet af tidsrummet mellem de to høringer eller i tilfælde af manglende vedtagelse af budgetforslaget kan den franske kontraherende part indkalde bidrag fra de kontraherende parter og de samarbejdende stater og indlede gennemførelsen af budgettet ved hjælp af foreløbige tolvte dele, indtil budgettet for indeværende regnskabsår er vedtaget.

Den franske kontraherende part kan forelægge et forslag til ændringsbudget for eksekutivkomitéen. Denne forelægger forslaget til vedtagelse, efter at centralgruppen har afgivet udtalelse.

Underskud eller overskud, der opstår i løbet af regnskabsåret, skal udlignes det følgende år under budgettets gennemførelse.

2. Betalingsmetode

Formandskabet meddeler behørigt de kontraherende parter og de samarbejdende stater eksekutivkomitéens afgørelse om at vedtage budgettet; de kontraherende parter og de samarbejdende stater bidrag forfalder til betaling straks herefter.

Med henblik herpå sender den franske kontraherende part den enkelte kontraherende part og samarbejdende stat en indkaldelse af betaling af de skyldige bidrag og fremsender en kopi heraf til formandskabet.

De kontraherende parter og de samarbejdende stater betaler deres fulde bidrag senest den 30. april i indeværende regnskabsår.

Hvis en kontraherende part ikke opfylder sine finansielle forpligtelser senest på denne dato, anvendes Fællesskabets gældende bestemmelser for de renter, der skal betales i tilfælde af manglende betaling af bidrag til Fællesskabets budget. Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor en samarbejdende stat ikke opfylder sine finansielle forpligtelser i rette tid.

Den franske kontraherende part sender en skrivelse med en indkaldelse af betaling til staterne via de udpegede administrative myndigheder, hvis nærmere kontaktoplysninger den har fået meddelt, i begyndelsen af det regnskabsår, i løbet af hvilket driftsbudgettet skal gennemføres.

Denne skrivelse indeholder:

- retsgrundlagene for indkaldelsen af betaling
- størrelsen af det driftsbudget, som eksekutivkomitéen har vedtaget for det pågældende år.

Et skema, der viser de samarbejdende staters andel beregnet på grundlag af BNI, og et skema, der viser den enkelte kontraherende parts andel af C.SIS's driftsbudget beregnet på grundlag af dens momsandel i SIS, vedlægges denne skrivelse. Et skema, der viser beregningen af BNI-andelen og momsandelen i SIS for det år, i hvilket udgifterne skal foretages, vedlægges ligeledes.

For at sikre en smidig betalingsoverførsel bør den enkelte stat vedlægge sin overførsel en note, der indeholder følgende oplysninger:

FORMÅL: betaling af den ... stats andel for 199.. til Schengen-informationssystemets driftsbudget

BELØB: ... franc

MODTAGER: Indenrigsministeriet, Direktoratet for Datatransmission og Databehandling

De kontraherende parter og de samarbejdende stater kan vælge at betale et acontobeløb til dækning af deres anslåede bidrag for en række regnskabsår.

AFSNIT IV

GODKENDELSE AF REGNSKABERNE

I begyndelsen af hvert regnskabsår sender den franske kontraherende part staterne et dokument, der er udarbejdet på grundlag af bestemmelserne i denne finansieringsordning, og som eksekutivkomitéen har brug for for at give endelig decharge for det foregående regnskabsår efter centralgruppens udtalelse.

Dokumentet indeholder:

1. *For så vidt angår anlægsbudgettet*

- en opgørelse over udgifterne, som den franske kontraherende part og eventuelt de andre kontraherende parter og de samarbejdende stater har afholdt i henhold til bestemmelserne i afsnit II.3 i denne finansieringsordning
- beløbet og opdelingen af de bidrag, som den enkelt stat betaler til støttefonden, og eventuelt de udestående beløb, der skal inddrives.

2. *For så vidt angår driftsbudgettet*

- en opgørelse over udgifterne, som er afholdt i løbet af det foregående regnskabsår. I dette skema anføres underskud eller overskud i forhold til det vedtagne budget i henhold til afsnit III.1 i denne finansieringsordning, således at staterne kan pålignes eller få tilbagebetalt de rette beløb
- beløbet og opdelingen af de bidrag, der er betalt til støttefonden, og eventuelt beløb, som staterne skylder.

Dokumentet bekræftes af det franske indenrigsministeriums finansinspektør og sendes til alle de kontraherende parter og de samarbejdende stater af formandskabet.

Eksekutivkomitéens godkendelse af nævnte dokument indholder den endelige decharge af de regnskaber, som Den Franske Republik har forelagt for det pågældende regnskabsår. Godkendelse gives i løbet af det første kvartal af det år, der følger efter det pågældende regnskabsår.

Et skema, der viser den enkelte stats bidrag for det efterfølgende regnskabsår beregnet i henhold til afsnit I.1 i denne finansieringsordning, vedlægges dokumentet.

Hvis en stat beslutter at betale en del eller hele sit bidrag i form af en acontobetaling, anføres restbeløbet efter fradrag af de beløb, der skyldes for det pågældende regnskabsår.

Denne afgørelse træder i kraft, når alle de kontraherende parter i Schengen-konventionen har meddelt, at de procedurer, der kræves i henhold til deres retssystem, for at disse afgørelser er bindende på deres område, er afsluttet.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 21. april 1998****om C.SIS med 15/18 tilslutninger****(SCH/Com-ex (98) 11)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 92, stk. 3, i ovennævnte konvention,

under henvisning til eksekutivkomitéens afgørelse om fornyelse og udvidelse af C.SIS (SCH/Com-ex (97) 24),

under henvisning til de tekniske arbejdsgruppers udtalelse, som blev godkendt på centralgruppens møde den 30. marts 1998 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Det nye C.SIS skal udstyres med 18 tilslutninger, nemlig 15 tilslutninger til signatarstaterne og 3 tilslutninger som teknisk reserve.

Bruxelles, den 21. april 1998.

J. VANDE LANOTTE

Formand

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 28. april 1999****om budgettet for helpdesken i 1999****(SCH/Com-ex (99) 3)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 119 i ovennævnte konvention,

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Budgetforslaget for helpdesken fastsættes til 1 880 000 BEF for 1999.
2. De kontraherende parter bidrag beregnes efter fordelingsnøglen i Schengen-konventionens artikel 119 og i overensstemmelse med eksekutivkomitéens afgørelse af 7. oktober 1997 (dok. SCH/Com-ex (97) 18).
3. Denne afgørelse gælder som mandat til Den Økonomiske Union Benelux, som er part i denne aftale, til at indkalde bidrag fra de kontraherende parter.

Luxembourg, den 28. april 1999.

C.H. SCHAPPER

Formand

SCH/OR.SIS (99) 3 rev.

**Vedr.: Flerårig oversigt over de godkendte C.SIS-anlægsudgifter
Situationen pr. 31. december 1998**

I henhold til finansforordningen vedrørende udgifterne i forbindelse med anlæg og drift af C.SIS (SCH/Com-ex (93) 16 rev. 2) fremlægger den franske delegation nedenfor oversigten over de nye C.SIS-anlægsudgifter, der blev godkendt i slutningen af regnskabsåret 1998.

Efter anmodning fra styringsgruppen på mødet den 14. januar 1999 er det angivne tal i dette dokument for andet kvartal ikke det samme som det tal, der fremgik af anden kvartalsrapport (dok. SCH/OR.SIS (98) 118) og blev godkendt af centralgruppen den 8. september 1998.

Sidstnævnte dokument angav således det beløb, der var afsat til kontrakten vedrørende fornyelse af C.SIS, nemlig 41 mio. FRF. Efter at kontrakten var underskrevet med Atos, viste det faktiske beløb sig at være mindre end det budgetterede, dvs. 38 577 191 FRF.

Denne forskel har betydet, at styringsgruppen har kunnet bogføre udgifter til fornyelse af C.SIS i tredje og fjerde kvartal under netop denne budgetpost uden at overskride det oprindeligt godkendte beløb (41 mio. FRF).

På grund af denne betydelige forskel er oversigten over godkendte udgifter for 1998 blevet ændret uden at afvente offentliggørelsen af rapporten om den økonomiske forvaltning af C.SIS for 1998, som vil angive de faktiske udgifter i detaljer.

Denne oversigt bør forelægges eksekutivkomitéen til godkendelse.

**Flerårig oversigt over godkendte anlægsudgifter til den tekniske støttefunktion for C.SIS
pr. 31. december 1998**

Udgiftsfordeling	Beløb i FRF	I alt
C.SIS I		
Budget godkendt fra 18.12.1991 (første budget) til 31.12.1997	54 828 609	
Subtotal		54 828 609
Ny udgift godkendt:		
Udgift godkendt i første kvartal 1998	662 094	
Udgift godkendt i andet kvartal 1998	39 520 727	
Udgift godkendt i tredje kvartal 1998	1 705 332	
Udgift godkendt i fjerde kvartal 1998	1 734 221	
Subtotal		43 622 374
I alt C.SIS I		98 450 983
SIS II		
Budget godkendt indtil 31.12.1997	2 400 000	
Subtotal		2 400 000
Ny udgift godkendt:		
Udgift godkendt i første kvartal 1998	600 000	
Udgift godkendt i andet kvartal 1998	0	
Udgift godkendt i tredje kvartal 1998	13 000	
Udgift godkendt i fjerde kvartal 1998	0	
Subtotal		613 000
I alt SIS II		3 013 000
Tilsammen		101 463 983

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 28. april 1999****om ajourføring af Sirene-håndbogen****(SCH/Com-ex (99) 5)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 108 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Sirene-håndbogen er blevet ajourført; den nye udgave (SCH/OR.SIS-SIRENE (99) 64) er knyttet som bilag til denne afgørelse (*).

Luxembourg, den 28. april 1999.

C.H. SCHAPPER

Formand

(*) Se SCH/Com-ex (98) 17.

EKSEKUTIVKOMITÉENS ERKLÆRING**af 18. april 1996****om definition af begrebet udlænding****(SCH/Com-ex (96) decl. 5)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 134 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 19. juni 1990;

under henvisning til de fremskridt, der er gjort i Den Europæiske Union vedrørende placering af personer, der er omfattet af EF-lovgivningen, på den fælles liste;

i tilknytning til artikel 96 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

De personer, der er omfattet af EF-lovgivningen, bør i princippet ikke anføres på den fælles liste over personer, der skal nægtes indrejse.

Følgende kategorier af personer, der er omfattet af EF-lovgivningen, kan dog anføres på den fælles liste, hvis betingelserne herfor er forenelige med EF-lovgivningen:

- a) EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er statsborgere i tredjelande, og som har ret til at rejse ind i og opholde sig i en medlemsstat i medfør af en afgørelse truffet i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- b) statsborgere i Island, Liechtenstein og Norge og medlemmer af deres familier, der omfattes af bestemmelserne i EF-lovgivningen om indrejse og ophold.

Hvis det fremgår, at EF-lovgivningen omfatter en person, der er opført på den fælles liste over personer, der skal nægtes indrejse, kan denne person kun forblive på listen, hvis dette er foreneligt med EF-lovgivningen. Er dette ikke tilfældet, skal den medlemsstat, der placerede personen på listen, træffe de nødvendige foranstaltninger til at slette hans eller hendes navn fra listen.

EKSEKUTIVKOMITÉENS ERKLÆRING**af 28. april 1999****om SIS' struktur****(SCH/Com-ex (99) decl. 2 rev.)**

I medfør af artikel 108, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen skal hver kontraherende part udpege en myndighed, der skal have centralt ansvar for den nationale sektion af Schengen-informationssystemet.

Eksekutivkomitéen noterer sig de indgivne lister, som allerede er blevet indarbejdet i den fælles liste (se bilag, dok. SCH/OR.SIS (99) 1 rev. 3 (*)).

Luxembourg, den 28. april 1999.

C.H. SCHAPPER

Formand

(*) Til tjenestebrug.

2.6. ANDET

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 22. december 1994****om den i artikel 75 omhandlede attest for medbringelse af narkotika og psykotrope stoffer
(SCH/Com-ex (94) 28 rev.)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN HAR —

under henvisning til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

under henvisning til artikel 75 i ovennævnte konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Dokument SCH/Stup (94) 21 rev. 2, der er knyttet som bilag hertil, og som indeholder attesten for medbringelse af narkotika og/eller psykotrope stoffer med henblik på lægebehandling, godkendes hermed.

Bonn, den 22. december 1994.

B. SCHMIDBAUER
Formand

SCH/Stup (94) 21 rev. 2

Attest for medbringelse af narkotika og/eller psykotrope stoffer med henblik på lægebehandling i medfør af artikel 75 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

1. Schengen-staterne har vedtaget attesten i bilag 1 i overensstemmelse med artikel 75 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen. Formularen skal anvendes ensartet i alle Schengen-staterne og skal udformes på de respektive nationale sprog. Engelske og franske oversættelser af formularens fortrykte overskrifter findes på formularens bagside.
 2. Schengen-staternes kompetente myndigheder skal udstede denne attest til personer, der har bopæl på deres område, og som ønsker at rejse til en anden Schengen-stat, og som efter lægeordination skal indtage narkotika og/eller psykotrope stoffer i dette tidsrum. Attesten skal være gyldig i højst 30 dage.
 3. Denne attest skal udstedes eller påtegnes af de kompetente myndigheder på grundlag af en lægeordination. Der kræves en særskilt attest for hvert narkotika/psykotropt stof, der ordineres. De kompetente myndigheder beholder en kopi af attesten.
 4. Læger kan ordinere narkotika til rejsebehov i indtil 30 dage. Rejseperioden kan også være kortere.
 5. Hver medlemsstat har udpeget et centralt kontor, der har ansvar for at besvare ethvert spørgsmål, der opstår i denne forbindelse (se bilag 2). Det udpegede centrale kontor er også den myndighed, der har ansvar for udstedelse eller påtegning af attester alene i Belgien, Luxembourg og Nederlandene.
-

_____ (1)
 (Land) (By) (Dato)

A. Ordinerende læge

_____ (2)
 (Navn) (Fornavn) (Tlf.)

_____ (3)
 (Adresse)

Hvis udstedt af en læge:

_____ (4)
 (Lægens stempel) (Lægens underskrift)

B. Patient

_____ (5) _____ (6)
 (Navn) (Fornavn) (Pasnr. eller nr. på andet identitetsdokument)

_____ (7) _____ (8)
 (Fødested) (Fødseldato)

_____ (9) _____ (10)
 (Nationalitet) (Køn)

_____ (11)
 (Adresse)

_____ (12) _____ (13)
 (Antal rejsedage) (Tilladelsens gyldighedsperiode — højst 30 dage)

C. Ordineret narkotika

_____ (14) _____ (15)
 (Handelsbetegnelse eller særligt præparat) (Doseringsform)

_____ (16) _____ (17)
 (Internationalt navn på aktivt stof) (Koncentration af aktivt stof)

_____ (18) _____ (19)
 (Brugsanvisning) (Samlet mængde af aktivt stof)

_____ (20)
 (Receptens gyldighedsperiode i dage — højst 30 dage)

_____ (21)
 (Bemærkninger)

D. Udstedende/påtegning myndighed (det ikke-relevante bedes overstreget)

_____ (22)
 (Navn)

_____ (23)
 (Adresse) (Tlf.)

_____ (24)
 (Myndighedens stempel) (Myndighedens underskrift)

<p>Certification to carry drugs and/or psychotropic substances for the purpose of medical treatment — Article 75 of the Schengen Convention</p> <p>(1) country, town, date</p> <p>A. Prescribing doctor</p> <p>(2) name, first name, phone</p> <p>(3) address</p> <p>(4) in cases of issuing by doctor: stamp, signature of doctor</p> <p>B. Patient</p> <p>(5) name, first name</p> <p>(6) no. of passport or other identification document</p> <p>(7) place of birth</p> <p>(8) date of birth</p> <p>(9) nationality</p> <p>(10) sex</p> <p>(11) address</p> <p>(12) duration of travel in days</p> <p>(13) validity of authorisation from/to — max. 30 days</p> <p>C. Prescribed drug</p> <p>(14) trade name or special preparation</p> <p>(15) dosage form</p> <p>(16) international name of active substance</p> <p>(17) concentration of active substance</p> <p>(18) instructions for use</p> <p>(19) total quantity of active substance</p> <p>(20) duration of prescription in days — max. 30 days</p> <p>(21) remarks</p> <p>D. Issuing/accrediting authority (delete where not applicable)</p> <p>(22) expression</p> <p>(23) address, phone</p> <p>(24) authority's stamp and signature</p>	<p>Certificat pour le transport de stupéfiants et/ou de substances psychotropes à des fins thérapeutiques — Article 75 de la Convention d'application de l'Accord de Schengen</p> <p>pays, délivré à, date</p> <p>Médecin prescripteur</p> <p>nom, prénom, tél.</p> <p>adresse</p> <p>en cas de délivrance par un médecin: cachet, signature du médecin</p> <p>Patient</p> <p>nom, prénom</p> <p>n° du passeport ou du document d'identité</p> <p>lieu de naissance</p> <p>date de naissance</p> <p>nationalité</p> <p>sexe</p> <p>adresse</p> <p>durée du voyage en jours</p> <p>durée de validité de l'autorisation du/au — max. 30 jours</p> <p>Médicament prescrit</p> <p>nom commercial ou préparation spéciale</p> <p>forme pharmaceutique</p> <p>dénomination internationale de la substance active</p> <p>concentration de la substance active</p> <p>mode d'emploi</p> <p>quantité totale de la substance active</p> <p>durée de la prescription, en jours — max. 30 jours</p> <p>remarques</p> <p>Autorité qui délivre/authentifie (biffer ce qui ne convient pas)</p> <p>désignation</p> <p>adresse, tél.</p> <p>sceau, signature de l'autorité</p>
---	--

ANNEX 2

CENTRAL AUTHORITY TO BE CONTACTED IN THE EVENT OF PROBLEMS

(Article 75 of the Convention)

BELGIUM

Ministère de la Santé Publique
Inspection générale de la Pharmacie
Quartier Vésale
Cité administrative de l'Etat
1010 Bruxelles
Tel.: 32 2 210 49 28
Fax: 32 2 210 63 70

GERMANY

Ministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales des Landes Nordrhein-Westfalen
Pharmaziedezernat
Horionplatz 1 — Landeshaus
40213 Düsseldorf
Tel.: 49 211 837 3591
Fax: 49 211 837 3662

GREECE

Ministry of Health
Medicines department
Narcotic Drugs Division
Aristotelous Street 17
Athens
Tel.: 5225301

SPAIN

Servicio de Restricción de Estupefacientes
Dirección Gral. de Farmacia y Productos Sanitarios
Ministerio de Sanidad y Consumo

[Service de Contrôle des Stupéfiants
Direction générale de la Pharmacie et des Produits de Santé
Ministère de la Santé et de la Consommation]

Calle Principe de Vergara, 54
28006-Madrid. Espagne.
Chef du service: D. Luis Dominguez Arques
Tel.: 34-1-575 27 63
Fax: 34-1-578 12 3 1

FRANCE

Ministère de la Santé
Direction Générale de la Santé
1. place de Fontenoy
75350 Paris Cedex 07 SP
Tel.: 33 1 40 56 47 16 or 40 56 43 41
Fax: 33 1 40 56 40 54

ITALY

Ministero Sanità
Direzione generale Servizio farmaceutico
Ufficio centrale Stupefacenti
Via della Civiltà Romana 7
00144 Roma

[Ministère de la Santé
Direction générale Service pharmaceutique
Bureau central Stupéfiants
Via della Civiltà Romana, 7
I-00144 Roma]
Tel.: 39 6 599 43177
Fax.: 39 6 599 43365

LUXEMBOURG

Ministère de la Santé
Direction de la Santé
L-2935 Luxembourg
Tel.: (352) 478 5550
Fax: (352) 48 49 03

THE NETHERLANDS

Hoofdingspectie voor de geneesmiddelen van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid
P.O. Box 5406
NL-2280 HK Rijswijk
Tel.: 31.70.3406423

AUSTRIA

Bundesministerium für Gesundheit, Sport und Konsumentenschutz
Abteilung II/C/18
Radetzkystraße 2
1030 Wien
tel.: 711 72 4734
fax: 713 86 14

PORTUGAL

Instituto nacional da Farmacia e do Medicamento (INFARMED)
Parque de Saúde
Av. do Brazil, 53
1700 Lisboa
Fax: 351 1 795 91 16 (*)

(*) Subject to approval by a higher authority.

EKSEKUTIVKOMITÉENS AFGØRELSE**af 28. april 1999****om ulovlig våbenhandel****(SCH/Com-ex (99) 10)**

EKSEKUTIVKOMITÉEN,

som henviser til artikel 132 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen,

som henviser til artikel 9 i ovennævnte konvention,

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

De kontraherende parter skal i fremtiden hvert år inden den 31. juli fremsende deres nationale årlige oplysninger vedrørende ulovlig våbenhandel for det foregående år på grundlag af standardtabellen for udarbejdelse af statistikker, der er vedlagt dokument SCH/I-Ar (98) 32.

Luxembourg, den 28. april 1999.

C.H. SCHAPPER

Formand

SCH/I-Ar (98) 32

TILLÆG

1. Samlet antal skydevåben beslaglagt ⁽¹⁾ i perioden ⁽²⁾ fra ... til ... ^(*)

	Referenceperiode	Sammenligningsperiode
Kategori ⁽³⁾ A		
Kategori B	B 1 Håndvåben ⁽⁴⁾	
	B 2 Lange skydevåben ⁽⁵⁾	
	I alt	
Kategori C		
Kategori D		
I alt		
Kategori X ⁽⁶⁾		

⁽¹⁾ Omfatter ulovlig handel, besiddelse, ulovlig indførsel og ulovlig transport af skydevåben.

⁽²⁾ Bør om muligt fastlægges på grundlag af et kalenderår — f.eks. 1996.

⁽³⁾ Kategori af skydevåben i henhold til direktiv 91/477/EØF.

⁽⁴⁾ Håndskydevåben, maksimumslængde 60 cm.

⁽⁵⁾ Lange skydevåben.

⁽⁶⁾ Omfatter skydevåben, der ikke kan henføres til kategorierne A-C, som f.eks. advarselsvåben, våben med lokalirriterende stoffer eller selvforsvarsspray.

^(*) Betydningsfulde faktorer vedrørende oplysningerne bør angives særskilt, ikke i tabellen (f.eks. 1 000 skydevåben beslaglagt i én enkelt operation, særligt hyppige beslaglæggelser af en bestemt type skydevåben).

2. Oprindelsesland ⁽¹⁾ for så vidt angår skydevåben beslaglagt i perioden fra ... til ... ^(*)

		Schengen-stater	Ikke-Schengen-stater
Kategori A			
Kategori B	B 1 Håndvåben		
	B 2 Lange skydevåben		
	I alt		
Kategori C			
Kategori D			
I alt			
Kategori X			

⁽¹⁾ Oprindelsesland ≠ fremstillingsland.

^(*) Betydningsfulde faktorer vedrørende oplysningerne bør angives særskilt, ikke i tabellen (f.eks. 1 000 skydevåben beslaglagt i én enkelt operation, særligt hyppige beslaglæggelser af en bestemt type skydevåben).

3. Transportmiddel anvendt i forbindelse med skydevåben beslaglagt i perioden fra ... til ... (*)

	Tog	Bus	Tungt erhvervskøretøj	Bil	Fly	Skib	Pakkepost
Kategori A							
Kategori B	B 1 Håndvåben						
	B 2 Lange skydevåben						
Kategori C							
Kategori D							
Kategori X							

(*) Betydningsfulde faktorer vedrørende oplysningerne bør angives særskilt, ikke i tabellen (f.eks. 1 000 skydevåben beslaglagt i én enkelt operation, særligt hyppige beslaglæggelser af en bestemt type skydevåben).

4. Vigtigste smuglerruter for skydevåben beslaglagt i perioden fra ... til ... (*)

(angiv venligst de tre hyppigst anvendte ruter pr. kategori)

		Oprindelsesland ⁽¹⁾	Transitland	Beslaglæggelsesland
Kategori A	1			
	2			
	3			
Kategori B	B 1 Håndvåben	1		
		2		
		3		
	B 2 Lange skydevåben	1		
		2		
		3		
Kategori C	1			
	2			
	3			
Kategori D	1			
	2			
	3			
Kategori X	1			
	2			
	3			

⁽¹⁾ Oprindelsesland ≠ fremstillingsland.

(*) Betydningsfulde faktorer vedrørende oplysningerne bør angives særskilt, ikke i tabellen (f.eks. 1 000 skydevåben beslaglagt i én enkelt operation, særligt hyppige beslaglæggelser af en bestemt type skydevåben).